

A close-up, high-angle shot of a very muscular man, shirtless, looking down. He is holding a brown football with white laces in his right hand. The background is a solid blue color.

ГРАВЕЦЬ ЖОРСТКИЙ

СЕРІЯ «НЕСПОДІВАНІ ПРЕТЕНДЕНТИ» КНИГА ТРЕТЯ

НІККІ ХОЛЛ

ГРАВЕЦЬ ЖОРСТКИЙ

СЕРІЯ «НЕСПОДІВАНІ ПРЕТЕНДЕНТИ» КНИГА ТРЕТЯ

НІККІ ХОЛЛ

ЖОРСТКИЙ ГРАВЕЦЬ

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ

Ця книга є художнім твором. Імена, персонажі, місця та події є витвором уяви автора або використані з художньою метою. Будь-яка схожість з реальними подіями, місцевостями або особами, живими чи мертвими, є випадковою.

Аматорський переклад на Українську мову здійснив телеграм канал BOOKS_UA (t.me/books_ukrainiann)

Даний переклад створений для ознайомлення та не має ніякого права використовуватися в комерційних цілях. Всі права належать автору.

В тексті можуть міститися дрібні помилки, що, в загальному, не надто впливає на якість перекладеного твору.

Якщо ви бажаєте десь поширити цей переклад в медіа, будь-ласка, вкажіть телеграм канал BOOKS_UA як автора перекладання.

Приємного читання!

Перекладено: квітень 2025 року

Переклад і редактор : Катерина Ромах

ЗМІСТ

ЖОРСТКИЙ ГРАВЕЦЬ

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ

ЗМІСТ

ПРИСВЯТА

РОЗДІЛ 1 НОЙ

РОЗДІЛ 2 : ХЛОЯ

РОЗДІЛ 3 : НОЙ

РОЗДІЛ 4 : ХЛОЯ

РОЗДІЛ 5 : НОЙ

РОЗДІЛ 6 : ХЛОЯ

РОЗДІЛ 7 : НОЙ

РОЗДІЛ 8 : ХЛОЯ

РОЗДІЛ 9 : НОЙ

РОЗДІЛ 10 : ХЛОЯ

РОЗДІЛ 11

РОЗДІЛ 12 : ХЛОЯ

РОЗДІЛ 13 : ХЛОЯ

РОЗДІЛ 14 : НОЙ

РОЗДІЛ 15 : ХЛОЯ

РОЗДІЛ 16 : НОЙ

РОЗДІЛ 17 : ХЛОЯ

РОЗДІЛ 18 : ХЛОЯ

РОЗДІЛ 19 : НОЙ

РОЗДІЛ 20 : НОЙ

РОЗДІЛ 21 : ХЛОЯ

РОЗДІЛ 22

[РОЗДІЛ 23 : ХЛОЯ](#)

[РОЗДІЛ 24 : НОЙ](#)

[РОЗДІЛ 25](#)

[РОЗДІЛ 26](#)

[ЕПІЛОГ : ХЛОЯ](#)

[БОНУСНИЙ ЕПІЛОГ: НОЙ](#)

*Для всіх, хто не дозволяє життю схопити себе за
горло.
Летіть.*

”

РОЗДІЛ I НОЙ

Хлоя Ашер могла стати моєю загибеллю. Я був втомлений, у мене помутніли очі, і я прокинувся занадто рано вранці, щоб розбиратися з нею. Сонце ще навіть не зійшло.

Я проспав лише годину чи дві, коли з гуркотом вискочив у передпокій нашої квартири, де побачив об'єкт більшості своїх фантазій, що стояв біля моїх дверей. Якби вона не була сестрою Ді, я б повернувся до ліжка, бажано, щоб вона була поруч зі мною.

Натомість широкі зелені очі Хлої бігали між мною, моїм сусідом по кімнаті, Маком, і малюнком лами, який вона збила зі стіни. Її темне волосся м'якими кучерями спадало на плечі, а в тьмяному світлі вітальні її крихітна сукня переливалася синьо-зеленим кольором, як у русалки з мого сну.

Не те, щоб я коли-небудь зізнався, що вона мені снилася.

У якийсь момент після того, як я пішов з вечірки у неї вдома вчора ввечері, вона скинула свої туфлі на гострих підборах, і я змусив себе не підхопити її на руки, щоб захистити її босі ноги від розбитого скла, що засипало підлогу.

«Не рухайся», - буркнув я, коли вона, здавалося, зробила крок до мене.

Вона насупилася, дивлячись на спортивну сумку посеред коридору. «Вам, хлопці, що, завжди треба бути свинями?»

Мак, власник спортивної сумки, знизав плечима. «Я живу тут, і ніхто більше не скаржиться. До того ж, це ви влаштували цей безлад».

Він провів рукою по скуйовдженому волоссю і озирнувся на двері - вірна ознака того, що він був не сам у своїй кімнаті. Ми не могли залишити Хлою стояти посеред скла, але Мак був одягнений лише в рушник, обмотаний навколо талії.

Я міг дотягнутися до неї з того місця, де стояв, і не опинитися при цьому голим. З внутрішнім стогоном я покликав її нахилитися до мене. Очі Хлої звузилися, але вона перенесла свою вагу в мій бік.

Тримавши руки на її талії, я витягнув Хлою з небезпечної зони - вона майже нічого не важила. Я поклав її на килим без скла, а потім відступив майже до вітальні, схрестивши руки на грудях, щоб більше не тягнутися до неї.

АрДжей і Паркер, останні з моїх сусідів по кімнаті, вийшли зі своєї кімнати і зупинилися. Принаймні, вони знайшли час, щоб одягнутися. Мені не потрібне було ще одне нагадування про те, що всі, крім мене, займаються сексом.

«Що тут, в біса, відбувається?» - запитав Паркер.

Я подивився на Хлою, здивовано побачивши, як вона злегка здригнулася. Вона не була боязкою, і, чесно кажучи, ламати речі в чужій квартирі посеред ночі було для неї цілковитим досягненням.

Коли вона не відповіла, я дав йому єдину інформацію, яку мав, сподіваючись, що вона заповнить решту. «Хлоя спіткнулася об спортивну сумку Мака і збила ламу зі стіни».

Брови Паркера зійшлися, коли він оглянув підлогу, відсутність одягу на Маку та вбрання Хлої з минулої ночі. Я стиснув щелепу від нестримного бажання захистити її. Вона була цілком здатна захистити себе, якби захотіла.

Але вона не захотіла.

Паркер витріщився на Мака, я витріщився на Паркера, а Мак підступив ближче до своїх дверей. Ніхто з нас не був у найкращій формі, особливо зважаючи на те, що я, мабуть, був єдиним, хто спав.

АрДжей перервала протистояння. «Хлоє, що ти робиш у коридорі?»

Хлоя перевела погляд на АрДжей, потім на мене. «Мені потрібна була допомога, тож я прийшла сюди, щоб попросити. Вибачте, що потурбувала всіх».

Так воно і було. Єдина причина, чому Хлоя звернула на мене увагу - це коли вона потребувала допомоги. Після того, як я годинами спостерігав, як вона фліртувала з кожним хлопцем на дні народження Єви, я був не в настрої.

Я кивнув на Мака. «Схоже, про тебе подбають. Я повертаюся в ліжку».

Мак вилаявся. «Що? Ні, чувак. Я напівголий.»

Я звузив на нього очі, бажаючи, щоб він взяв на себе відповідальність за це, але Мак не отримав мого телепатичного повідомлення.

Він закотив очі, ніби нас збентежив його стан роздягненості. «Типу голий по пояс, але все ще в рушнику? Ной може їй допомогти».

В акті дружньої агресії він повернувся до своєї кімнати і зачинив двері, не сказавши більше ні слова. Єдиний раз, коли мені захотілося,

щоб він був гучним і надокучливим. Я наважився ще раз поглянути на Хлою. Її обличчя без окулярів здавалося виразнішим, ніж зазвичай, і благало мене допомогти без зайвого галасу.

А може, я все ще страждав від дивного сну, в якому вона була оголеною в басейні з блискучою лускою, що обіймала вигини її стегон.

Я стиснув щелепу, не бажаючи поступатися цього разу. «Тоді Паркер або АрДжей».

Хлоя здригнулася. «Вони не можуть допомогти».

Пара обмінялася поглядом, який я не зміг прочитати, і АрДжей зробила невпевнений крок вперед.

«Ти впевнена, що я не можу допомогти?» - запитала вона.

Я знав, що мені подобалася АрДжей, і її м'яке запитання міцно закріпило її на території улюбленої сусідки по кімнаті. На жаль, Хлоя похитала головою. Чому вона так рішуче хотіла змусити мене страждати?

Хлоя затиснула свою повну нижню губу між зубами, і по моєму хребту пробіг тепловий удар. Немов відчувши мою реакцію, вона знову перевела погляд на мене. Востаннє, коли я з'явився, щоб допомогти їй, коли хокейний трахальник покинув її п'яну на вечірці, вона провела всю дорогу додому, пояснюючи в яскравих деталях, як я прогавив найкращий мінет у моєму житті.

У мене піт виступив між лопатками, коли я про це подумав.

Я не був упевнений, що вона пам'ятає - ми ніколи не обговорювали це - але я можу заприсягтися на підписаному Маком плакаті Чудо-жінки, що вона не була п'яна до втрати свідомості. Наші погляди зіткнулися і не відпускали один одного, це була битва воль, яку я вже програвав.

Її пальці сплуталися перед нею, а образ п'яної Хлої кілька місяців тому, яка радісно жбурляла свою футболку в хлопця з братства, що репетував, напружував м'язи моєї спини. Наскільки гіршою могла б бути ця ситуація, якби вона стояла переді мною, боса і твереза?

У глибині душі я знав, що це не має значення. Я пообіцяв Ді, що подбаю про неї. Навіть без обіцянки, Хлоя завжди була особливим

випадком. Якби я був їй потрібен, я був би поруч.

Я зітхнув і провів рукою по волоссю. Трясця. Я ще пошкодую про це. «Гаразд.»

Полегшена посмішка промайнула на обличчі Хлої, з'явившись і зникнувши так швидко, що я навіть не встиг її розгледіти. Я посунувся, щоб дати їй простір, і вона не пошкодувала ще одного погляду на інших.

Коли двері Паркера м'яко зачинилися за нами, я знову опинився з нею наодинці в темряві. Краще покінчити з цим. Хлоя почекала, поки я взяв свої черевики і ключі з вітальні. Сподіваюся, спортивні штани і футболка з логотипом ТУ будуть доречним вбранням для того, що б вона не хотіла, щоб я зробив.

Я відірвав погляд від ідеальної попки Хлої, коли вона вивела мене в холодну ніч. «Куди ми йдемо?»

Вона кивнула на квартиру, яку ділила з Євою. «У мене є невелика проблема в моїй спальні».

Я насупився на неї. «Хлоє...»

Вона закотила очі. «Це не жарти. Єва залишиться на ніч в іншому місці, і я не можу впоратися з цим сама. Я сподівалася, що проблема вирішиться до того часу, як я закінчу прибирання, але...» Вона обірвала, знизавши плечима.

Від думки про те, що їй доведеться прибирати величезний безлад, який ми залишили в їхній квартирі, мене пронизало почуття провини. Я припускав, що Єва найме команду прибиральників, як вона зазвичай робила.

Я не міг уявити Хлою, яка збирає сміття в тій крихітній сукні, яку вона досі носила. Чому б їй не переодягнутися? У її величезному гардеробі мало бути щось зручніше за блискітки. Я не розумів Хлою навіть у найкращі дні, тож не мав жодної надії, що зможу зрозуміти її, будучи невиспаним і збудженим.

Від холодного нічного повітря на моїх руках з'явилися мурашки, а по шкірі вдарило холодне нічне повітря. Більшу частину часу я був піччю, тож якщо мені було холодно, то й Хлоя мала замерзнути. Незважаючи на холодний січень, вона завагалася перед своїми дверима.

«Що відбувається, Хлоє?»

Вона важко зітхнула. «Я не хочу, щоб ти мене неправильно зрозумів».

Провина застигла в моєму шлунку твердим вузлом. Моє життя було б набагато простішим, якби я міг видати її за дурнувату тусовщицю, але я бачив ті її сторони, які вона випускала назовні лише тоді, коли думала, що ніхто не дивиться. Коли справа стосувалася Хлої, я завжди дивився.

«Ти прийшла до мене по допомогу», - нагадав я їй.

Краєчок її губ скривився, і вона нахилила голову на знак згоди.

Вона провела мене через темну квартиру до своєї кімнати. Я очікував побачити павука або зламані меблі, але коли вона ввімкнула світло, мої брови піднялися. Лють спалахнула, гаряча і швидка.

Довготелесий хлопець з невдалим татуюванням мішені на спині лежав обличчям донизу в ліжку Хлої. Голий.

Я ледь не розвернувся і пішов прямо додому. «Хочеш, щоб я позбувся твого приятеля?»

Вона застогнала. «Він не мій приятель».

Я не хотів знати подробиць. Футбольний сезон, можливо, і закінчився, але я був майже впевнений, що тренер все одно змусить мене бігати до тих пір, поки мене не знудить, якщо я виб'ю лайно з випадкового хлопця в квартирі Єви. Не питайте мене як, але тренер мав слабкість до Єви. Її вплив був скрізь.

Незважаючи на мою ірраціональну лють на хлопця, я стишив голос для Хлої. «Хочеш, щоб я пересунув його, щоб у тебе було місце?»

«Чорт забирай, Ною. Все не так. Я не знаю цього хлопця, і я точно не запрошувала його в своє ліжко. Все, що я хочу - це спати, але я не збираюся замикатися в квартирі з випадковим п'яним чуваком, який може вбити мене до ранку, а може і не вбити».

У мене на язиці крутилося бажання запропонувати їй своє ліжко на решту ночі. Поговорімо про погані рішення. Її очі загострилися, ніби вона прочитала мої думки, або, можливо, моє обличчя, але навіть я не був настільки дурним.

Я потер потилицю, помітно заспокоївшись, знаючи, що вона не хоче бачити хлопця в своїй кімнаті. «Єви тут немає?»

Вона зітхнула з полегшенням. «Ні. Таємничий виклик. Можеш, будь ласка, використати свої гігантські м'язи, щоб позбутися цього хлопця?»

У мене стиснулася щелепа, я був дуже незадоволений своєю роллю, але все одно рушив до ліжка.

Що мені було з ним робити? Ми не могли залишити його на вулиці, щоб він відморозив собі яйця, і я точно не міг занести його до нашої квартири, де була таємнича дівчина Мака та АрДжей.

З деякими зусиллями я підняв хлопця під пахви, намагаючись з усіх сил ігнорувати повний фронтальний огляд. Він буркнув щось про тролів, і його дихання відкинуло мене на крок назад. Змахнувши їдкі сльози, я добре роздивилася його обличчя.

Дякувати Богу, я впізнав його. Міллер якийсь там. Другий нападник. Не дивно, що він був футболістом, враховуючи коло спілкування Єви. Він був першокурсником, тож жив у гуртожитку для спортсменів. Я міг залишити його у вестибюлі, взявши з собою запасну ковдру.

Хлоя притримала для мене двері, поки я силою виносив його з її квартири і через парковку до своєї машини. Він не ворухнувся, коли я поклав його на своє пасажирське сидіння, і я зробив собі запис у пам'яті, що завтра почищу шкіру.

Щойно дверцята зачинилися, він привалився до них, злегка похрюпуючи. Хлоя пішла за мною до водійського сидіння, зупинивши мене, перш ніж я встиг залізти всередину. Вона вдивлялася в моє обличчя, і моє дурне серце вискочило з грудей від її близькості.

«Що ти збираєшся з ним робити?»

Я підняв брову. «Турбуєшся про нього зараз?»

«Ді ніколи не пробачить мені, якщо ти вб'єш когось через мене».

«Сміливо з твого боку припускати, що вони знайдуть тіло».

Вона насупилася на мене, і я поступився.

«Він футболіст-першокурсник. Я збираюся повернути його в гуртожиток для спортсменів, де він зможе проспати від своїх поганих рішень на людях».

Піднявся вітерець, і вона затремтіла. «Хочеш, я поїду з тобою?»

«Ні. Повертайся всередину, вдягни щось тепле, поміняй простирадла і поспи».

Хлоя обхопила себе руками, переступаючи з ноги на ногу, і нарешті обдарувала мене лукавою посмішкою, на яку я очікував. «Завжди приємно спостерігати, як ти обходишся з іншим хлопцем».

«Хлоє», - пробурчав я, тепер повністю впевнений, що вона пам'ятає ніч з хокейним придурком.

Вона поплескала мене по грудях. «Якщо тобі коли-небудь знадобиться допомога в спальні, зателефонуй мені».

Мій член перетворився з напівтвердого на твердий, як камінь, за одну мить. Слава Богу, що темна парковка не розкрила багато деталей.

«Не цікавить», - збрехав я.

«Ти дав це зрозуміти, коли відмовив мені першого разу. У цьому випадку я мала на увазі, що якщо тобі коли-небудь знадобиться допомога, щоб витягти жінку з ліжка, я твоя дівчина».

Я буркнув, змушуючи себе залізити в машину замість того, щоб залишити її небажаного гостя тут і зайняти його місце. «Іди всередину, поки не замерзла».

Вона погрозила мені пальцем і поспішила назад до своєї квартири. На самоті. Я віддав би своє ліве яйце, щоб бути тим, хто зігріває її, але стосунки між мною і Хлоєю ніколи не склалися б. Вона хотіла тимчасово розважитися, а я б не проявив неповаги до сестри Ді, ставлячись до неї, як до одноразового подарунка для вечірки.

Я б так не ставився до жодної жінки, але особливо до Хлої. Ді був моїм першим і найближчим другом тут, у ТУ, і без нього я був би самотнім у спортивному гуртожитку, рахуючи дні до випуску. Ді був мені ближчим, ніж моя сім'я, і він довірив мені свою сестру.

Хлоя була під заборonoю, і я надеру дупу будь-кому, хто до неї доторкнеться.

РОЗДІЛ 2 : ХЛОЯ

Чому це продовжувало траплятися зі мною? Я мала бути на звичайному уроці математики, але коли я оглянула лекційну аудиторію, то побачила величезну кількість спортивного спорядження Тіганського університету, яке змусило мене спитніти. Спортсмени скрізь.

Я припустила, що моя помилка полягає в тому, що я взяла найнижчий рівень математики, який могла - не судить, моя остання школа не вимагала додаткових занять з математики для спеціальності «комунікації», - але я одразу відчула провину за це припущення. Спортсмени не були дурнями. Мій брат з дипломом психолога був яскравим прикладом цього, і я на власному досвіді довела, що неспортсмени не зовсім генії.

Життя не було змаганням, але якби воно було змаганням, я б програла.

«Міс Ашер?» Професор - я ніколи в житті не запам'ятаю його імені - підняв брову, і я не була впевнена, чи запитав він мене про щось, чи просто підтвердив мою особу.

Я зробила дике припущення, оскільки він ще не розпочав заняття. «Так. Присутня. Вибачте. Будь ласка, продовжуйте».

Кілька дівчат далі по ряду зареготали зі сміху. Я сподівалася, що не прирекла себе на цей урок. Стара я, можливо, вважала б цей момент вартим того, щоб привернути увагу гарячого хлопця в ряду позаду мене або тусовщиць, які сплять на задній парті, але нова я була не про таке життя.

На щастя, професору, схоже, було байдуже. Він похитав головою і назвав інше ім'я, що змусило дівчину в першому ряду підняти руку вгору. Серйозно? Хто досі піднімає руку в коледжі?

Хлопець, що сидів поруч зі мною, на якому було занадто багато дезодоранту, поклав переді мною свій телефон. Я глянула на фотографію, де я обіймаю свого брата під час минулорічного драфту¹. Фотограф зняв моє обличчя крупним планом, і я здригнулася від своєї дурнуватої посмішки.

Розповсюджувач дезодоранту нахилився і голосно прошепотів: «Це ти?»

Я кивнула і штовхнула йому телефон назад, сподіваючись, що моє відпочиваюче стервозне обличчя і відсутність зорового контакту відіб'ють у нього бажання знову вторгатися в мій дихальний простір. Не пощастило.

Він випустив низький свист. «Мило. Ді - легенда, і він вбиває в Нью-Йорку».

Перш ніж я встигла відповісти, він переключився на інший бік, щоб голосно розмовляти з хлопцем, який сидів по інший бік від нього. «Я ж казав тобі, чуваче. Вона сестра Ді.»

Інший хлопець оглянув мене з ніг до голови. «Гаряча».

Я втрималася від бажання закотити очі. Цей жест був би марним, оскільки жоден з них не дивився на моє обличчя. Ніщо так не допомагає розпочати понеділок, як об'єктивація.

Розповсюджувач дезодоранту знову нахилився ближче. «Чому б тобі не піти з нами на вечірку?»

«Джентльмени, ви заважаєте навчанню». Професор якось там перервав найгіршу репліку, яку я чула за останній час.

Цей придуркуватий друг схрестив руки, абсолютно безтурботно. «Вибачте, вчителю, але у нас тут футбольна королівська сім'я».

Цього разу я закотила очі. Я знала основні правила гри, знала, що мій брат неймовірно талановитий, але на цьому мій інтерес до спорту закінчився. На жаль, спортивний світ зацікавився мною.

Розповсюджувач дезодоранту кивнув у мій бік. «Кортні - сестра Ді».

«Хлоя», - пробурмотіла я, хоча, напевно, варто було б попередити дихання. Професор насупився і почав заздалегідь підготовлену промову про очікування в класі, в тому числі про уважність під час лекцій.

Я боялася асоціації з моїм досконалим братом, і студентство не розчарувало. Мене оточували перешіптування та крадькома погляди, коли клас зрозумів, що я родичка Дерріка Ашера, футбольного бога та видатного квотербека².

Як для великого університету, плітки були дуже інтенсивними. Я любила свого брата - якби хтось наважився говорити про нього лайно, я

була б першою, хто кинувся б на нього, - але я обрала невеликий приватний коледж без футбольної команди саме з цієї причини.

Шкода, що я облажалася настільки, що батьки втрутилися і відправили мене сюди, де я мала б «систему підтримки», яка б мені допомогла. Батьки говорять через друзів Ді, які стежать за кожним моїм кроком, щоб переконатися, що я більше нічого не псую. У прямому чи переносному сенсі.

Вони ніколи не розуміли, навіщо мені потрібен власний простір, де я не була б «молодшою сестрою Ді», і вони точно не знали правди про те, чому я раптом подала документи в усі нові коледжі наприкінці останнього року навчання в старшій школі. Мій колишній козел, Вінс. Якщо подумати, розповсюджувач дезодоранту був дуже схожий на нього.

Ді знав про мого колишнього, бо він, як завжди, підчистив за мною, і відтоді я з радістю виходила за межі дозволеного, намагаючись забути, як Вінс трахав мені мозок. Я здригнулася. Напевно, не найздоровіший механізм подолання, враховуючи, що я опинилася саме там, куди намагалася не потрапити на початку.

Хлопець, що сидів двома сидіннями нижче, витягнув свій телефон, щоб сфотографувати мене. Я розпустила волосся і гостро посміхнулася мудаку, що втрутився в мій особистий простір. Треба ж було переконатися, що знімки вийшли гарними.

Решту уроку я провела, підкреслено ігноруючи людей навколо, особливо хлопця з дезодорантом, доки він не пробурмотів собі під ніс «сука». Його друг засміявся, як і дівчата перед ним.

Прикольно. Я казала собі, що мені байдуже, що ці люди думають про мене, але в грудях раптом защеміло за мою вкрадену анонімність. У попередній школі я зайшла надто далеко в протилежному напрямку, намагаючись зробити собі ім'я. Цього разу я планувала з'ясувати, чого я хочу, а не те, що забезпечить мені найбільше відокремлення від бренду легкої досконалості Ді.

Професор закінчив заняття раніше, роздавши домашнє завдання і заохотивши нас насолоджуватися гарним днем. Я пирхнула, відкладаючи свій невикористаний ноутбук разом із розданим

розкладом. Він здавався досить милим, посміхався так, ніби мав це на увазі, але я сумнівалася, що мені сподобається цей день.

Фотографія, зроблена на занятті, вже поширювалася в соціальних мережах ТУ. Я крадькома відвідала три чверті заняття, і, незважаючи на те, що мій брат більше не був тут студентом, нестримно ходили чутки про причини мого переведення. Моєю улюбленою була випадкова вагітність від роману з одним із моїх професорів.

Я сподівалася, що колись виглядатиму так само гарно під час вагітності.

Ніхто з друзів Ді - тепер моїх друзів, як я здогадалася - не втрутився. Хлопці та Райлі були на тренуванні, а Єва зустрічалася з професором. Можливо, це й на краще, бо якби мене захищала команда Ді, це б тільки розпалило шаленство.

Після двох тижнів життя з Євою, та й взагалі життя з усіма іншими, я можу чесно сказати, що відчуваю себе абсолютно комфортно лише поруч з Ноєм. Я знала їх усіх роками, окрім Райлі, яка була новенькою в команді після від'їзду Ді, але стара я скоріше б померла, ніж дозволила б комусь із них побачити щось більше, ніж впевнену зовнішність.

Нова я не знала, як відпустити броню. Ной був винятком лише тому, що він уже бачив мене в найгіршому вигляді, коли я зробила йому пропозицію невдовзі після мого розриву - і він мене рішуче відкинув. Я не могла опуститися нижче, незважаючи на роки спроб.

Мій поганий настрій переслідував мене, коли я наосліп йшла за натовпом коридорами до входу в будівлю. Крізь високі вікна у вестибюлі пробивалося сонячне світло, насміхаючись з мого поганого настрою. Сьогоднішній день був схожий на весну, незважаючи на пізній січневий холод, але я з таким же успіхом могла б застрягти в замерзлій тундрі.

Я вискочила з подвійних дверей, зосередивши увагу на вмісті своєї сумки. Чому вони не додали кишень? Мої сонцезахисні окуляри зникали в глибині щоразу, коли вони були мені потрібні.

За чотири кроки від виходу я врізалася в теплу людську стіну. Сильні руки втримали мене, коли я відскочила від широких грудей,

повністю зроблених з м'язів. Вогонь лизнув мою шию, і я, не дивлячись, зрозуміла, чиї пальці обхопили мої руки.

Ной насупився на мене, його звичайний вираз обличчя, коли я була занепокоєна. «Ти в порядку?»

Я відступила назад і насунула сонцезахисні окуляри, щоб приховати шок від жару, який я не була впевнена, що зможу приховати. «Все добре. Що ти тут робиш? Присягаюся, мені не потрібна нянька, щоб супроводжувати мене на заняття».

Він смикнув підборіддя на будівлю по сусідству. «Я тут не заради тебе. Я йду за кавою, а потім зустрічаюся з Маком, щоб подивитися фільм».

Я озирнулася і підняла брови на гігантську вивіску зі слідами кігтів, що прорізали слова «Wildcat Coffee». «Хіба у вас немає кави у вашому модному футбольному закладі?»

Ной спрямував свій погляд на людей, що виходили з дверей за мною. «Наша кава - відстій. Чому б тобі не піти зі мною?»

Потік студентів, що проходив повз нас, сповільнився до цівки, даючи нам достатньо місця завдяки запалу Ноя.

«Як я можу відмовитися від такої гарної пропозиції?» Я мило посміхнулася йому, але він похитав головою, не дивлячись на мене. Ще один даремний вираз. «Ти купуєш».

Посмішка промайнула на його обличчі, і я зраділа, що вдягла сонцезахисні окуляри. Моє серце забилося, коли він скривив губи, не те, щоб я коли-небудь дозволила йому побачити, як він вплинув на мене після останнього катастрофічного часу, коли ми були наодинці. «Я дам тобі все, що ти захочеш, якщо ти відповіси на моє запитання».

Взагалі, я не любила гру «20 запитань» - занадто багато шансів розкрити те, чого я не хотіла, - але одне запитання я могла виконати, якщо воно супроводжувалося дозою кофеїну. «Давай.»

Я просунула свою руку крізь його руку, дозволивши йому вивести мене з будівлі, коли хлопець з дезодорантом і його приятель вийшли з дверей. Я могла уявити, як би мене цькували, якби побачили, що я вишу на футболісті, тож я змістилася, щоб сховатися за велетенським тілом Ноя.

Він, здавалося, нічого не помітив, просто прийняв мою нову позицію і простягнув руку над моєю головою, щоб відчинити мені двері. Всередині маленька кав'ярня була такою ж агресивною, як і вивіска. Стіни були пофарбовані в червоний, білий і чорний кольори, скрізь були відбитки лап і фальшиві сліди від кігтів.

Більшість столиків були заповнені людьми, але я помітила порожні два верхніх, коли ми стояли в черзі за замовленням. Незважаючи на яскравий декор, місце здавалося популярним, і пахло фантастично - доброю кавою та булочками з корицею.

Чорт забирай. Тепер я хотіла булочку з корицею.

Ми дійшли до початку черги, і мені довелося проковтнути сміх. Хлопець, який приймав замовлення, був схожий на розлюченого професійного спортсмена. Він рухався з такою ж грацією, як мій брат і ще один здоровань, якого я намагалася не помічати щодня - високий, з широкими плечима під футболкою «Хенлі», що виставляла напоказ кожен м'яз на його дуже красивих руках.

Його похмурість не поступалася похмурості Ноя, коли минулого року він застав мене з хлопцем у кімнаті Ді, але найкраще було те, що хтось начепив на голову хлопця набір чорних котячих вух. Круто. Я не могла відірвати погляд від них, поки він не прочистив горло.

«Чого ви хочете?» Його гравійний голос мав би бути гарячим - все в ньому, безумовно, було гарячим, - але коли Ной стояв поруч зі мною, як моя особиста фантазія, я не могла вникнути в суть справи.

«Подвійне мокко лате, середнє і булочку з корицею». Про всяк випадок я вказала на гігантську булочку на вітрині.

Хлопець натиснув пару кнопок і взяв чашку. «Ім'я?»

«Хлоя.»

Ной рушив вперед, щоб зробити своє замовлення, а я прийняла паперовий пакет з рулетом з корицею від веселої рудої дівчини, що працювала за спиною у сварливого красеня. Вона теж носила котячі вушка, але вони не справляли того ефекту на неї.

Я занурила обличчя в сумку і глибоко вдихнула, випустивши маленький щасливий стогін. Ной застиг поруч зі мною.

«Знайди собі столик», - прогарчав він, відсуваючись від мене, щоб посміхнутися руденькій.

Крихітний укол болю забрав частину радості, яку я отримала від булочки з корицею. Я вдала, що не чую, як він сказав їй, які гарні у неї котячі вушка, і пішла геть з високо піднятим підборіддям. Якби я випила свою каву, то, можливо, пішла б просто з кав'ярні.

У моєму житті мене багато разів кидали, але легше від цього не ставало. Тому я дотримувався правила «жодних побачень, жодних других шансів». Якщо я не буду надто втягуватися, хлопці не зможуть вирішити, що я не варта зусиль, і розчавити мене випадковими відмовами.

Замість того, щоб піти, я схопила виделку і потягнула свою втішну булочку з корицею до маленького порожнього столика в кутку. Сидіння були щільно припасовані, а я була досить кривонога, щоб відчувати себе незручно. Я не могла дочекатися, щоб побачити, як Ной спробує втиснутися в цей простір.

Він схопив наші кави, і я намагалася не дивитися, як він крутить стегнами, щоб обійти студентів, які заповнили вузький прохід між столами. Мені це не вдалося. І не тільки мені.

Ной привертав увагу. Окрім свого величезного зросту, він був до біса гарячим. Його темно-каштанове волосся, що тільки починало кучерявитися на кінцях, так і просилося, щоб жінка просунула крізь нього руки, а коли він сфокусував погляд на тобі - сьогодні каштановий, замість звичного зеленого, - здавалося, що ти була єдиною жінкою в світі.

Я швидко запхала булочку з корицею до рота, щоб витерти слину, а сама дивилася на худеньку блондинку з милою маленькою шпилькою в носі, що сиділа за сусіднім столиком. Вона не помітила, і, на щастя для мене, не помітив і Ной, коли підійшов до нашого тісного куточка.

Він витягнув стілець, наскільки це можливо, ногою і опустився на нього. Притиснувшись одним плечем до стіни, він витягнув ноги, а мої засунув під стіл. Ной зустрів мій погляд крихітною посмішкою, змусивши мене засумніватися в розумності мого вибору столу.

Мурашки побігли по моїх руках і спині, коли я зрозуміла, що не зможу встати, не перелізши через нього.

Ми не торкалися один одного, але я клянуся, що відчувала тепло його ніг трохи нижче моїх колін. Я відчула інший тепловий імпульс набагато вище і зіщулилася, щоб полегшити біль, викликаний прямим зоровим контактом.

Ной поставив обидві чашки перед собою на стіл. «Тепер у мене два питання».

«Ми так не домовлялися». Я схопила свою каву, поставивши її якомога далі від нього, на випадок, якщо у нього дійдуть руки.

Ной поклав руки на стіл, нахилився вперед, щоб подивитися на мій пізній обід. «Ця штука тоже не була жахливою, але ти вже з'їла половину».

Я злизала глазур з губи, і маленька частина мене насолоджувалася тим, як його погляд стежив за моїми рухами. Бачиш? Мені не потрібні були його милі посмішки, коли я могла привернути його увагу іншими способами. Можливо, він і не хотів розвивати потяг між нами, але це не означало, що його не було.

Не те, щоб це мало якесь значення. Я не бігала за хлопцями, які мене не цікавили. Чорт забирай, я не бігала за хлопцями, які були зацікавлені. Я була не з тих, хто любить стосунки, занадто багато можливостей все зіпсувати, але мені подобалося знати, що вони хочуть мене настільки, що докладають певних зусиль.

Якщо вони не бачили моєї цінності, вони не варті мого часу.

Я зробила швидкий ковток напою, здригнувшись, коли гаряча рідина ошпарила мені язик. «Задавай свої питання, і ми побачимо, чи відповім я на друге».

Ной знизив голос, змушуючи мене імітувати його позицію, щоб почути його. «Чому ти насправді перевелася сюди?»

Тільки мої батьки і Ді знали про пожежу і подальшу наполегливу пропозицію декана обрати новий навчальний заклад. Я не хотіла, щоб ця репутація потяглася за мною до ТУ, але мені не подобалася ідея брехати Ноем.

Ді довіряв йому, як і я, інакше я б не бігала до нього по допомогу. Проте, я могла відповісти на його запитання правдиво, не виставляючи себе злочинницею.

«Моя остання школа мені не дуже підходила. Там були досить суворі вимоги до випускників, а я хотіла мати змогу дослідити трохи більше у своєму освітньому виборі». Я кілька секунд гордилася собою, пишаючись такою близькою до правди відповіддю.

Ной не зводив з мене очей, повільно відпиваючи зі свого стакану, і важке передчуття скрутилося в моєму нутрі.

«Ти вирішила це до чи після того, як підпалила свій гуртожиток?» - невинно запитав він.

Бляха-муха. Я збиралася вбити Ді і його балакучого язика.

РОЗДІЛ 3 : НОЙ

На обличчі Хлої промайнула паніка від мого коментаря, і я ледь не зіпсував момент, посміхнувшись. Зусилля зберегти вираз обличчя окупилися, коли Хлоя випустила тиху серію дуже винахідливих прокльонів. Її щелепа на довгу секунду застигла, і я подумав, що, можливо, я нарешті перейшов межу, яка відштовхне її від мене.

Ця мить розірвала мене надвоє. З одного боку, я хотів розтягнути її на сміховинно маленькому столі і втілити в життя одну з моїх найбрудніших фантазій, яка раптом включала в себе глазур для булочок з корицею замість арахісового масла.

З іншого боку, якби вона вирішила припинити мучити мене, я міг би закінчити школу, не зраджуючи одного з моїх найближчих друзів. Я вже був по вуха в лайні.

Щоправда, кава в закладі була напрочуд поганою, але я міг зайти в будь-яку кав'ярню на нашому боці кампусу. Єва любила це місце, і вона говорила про те, як пощастило Хлої, що її заняття проходили в сусідній кав'ярні.

Час склався на мою користь.

Хлоя опустила на своє місце, очевидно, закінчивши сваритися на брата, і відсърбнула кави. «Як давно ти знаєш?»

«За кілька днів до того, як ти переїхала. Ді не був упевнений, що ти не доведеш справу до кінця, і хотів попередити нас на випадок, якщо твої піроманські звички продовжаться в ТУ».

«Це була одна маленька пожежа, і це був нещасний випадок». Її темні очі зустрілися з моїми, звична впевненість змінилася трепетом. «Будь ласка, не кажи нічого. Там...»

Вона замовкла і змахнула рукою, ніби відганяючи дим. Я зрозумів, що вона мала на увазі. Пожежа в її гуртожитку, якою б маленькою вона не була, мала мати серйозні ускладнення та пекельний удар по її репутації.

«Я не поширюю плітки». Вона кивнула з полегшенням, але я не закінчив. «Ти ще не відповіла на моє запитання. Чому ти перевелася сюди?»

Хлоя зітхнула і знову обвела поглядом кімнату. «Це не було моїм першим вибором, та й взагалі не було моїм вибором. Мої батьки оплачують мої витрати, тож вони дали мені вибір: навчатися в ТУ або зробити перерву в навчанні, щоб працювати. Оскільки я не готова повернутися додому назавжди, я обрала менше з двох зол». Її очі блимнули на мене, і вона продовжила м'яко. «Я люблю Ді, але ненавиджу жити в його тіні».

Вона сказала мені чисту правду, більше, ніж я очікував, і це зігріло ту частину мене, на якій я не хотів зосереджуватися надто пильно.

Я простягнув руку через кілька дюймів, що розділяли нас, і взяв її за руку. «Коли я дивлюся на тебе, я не думаю про Ді».

Хлоя витримала мій погляд, і повітря між нами згустилося від невимовлених слів. Тріск у глибині крамниці змусив її підстрибнути, перервавши момент. Вона відсмикнула руку, щоб обхопити пальцями паперовий стаканчик.

Її губи скривилися. «Дивно. Коли я дивлюся на тебе, все, про що я можу думати, - це Ді»

Мій член одразу ж піднявся, але я зумів не відреагувати. Хлоя фліртувала так само, як вона інстинктивно затамувала подих. Вона не збиралася продовжувати флірт. Загравання зі мною було її способом створити дистанцію. Якби вона ставилася до мене, як до всіх інших, то не ризикувала отримати чергову відмову.

Але будь я проклятий, якщо я не хотів піддатися спокусі і назвати це блефом.

Я відвів погляд і ковтнув теплої кави у відчайдушній спробі думати про щось інше. Краєм ока я помітив знайому біляву голівку за стійкою. Я озирнувся і побачив, що Єва кидає кинджальний погляд на хлопця, який приймав її замовлення. Якби погляд міг вбивати, він би стікав кров'ю на підлозі.

На відміну від того, як він спілкувався зі мною чи Хлоєю, його очі були спрямовані на Єву. Він виглядав невиразно розваженим, і я оцінив його як того, хто може впоратися з її вібрацією володарки всесвіту. Вона посміхнулася йому і крутнулася на підборах, від чого її волосся розвіялося довкола неї.

Єва була нічим, якщо не була відданою. Вона зробила ще один крок до свого драматичного відходу, перш ніж помітила нас і змінила своє рішення.

«Ною», - заволатала вона, прямуючи до нашого столика. «Хлоє!»

Інші студенти, які не звертали на мене уваги, розступилися з її шляху, наче вона розганяла водну стихію. Єва мала такий самий ефект.

Вона плюхнулася мені на коліна, і я подякував кавовим богам, що мій член заспокоївся після коментаря Хлої і шуму, який вона зчинила через булочку з корицею. З нагадуванням, що відлунювало в моїй голові, я про всяк випадок пересунув Єву на одну ногу.

Вона обійняла мене за шию і повела бровами, дивлячись на нас. «Що тут відбувається? Таємне побачення?»

Хлоя розсміялася, повернувшись до своєї звичайної безтурботної атмосфери. «Не зовсім. Я зустріла Ноя після занять, буквально, і змусила його купити мені кави».

Єва кивнула так, ніби ця історія мала цілковитий сенс. «Гарний вибір. Тут найкраща кава в місті». Хлопець, якого вона намагалася вбити подумки, назвав її ім'я, і вона похмуро глянула на нього через плече. «На жаль, тут найгірший працівник».

Губи Хлої вигнулися в повільній посмішці, коли вона дивилася на людей за стійкою. «Я не знаю, цей касир гарячий, як рідкий секс».

Гіркі ревності підступили до мого горла, і мені довелося важко ковтнути, щоб не відсунути Єву вбік і не підстрелити хлопця з котячими вухами. Якби я не вдивлявся в обличчя Хлої, то, можливо, не помітив би гарячого погляду, який вона кинула в мій бік.

Єва підскочила з насмішкою. «Шкода, що його особистість все руйнує».

Хлоя дочекалася, поки Єва повернеться з кавою, щоб накинутися на неї. «То ти визнаєш, що він привабливий».

«Я не сліпа, я перебірлива. Ось чому я беру Мака на вечерю випускників-спортсменів». Її хитрий вираз обличчя мав би мене застерегти, але я був надто зайнятий, намагаючись не додати «злий

перепихон з Хлоєю» до свого обширного списку фантазій. «Кого ти береш, Ною?»

Я блимнув на неї, але не встиг зреагувати.

Вона постукала пальцем по підборіддю і широко посміхнулася до Хлої. «У мене є ідея. Оскільки у Ноя ще немає пари, ви двоє повинні піти разом. Ді і Надя повертаються на вечір, тож це ідеально. Ти побачишся зі своєю сім'єю, а я отримаю ще одну подругу, яка допоможе мені примусити АрДжей піти на шопінг за сукнею».

Я насупився, намагаючись відновити контроль над розмовою. «Хто сказав, що у мене ще немає пари?»

Єва кинула на мене жалісливий погляд. «Ти щороку відкладаєш запрошення на зустріч до останньої хвилини, а потім вибираєш якусь жахливу дурепу, яку я змушена терпіти, поки ти ігноруєш її на користь розмов про футбол з хлопцями. Звучить знайомо?»

Вона не помилилася, але у мене було чітке відчуття, що мене підставили. Хлоя стиснула губи, і я не міг зрозуміти, чи вона обдумує цю ідею, чи намагається придумати спосіб переорієнтувати Єву.

«Я не винен, що вони вимагають моєї присутності та пари», - пробурмотів я.

Я уникав якомога більше публічних виступів. ТУ любило виставляти своїх спортсменів-чемпіонів перед спонсорами та пресою, стверджуючи, що вони готують нас до нашого майбутнього у світі спорту. Я ненавидів це.

На відміну від деяких моїх сусідів по кімнаті, футбол не був моїм життям. Я любив грати, але, зрештою, гра відкривала мені доступ до майбутнього, якого я дуже хотів, і давала змогу втекти від минулого, якого я хотів уникнути.

У нас із Хлоєю було багато спільного, хоча її минуле трималося за неї, як барвисті крила, а моє залишалося здебільшого схованим у темряві.

Єва постукала пальцями по моєму плечу. «Я просто позбавляю тебе клопоту з пробами. Очевидно, що ви двоє добре ладнаєте, інакше ви б не пили каву разом у затишному куточку, поки Мак чекає на місці, щоб ти приніс йому каву».

Я подивився на неї скося. «Звідки ти знаєш, що Мак чекає на мене?»

Вона поплескала по кишені збоку своїх легінсів. «Він писав мені чотири рази, відколи я сказала, куди йду пити каву, і просив нагадати тобі, що він хоче фундук, а не ваніль». Як за командою, її нога знову завібрувала. «П'ять разів.»

«Маку більше не потрібен кофеїн», - сказав я.

«Так, але він робить його щасливим». Вона знизала плечима. «Це на тобі. У мене урок через хвилину».

Я пробурчав, повністю готовий відмовитися від кіно на користь завершення розмови з Хлоєю, але мій власний телефон задзвонив вхідним повідомленням. Мак може бути проблемою.

Єва підняла на мене брову. «Ти ж знаєш, що він не зупиниться, поки ти йому не відповіси».

«Або поки я не задушу його уві сні».

Хлоя тихо засміялася, і це зачепило мої нервові закінчення. Як би мені не подобалося відчувати, що мною маніпулюють, ідея Єви була непоганою. Хлоя була б кращим вибором, ніж будь-хто з тих, кого я вибрав. Здається, я не міг припинити її шукати, тож я міг би з таким же успіхом нахилитися до цього нового кола пекла.

Принаймні, я дав би Хлої шанс побачити її брата і Надю.

Ді був шалено зайнятий своєю командою, і він сказав у груповому чаті, що не матиме часу на тусовку в цій поїздці, окрім як під час вечері. Суто ділові справи, які, як я здогадувався, не включали Хлою.

Мій телефон знову зашумів, і Єва стала так, щоб я міг витягнути його з кишені. Вона запропонувала мені сумну посмішку, коли я відправив Маку повідомлення, що вже їду.

«Ти такий виснажений».

«Думаю, ти хочеш сказати, що я хороший друг. Він отримає свою каву з фундуком, а ти отримаєш свою улюблену сусідку за столиком».

Вона підбадьорилася, обернувшись до Хлої. «Покупки суконь на цих вихідних. АрДжей вільна у неділю».

Хлоя зустріла мій погляд, піднявши брови. «Я не вірю, що мене запросили».

Мої губи сіпнулися. «Мені стати на коліна?»

Рум'янець заливав її щоки, ще один доказ того, що вона пам'ятала ніч з хокейним придурком. Вона мало не вдарила мене по обличчю, оголосивши себе недосязною назавжди, якщо я не стану на коліна і не почну благодіяти. П'яна Хлоя - це була справжня насолода для всього тіла.

Вона перекинула волосся через плече, в її очах був виклик. «Тепер, коли ти про це згадав, так».

Єва видала тихий свист і зробила кілька кроків назад, відкопуючи свій телефон. «Зачекай, я хочу це зняти. Для нащадків. І для шантажу».

Моя шкіра засвербіла, коли кілька людей за найближчим столиком обернулися, щоб подивитися, яку драму розпалює Єва. Ситуація виходила з-під контролю, але Хлоя підперла підборіддя рукою, чекаючи, що я здамся і піду геть.

До біса. Вона хотіла шоу? Я б їй його влаштував.

Я витягнув ноги зі столу і розвернув її стілець обличчям до крихітного проходу, перш ніж опуститися перед нею на коліна. Холод бетонної підлоги просочився в мої джинси, нагадуючи про те, що ми знаходимося в дуже публічному місці, але коли я зосередився на обличчі Хлої - гострій потребі, яку вона швидко сховала за посмішкою, - решта кімнати зникла.

Її губи розтулилися, коли я долонею погладив її коліна і розсунув їх, достатньо широко, щоб між ними помістилися мої стегна. Мої великі пальці погладжували внутрішню сторону її стегон, коли я ковзнув руками вище, шкодуючи, що зараз не літо і вона вдягла б спідницю, а не легінси.

У Хлої перехопило подих, майже нечутна заминка. Частина мого мозку, що була ящіркою, наполягала на тому, що ми повинні заявити про свої права. Негайно. Поки у нас була можливість. Мої пальці стиснули її ноги, тримаючись за життя, замість того, щоб зануритися в це чудове волосся і забрати те, що належить мені.

Її очі розширилися, коли вона нахилилася вперед, лише трохи. Момент розтягнувся, і вона зітхнула моє ім'я. Питання і благання. Я

знав, що вона погодиться з усім, що я з нею зроблю, але я не хотів бути ще одним жалем у її житті.

Доклавши певних зусиль, я повернув контроль над собою, хоча й не міг змусити себе відійти. «Ходімо зі мною на вечерю випускників», - пробурмотів я.

Вона стиснула губи і кивнула.

Хтось збоку від нас улюлюкав, і я здригнувся. Хлоя моргнула кілька разів, проганяючи заціпеніння з очей. Я не збирався приймати виклик так далеко, але було вже занадто пізно повертатися назад. Знявши закляття, я підвівся і відступив назад.

Груди Хлої здіймалися і опускалися від нерівного дихання, але вона схрестила ноги і поступливо нахилила голову. «Досить добре».

Я зайняв своє місце, і хаос кав'ярні повернувся назад. Крадькома озирнувшись, я побачив, що ніхто з відвідувачів не звертає на нас особливої уваги. Навіть дівчата за сусіднім столиком повернулися до своїх розмов.

Єва обмахувалася віялом. «Ну, це відео ще не скоро потрапить до Ді».

Я схрестив руки. «Ти маєш на увазі ніколи. Не створюй проблем там, де їх немає».

Вона поплескала мене по біцепсу. «Не хвилюйся. Я прибережу це для своєї промови на твоєму весіллі».

Хлоя пильно подивилася на годинник. «Ти запізнишся на заняття».

Єва подивилася на свій екран, а потім насупилася. «Чорт, ти маєш рацію». Вона запхала телефон назад у кишеню легінсів і взяла зі столу каву. «На щастя, асистент любить мене. Він не проти, якщо я час від часу запізнююся».

Я похитав головою. Це був перший тиждень занять, а в Єви вже був фан-клуб. Одного дня вона збиралася правити світом. Я лише сподівався, що залишуся на її хорошому боці.

«Недільний шопінг», - співала вона, хапаючи сумку, яку я навіть не помітив за своїм стільцем.

Отак просто Єві вдавалося розставити все по місцях, як їй подобалося. Як завжди. Вона пригостила нас кавою і вийшла з кав'ярні, не збиваючись із кроку, відмахнувшись від свого залятого ворога, що стояв за прилавком.

Вечеря випускників, ймовірно, була б катастрофою, але я не шкодував, що погодився. Ді буде там, щоб діяти як буфер - сподіваюся, достатньо сильний, щоб протистояти зростаючому потягу, який я відчував щоразу, коли Хлоя дивилася на мене з потребою в цих великих зелених очах.

РОЗДІЛ 4 : ХЛОЯ

Якщо Ді пришле мені чергове повідомлення, я видалю його дупу. Я ігнорувала Єву під час поїздки до крамниці одягу, поки розбиралася з його істерикою. Не те, щоб він міг щось зробити з Нью-Йорка, але я не хотіла, щоб він зганяв своє розчарування на Ную.

Ми встигли дійти до тротуару перед магазином, перш ніж на моєму екрані з'явилося одинадцяте повідомлення від Ді за останні п'ять хвилин. *Навіщо йому взагалі знадобилося опинитися між твоїми ногами?*

Я зіпила зуби, намагаючись набрати відповідь. *Скільки разів я маю тобі повторювати? Це був виклик, і відео вирване з контексту!!! Вір мені чи ні, але припини мене переслідувати. Я навіть не бачила Ноя цілий тиждень. Ти що, не тренуєшся, чи що?*

Минуло кілька ударів, і Ді нарешті відповів, як доросла людина. *Я вірю тобі, Хло. Вибач, що я все ускладнюю. Побачимося за вечерею, шмаркачко.*

Кризу відвернуто, я закрила додаток для обміну повідомленнями і відкрила відео з кав'ярні, яке було в закладках. Чесно кажучи, я не звинувачувала Ді в тому, що він засмутився. Це було не зовсім приємне зображення мене, і він був там, коли я зірвалася в старших класах, після того, як Вінс почав поширювати чутки.

Але це було інакше. Якось більш настирливо і водночас менш засмучуюче.

Я насупилася на екран, де нечітке відео з Ноем, що стояв навколішки між моїми ногами, наближалось до мільйона переглядів. У центрі Еддісона був чудовий Wi-Fi. Я могла спостерігати, як розгортається моє життя в режимі реального часу, поки купувала сукню для заходу, на який не була впевнена, що хочу піти.

Весь тиждень мій телефон розривався від сповіщень з різних акаунтів у соціальних мережах. Здебільшого від придуркуватих хлопців, які просили про зустріч. Ді принаймні чекав до середини ранку, щоб накинутися на мене зі своїми криками.

Він хотів мені повірити, і він повірив. Я навіть не була впевнена, що збрехала йому. Зараз Ной уникав мене, що не додавало віри жодним

теплим неясним почуттям, які він викликав у мене. Гострі, болючі відчуття були ще гіршими.

М'який дотик його пальців до внутрішньої поверхні стегон, прямо над моїми татуюваннями, переслідував мене уві сні. Не зовсім спокійний. На щастя, відео не зняло цю частину, або ту, де я подумки благала його піднятися трохи вище.

Ні. Якийсь випадковий придурок зняв достатньо, щоб ми виглядали так, ніби займаємося сексом на людях. Вони навіть додали корисний коментар, що цікавився, кого з друзів мого брата я виберу наступним.

О, так. Можливо, Ной і сильний, мовчазний тип, але студентство знало, хто їхні зіркові футболісти, і мене зарахували до них, завдяки Ді.

Єва вихопила телефон з моєї руки. «Від того, що ти дивитимешся відео в тисячний раз, воно не зникне».

Я перевела свій погляд на неї. «Це все твоя провина».

«Вибач, люба, але ти сама винна. Моя версія, яка, до речі, набагато приємніша, все ще надійно замкнена в моїй хмарі. Це ти змусила Ноя вийти із зони комфорту. І на мою велику радість, він прийняв цей виклик».

Я прибрала своє волосся з обличчя в хвіст. «Він не повинен був бути таким сексуальним - він повинен був почервоніти і заїкаючись вимовити запрошення».

Єва пирхнула. «Тоді ти погано знаєш Ноя».

Я й сама задалася цим питанням, але потім згадала, як він спокійно стояв між мною і неприємностями, які завжди переслідували мене. У глибині душі я знала, що він не відступить від свого рішення.

Він навіть не хотів запрошувати мене на вечерю, але все одно виставив себе на посміховисько через мене. Ной ненавидів бути в центрі уваги. Чим більше я думала про те, що він розширює свої кордони заради мене, тим більше я ставила під сумнів своє правило «ніяких побачень, ніяких других шансів».

Чому він не може бути просто гарячим засранцем, який шукає гарного проведення часу? Я знала, як поводитися з такими хлопцями.

Ной був зовсім іншим звіром, і ці дурні теплі нечіткі почуття не переставали тріпотіти в моєму животі. Гірше того, я хотіла знати його. Він відкинув мене багато років тому, а я не переставала сподіватися...

Єва потиснула мені плече. «Я зламала тебе, чи ти просто переживаєш великий момент Ноя?»

Я знизала плечима. «Ні те, ні інше. Я вирішувала, чи хочу приміряти синю сукню з вітрини».

Я не зовсім збрехала - я добре вміла говорити напівправду - сукня з шлейфом гарно облягала мої вигини, а темно-синій колір підкреслював мої очі. Я відмовилася визнати тихий голос, який запитував, чи сподобається це Ною. Він не мав права голосу.

Єва кинула на мене скептичний погляд і відчинила двері маленького бутіка, який вона обрала як відправну точку. Тут нас мала зустріти Райлі, але я не побачила велетенської блондинки серед стелажів.

Всередині було схоже на висококласний секонд-хенд з круглими групами коротких суконь спереду біля дверей і трохи вищими рядами в глибині кімнати. Здавалося, що тут не було ніякої організації, але я була готова до гарного полювання.

Гардеробні займають задню стіну, позначену важкими оксамитовими шторами глибокого фіолетового кольору. Ніжно-рожеві пуфи були розставлені на підлозі над кошлатими м'ятними килимами. Ніщо в крамниці не пасувало один до одного, але якимось чином це працювало разом, створюючи яскравий, жіночний простір.

Не дивно, що це подобалося Єві.

З іншого боку, тут не було нікого іншого, навіть продавця. Довгий скляний прилавок з прикрасами та аксесуарами стояв порожній.

«Тут відчинено?»

Єва безтурботно озирнулася навколо. «Тут завжди так. Чесно кажучи, я не знаю, як вони тримаються на плаву, але у них є чудові сукні за помірними цінами, якщо ти не проти докласти трохи зусиль».

Вона підійшла до високих стелажів у глибині магазину і почала перебирати одяг. Я йшла за нею повільніше, намагаючись поглянути на

синю сукню з іншого боку.

«Де Райлі?» - неуважно запитала я, ледь не наштовхнувшись на металевий стовп, коли повернулася до неї обличчям.

Єва витягла короткий пурпуровий номер і насупилася. «Вона не прийде. Сказала, що вже має сукню, але я думаю, що вона просто хотіла побути з Шоу наодинці».

Я зморщила ніс. «Вони живуть разом. Скільки часу наодинці їм потрібно?»

Вона підперла руки на стегнах. «Ти хочеш сказати, що якби Шоу захотів, щоб ти залишилася з ним удома в ліжку, ти б сказала «ні» і втекла зі своїми подружками?»

У моїй голові промайнув образ Паркера Шоу, квотербека-початківця і протеже мого брата. Гострі вилиці, насичені блакитні очі та лукава посмішка. Він був гарний, я б йому це дала, але так, як гарні витвори мистецтва або віддалені гірські озера. Я хотіла оцінити його лише здалеку, я не хотіла брати в ньому участь.

Ной змусив мене захотіти зануритися в нього з головою. Моя щелепа стиснулася від невиправданої думки. Не буде ніякої участі. Як би мені не хотілося, щоб він знову торкнувся мене.

Я наосліп схопилася за вішалку, безнадійно заплутавшись у сукні, що висіла поруч. «Я намагаюся не спекулювати на сексуальних контактах, особливо коли вони стосуються друзів мого брата». Шкода, що я абсолютно не вмію поводитися з Ноєм, коли ми розходимося.

Вона зітхнула. «Але вони всі такі гарненькі».

«Так, і складні. Я віддаю перевагу простішим стосункам, де мій брат не дзвонить мені посеред ночі, вимагаючи пояснень за п'яну тираду свого приятеля».

Її очі звузилися. «Ми ще повернемося до цього.»

«Нема до чого повертатися. Я краще буду зустрічатися з сотнею хлопців зі студентського братства, ніж з одним милим хлопцем з квартири навпроти нашої. Вони чесно кажуть, чого хочуть, і не скиглять, коли я обираю себе, а не їх».

«Гей, я за те, щоб жінки ставили себе на перше місце, але хіба ти не хочеш стосунків, які коштують для тебе більше, ніж іграшки в тумбочці біля ліжка?» Вона не згадала про Ноя, але я не думала, що вона говорила про Мака чи Паркера.

«Я думала, ми прийшли сюди за покупками», - пробурчала я. Волосся впало мені в обличчя, коли я висмикнула свій випадковий вибір - комбінезон кольору розчавленого гороху.

«Я не думаю, що це те, що треба», - промовила Єва.

Я відкинула розпущене пасмо назад, проклинаючи своє імпровізоване рішення зробити багатошарову зачіску кілька місяців тому. «Чому це взагалі тут?»

«У деяких людей сумнівний смак». Вона знизала плечима і перейшла до наступного ряду. «Деяких потрібно підштовхнути у правильному напрямку. Дехто робить неправильний вибір, спираючись на минулий досвід».

Я звузила на неї очі і поклала вішалку на місце, де знайшла її. «Чому мені здається, що ми говоримо не про сукні?»

Єва зустріла мій погляд, піднявши брови. «Чому ти дивишся на вішалку, коли можеш взяти ту, що приголомшує уяву, на вітрині?»

Вона не могла знати про мої зустрічі з Ноєм. Окрім тієї, яку вона зняла на відео. Я нікому не розповідала про те, що багато років тому ризикнула з ним, а він мене відштовхнув. До цього моменту я могла заприсягтися, що Ной теж тримав це при собі.

Мої руки опустилися в боки, і я похитала головою. «Чому ти думаєш, що я можу взяти цю красу, яка поза моїм рівнем?»

«Здогадка». Вона посміхнулася мені і обтягнула свою крихітну фігурку темно-синьою сукнею-футляром.

«Ні.» Я знову похитала головою. «Тобі потрібно щось, щоб показати твій божевільний прес».

Я перебирала сукні, поки не знайшла одну, близьку до образу в моїй голові - коротку, чорну, з відкритими розрізами посередині. Вона була сексуальною і зухвалою, і виглядала б на ній фантастично.

«Ось, примірай цю». Я подала їй сукню, і її очі загорілися.

«Ого...» - зітхнула вона.

Єва зникла за однією з фіолетових штор, а я подивилася на вітрину спереду. Шанс Ноя зі мною минув, але з правильною сукнею я могла показати йому, що він втратив. Було б приємно бути бажаною для когось, як він, і після вдалого початку моїх занять, я могла б використати цей стимул для самоствердження. Я знала, чого хочу, чому ж я вагалася?

Окрім того, що мені потрібно було, щоб справжній працівник заліз у вітрину магазину. Я ніколи не була в такому магазині, де б за мною не спостерігали працівники. Як це місце все ще працювало?

Двері з написом «Тільки для працівників», мабуть, були моїм найкращим шансом на допомогу. Штора в роздягальні Єви залишалася зачиненою, тож я розправила плечі і постукала. Якби ніхто не відповів, я б вирішила проблему сама. Це був не перший раз, коли я змушувала манекен підкоритися.

Жінка в окулярах у черепаховій оправі з божевільними райдужними пасмами в темному волоссі до плечей висунула голову. Вона виглядала приблизно мого віку, але я не бачила її в кампусі. Не дивно, якщо врахувати, що я проводила весь свій час з командою Ді.

«Дідько», - пробурмотіла вона собі під ніс, а потім прослизнула в головну кімнату, зачинивши за собою двері для персоналу. На ній був комбінезон, щонайменше на розмір зavelикий для її маленької фігури, накинутий на пухнастий білий светр, а на обличчі у неї був притиснутий вираз.

Коли я стояла і дивилася на неї, вона підняла брову. «Чи можу я вам допомогти?»

Я моргнула, здивована відсутністю будь-якої спроби звернутися до мене голосом, схожим на голос продавця. «Так. Чи можу я приміряти сукню з вітрини?»

Її очі, яскраві синьо-зелені, несправжні, перебігли на вітрину магазину, а потім знову на мене. «Звичайно».

Я пішла за нею, намагаючись визначити, чи я роздратовувала її особисто, чи вона просто погано працює продавцем. «Ви давно тут працюєте?»

Вона пробігла повз стелажі, не озираючись. «Типу того. Це магазин моєї мами, але вона на вихідних поїхала на йога-семінар, тож я її замінюю».

Ах. Поганий з тебе продавець. Я могла б працювати з цим. «У вас гарне волосся. Можу я запитати, де ви його зробили?»

Вона зупинилася, і я ледь не наштовхнулася на неї, коли вона повернулася до мене обличчям, нахмуривши брови. «Якщо ти залицяєшся до мене, то мушу попередити, що мені не подобаються дівчата».

Я розсміялася. «Ні. Я просто нерозкаяний екстраверт. Мама каже, що я не можу мовчати більше п'яти секунд. До речі, мене звуть Хлоя».

Вона довго вивчала моє обличчя, ніби намагаючись переконатися в моїй щирості. «Блубоннет».

Мої брови піднялися. «Перепрошую?»

«Моє ім'я. Блубоннет, але всі називають мене Блу». Одна з її лямок обвисла на руці, коли вона повернулася, щоб подолати решту відстані до вікна. «Ця?»

«Так. Тобі допомогти його зняти?» Я аж ніяк не була високою, але вона була на кілька сантиметрів нижчою за мене, ближче до розміру Єви.

«Ні, Берта - мила дівчина».

Вправними рухами вона витягла БERTU з вітрини і зняла з неї блакитну сукню.

Вона простягнула її мені, стиснувши в кулаці. «Просто крикни, якщо тобі ще щось знадобиться».

Я взяла сукню і повернула голову, коли вона залишила голий манекен, розкинутий на підлозі, і пішла назад тим же шляхом, яким прийшла. Через секунду я пішла слідом, наздогнавши її біля роздягалень.

«У вас є інші розміри?»

Блу зупинилася і глянула на годинник, перш ніж знову приділити мені всю свою увагу. «Ні. Усе тут єдине в своєму роді. Я можу допомогти тобі знайти щось інше, якщо ти скажеш мені, що саме».

Пропозиція здивувала мене, оскільки вона виглядала дещо незручно через мою присутність у крамниці. З іншого боку, до цього вона здавалася досить охочою до розмови.

«Це для шикарної вечері випускників, яку влаштовує факультет легкої атлетики, але я думаю, що приміряю цю, перш ніж шукати щось інше».

Її брови зішлися. «Ти спортсменка?»

За інших обставин її недовірливий тон був би образливим, але розгубленість на її обличчі змусила мене подумати, що вона просто не має фільтрів. Або соціальних навичок взагалі. Мені подобався її стиль «нульової брехні», тож я сприйняла її за чисту монету.

«Ні, я цукерка для одного з футболістів. Він гарно доглядає за собою, але він найбільш асоціальна людина, яку я коли-небудь зустрічала». За винятком, можливо, дівчини, що стоїть переді мною. «Я тут для того, щоб він виглядав менш диким, щоб університет міг випросити більше грошей у спонсорів».

Блу насупилася. «Це звучить жахливо».

Я хихикнула над її нефільтрованим коментарем. «Не так вже й погано».

Вона заправила фіолетове пасмо волосся за вухо і поправила окуляри, що сповзали на ніс. «За статистикою, професійні футболісти є одними з найкращих випускників, які найчастіше роблять пожертви своїм школам після закінчення навчання, але я припускаю, що жертводавці, які не є випускниками, також більш схильні робити пожертви, коли їх представляють квазі-знаменитостям».

У цієї дівчини був дивний спосіб мислення. Перш ніж я встигла поставити будь-яке з питань, що крутилися в моїй голові, поруч з нами затріпотіла завіса, і Єва крикнула мені.

«Хлоє, ти геніальна».

Блу підстрибнула, що наштовхнуло мене на думку, що вона не знала, що нас тут двоє.

Єва вийшла з гримерки і стала в позу, поклавши руки на стегна. «Мені це подобається. Мені подобається все в ньому, і я ніколи його не

зніму».

Я мала рацію щодо її пресу. Хлопці вважали свої животи вражаючими, але Єва могла їх присоромити. Її основу складали чисті м'язи, які підкреслювали вирізи на сукні.

«Я думаю про велику драматичну косу і туфлі, що зашнуровуються на литках». Єва повернулася і подивилася в дзеркало через плече.

«Це має сенс з перехресним вирізом на сукні». Блу вказала на бретельки, що охоплювали оголену спину Єви.

Погляд Єви в дзеркалі перевівся на мою нову подругу. «Точно. Гарне око».

Блу знизала плечима, знову зміщуючи ремінь свого комбінезона. «Це базове розпізнавання форм».

Я хихикнула. «Блу, це моя подруга і сусідка по кімнаті, Єва. Єво, це Блу. Вона тут працює. Типу того.»

Впізнавання запалило очі Єви, і вона повернулася, щоб посміхнутися до Блу. «Ти донька Хоуп, так?»

«Так. Хоуп - моя мама».

Єва зітхнула. «Я просто обожнюю її. Найкращі заняття з йоги, які я коли-небудь відвідувала, а її вибір суконь межує з екстрасенсорикою».

Обличчя Блу пом'якшало. «Вона буде рада це почути. Йога - це її пристрасть. Вона трохи пригнічена, відколи розлучилася з Арчером Болме, але почувши, що людям подобаються її заняття, вона підбадьориться».

У мене відкрився рот. Арчер Болме був суперсексуальним тренером команди НХЛ «Даллас». Я не слідкувала за хокеєм, але навіть я знала, хто він такий. Журнал «Модерн Даллас» три роки поспіль визнавав його найпривабливішим холостяком. «Вона зустрічалася з Арчером Болме? Яким чином? Мені потрібно знати кожну деталь».

«Навіщо?» Блу почухала ніс, і Єва розсміялася.

Єва з'єднала свої руки через руки Блу. «Гаразд, вирішено. Я купую цю сукню. Хлоя купує ту. А ти йдеш з нами на обід».

Я підняла свій приз. «Гей, я його ще навіть не приміряла.»

Блу насупилася, дивлячись на годинник на своєму зап'ясті. «Гадаю, я можу пообідати раніше, але мушу повернутися сюди до другої».

«Домовились.» Я сховалася за завісою поруч з Євою, маючи намір закінчити до того, як Блу встигне передумати.

Блакитна сукня сиділа на мені, як уві сні, обіймаючи мої вигини і роблячи мої груди фантастичними, не загрожуючи збоєм у роботі одягу. Може, Хоуп таки була екстрасенсом. Я поспішно вдяглася, а думками повернулася до свого мимовільного побачення.

Ледь помітне тремтіння пробігло по моїй шкірі. Тиск Ноевих пальців на моїх стегнах не покидав моїх думок. У той момент я могла заприсягтися, що я не була самотньою з усією цією пригніченою тугою. Ной так і не пояснив мені, чому ввічливо відмовився від моєї щедрої пропозиції, але я підозрюю, що це було пов'язано з Ді. Так само, як і все інше в моєму житті.

Зрештою, причини Ноя не мали значення. Лише результат. Він мав свій шанс, а я не була настільки відчайдушною, щоб благати про повторну відмову. Неважливо, скільки разів він дивився на мене з жаром в очах. Як би я не хотіла, щоб він виконав обіцянку, яку тримав у цих руках.

Маленька частина мене знала, що я граю з вогнем. Я сподівалася, що Ной втратить самовладання через сукню - через мене - але я не була впевнена, що у мене вистачить сил відмовити йому, якщо він знову доторкнеться до мене таким чином.

Я не була впевнена, що хочу цього.

РОЗДІЛ 5 : НОЙ

Весняний футбол не мав таких зобов'язань, як регулярний сезон, і технічно ми навіть не починали до кінця лютого. Ніхто не сказав Паркерові про це. До того, як тренер приступив до роботи, наш капітан-садист склав графік тренувань, щоб підтримувати рівень фізичної підготовки протягом кількох тижнів, коли ми були у відпустці.

Він очікував, що ми прийдемо в тренажерний зал у призначений час, і, до його честі, більшість хлопців з'явилися. У мене, як у його сусіда по кімнаті, не було вибору.

Частина мене воліла б спати холодного недільного ранку, але дні, коли я був високим, незграбним хлопчиськом, були не так вже й далеко позаду. Мені набагато більше подобався великий, сильний образ, який я носив у ці дні. Тренажерний зал допоміг мені знайти себе задовго до Паркера і його «добровільних» сесій.

Піт стікав по моїй спині, коли я сповільнював бігову доріжку до розминочної пробіжки. Метал брязкотів у зоні обтяження, а гангстерський реп Холбрука витікав з його гівняних навушників, що сидів навпроти мене. Я жбурнув йому в голову рушником, але він лише посміхнувся і зробив звук голосніше. Мудак.

Мак закінчив свій сет і знову поклав гантелі на місце, а потім підійшов до мене і сперся на мій поручень. «Як поживає моя улюблена кінозірка?»

Він не зупинявся відтоді, як це кляте відео стало вірусним. Я думав про те, щоб примотати його скотчем до дверей, але був лише на п'ятдесят відсотків упевнений, що зможу зробити це без допомоги Шоу.

Ді вже встиг вигризти мені дупу. Йому не подобалося, що ЗМІ накинулися на Хлою тільки тому, що вона була зі мною. Я погодився. Від щирого серця.

«Я намагаюся ігнорувати проблему в надії, що вона зникне». Я вступився в Мака, але він вперто залишався присутнім.

«Ді бачив відео?»

«А ти як думаєш?» Я перевів погляд на стіну навпроти, щоб не бачити питання на його обличчі.

«Я думаю, що Ді подзвонив нам усім, щоб переконатися, що ми не сутенерствуємо з його сестрою, перш ніж Надя встигла забрати його телефон».

Я буркнув, здивований, що він зв'язався з усіма. «Він був незадоволений, але нічого не сталося. Нічого не станеться».

Мак знизав плечима. «Не кінець світу, навіть якби й сталося. Хлоя приголомшлива, а на додачу ще й димне шоу. Ді не зможе засмутитися, якщо один з нас скористається наданою можливістю».

Я подивився на нього. «Тобі, чорт забирай, краще не реалізовувати жодних можливостей».

Він підняв руки з широкою посмішкою. «Не мені, здорованю. Якщо це відео варте купівлі, то нашу дівчину вже забрали.»

Я не виправив його. Якась примітивна частина мене тішилася ідеєю пред'явити їй претензії, навіть якщо я не планував довести справу до кінця. Ді мав би повне право засмутитися, якби я скористався його сестрою.

Навіть якби вона цього хотіла. Відео не було дуже детальним, але я запам'ятав голодний вираз її обличчя, коли вона дивилася на мене зверху вниз. Так само, як я пам'ятав, що її стегна були пружними та еластичними під легінсами.

Чорт, мені потрібно було відволіктися. «Чим займатимешся після цього?»

Мак нахилив голову. «Можливо, піца у Джонні. Алекс буде там, щоб обговорити якісь нові речі, і він запитав, чи не зайду я туди. Хочеш приєднатися до мене?»

Я буркнув згоду, і Мак закачав рукою в повітрі.

«Так. Я міг би використати твій буркотливий голос для бек-вокалу», - сказав він.

«Неважливо. Я не піду».

«Тоді танцюватимеш на підтанцювці?» Він покрутив стегнами в спотвореній версії Карлтона.

«Звичайно, звучить весело», - пожартував я.

У Мака від шоку відкрився рот. «Справді?»

Я послав йому гострий погляд. «Я коли-небудь давав тобі зрозуміти, що хочу бути запасним танцюристом у твоїй манії шоу талантів?»

Він швидко оговтався і потягнувся, щоб зробити ковток моєї води. «В тобі є приховані глибини, які ми тільки почали досліджувати. Хто я такий, щоб заперечувати твої мрії?»

«Мої мрії включають в себе їжу в нашій квартирі в ті тижні, коли ти маєш ходити по магазинах». І ще одну красуню-бомбу, чий брат уб'є мене, якщо я втілю будь-яку з цих мрій у життя.

Мак розвів руками. «Ось чому ми йдемо до Джонні.»

«Ти плануєш цілий тиждень купувати піцу замість справжньої їжі?»

Він вказав на мене. «Так. Поки АрДжей не накричить на мене. Тоді я активізую очі цуценяти, щоб відволікти її».

Ніби знаючи, що ми говоримо про неї, АрДжей піднялася зі стійки навпочіпки, витираючи шию рушником. «Хіба ти не повинен працювати чимось іншим, окрім свого рота, Маку?»

«Я вже все зробив. Можеш трохи зайняти Паркера сьогодні ввечері?»

Вона звузила очі на Мака. «Навіщо?»

«Я зустрічаюся з однією дикою кішкою. Вона сором'язлива».

АрДжей застогнала. «Не чирлідер».

Він поклав руку на груди з драматичним зітханням. «Чому, АрДжей, що ти маєш проти чирлідерів?»

Вона вдарила його рушником по руці. «Я не хочу, щоб твоя остання перемога заважала команді Єви. Якщо вона вирішить тебе катувати, то може кинути туди і мене, адже я живу з тобою».

Бігова доріжка подала звуковий сигнал, і я ступив на бічні рейки, коли вона сповільнилася до зупинки. Я витер обличчя промоклою футболкою, а потім насупився на АрДжей. «Хіба ти не повинна була сьогодні ходити по магазинах з Євою і Хлоєю?»

Слабкий рум'янець запламував її щоки. «Я не пішла».

Мене роз'їдала цікавість, але я не збирався випитувати у неї більше інформації. Якби вона захотіла сказати більше, вона б сказала.

На щастя, у Мака не було таких докорів сумління. «Якого біса, АрДжей? Єва спланувала цей візит за твоїм розкладом».

Вона насупилася на нього. «Мені не потрібна ще одна сукня, Маку. Ми з Паркером мали деякі справи зранку і затрималися. Єва розуміє. Я впевнена, що Хлоя теж зрозуміє».

Мак пробурмотів щось про член Шоу собі під ніс, але АрДжей проігнорувала його. Я розумів розчарування Мака. У Хлої не було друзів в університеті, окрім нас, і, незважаючи на її товариський характер, у мене було відчуття, що вона більше нікого не шукає. Мені не подобалася думка про те, що АрДжей покинула її, щоб проводити час з нами.

Я відійшов від апарату і потягнувся до своєї сумки, що лежала поруч з ногою АрДжей. «Ти говорила з нею?»

АрДжей нахилила на мене голову. «З Хлоєю? Ні, ще ні. Я збираюся зайти до них сьогодні ввечері на маргариту і міні-показ мод».

Мак підбадьорився. «Я запрошений?»

«Ні. Наказ Єви. Що ви, хлопці, робите на обід?» - запитала вона, змінюючи тему.

«Піца у Джонні та солодкі, солодкі мелодії», - Мак імітував спів у мікрофон, а потім повів бровами на неї. «Ти з нами, так?»

Вона засміялася. «Не цього разу. Паркер пообіцяв мені «Ватабургер». Він сказав, що це змінить моє життя».

Мак виглядав пригніченим. «Ти живеш у Техасі вже півроку, і ти ще не була в «Ватабургері?»

«Не було часу». Вона знизала плечима, наче нічого страшного, але Мак поклонявся вівтарю їхньої підлив.

«Богохульство», - пробурмотів він.

«Наступного разу я запрошу всю групу, включаючи Хлою». Вона підняла на мене брову і закинула сумку на плече, помахавши нам рукою, коли виходила за двері.

Мак похитав головою, перефокусуючись на мене. «Приймаємо душ і зустрічаємося перед входом о двадцятій?»

«Звичайно, прийду за хвилину». Я схопив сумку і почав ритися в ній у пошуках навушників, відчайдушно прагнучи побути наодинці, де мені не потрібно було б приховувати свою реакцію щоразу, коли хтось згадував ім'я Хлої.

Мак насвистував, прямуючи до роздягальні, але я був не в настрої. Я знайшов відносно порожній куточок тренажерного залу і сів на лавку для жиму штанги лежачи з телефоном у руці. Навіть у навушниках я чув розмови хлопців, які ще не закінчили тренування, тепер, коли Мак пішов, вони стали тихішими.

П'ять хвилин. Мені потрібно було лише п'ять хвилин, щоб зібратися з думками.

Я прокрутив свої плейлисти, не знаючи, що саме шукаю, але дзвінок пролунав раніше, ніж я встиг щось вибрати. Моя щелепа стиснулася, коли ім'я прокрутилося вгорі екрана.

Крейг Олсен.

Мій палець завис над кнопкою «Пропустити», але він просто залишить пасивне агресивне повідомлення і зателефонує пізніше. Краще покінчити з розчаруванням зараз.

«Привіт, дядьку Крейгу». Я за замовчуванням перейшов на нейтральний тон, який використовував більшу частину свого дитинства.

«Ной. Як твої заняття?» Він здавався розгубленим, а легкий дзенькіт скла на задньому плані підказав мені, що він, напевно, вийшов на свій звичайний обід у клубі.

«Поки що без проблем».

«Ніяких проблем - це не те саме, що успіх». Я майже чув, як він насупився. «Ти ж не розслабився після перемоги в чемпіонаті, чи не так?»

«Ні, сер. Я отримую «відмінно» з усіх предметів, і я щойно закінчив тренування на сьогодні». Неважливо, що заняття щойно

розпочалися. У нас було лише одне завдання, але Крейг не хотів нічого слухати.

Він завжди переходив одразу до справи, не витрачаючи час на обговорення логістики чи запитання, як у мене справи. Для нього були важливими лише мої оцінки та статистика. Мені потрібно було підтримувати певний рівень досягнень, щоб захистити його репутацію, і він забезпечував це очікування, перевіряючи мене зі своїм приятелем по гольфу, деканом спортивного факультету.

Зрештою, Крейг виростив мене. Будь-яка невдача з мого боку відбивалася на ньому.

«Добре. Добре. Не відволікаєшся на дівчат?»

Моя щелепа стиснулася, коли я подумав про Хлою, але нізачо в світі я б не став піддавати її осуду з боку мого дядька. «Ні. Занадто зайнятий».

Голос пробурмотів щось на задньому плані, і Крейг зітхнув. «Не повинно бути так важко знайти хороший сервіс».

Я зробив звук, що не вимагає відповіді, тому що він не розмовляв зі мною. Він точно не слухав мене. Ці дзвінки були для нього лише способом переконатися, що я не йду слідами свого старого. Якби він знав, що я спускаюся, йому було б легше зупинити мене до того, як я приверну надто багато уваги.

Фоновий шум на секунду приглушився, а потім повернувся Крейг. «Радий чути, що ти відповідально ставишся до справи. Пам'ятай, що контролювати себе - це ознака сили».

Гіркий сміх вирвався, але я зумів придушити більшу частину його назад. Він мав на увазі мій характер, але був ближче до мети, запитуючи про дівчат. Якби він тільки знав, наскільки безвідповідальним я хотів бути - наскільки легше було б прийняти те, що пропонувала Хлоя, а не стримувати себе.

Хлоя не хотіла, щоб я був її майбутнім, і я не міг її звинувачувати. Моя власна сім'я не ставила мене на перше місце, можливо, ніколи. Тільки Ді і наша команда робили це. Обіцянка, яку я дав Ді, покладала на мене відповідальність, а мої почуття до Хлої - бо я був упевнений, що вони в мене були - не давали мені змоги піти геть.

Звісно, Крейга не цікавили мої заплутані внутрішні дилеми. «Тобі ще щось потрібно, дядьку Крейг? Мені треба в душ».

«Ні. Ти, як завжди, звучиш так, ніби в тебе все під контролем. Поговоримо наступного місяця, Ною.»

Він поклав слухавку до того, як я зміг попрощатися, хоча мені було байдуже. Ми ніколи не були близькі. Графік Крейга як хірурга був занадто зайнятий, щоб дозволити собі більше, ніж щомісячну перевірку, але це було краще, ніж постійний моніторинг у середній та старшій школі.

Принаймні мені не доводилося хвилюватися, що він натрапить на відео з Хлоєю. Він не переймався такими пересічними розвагами, як соціальні мережі. Моя тітка Мелісса могла б знайти його - або хтось міг би надіслати їй, - але вона стала експертом з ігнорування подій мого життя, щоб згладити свої стосунки з Крейгом.

Після мого маленького виступу в кав'ярні «Дика кішка» я не сказав Хлої й двох слів, і моя схожість зі зневажливим ставленням Крейга непокоїла мене.

Раптом мене знудило від власної компанії. Я не знав, як достукатися до людей, не кажучи вже про те, щоб налагодити з ними зв'язки. Якби не Ді, у мене не було б жодної тісної дружби, яку я зав'язав за останні кілька років. Він привів мене в цю групу - зробив її сім'єю, з якою я хотів проводити час, - а я не зміг зробити те саме для його сестри.

Вона заслуговувала на краще. Я провів рукою по обличчю. Можливо, я міг би бути тим, хто міг би зробити це для неї кращим. Першим кроком було б перестати уникати її.

Мак вийшов з роздягальні, волосся ще вологе після душу, і стиснув губи, коли помітив мене. «Твоя повільна дупа прогавила шанс очиститися. Піца не чекає ні на кого. Ходімо, Смердюче МакСморідне обличчя».

Великі металеві двері зачинилися за ним, і я підтягнув футболку до обличчя, щоб понюхати. Пітна, так, але непогана. Мак чекатиме досить довго, поки я хоча б перевдягнуся, але який сенс?

Мені було начхати, що від мене смердітиме під час обіду, а Мак буде зайнятий в іншому кінці кімнати з Алексом. Моє завдання полягало в тому, щоб охороняти його піцу, хоча я з такою ж ймовірністю міг з'їсти її, якби він залишив мене за столом надовго одного. Я постукав великим пальцем по телефону.

Ніщо не говорило про те, що я маю бути сам.

Я відкрив контактну інформацію Хлої і втупився в її усміхнене обличчя. Коли вона тільки переїхала до нас, вона вкрала мій телефон і сфотографувала себе, в останню секунду перевівши погляд, щоб зустрітися з моїми очима.

Вона спіймала погляд, який приберегла спеціально для мене - той, що зламав мій захист і активував дурну частину мого мозку. Я б ніколи не зізнався, скільки разів я передивлявся цю фотографію, коли лежав вночі сам у ліжку.

Перш ніж я зміг відговорити себе від цього, я написав швидке повідомлення із запрошенням на обід і натиснув «відправити». У неї, напевно, були плани з Євою, але я принаймні спробував

РОЗДІЛ 6 : ХЛОЯ

Єва заявила, що нам потрібна мексиканська їжа, щоб підготуватися до маргарити, про яку я не знала, що ми будемо пити пізніше. Ми з Блу погодилися, бо сперечатися з Євою було безглуздо.

В улюбленому ресторані Єви нас одразу ж посадили, і я тільки-но запхала до рота величезну чипсину, як мій телефон задзвонив. Після фіаско з відео я встановила сповіщення лише для близьких друзів, щоб мене не діставали рандоми, які надсилали мені фотки членів посеред ночі.

Напевно, Ді з ще більшою кількістю життєвих порад, які я планувала проігнорувати, але я не могла проігнорувати повідомлення. Він продовжував надсилати їх, поки я не відповідала. Я звинувачувала Мака в цій особливо дратівливій рисі характеру.

Я рилася в сумці, поки не знайшла свій телефон. Одне нове повідомлення.

Від Ноя.

Уламки чіпсів застрягли в моєму горлі, і я перекинула свою воду, коли намагалася її випити. Блу нахилила на мене голову зі стурбованим виглядом, але Єва лише зітхнула і присунула чашку з водою ближче, перш ніж витерти безлад серветкою.

Я сьорбнула, поки знову не змогла нормально дихати, а потім відкрила повідомлення.

Обід у Джонні. Піца за мій рахунок, якщо складеш мені компанію.

Кодекс дівчат вимагав, щоб я сказала йому, що у мене вже є плани, але я не збиралася цього робити, тому що Ной ніколи не зв'язувався зі мною раніше. А ще тому, що я не вміла бути другом. Щось підказувало мені, що я потрібна йому більше, ніж мені дізнатися, як мама Блу опинилася на побаченні з гарячим хокейним тренером.

Я прочистила горло, щоб бути впевненою, що це не повториться, коли я знову опинюся на межі смерті. «Мені треба йти».

Єва підняла брову. «Важливий дзвінок?»

Боже, якби ж то. «Ні. Ной хоче, щоб я зустрілася з ним за обідом, щоб ми могли обговорити вечерю випускників».

Обличчя Блу прояснилося. «А, футболіст, якому потрібна цукерка для рук».

Єва посміхнулася своєму рум'янцю. «Тебе підвезти?»

Я похитала головою, збираючи сумку і пальто. «Ні, я візьму Uber. А ви, дівчата, насолоджуйтеся обідом. Блу, було дуже приємно познайомитися з тобою, і я не можу дочекатися, коли ми потусуємося з тобою по-справжньому».

Вона кивнула. «З радістю».

Єва поплескала її по руці. «Тепер шляху назад немає».

Ми обмінялися номерами телефонів, потім я запустила додаток Uber, поки йшла зигзагами повз столики на виході. Я не помітила, що Єва стоїть за мною, аж поки вона не штовхнула мене в руку.

«Га.» Я випустила телефон і ледь не впустила його на бетон.

«Вибач. Я не хотіла тебе налякати.» Вона не виглядала вибачливою. Її губи стиснулися, коли вона намагалася стримати сміх.

«Я куплю тобі нашійник з дзвіночком», - пробурмотіла я.

«Збоченка.» Єва обвела поглядом порожню вулицю перед рестораном.

«Тобі щось потрібно, чи ти просто хочеш переконатися, що я справді прокинулася?»

Її очі ковзнули по мені, а потім знову повернулися до дороги. «Ной хороший хлопець».

Я чекала, але вона не продовжувала. «Я знаю...»

«Я знаю, що ти знаєш, але я не впевнена, що ти знаєш».

«Що ж, це речення дійсно прояснило для мене ситуацію». Вона не засміялася, і від нехарактерного для неї вагання у мене стислося в животі. «Що ти маєш на увазі?»

«Я думала про нашу розмову, і хочу, щоб ти знала, що я підтримаю тебе, що б не сталося».

«Але...» - додала я.

Єва закотила очі. «Але... постарайся не зламати його, добре?»

У мене на язиці крутилося питання, чи попередила вона його про те, щоб він не зламав мене, але цього разу я зуміла промовчати. Після Вінса я зарікалася від стосунків, але я не була безсердечною.

Я не хотіла завдати Ною болю. Я просто хотіла відчувати себе добре без усіх цих очікувань і потенційних катастроф. Срібляста Королла заїхала на парковку, перервавши мої виправдання. Я перевірила номерний знак, перш ніж відійти від Єви.

«Я зроблю все, що зможу». Поки що мої старання були відстійними, але паскудний послужний список не завадив би мені спробувати.

Вона кивнула, і її дразливий тон повернувся. «Я подбаю про твою сукню. Не забудь прийти додому сьогодні ввечері. У нас є плани з АрДжей».

«Ха-ха. Наче я прийняла б дзвінок від Ноя», - збрехала я крізь зуби. «Я сподіваюся почути все про гарячого тренера пізніше».

Єва пішла в ресторан, а я залізла на заднє сидіння машини. Дорога до Джонні була недовгою, але в моїй голові пролітали мільйони сценаріїв. Може, йому було самотньо. Може, йому потрібні були гроші. Може, це справді був секс на стороні.

На останнє я пирхнула, і водій подивився на мене в дзеркало заднього виду. Ной не подзвонив би мені, якби хотів перепихнутися після обіду.

Спогад про його руки, що повільно ковзали по моїх стегнах, змусив усі мої внутрішні м'язи стиснутися, і я знала, що якщо він покличе мене на післяобідній секс, то це не буде швидким. Я випустила тремтячий подих і попросила свою піхву заспокоїтися, бляха-муха. Обід. Ной попросив мене приєднатися до нього на обід.

Ми заїхали на майже порожню парковку бару, і я подякувала хлопцеві за кермом, давши йому хороші чайові за те, що він дозволив мені тушкуватися в тиші. У глибині душі я знала, що обмірковувала цей момент.

Мої руки тремтіли, коли я відчинила двері. Я ніколи не давала хлопцеві стільки влади над собою, принаймні за останні три роки, але Ной прокрався повз мою звичайну оборону. Він був милим. Я вважала

його другом - просто не була впевнена, чи відчуває він те саме, чи бачить у мені лише молодшу сестру Ді.

Це не повинно було мати значення. Я продовжувала говорити собі, що це не так, але та сама надія, яка розбилася в старших класах, підняла мені настрій. Цього разу я хотіла, щоб мене сприймали як саму себе, а не як невдале продовження мого брата - або просто невдаху.

Бар був великим, тьмяним, відкритим простором зі столиками, втиснутими між танцполом і барною стійкою. Одна велика кабінка стояла як трон посеред кімнати. Кілька столиків були зайняті групами, що обідали, і жоден з них не глянув у мій бік, коли я увійшла.

Я зосередився на Ною, який самотньо сидів на півдорозі між кабінкою та дверима. Він змінив свій звичайний одяг для тренувань на джинси та сорочку з довгими рукавами, яку засунув до ліктів. Одяг облягав його широкі плечі, а темно-русьве волосся піднялося в безладді, наче він провів по ньому руками.

Він підняв очі від телефону, і його погляд зустрівся з моїм, наче удар по тілу. Я спіткнулася об промисловий килимок біля входу і ледь не впала обличчям на підлогу. Сьогодні був не найкращий день для моєї координації.

Губи Ноя скривилися в повільній посмішці, і на секунду я замислилася, чи не вдарилася я головою. Тремтіння відчуттів об'єдналися в повноцінне поколювання. Його посмішка викликала у мене мурашки. Неслухняні мурашки. Я була в такій халепі.

Він підвівся і витягнув стілець, що стояв поруч, автоматичний жест, який перетворив моє калатаюче серце на липку масу. «Я не думав, що ти прийдеш».

Я сіла, кинувши свої речі на вільне місце на четвертому стільці, і запізно згадала, що так і не відповіла йому на смс. «Так. Вибач. Єва відволікла мене».

«Як пройшов шопінг суконь?»

Я послала йому підозрілий погляд. Зазвичай Ной не був ініціатором безглузвих розмов. «Нормально. Ми знайшли те, що нам було потрібно, а потім Єва вмовила продавчиню закрити магазин, щоб пообідати з нами».

Він хихикнув. «Це не дивно. Якщо ви вже пообідали, то навіщо прийшла?»

«Ти ж сам попросив. До того ж, здається, мені обіцяли піцу - найкращу з усіх обідніх страв?»

«На щастя, ми ще не замовили. Оливки і зелена цибуля, так?»

Я кивнула, дивно зворушена тим, що він згадав про мою улюблену начинку для піци, але потім мене вразила решта його слів. «Ми?»

«Так.» Він кивнув у бік діджейського пульта, де я якось не помітила Мака, який стояв з іншим хлопцем. «Мак і Алекс працюють над піснею. Спасибі, що прийшла».

«Нема за що». Я барабанила пальцями по столу, намагаючись знайти правильний спосіб запитати, що змінилося, не злякавши його, але Ной здивував мене, добровільно надавши інформацію.

«Вибач за всю цю відеофігню, але я не збираюся вибачатися за те, що сталося в кав'ярні».

Повітря вирвалося з моїх легенів. «Мене турбують не лише інтернет-тролі.»

«А як щодо Ді?»

Я насміхалася. «Я можу впоратися зі своїм братом. Він не керує моїм життям, і він рідко впливає на мій вибір».

Ной провів пальцями по щетині на підборідді, і хрускіт перервав мої думки, коли я уявила собі шорстке відчуття між стегнами. «Він впливає на мене».

Я моргнула на нього, і усвідомлення вдарило мене, як цеглиною по обличчю. «Тому ти мені відмовив?»

Ной потер потилицю, дивлячись через кімнату на Мака. «Це одна з причин».

Я насупилася на нього. «Що ж, тепер мені потрібні повні пояснення».

«Дозволь мені почати з піци, і я поясню тобі все, що ти хочеш».

Мій пульс прискорився, коли він залишив мене у такому стані. «Все?»

Ной зупинився на півдорозі зі свого стільця і нахилився вперед, так близько, що я відчула його дихання на своїх губах. «Все, що завгодно. Цей раунд безкоштовний, але наступний буде коштувати тобі дорого. Переконайся, що ти можеш відповісти на запитання, перш ніж запитувати».

Він пішов до бару, не озираючись, а я поклала руку на груди, намагаючись заспокоїти шалене серцебиття. Чи могла я припуститися помилки?

Минулий досвід підказував, що так. Я могла продовжувати прикидатися, що Ной не зацікавлений, і підкріплювати свою невпевненість у собі фальшивими запевненнями, що ніколи не дам йому другого шансу. Але я ненавиділа брехати собі.

Якби Ной змінив свою думку про мене, у мене не було б жодної вагомої причини триматися осторонь - не те, щоб мені це вдавалося досі. Якби він запропонував мені переспати, я могла б спонтанно спалахнути за столом. Я відчайдушно хотіла довести, що він не особливий, але він був особливим. Незважаючи на те, що я сказала Єві раніше, я була перебірливою щодо своїх сексуальних партнерів.

Коли він повернувся, я вже знала, з якого питання хочу почати. «Мій брат застерігав тебе від мене?»

Ной нахилив голову в напівкивку. «Не конкретно. Він дуже чітко дав зрозуміти, що ти важлива для нього, і нікому з нас не дозволено з тобою зв'язуватися».

Я звузила очі. «Хіба я не маю права голосу?»

Він підняв брову. «Ти хочеш, щоб з тобою поводитися, як з футбольним зайчиком³?»

«Ні. Я хочу мати можливість приймати власні рішення».

«Справедливо. Ще якісь питання?»

Його легка згода трохи заспокоїла мій гнів, і я розсміялася. «Так, ти так легко не відбудешся.»

«Я взагалі не відбудуся», - пробурмотів він собі під ніс.

«Це був твій вибір, якщо я правильно пам'ятаю».

Його погляд повернувся до мене, і повітря між нами нагрілося. Я підняла підборіддя, кидаючи йому виклик заперечувати це. Очевидно, що між нами не було ніякого потягу.

Ной сперся передпліччями на стіл, втупивши в мене очі. «Навіть якби ти не була сестрою Ді, я б сказав «ні».

«Чому?» - прошепотіла я.

«Ми з тобою шукаємо не одне й те саме».

Мої брови піднялися вгору. «Кілька оргазмів для тебе недостатньо?»

Його губи сіпнулися. «Гаразд, ми шукаємо дещо схоже, але мене не цікавить єдиний досвід».

«Чому?»

Він відкинувся на спинку стільця і схрестив руки. «Зв'язки закінчуються надто швидко, а я не вмію ділитися». Його погляд ковзнув по моєму оголеному плечу, де спадав светр. «Якщо я з кимось, то думаю лише про неї, і я впевнений, що буду єдиним у її ліжку».

Я важко ковтнула, раптом перегрівшись у теплому барі. «Чому ти написав мені сьогодні? Чому саме мені?»

Щелепа Ноя смикнулася, і я подумала, що він може припинити нашу маленьку гру. Я очікувала на репліку в стилі Ноя - щось напружене і сексуальне, але він знову здивував мене.

«Я був не в найкращому стані, а з тобою мені стало легше».

Мої брови зійшлися, і я потягнулася до нього. «Що сталося?»

Він простягнув свою руку, щоб потиснути мою, дивлячись на мою долоню. «Мій дядько подзвонив і нагадав мені, чому я так ціную свою дружбу тут, особливо з твоїм братом».

Я не розуміла зв'язку. «Що це означає?»

«Ді ніколи не ставився до дружби як до угоди. Він і Сорен, Мак, Шоу - всі вони приймали мене таким, яким я є, не намагаючись мене виправити і не вимагаючи від мене чогось натомість. У моєму житті було не так багато такого».

Моє серце боліло за молодшого Ноя. «У тобі немає нічого, що я б змінила».

«Я знаю, але мій дядько не погодився б».

Піцу принесли, і я на довгу секунду втупилася в офіціанта. Я забула, що ми були не самі. Уся кімната звузилася до одного столика з рукою Ноя під моєю і його очима, спрямованими на мене.

Він відкинувся назад, розриваючи зв'язок, щоб хлопець міг поставити піцу між нами. Через кілька секунд з'явився Мак з Алексом на буксирі. Я обмінялася привітаннями з іншими хлопцями, але моя думка була зосереджена на одкровенні Ноя, коли я обпекла собі рот занадто гарячою піцою.

Терпіння ніколи не було однією з моїх чеснот, як і грація чи самоконтроль. Я завжди покладалася на те, щоб прориватися крізь ситуації з упевненістю і гарними туфлями. Як би мені не хотілося віднести Ноя до категорії «дуже поганих і сумних», я не могла цього зробити.

Я хотіла дізнатися більше про маленького Ноя, і я хотіла зробити це після спітнілої ночі, проведеної за вивченням кожного сантиметра його скульптурного тіла. Стара я жахнулася б, але хіба я не вирішила, що стара я більше не повинна бути головною?

З тобою мені стає легше... Тепле саяво вкоренилося в моїх грудях і не хотіло зникати. Можливо, Ной спочатку був другом Ді, але він писав мені.

Піца тривала недовго, бо за столом сидів Мак. Він розхвалював музичний проект Алекса, а інший чоловік посміхався. Алекс здавався милим, тихим хлопцем зі світло-каштановим волоссям, окулярами та легкою усмішкою. І Ной, і Мак були вищими за нього, але він був вищим за мене.

Мені подобалося спілкуватися з Маком, тому що він був єдиною людиною, яку я знала, яка була більш схильна заговорити з випадковим незнайомцем, ніж я. Коли він вів розмову, я могла зосередитися на інших речах... наприклад, на ледь помітному виразі обличчя Ноя. Я грала сама з собою в гру, намагаючись прочитати, що відбувається в його голові. Кілька разів він переводив погляд на мене, і я не приховувала своєї уваги. Він знав, що я витріщаюся, і мені було байдуже.

Після того, як їжа зникла, Алекс помахом руки знову відвів Мака, залишивши нас з Ноєм наодинці над порожнім підносом. У мене були справи в квартирі, тож я не могла залишитися надовго, але я не наважувалася припинити рідкісні заглядання за стіни Ноя.

«Я все ще отримую безкоштовні відповіді на всі мої запитання?»

Він похитав головою з напівпосмішкою. «Ні, раунд закінчено».

«Що ти хочеш для наступного раунду?» Мовчання тягнулося, як теплий мед, зігріваючи мене зсередини, поки я не відчула, що можу дихати вогнем.

Ной нахилив голову. «Я дам тобі знати, коли вирішу».

Я кивнула. Якщо я не піду зараз, то зроблю небезпечну помилку, наприклад, запропоную себе як об'єкт торгівлі. Я схопила свою сумку з підлоги, де її поставив Мак, і стала, ковзаючи в пальто.

«Дякую за обід. Він був пізнавальним.»

«Тебе підвезти? Я можу вкрати машину Мака».

Спокуса сказати «так» - запросити його до моєї порожньої квартири і з усіх сил намагатися переконати його, що невимушеність може бути веселою - змусила мене стиснути губи. Погане рішення. Навіть стара я розпізнала попереджувальні знаки.

«Ні, Uber тут напрочуд доступний. Прибережи свою крадену машину для надзвичайних ситуацій».

Ной провів мене до дверей. «Я заберу тебе о шостій на вечерю».

«З іншого кінця кімнати?» - дразнилася я.

Він посміхнувся мені - повною, красивою посмішкою - і нахилився, щоб провести губами по моїй щоці. «Дякую, що вислухала».

Не торкайся щоки. Не торкайся щоки. Мій внутрішній голос не зміг зупинити автоматичну реакцію - я підняла руку, щоб прикрити місце, де він поцілував мене. Очі Ноя забавно зморщилися, коли він простежив за цим рухом, а потім повернувся, щоб приєднатися до Мака та Алекса за діджейським пультом.

Була причина, чому я не заводила стосунків після того, як я розбилася і згоріла в старшій школі. Занадто багато жертв для недостатньої вигоди. Мені подобався секс, прихильність і веселощі, але

два з трьох я могла отримати від друзів без жодних зобов'язань чи емоцій.

Ніяких шансів, що хлопець колись вирішить, що моя гаряча безладна особистість - це занадто багато клопоту. Якщо я не можу впоратися зі своїм лайном, то чому хтось інший зможе? Чому Ной?

Я опустила руку і затремтіла в пальто, перш ніж вийти на вулицю. Було недостатньо холодно, щоб холод проникав крізь товстий матеріал, але мені потрібна була додаткова броня.

Мої думки, що кружляли в голові, були небезпечно близькі до страху, і нова я з усіх сил намагалася прийняти цю правду про себе. Набагато легше було знайти іншу вечірку або переконати чоловічу команду з лакросу піти на купання голяка, щоб загнати страх углиб. Не намагайся, не зазнай невдачі - мій девіз останніх кількох років здавався порожнім порівняно зі спокусою Ноя.

Я викликала машину, щоб повернутися до квартири, безглуздо радіючи, що зможу побути на самоті, перш ніж доведеться зустрітися з Євою та Райлі. Навіщо ти дивишся на розпродаж, коли можеш взяти собі приголомшливу штуку з вітрини? Питання Єви крутилося в моїй голові, і я подумала про синю сукню, яку я купила спеціально для того, щоб приголомшити світ Ноя.

Після сьогоднішньої розмови мені було трохи соромно за дріб'язкове бажання змусити його пошкодувати про свою відмову.

Ной хотів мене - він хотів тільки мене - але він мав рацію. Ми шукали різні речі. Принаймні, я так думала. Надута частина мене наполягала на тому, що я поведуся по-дурному, вперто дотримуючись свого правила «жодних стосунків». Я знала, що Ді ніколи не відмовиться від Ноя, якщо він буде зі мною, але що, як я його відлякаю?

Досвід повної мене був не для людей зі слабкими серцями. Стара я кидалася в ситуації, не замислюючись про наслідки. Нова я хотіла змінити цю схему, очевидно, починаючи з цього моменту.

Але це не означало, що в кінцевому підсумку я не переверну все догори дригом. Щось підказувало мені, що Ной був готовий до виклику, але чи була я готова?

Моя машина під'їхала, і я залізла в неї, не маючи твердої відповіді.

РОЗДІЛ 7 : НОЙ

Мак, мабуть, не знав, але я чув кожен раз, коли він приводив дівчину в квартиру. Моя кімната була найближчою до вхідних дверей, а Мак не міг мовчати, навіть якщо б від цього залежало його життя.

Я не заперечував. Чорт забирай, він молодець, але сьогодні ввечері мені хотілося, щоб він пішов кудись в інше місце. Як і кожної ночі, відколи Хлоя переїхала сюди, я не міг заснути. Мій член не потребував нагадування про те, що в осяжному майбутньому ми були самі по собі.

З коридору долинуло хихикання, смутно знайоме, але мені не хотілося грати в ім'я цього знайомства.

Востаннє, коли я запрошував дівчину додому, я прокинувся від того, що вона знімала мене на камеру, поки я спав. Я лежав голий, обличчям донизу на ліжку, а простирадла ледь прикривали мою дупу. Вона сказала, що хоче залишити щось на згадку про мене, але не зупинила мене, коли я стер відзнятий матеріал і швидко вигнав її геть.

Моя шкіра свербіла від однієї думки про це. Моніка якась. Вона нагадувала мені Хлою, і, можливо, моя уява домальовувала деякі кращі риси. Ми зустрічалися кілька разів, перш ніж я привів її сюди, але знайомство з нею не завадило їй зруйнувати мій особистий простір без моєї згоди.

Це могло бути так само, як перепихон, враховуючи, що мій інтерес був заснований виключно на її схожості з дівчиною, яку я не міг мати. Я провів рукою по обличчю. Не найкращий вчинок, якщо подумати, але я доклав певних зусиль, щоб відокремити реальну жінку від своєї мрії. З іншого боку, якби вона була випадковою зв'язкою, я, можливо, не був би таким розлюченим через порушення довіри.

Можливо, Хлоя щось там знайшла.

Зі стогоном я перевернувся на спину і запхав подушку в більш зручне положення. Вчора за піцою я розповів Хлої правду, і, як не дивно, не шкодував про це. Вона допомогла дистанціюватися від дзвінка Крейга і дозволила мені доторкнутися до неї.

Факт, який мій член не забув.

Я порушив самообмеження, поцілувавши її в щоку, і решту дня мріяв про те, щоб дати своєму роту волю. З коридору, чи, можливо, з

кімнати Мака, пролунав стукіт, і я заховав обличчя в подушку. Нічого доброго з цього ходу думок не вийде. Я знав це з власного досвіду.

Уява про те, що будь-яка частина мене на Хлої, викликала у мене відчай і біль. Мені потрібно було зосередитися на чомусь іншому, інакше я ніколи не зможу заснути. Або... я міг би потягнутися до неї і подивитися, що станеться. Вона з'явилася минулого разу, коли я писав їй повідомлення, але чи зробить вона це знову?

Я перевернувся і втупився в тіні на стелі. Є тільки один спосіб дізнатися. З хвилюванням я розблокував телефон і відправив їй повідомлення.

Відволічи мене.

Повідомлення одразу ж позначилося як прочитане, і я чекав, щоб побачити, що вона зробить. З Хлоєю я ніколи не був упевнений.

Пожежа в моєму гуртожитку не була випадковістю.

Місія виконана. Я раптом прокинувся з посмішкою на обличчі.

Тож ми мали рацію, коли турбувалися про твої піроманські звички?

Ні. Срака. Ти хочеш історію чи ні?

Так, але я хотів почути її з її вуст, коли вона лежала в ліжку поруч зі мною.

Вибач. Прошу, продовжуй.

Перший раз безкоштовно... наступний буде платним.

Я уявив її посмішку, коли вона вистрілила моїми словами у відповідь.

Зрозуміло.

Ми з сусідкою по кімнаті використовували свічки для своєрідного ритуалу. Виявилося, що фотографії згорають набагато швидше, ніж ми очікували, і все вийшло з-під контролю. Моя сусідка впустила палаючий папір на килим, після чого спрацювала пожежна сигналізація з розбризкувачами.

Скажи мені, що ти була в короткій піжамі.

У листопаді?

Просто намагаюся створити правильну картину.

*Вибач. Майка і фланелеві штани. Найгірший конкурс мокрих
футболок.*

Я тихо засміявся.

А ти що робила?

*Цілу годину тремтіла на вулиці, потім збрала свої мокрі речі і
переїхала сюди.*

Бажання обійняти її, зігріти і захистити взяло гору над усіма моїми думками.

Навіщо ти спалювала фотографії?

*Прокляття Вуду. Хлопець сусідки по кімнаті зрадив їй. Ще один
удар по стосунках.*

Можже, вона не вибрала правильну людину для стосунків.

Що зі мною, в біса, було не так? Флірт з Хлоєю був визначенням змішаного сигналу. Я не очікував, що вона раптом змінить свою думку просто тому, що я дав їй інший варіант. А якби змінила? Вона все одно була б сестрою Ді, і я все одно пообіцяв би йому піклуватися про неї.

Хлоя одразу відреагувала.

*Можливо... але тепер моя черга ставити запитання. Що на тобі
зараз одягнено?*

Перш ніж я встиг придумати причину, щоб відхилити її запитання, я перевернув камеру і зробив знімок себе в ліжку - з оголеними грудьми, волоссям, що стирчало звідусіль, але усміхненим. Я натиснув «відправити», знаючи, що ми переступили межу дружби.

Це татуювання?

Я ще раз подивився на фото, і так, на лівому плечі було видно край мого татуювання.

Як ти це побачила?

Я точно не наближала, щоб розгледіти твої груди. Що це?

Мій великий палець завис над екраном. Я зробив татуювання, коли вперше познайомився з Ді, і здебільшого приховував його. Люди, які

бачили його, хотіли знати, що воно означає, а я не був схильний ділитися болючою частиною свого минулого заради їхньої розваги.

Але Хлоя була іншою.

Фенікс огорнув моє ліве плече.

Як я могла це пропустити? Я знаю тебе багато років. Можна подивитися? Особисто, я маю на увазі.

Бажання запросити її було фізичним болем. Я був такий напружений, що думав, що вивихну щось, але нічого не змінилося. Хлоя хотіла повсякденності, а я ні.

Наступного разу, Проблемо. Треба спершу переконатися, що легкозаймисті предмети прибрані.

Негативна відповідь не сповільнила її ні на секунду.

Мило, враховуючи, що це у тебе на тілі витатуйований палаючий птах. Є ще якісь татуювання, про які ти не згадав?

Ти маєш на увазі, крім твого імені на моїй дупі?

Ха! Я знала, що ти сумуєш за мною.

Щодня.

Швидкоплинний жарт прослизнув повз мою звичайну стриманість, поки я не усвідомив, у чому зізнався. Знаючи Хлою, вона б подумала, що це черговий жарт, але я був на сто відсотків серйозний.

Я не був втомлений, але переді мною чітко вимальовувалася межа, яку ми не повинні переступати.

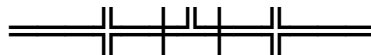
Треба трохи відпочити. Завтра рано вранці тренування. Спасибі, що відволікла.

Нема за що, Ною. Серйозно. Ми тепер кращі друзі. Я буду писати тобі кожен раз, коли щось змусить мене думати про тебе.

Добраніч, Хлоя.

Солодких снів, Ною.

Якби вона тільки знала, що ці сни були про неї. Я боровся зі сном щонаочі, тому що прокидатися без неї було нестерпно.

Хлоя не жартувала. До кінця тижня вона постійно писала мені смс. Меми. Уривки розмов. Фотографія гігантського пса.

Я не ненавидів, що вона весь час про мене думає, і відповідав на кожне повідомлення. Легкість, з якою вона змушувала мене говорити, мала б мене турбувати. Я побудував свої стіни, бо не хотів, щоб люди зазирали всередину, а Хлоя пройшла крізь них, наче їх там не було.

До п'ятниці у мене виробилася довбана павловська реакція на звук сповіщення про повідомлення. Я зайшов до їдальні в тренувальному центрі, і, як по команді, мої губи розтяглися в усмішці від знайомого тону. Хлоя надіслала підморгуючий мем з повідомленням.

У мене для тебе сюрприз.

Зазвичай вона не писала мені під час обіду, бо мала заняття, коли наша команда їла. Через попередження Ді я був здивований, що Хлоя серйозно ставиться до навчання. Вона не прогулювала, їй подобалися організаційні таблиці, і вона була уважною, навіть коли я намагався її відволікти.

Чи означало її повідомлення, що я скоро її побачу? Я намагався заспокоїти прилив крові, але в цей момент я міг би звикнути до такої реакції.

Тихий хаос цілої їдальні, де люди збиралися на обід, не впливав на мене. Мені подобалося, що я можу змішатися з іншими спортсменами і насолоджуватися часом, проведеним з друзями. Наш звичайний стіл стояв у кутку з кабінкою з одного боку і стільцями з іншого. Це допомогло нам пристосуватися до постійно мінливого розміру групи.

Сьогодні я запізнювався, а це означало, що мене, напевно, втиснули б у кабінку. Навіть у місці, призначеному для великих людей, місця для сидіння, як правило, були замалі для мене. Принаймні стільці дозволяють мені розслабитися.

До мене долетів пряний аромат каррі, і я роздивлялася страви, які пропонували, коли проходив повз. Мій шлунок забурчав, змушуючи мене йти трохи швидше. Я обійшов гігантську стіну з рослинами посеред кімнати і вилаявся, побачивши, що Мак, Шоу та АрДжей зайняли стільці.

Моє серце затріпотіло, коли я помітив пишну брюнетку, що сиділа в кабінці поруч з Євою. Хлоя підняла очі, і її посмішка засяяла, коли вона помітила мене. Цього разу я був не проти потиснутись.

Я прослизнув у кабінку поруч з нею і оглянув стіл. Перед Маком і Шоу стояли переважно порожні тарілки, у АрДжей був огидний зелений смузі, а у Хлої - салат, до якого вона ледь доторкнулася.

Мабуть, тільки Єва потурбувалася про те, щоб дочекатися мене. Нічого нового. Перш ніж я встиг схопити їжу зі шведського столу, Хлоя кинула переді мною даллаську газету.

«Вітаю, Ною».

Я поняття не мав, про що вона говорить, але вона намалювала червоне коло на першій сторінці навколо заголовка статті. «З чим?»

«Тебе назвали одним із найкращих футболістів коледжу, за яким варто стежити цього року».

Я насупився і схопив газету, пробігши очима статтю, яку вона позначила. Авторка, по суті, склала список двадцяти п'яти найкращих гравців нападу в студентському футболі. Я був там, з дивною маленькою біографією, разом з Шоу, Маком, АрДжей і Холбруком, нашим найкращим нападаючим.

Вибір здавався довільним, хоча до кожного запису було додано абзац чи два, що пояснювали, чому він потрапив до списку. Автор явно був фанатом ТУ, але про нашу програму багато писали. Чорт забирай, ми були чинними чемпіонами студентського футболу.

При цьому про мене ніколи раніше не згадували в пресі.

Я підняв газету. «Хлопці, ви це бачили?»

Мак посміхнувся. «Так. Хлоя показала нам це ще до того, як ти прийшов сюди. Не те, щоб ти не заслуговував на це, але мене більше вразило, що вона знайшла справжню фізичну копію».

«Що ти маєш на увазі?»

Шоу витягнув свій телефон, секунду покрутився з ним, а потім перекинув його через стіл до мене. «Ця стаття повсюди. Харпер надіслала Райлі посилання сьогодні вранці. Ласкаво просимо до клубу -

переваги включають безперервні вторгнення в твій особистий простір і спекуляції про розмір твого мотлоху».

Мак насміхався. «Не треба ніяких спекуляцій. Я офіційно заявляю, що у мене гігантський член».

Єва закотила очі, і я здригнувся. Не через геніталії Мака, хоча він не брехав. Вторгнення в особисте життя стояло в одному ряду з зомбі-апокаліпсисом і розривом хрестоподібної зв'язки як моїми найстрашнішими кошмарами.

Я не знав, як реагувати на те, що мене визнали професіоналом своєї справи на національному рівні. Було багато інших талановитих футболістів, яких вони могли вибрати - і, напевно, повинні були вибрати. Я любив грати у футбол і щодня був вдячний за те, що моя майстерність дозволила мені безкоштовно вступити до коледжу. Але мене не цікавили ні слава, ні супутні жертви.

Решта поринули в обговорення інших гравців зі списку, і я нахилив голову в бік Хлої.

«Чому ти не в класі?»

Вона штовхнула мене в плече. «Скасували. Хотіла дізнатися, чому ви, народ, так метушитесь навколо їжі».

«І?»

«Все добре - салат є салат, але компанію не перевершити». Вона кивнула на Мака, який пояснював гру, використовуючи картоплю фрі та помідори черрі.

Єва простягнула руку і з'їла одного із захисників, поки Мак голосно скаржився. Під столом нога Хлої притиснулася до моєї. Її очі не відривалися від драми Мака, але в моїх грудях оселився тягар усвідомлення.

Її погляд ковзнув по мені, і я зрозумів, що я не єдиний, хто це відчуває. У нашій команді було багато жінок, які приєдналися до нас на обід, але тільки Хлоя викликала таку реакцію.

Мак наклав собі на тарілку решту овочевих страв і з брязкотом поставив її назад на стіл. «Гаразд, досить балачок. У мене є серйозна тема».

Шоу застогнав. «Я не збираюся знову голити тобі груди. Одного разу було достатньо.»

«Ні, чувак. Я працюю з цим 5К на одному з моїх курсів, і я думаю, що ми повинні записатися». Мак посміхнувся, наче подав нам найкращу ідею за весь день.

Хлоя кинула на нього переляканий погляд. «Що ти хочеш, щоб ми зробили?»

«Пробігли 5 кілометрів. Це лише три милі, ледь-ледь розминка».

Вона пирхнула. «Заради тебе? Я не бігаю, якщо за мною ніхто не женеться, і навіть тоді є велика ймовірність, що я просто дам йому себе звалити».

АрДжей хихикнула, а Мак надувся на неї. «Ти теж?»

«О, чорт забирай, ні. Я буду бігти. Хтось повинен тримати твоє его під контролем».

Мак підняв руки вгору. «Це для благодійності - четвертий щорічний Пухнастий забіг. Всі виручені кошти підуть на порятунок Щасливої Качки».

Єва простягнула свою руку через руку Хлої. «Я теж не беру участь у забігу, але погодилася чергувати на одній із кабін. Можеш бути моїм сусідом по кабінці.»

«Нарешті, прохання в моєму наборі навичок». Її погляд зупинився на мені. «Ти збираєшся бігти, Ною?»

Сьогодні я вперше почув про план Мака, але я міг би взяти в ньому участь, якби у нас не було тренувань у день забігу. «Звичайно. Шоу?»

Паркер простягнув руку за спиною АрДжей. «Я буду там, спостерігати, як моя дівчина викурює Мака. Ми з тобою зможемо побігати разом з рештою смертних».

Мак підняв обидві руки. «Домовились. Зустрінемося на пробіжці о восьмій ранку наступної суботи.»

Хлоя опустила голову на руки. «Чорт забирай, Маку. Фізичні навантаження о восьмій ранку слід вважати тортурами».

Я хихикнув, подумавши про роки, які я провів, встаючи рано, щоб піти потренуватися. «Ми зробимо так, що це буде варте твого часу».

Вона повернула голову, щоб поглянути на мене. «Обіцяєш?»

Її тихе запитання звучало безневинно, але я побачив в її очах спекуляцію. Хлоя все ще грала в цю гру.

Шкода, що я не втримався і підіграв їй.

«Так, Хлоє. Я обіцяю.»

Вона напівпосміхнулася і штовхнула мене ногою. «Іди за їжею. І принеси мені картоплю фрі, будь ласка».

Я кивнув головою і залишився стояти, повністю усвідомлюючи, що вона обвела мене навколо пальця. Якби вона захотіла картоплі фрі, я б приніс їй цілу тарілку. На півдорозі до буфету мій телефон завібрував у кишені від дзвінка.

Усі, кому я мав би відповісти на дзвінок, сиділи в кутку, що не відкидало ймовірності того, що хтось із них був лінивий і хотів, щоб я взяв щось зайве. Я жонглював двома керамогранітними тарілками і висмикнув телефон.

На екрані прокрутилося випадкове число з кодом міста, якого я не впізнав. Мабуть, спам-дзвінок. Я про всяк випадок переадресував його на голосову пошту і пішов шукати картоплю фрі.

РОЗДІЛ 8 : ХЛОЯ

Я збиралася вбити Мака. Ранок був найгіршим, і щасливі, підтягнуті люди, що потягувалися з широкими посмішками на обличчях, могли піти нахуй. Високий худорлявий хлопець у шортах, трохи довших за плавки, перегородив мені шлях, бігаючи на місці. Я думала про те, щоб копнути його в гомілку, але це здалося мені надто складним завданням.

Сонце визирало з-за дерев, трохи зігріваючи мене в холодному ранковому повітрі, і я шукала в натовпі крихітне тіло Єви. Вона сказала, що кабінка буде поруч із зоною розминки. Але кабінки насправді були наметами з суцільними стінами, і я не могла зазирнути в жодну з них, якщо змалюю це навіть зі столами всередині.

Не маючи інших варіантів, я проскочила повз хлопця в шортах, який явно не вдягнув достатньо шарів одягу, і почала йти вздовж лінії міні-наметів, встановлених біля тротуару. Перша хвиля забігу мала розпочатися лише за сорок п'ять хвилин, тож я не поспішала роздивлятися людей.

Оскільки вранці я пропустила автобус, я спостерігала за Ноєм та іншими учасниками забігу. «»Запізнилася» - це ще не все, що я могла сказати. Я кинула подушку в голову Єві, коли вона намагалася мене розбудити. Решта занурилися в джип Мака, і я знову заснула. На цілих п'ятнадцять хвилин.

Клятий Мак і кляті ранки... і клятий Ной за неслухняні сни, які не давали мені відчутти, що я відпочила.

Коли негатив загрожував задушити мене, я зупинилася на сонячному промінні і піднесла обличчя до тепла. Стара я жила цими крихкими почуттями відчаю та гніву. Вона б розсміялася з перспективи побігати заради розваги і піти в клуб зі своїми дівчатами, завалившись у ліжко в той час, коли Єва та інші підуть до парку.

Я більше не хотіла бути такою людиною.

Моя гнівна тирада була викликана втомою і глибоко вкоріненим страхом неадекватності, з яким я боролася все своє життя. Ніхто тут не заслуговував на мій гнів. Спробую просто насолодитися враженнями.

Ранок був чудовим, незважаючи на прохолоду в повітрі. Светр і джинси зігрівали мене, а в червоному плащі я виглядала до біса мило. У мене був паперовий стаканчик з кавою, більше нічого не було. Не було на що скаржитися.

На знак того, що всесвіт винагороджує мене за моє покращене ставлення, повз мене пробігла група широких, м'язистих хлопців у спортивних костюмах і футболках. Я зробила ковток кави і простежила за ними поглядом, разом з більшістю людей, що зібралися.

Натовп розступився, наче проїжджали члени королівської родини, але я не думала, що це були футболісти. По-перше, я знала більшість футбольних королівських осіб. По-друге, вони рухалися по-іншому. Я не могла пояснити, в чому різниця.

Один, що йшов позаду, з низько насунутою на темне волосся шапкою, сповільнив крок, коли зрівнявся з кіосками. Він сфокусувався на одному зі столиків, насупився, а потім знову прискорився, щоб наздогнати свою команду. Його обличчя виглядало знайомим, але я не могла пригадати, де я його бачила раніше.

Я рушила в тому ж напрямку, ухилившись від ще кількох груп, щоб задовольнити свою цікавість. Нарешті я побачила інтер'єр кабінки, і мої брови злетіли вгору, коли я побачила Єву, яка фліртувала з іншим гарячим атлетом.

Цікаво. Королівський бігун виглядав засмученим, що змусило мене замислитися, звідки Єва його знає. Бачите, нова я вже була набагато щасливішою, ніж дивакувата, стара версія. До того ж, я знайшла Єву.

Я допила останню каву і подивилася на банер, що висів на столі. Слова «Усинови мене сьогодні!» - з'явилися над зображенням зграї качок, які виглядали так, ніби хтось висипав їх з відра. У що я вляпалася?

Останнє завоювання Єви блукало з ошелешеним виглядом, і вона нарешті помітила мене, захоплено махаючи рукою. Я викинула порожнє горнятко у смітник, що стояв поруч, і приєдналася до неї в наметі.

Вона обійняла мене так, ніби я не намагалася обезголовити її сьогодні вранці літаючою постільною білизною. «Чудове пальто. Воно дійсно допоможе привернути увагу».

«Дякую», - пробурмотіла я. «Мені стояти тут, як собаці, що скликає людей?»

«Ні, ти все одно скоро його знімеш - не так вже й холодно. Просто стань за столом поруч зі мною і виглядай мило. Більше нічого не потрібно».

Вона посунулася, щоб я могла зайняти своє місце, а я нахилилася вперед, щоб перевірити, як далеко мені видно. «Це дуже неефективна установка. Як близько ми до стартової та фінішної ліній?»

Єва вказала, і я побачила гігантську надувну арку зі словами «СТАРТ/ФІНІШ», що звисала з іншого банера. Я звинуватила королівських осіб, що бігли, у тому, що вони мене відволікали.

«Вони що, пробігають тут?»

«Так, ми повинні привернути їхню увагу до того, як вони побіжать, і безпосередньо перед фінішем».

Я насупилася. «З якою метою?»

Вона знизала плечима. «Щоб збирати пожертви? Чесно кажучи, я не отримала багато інформації, коли приїхала. Ми працюємо в одному зі стендів «Щасливої качки», і організатор згадував про зразки домашніх улюбленців».

Мої брови піднялися вгору. «Що таке, в біса, зразок домашнього улюбленця? Як цей, спробуйте цього, щоб побачити, чи підходить він вам? Це жахливо. Крім того, тут немає жодної тварини.»

Куточок її губ піднявся в напівпосмішці. «Ти це помітила, так?»

Я махнула рукою на порожній бетон навколо наших ніг. «Який у них план?»

Перш ніж вона встигла відповісти, до нашого столика підбігла виснажена жінка в яскраво-фіолетовій сорочці з написом Lucky Duck Rescue і неоновими-зеленими сонцезахисними окулярами, несучи велику картонну коробку. Вона обережно поставила коробку на стіл, а сонцезахисні окуляри заховала у волосся.

«Дуже дякую, що зголосилися бути волонтерами. Зазвичай на цьому стенді сидять наші постійні клієнти, але троє з них злягли з цим

жахливим грипом, який зараз ходить навколо. До речі, мене звати Алексіс».

Вона потиснула нам обидві руки і перевірила свій блокнот. «Єва і Хлоя, так?»

«Це ми», - щебетала Єва, надто вже нетерпляче. Я кинула на неї підозрілий погляд, і вона поплескала мене по руці. «Я записала тебе, коли приїхала сюди».

Алексіс кивнула, запихаючи планшет назад під пахву. «Чудово. Я дала вам найлегше. Люди люблять качок. Дитячий басейн прямо там». Вона вказала через відкриту задню частину намету на синій надувний басейн розміром з дитину, притулений до стіни хатини. Чорний шланг, прикріплений до намету, лежав у траві поруч із ним.

Я обернулася і з жахом витріщилася на коробку, яка штовхалася сама по собі і видавала пискляві звуки. «Там що, живі качки?»

Алексіс засміялася. «Ну, технічно, каченята. У нас був виводок, який втратив матір, тож ми піклувалися про них. Джон десь...» Вона озирнулася і кивнула на невисокого чоловіка, що йшов до нас, несучи ще одну коробку. «Ось він. У Джона є манеж та інші речі. Ви встановлюєте загороду, ставите всередину басейн і наповнюєте його водою, а потім випускаєте каченят на волю».

Я обмінялася з Євою шокованим поглядом. «Яка наша мета тут?»

Алексіс розгублено нахилила на мене голову, коли Джон поставив свою коробку поруч з качатником на столі. «Ти піклуєшся про качок. Дозволь людям тримати їх в руках і збирати пожертви в скриньку для готівки. Якщо хтось зацікавлений взяти собі качку, нехай прийде до головного намету». Вона вказала на великий фіолетовий намет на дальній стороні арки старту/фінішу.

О Боже, я збиралася вбити Мака, а потім Єву. «Чи не занадто холодно для каченят тут?»

Її погляд затримався на моєму пальто, і вона послала мені заспокійливу посмішку, яка мене анітрохи не заспокоїла. «З ними все буде добре. У тебе все буде добре».

І, змахнувши рукою, вона зникла серед зростаючого натовпу бігунів, які збиралися на відкритому просторі. Я оглянула натовп,

помітивши явну відсутність пальт або одягу для холодної погоди. Можливо, я переодяглася на день.

Я подивилася на коробку, що видавала нерозбірливі крикаючі звуки, а потім повернулася до Єви. «Хто в здоровому глузді доручив би незнайомцю доглядати за живими каченятами?»

Єва зазирнула в першу коробку і посміхнулася. «Вони не такі маленькі, як я думала».

«Хіба вони не схожі на ті зефірні штучки?» Я приєдналася до неї за столом, і вона посунулася, щоб дати мені можливість зазирнути всередину.

П'ять качок з пухнастим пір'ям дивилися на мене. На їхніх жовтих тілах були різні плями коричневого кольору, і вони виглядали як мініатюрні версії повнорозмірних качок. Одне з них, з майже повністю коричневою головою, крикнуло на Єву, розпочавши бунт з рештою.

«Скільки їм?» - запитала я її.

Єва похитала головою, збираючи своє довге світле волосся у високий хвіст. «Звідки мені знати? Я ж не качиний заклинатель. Тихіше, ти».

Останнє було спрямоване на качку з коричневою головою, яка, схоже, була ватажком. Його погляд зупинився на ній, і він перестав крикати.

Я постояла ще кілька секунд, але вони мовчали. «Ти впевнена?»

Вона відмахнулася від мене і пішла до дитячого басейну. «Ти встановлюй загороду. Я підготую басейн».

Ми працювали в тандемі, і за допомогою інтернету побудували придатне для життя качок середовище існування з матеріалів, наданих Алексіс і Джоном. За перші дві хвилини я скинулав пальто, поки встановлювала загороду на місце на траві. Коли ми були готові перевезти качок до їхнього будинку для відпочинку, я спітніла і шкодувала, що не взяла з собою звичайну футболку, як усі інші.

«Я могла б організувати цей захід набагато краще», - пробурмотіла я, дивлячись, як люди почали будувати для нас лінії, як тільки зрозуміли, що в зоні розминки є каченята.

Єва нахилила на мене голову, коли я заштовхувала каченят у манеж. «Чому б тобі не зробити це?»

Мій погляд повернувся до неї. «Що?»

Владне каченя з коричневою головою владно крякнуло на неї. Вона повернула його обличчям до інших малюків, але воно швидко розвернулося, намагаючись слідувати за нею.

Єва зітхнула, знову переорієнтовуючи його. «Я знаю, що ми не говорили про твої життєві цілі, але у мене склалося враження, що ти віддаєш перевагу пливсти по течії. Чи я помиляюся?»

Я схрестила руки, повністю усвідомлюючи, наскільки захисною виглядаю. «І так, і ні».

Вона чекала на мої пояснення, присівши в манежі в оточенні качок, але мені не сподобалися мої відповіді. Я протрималася, поки сором і напруга наростали всередині мене, як найсильніша у світі печія.

Єва знову розвернула качку, а потім швидко вийшла з загону, перш ніж вона встигла піти за нею. «Я знаю, що легше тримати все в собі, але, можливо, тобі стане легше, якщо ти поговориш про це. Тим більше, що я вже добре знаю, наскільки твій брат не ідеальний. Я була на передовій, коли він запхав голову в дупу до Наді».

Я хихикнула. Надя, дівчина мого брата, була моєю улюбленицею. Якби вони колись розлучилися, я, мабуть, залишила б її собі, а Ді відкинула б набік. Не те, щоб вони коли-небудь розлучилися. Вони були огидно закохані, і Ді був готовий на все заради неї.

Ще один приклад того, як Ді досягав успіху в житті, поки я метушилася навколо, підпалюючи речі. Я почухала носа від гіркої думки. Можливо, мені варто поговорити про це, перш ніж це з'їсть мене зсередини.

Я прикусила губу, не знаючи, з чого почати. «Легше пливти за течією, ніж скласти план і повністю його провалити. Запитай мене, звідки я знаю».

Єва посміхнулася мені, коли підняла слухняну качку для одного з бігунів, щоб дати потримати. «Ти не невдаха».

«Але й не переможець. На відміну від Ді, якому все вдається. Коледж мав стати моїм шансом відокремитися від його сфери впливу, але виявилось, що я приймаю погані рішення, коли мене залишають напризволяще».

Єва повернула качку і подякувала хлопцеві за пожертву, перш ніж відповісти. «Як на мене, ти приймаєш правильні рішення. Після інциденту в гуртожитку», - я була вдячна за її стриманість в описі пожежі. «Ти вирішила обрати найкращий з можливих варіантів і продовжити навчання в коледжі. Ти докладаєш активних зусиль, щоб подружитися з нами, хоча я знаю, що це, мабуть, важко зробити після того, що сталося. Просто, щоб ти знала, ніхто з нас не вважає тебе другорядним Ашером».

Сльози набігли на очі, але я їх змахнула. Єва бачила набагато більше, ніж я могла собі уявити. «Дякую, хоча я думаю, що ти трохи упереджена. Щодо коледжу, то я дрейфую, бо не впевнена, що хочу робити зі своїм життям. Не у всіх є чіткий шлях, як у вас. Ступінь з комунікацій може здатися загальним, але він дає мені широку відправну точку для пошуку кар'єри. Щодо навчання в школі, то я не хочу відкидати своє майбутнє через дурну помилку, тому мій новий життєвий план передбачає уникнення помилок у майбутньому».

Вона підняла брову. «І як тобі це вдається?»

Я знизала плечима. «Непогано. Дев'яносто три дні не піддаюся спокусі».

«З іншого боку, якщо ти щось підпалиш, у нас тут є цілий ставок для гасіння». Вона жестом вказала на качиний загон, що викликало черговий раунд крякання.

Качка-ватажок підповзла до краю загону, де стояла Єва, і спробувала перекинути його своєю мордою. Я не знала, як визначити стать качки, але Єва, як правило, мала такий ефект на самців. Напевно, хлопчик.

Я нахилила голову до маленького каченяти, яке щосили намагалось дістатися до Єви. «Треба дати йому ім'я».

Вона використала ногу, щоб тримати загороду у вертикальному положенні, і він швидко притулився до її щиколотки через сітку. «Ми не

повинні давати йому ім'я».

Я посміхнулася. «Він схожий на Генрі».

«Я на це не підписувалася», - пробурчала вона собі під ніс, підпираючи обвислий бік.

Я теж, але ось ми тут - працюємо над моїми проблемами сонячного ранку, в оточенні захоплених водоплавних птахів.

РОЗДІЛ 9 : НОЙ

Чорт забирай, Генрі, повернися сюди».

Я ледь не перечепився через власні ноги, коли до мене долинув голос Хлої. Мак, Шоу, АрДжей і я працювали над динамічними розтяжками в зоні розминки, але я не бачив її. Я шукав.

«Хтось бачив Єву і Хлою?»

Мак штовхнув мене за руку і смикнув підборіддям у бік галасливого натовпу, що зібрався навколо однієї з кабін. Щось підказувало мені, що Хлоя буде в центрі всієї цієї уваги.

«Як ти знову в це вплутався?» - запитав я його.

«Класний проект. Моя група вирішила провести благодійну акцію».

Я насупився. «Ти допоміг організувати все це?»

Він розсміявся і зтягнув ногу за спину в чотири погібелі, від чого його сліпучі неонові-рожеві шорти піднялися до непристойного рівня. «Ні, ми робимо вигадану подію, засновану на цій. Люди з «Щасливої качки» були досить люб'язні, щоб дозволити нам взяти участь у їхньому плануванні».

Я на десять секунд припинив сканувати натовп і втупився на нього. «Заняття щойно почалися. Коли ви встигли взяти участь у плануванні заходу?»

«Ну, не я особисто. Медісон сиділа на зустрічах і робила нотатки. Ти ж знаєш, як працюють групові проекти. Кожен робить свою частину проекту».

«Яку частину робив ти?»

Він переставляє ноги, нагадуючи мені фламінго. «Я запропонував забіг на 5 кілометрів. Так я міг би показати, що я вмію найкраще, і водночас допомогти тваринам».

Я похитав головою і попрямував до хаосу. «Піду перевірю, як там дівчата.»

«Скажи Єві, що якщо я виграю, то обід за її рахунок». Мак віддав мені честь і підскочив, щоб приставати до АрДжей.

Я точно не став передавати повідомлення Мака. Єва без проблем вимикала месенджер, якщо їй не подобалося повідомлення.

Однією з переваг того, що ми були більші за інших, було те, що люди, як правило, відходили з дороги, коли їх про це не просили. Я без особливих зусиль продерся крізь натовп і нарешті знайшов Хлою, яка лежала на животі в траві, дивлячись у щілину між стінами намету.

Я здригнувся від бруду під її блідо-зеленим светром. «Потрібна допомога?»

«О, дякувати Богу. У тебе страшенно довгі руки». Єва піднялася праворуч від мене.

Я відірвав погляд від сідниць Хлої, які ідеально облягали її джинси, і побачив Єву, яка сиділа навпочіпки біля вольєра з м'якими боками, повного живих качок. Не дивно, що вони були оточені глядачами.

Хлоя з огидою зітхнула і штовхнула мене ногою, з'єднавшись з моїм кросівком. «Мені б не завадило ще дванадцять дюймів досяжності. Генрі, майстер втечі, вибрався з загону і пошкутильгав між наметами».

Я присів біля її плеча і зазирнув у дірку. У світлі, що падало з іншого кінця, чітко вимальовувався силует маленької качки. Вся глибина намету була ледь довшою за мою руку.

«Думаю, я зможу його дістати, але мені потрібно, щоб ти відійшла».

Хлоя відштовхнулася від землі, бурмочучи непристойності на адресу качки, бруду, когось на ім'я Алексіс і перегонів загалом. Це був вражаюче довгий список за короткий проміжок часу.

Я став на ноги поруч з нею, відійшовши вбік від ями, щоб не налякати качку. «Важкий ранок?»

Вона відкинула пасмо волосся з обличчя. «Я процвітаю в складних ситуаціях».

«Схоже, що ти можеш програти цей виклик».

«Що?»

Я кивнув на її груди, де коричневі та зелені плями заплямували передню частину светра. Вона опустила погляд і додала ще одну лайку до своєї діатриби.

«Ось», - пробурмотів я, а потім натягнув футболку через голову.

На вулиці було не надто холодно, і у мене, напевно, десь була ще одна в машині Мака. Я простягнув матеріал Хлої, але її погляд зупинився на моєму лівому плечі. Немов у заціпенінні, вона потягнулася, щоб простежити кінчик мого татуювання.

Моя рука опустилася, і я завмер, поки вона кружляла навколо мене, проводжаючи її поглядом. Її пальці простежили широкі лінії, що утворюють тіло фенікса, спускаючись по моїй спині у полум'ї вогняного пір'я і потреби.

Якби вона продовжувала торкатися мене, я не зміг би приховати свою реакцію на неї у своїх бігових шортах. Я прочистив раптово персохле горло і повернувся, щоб схопити її за руку. Хлоя подивилася на мене, в її очах читалася хіть, що переслідувала питання.

«Твій фенікс прекрасний...»

Єва свиснула зі свого місця, роздаючи качок нічого не підозрюючим бігунам. «Чи можете ви перестати витріщатися один на одного достатньо довго, щоб покликати Генрі, будь ласка?»

Чорт, ми зовсім забули про качку. На її підвищений голос з нори почулося гучне крякання. Секундою пізніше з неї вигулькнула плямиста коричнева голова. Генрі здригнувся всім тілом, а потім побіг, шльопаючи перетинчастими ногами по багнюці, прямо до Єви.

Вона закричала і спробувала покласти качку, яку вже тримала в руках. «Лови його! Лови його!»

Хлоя моргнула, а потім кинулася до птаха. Вона схопила його перш, ніж він зміг досягти своєї мети, і він дав їй знати про своє невдоволення, намагаючись вкусити її між сердитими кряканнями.

«Погана качка». - вилаяла Хлоя, проводжаючи його решту шляху до Єви.

Вона посадила його у вольєр, і він почав ворухити задом, тримаючи дзьоба в повітрі. Я ніколи не бачив більш виразного погляду

презирства на тварині, до того, як познайомився з котом Шоу.

Я не міг стримати сміх, і не тільки я. Більшість людей, що стояли навколо, бачили шоу. Хлоя вклонилася, потім тупнула і вихопила мою футболку з моєї руки.

«Дякую. Мені б не завадило змінити гардероб, оскільки, думаю, ми пробудемо тут ще пару годин, поки вони пройдуть через усі забіги».

Я стиснув губи, намагаючись придушити свою реакцію, але мої тремтячі плечі видали мене.

Хлоя звузила на мене очі. «Хіба тобі не треба бігти на забіг?»

Люди почали шикуватися в чергу за нею, включаючи Мака, якого важко було не помітити в його смішних шортах, але я не поспішав. Її очі розширилися, коли я підійшов ближче. Я торкнувся нижньої частини її підборіддя, нахиливши голову вгору.

Кінчик її язика висунувся, щоб змочити губи, і голод спалахнув всередині мене - дикий і абсолютно недоречний. На якусь болісно коротку мить я побачив таку ж дику потребу на її обличчі, але так само швидко вона сховала її за своєю сонячною маскою.

Я витер трохи бруду з її щоки, затримавшись довше, ніж це було необхідно.

Хлоя, затамувавши подих, подякувала, і я кивнула, відійшовши подалі заради власної розсудливості. Єва була за десять футів від мене, без сумніву, щось занотовуючи, і мені не потрібно було, щоб вона в це втручалася.

Мак вигукнув моє ім'я зі стартової лінії.

«Не ганяйся за качками у ставку», - попередив я її. «У мене більше немає футболок, щоб дати тобі».

«Щасти», - побажала вона.

Я відчував на собі її погляд, коли йшов до решти групи. Мак сприйняв мою відносну наготу спокійно, але АрДжей посміхнулася до мене.

«Не знайшов способу дати їй ще й свої шорти?» - дражнилася вона.

Я подивився на неї байдужим поглядом. «Хіба ти не повинна зосередитися на своєму хлопцеві, а не на моїй дупі? Йому, мабуть, не

завадила б порада про те, як правильно використовувати ноги під час руху вперед».

Шоу став між нами плечима. «Ей, я можу бігати».

АрДжей поплескала його по руці. «Не хвилюйся, любий, я принесу тобі щось смачненьке з переду».

«Не всі ми бігаємо заради розваги, Лорелай. У мене є й інші навички». Він обхопив її за шию і пригорнув до себе, щоб поцілувати.

Я відвернувся, відчуючи себе трохи збоченцем, незважаючи на те, що ділив з ними вітальню і кухню. Тепер, коли вони могли зустрічатися на відкритому повітрі, вони не дуже хотіли обмежувати свої позакласні заняття спальнею.

Моя увага ковзнула повз Мака, який розмовляв з іншим бігуном, і переключилася на Хлою. Вона повернулася до качиноного сидіння, вдягнувши мою футболку. М'який матеріал драпірувався по її вигинах, спускаючись нижче стегон. Слабкий рум'янець заливав її щоки, і я подумав, чи не маю я до цього відношення.

Шоу штовхнув мене ліктем з іншого боку, і я зрозумів, що організатори виголошують вітальну промову, відзначаючи початок забігу. АрДжей приєдналася до Мака, який стояв попереду групи.

Пролунав гудок, і ми всі рушили з місця. Я не був демоном швидкості, як Мак чи АйДжей, але я був спортсменом з певною часткою гордості - я не збирався бігти на половину дистанції, яку я міг би пробігти уві сні. Більшість зграї відстала від мене, але Шоу не відставав.

Він скопив на мене погляд. «Я впізнаю цей погляд».

Я буркнув, намагаючись зосередитися на тому, щоб тримати рівний темп. Моєю спеціалізацією була вибухова швидкість, а не витривалість, тому мені подобався виклик розподіляти зусилля на кілька миль. Шоу бігав заради задоволення. Він міг дозволити собі витратити кисень на розмови, а мені потрібен був увесь кисень.

Коли я не клюнув на наживку, він спробував піти прямішим шляхом.

«Що відбувається між тобою і Хлоєю?»

«Ти хочеш поговорити про це зараз?» Я кивнув у бік людей, що пробігали на відстані легкого слуху.

Шоу знизав плечима. «Виявляється, мені байдуже, хто чує, коли ми говоримо про чиєсь особисте життя».

«Мені пощастило», - задихався я.

«Ти можеш не говорити, якщо не хочеш, але я тут, щоб вислухати, якщо ти хочеш розібратися в цьому лайні».

Я зосередився на рожевому хвості дівчинки, що розгойдувався за кілька метрів перед нами. Коли Шоу та АйДжей розбиралися зі своїми проблемами минулого семестру, я сказав йому щось подібне. Якби я знав, що підтримка повернеться, щоб вкусити мене за дупу, я б, можливо, промовчав.

Але я не знав. Ці хлопці були моєю справжньою сім'єю. Я міг говорити з ними - про що завгодно - без страху розправи. Нагадування послабило деяку напругу в моїх плечах.

«Хлоя - це... Хлоя». Я видихнув, але одразу ж пошкодував про це, коли мені довелося вдихнути повітря.

«Це не повинно мати сенсу, але я зрозумів, що ти маєш на увазі», - сказав він.

Я дуже сумнівався, що він знає, що відбувається в моїй голові, коли я думаю про Хлою. Чи справді я хотів розповісти йому про це? Яке це мало значення, якщо я не збирався втілювати в життя жодну з цих думок?

«Між нами нічого не відбувається».

«Вона гаряча», - розмірковував він. «У тому сенсі, що може підпалити твоє майно».

Несамовите бажання захистити Хлою і застерегти Шоу застало мене зненацька. Я стримав гнівну репліку в останню секунду, обравши ухиляння замість прямої конфронтації.

«Тобі вже недостатньо АрДжей?» Мені не зовсім вдалося уникнути різкого тону в голосі, але, можливо, Шоу не помітив цього.

Він пирхнув. «Райлі для мене все, але ти досить різкий для того, хто не бере участі».

Я дивився, як дерева попереду нас повільно підповзають ближче, намагаючись висловити вир, який Хлоя закрутила всередині мене. Слова не могли передати хаос.

Шоу сприйняв моє мовчання, як зазвичай, і продовжував говорити так, ніби я відповів.

«Я визнаю, що твоє покерне обличчя краще за моє, але я знаю тебе. Кожного разу, коли Хлоя поруч, у тебе з'являється цей печерний захист».

«Вона магніт для неприємностей», - пробурмотів я. «Невже я повинен дозволяти їй боротися, коли я можу допомогти?»

Він вказав на мене. «Але ж допомога - це не все, чого ти хочеш».

«Ні», - нарешті вимовив я. Нічого кардинально не змінилося з моїм визнанням. Мене не вдарила блискавка за брудні думки про сестру мого найкращого друга, але ще одна стіна розсипалася в пісок.

Я хотів Хлою, жадав її. Не тільки її тіла - я хотів її посмішки, її сміху, її готовності ризикувати, незважаючи на наслідки. Якби вона була зацікавлена у стосунках, я був би в дупі, бо не зміг би сказати їй «ні». Можливо, я й досі в дупі.

Шоу кивнув так, ніби я сказав усе це вголос. «Я так і думав. Це Ді тебе стримує? Бо навіть він знає, що Хлоя робитиме все, що їй заманеться».

«Я пообіцяв йому, що подбаю про неї».

«Ми всі обіцяли, і в цій якості, я б зупинив тебе, якби подумав, що ти можеш завдати їй шкоди.» Він знизав плечима. «Ти не заподієш. Мене більше турбують твої почуття... а також твоє майно. Я не хочу евакуюватися, якщо вона вирішить підпалити твоє лайно».

Я зареготав зі сміху. Ось чому ці хлопці були моєю сім'єю. Шоу не тягнув з ударами, і він мав рацію. Я б не скривдив Хлою. Вона ще не вірила в це, але, можливо, якби я зміг переконати її, вона б захотіла ризикнути зі мною.

Але я нічого не робитиму, поки не поговорю з Ді. Я не питав дозволу, але він заслуговував знати про мої наміри щодо його сестри. Образ Хлої на колінах переді мною, з темним волоссям, намотаним на

кулак, зеленими очима, що сяяли пустощами, ледь не змусив мене спіткнутися. Я здригнувся. Можливо, я не хочу розповідати подробиці.

Оскільки Шоу не уникав мене за моє зізнання, я міг би зняти з себе весь тягар. «Вона не хоче нічого серйозного».

Брови Шоу піднялися вгору. «А ти хочеш?»

Я блиснув очима на його недовірливий тон. Ми всі знали, що Мак щотижня здобував нові завоювання, але я тримався подалі від футбольних зайчиків. Або намагався. За винятком минулорічного інциденту з відео, я вже кілька місяців не приводив дівчат до квартири.

«Я не займаюся всіма цими дурницями про перепихон».

«Я не пропоную одружитися, чувак. Є ціла сіра зона між перепихоном і заручинами. Ти міг би спробувати дослідити деякі з них з дівчиною, з якою ти справді хочеш бути, а не з паскудними дублерами».

Мій погляд перевівся на нього, і він посміхнувся.

Шоу похитав головою. «Ти думав, я не помічу, що остання дівчина була схожа на Хлою?»

«Ти був зайнятий тим, що сходив з розуму через АрДжей».

«Я був зайнятий, але не сліпий. Ось що я думаю. Скажи Ді, що вона тобі цікава, скажи, що вона тобі цікава, нехай природа бере своє. Я простежу, щоб у детекторі диму були свіжі батареї».

Я штовхнув його в бік, змусивши зіскочити з дороги, де йому довелося ледве встигнути оминати куц. Його ідея була непоганою. Це було схоже на розмову віч-на-віч, тож я міг би поговорити з Ді на вечері випускників. До того ж, почекавши трохи довше, я міг би вирішити, що Шоу - повне лайно, і змінити свою думку.

Він не дозволив близькому зіткненню з листям сповільнити його. Він легко мене наздогнав. Що за чортівня? Я відчував, як дихання перехоплює подих, незважаючи на всі ті пробіжки, які тренер змушував нас робити на тренуваннях. Як далеко був фініш?

Шоу зовсім не виглядав захеканим, і мені захотілося штовхнути його в інший куц. «Гаразд, тоді нова тема. Ти знаєш, що відбувається з Маком?»

Я насупився в його бік. «Що ти маєш на увазі?»

«Він проводить багато часу в своїй кімнаті, але я більше ніколи не бачив, щоб він приводив дівчат. І коли він востаннє тягнув нас на вечірку?»

Моє занепокоєння поглиблювалося, коли я прокручувала в голові останні кілька тижнів. Звичайно, я відволікся на нове поповнення в нашій групі друзів, але Шоу був правий. Мак був з дівчиною тієї ночі, коли я вперше написав Хлої.

Зазвичай дівчата не залишаються на ніч, але я не чув, щоб вона йшла. Відтоді я не помічав інших дівчат.

З боку фінішної лінії Мак вигукнув і промчав повз нас у протилежному напрямку, зав'язавши футболку на голові. Він використовував будь-який привід, щоб показати свій прес. АрДжей бігла за ним трохи повільніше, махаючи нам рукою, коли проходила повз нас.

Я повернувся до Шоу. «Як на мене, це нормально».

Він знову знизав плечима і прискорив темп, очевидно, намагаючись вбити мене на очах у всіх людей, які чекали на кінець клятої гонки, включаючи усміхнену Хлою. Туга стрічка на моїх грудях намагалася вкрати все моє повітря. Можливо, я не міг бігти уві сні, але я не збирався фінішувати в задущливому безладі.

У кишені вібрував телефон, але я проігнорував його. Я ніяк не міг знайти додатковий кисень, щоб відповісти на нього зараз. Я переступив через слабкість і пішов за Шоу крок за кроком, мужньо дивлячись прямо перед собою, замість того, щоб спостерігати, як якась темноволоса красуня охороняє своїх качок.

РОЗДІЛ 10 : ХЛОЯ

Від мене тхнуло качиним лайном, яке, як я швидко зрозуміла, було різким і неприємним. На щастя, все, що мені потрібно було зробити, це опустити ніс до сорочки Ноя, і його запах заволодів моїм мозком. На третьому чи четвертому понюху Єва зловила мене і похитала головою.

«Тобі не треба намагатися бути хитрою. Якщо хочеш обнюхати чоловіка, просто зроби це».

Дівчинка-підліток, яка чекала на качку в руках Єви, важко проковтнула і дуже зосереджено не дивилася на довготелесого хлопця поруч з нею, який хотів Генрі.

Єва посміхнулася їй і передала качку. «Не тобі. Хоча, якщо ти хочеш понюхати хлопця, безумовно, давай. Може, спершу спитай. Згода - це головне».

Очі дівчини розширилися, і вона повільно відступила, обіймаючи одну з симпатичних качок - у протилежний бік від хлопця, що стояв поруч з нею. Він почервонів, підтверджуючи мою підозру, що вони з'явилися разом. Я суворо подивилася на Генрі і поклала його в розкриті долоні хлопця.

«Не кидай його», - нагадала я хлопчині, який пішов за дівчиною.

Єва витерла руки об задню частину джинсів і повернулася до мене, повністю ігноруючи решту черги. «Ви з Ноем були б гарною парою. Йому потрібен хтось, хто витягне його з його голови».

Мої брови зішлись. «Це все, що ти можеш сказати? Ти не збираєшся втручатися?»

«Не думаю, що це та ситуація, коли тобі потрібен копняк під зад, але дай мені знати, якщо я помиляюся. Я люблю бути настирливою найкращою подругою».

У мене в грудях розлилося тепле тепло від того, що вона зненацька назвала мене найкращою подругою. У мене були друзі з попередньої школи, але ніхто з них не зв'язався зі мною після того, як я пішла. Не дуже глибокий зв'язок.

Я знала Єву багато років, але вона завжди була в категорії випадкових знайомих друзів Ді. Гадаю, її підвищили. Ніщо не змусило

б мене обговорювати свої емоції зі старими друзями, але Єва майже не потребувала моєї участі, щоб розібратися в моїх проблемах. Вона допомогла Ді з Надею, тож, можливо, зможе допомогти мені зорієнтуватися в чужій країні правильних рішень.

«Я ціную твою стриманість, але ситуація з Ноем складна. Може, після забігу ми могли б випити кави і все проаналізувати?»

«Звучить непогано». Вона підштовхнула мене до наступної людини в черзі. «Качки перед членами».

Наша кабінка користувалася популярністю, і ми були зайняті, поки хлопці та Райлі не підійшли до кінця забігу, де ми стояли. Я обіймала найменше каченя і сварила Генрі за те, що він зачепив одного з його сусідів по гнізду, коли вперше побачила Ноя. Він вибіг з-за повороту, біг легкою рисою і посміхався.

Я ледь не впустила солодку качку. Щасливий Ной був прекрасним видовищем. Можливо, ранній ранок був того вартий.

Мак і Райлі фінішували першими, і вони помчали у зворотному напрямку, промайнувши повз Шоу в неоноворожевій плямі. Я провела їх поглядом, але вони не змогли втримати мою увагу. Мій погляд повернувся до Ноя, зафіксувався на ньому і відмовився йти кудись ще.

Він не дивився в мій бік, але жар, що наростав у моєму животі, змушував мене гіперусвідомлювати його. Піт блищав на його голих грудях, і я простежила за стрілкою темного волосся вниз, де воно зникало в його сірих шортах.

Більшість хлопців з О-лінії, з якими грав мій брат, були великими і важкими, побудованими так, щоб використовувати свою вагу, щоб зупинити імпульс вперед. Ной зламав цей стереотип. Чорт забирай, він може зламати мене, якщо ми коли-небудь піддамося моїм брудним бажанням.

Єва штовхнула мене в плече, і я відірвала погляд від його промежини, сподіваючись, що жар на моїх щоках можна списати на сонце. Вона послала мені знаючий погляд і обміняла майже сплячу качку, яку я тримала, на Генрі.

«Тепер твоя черга зайняти його».

Каченя вдарило мене по руці крилом, намагаючись повернутися до Єви, і видало найсумніше крякання, яке я коли-небудь чула. На якусь мить я співчувала йому. Важко, коли тобі відмовляють, коли все, чого ти хочеш, - це бути поруч з людиною, яку ти... Я видихнула і навмисно змінила хід своїх думок.

Ной відхилився від Шоу і пішов у наш бік. Натовп розступився, щоб пропустити його, коли він уповільнив ходу, схрестивши руки над головою. Генрі пискнув на мене, і я зрозуміла, що стискала його занадто сильно.

Я нахилилася, щоб покласти його назад у вольєр, не будучи впевненою, що це гарна ідея - тримати живу тварину в даний момент. Моя голова нахилилася, щоб понюхати футболку Ноя, і в останню секунду я зловила себе на тому, щоб не робити цього.

Тепер я точно не зможу звинуватити моє палаюче обличчя в тому, що воно засмагло на сонці. Принаймні, він не дізнається, чому я почервоніла.

«Привіт, Проблемо. Тримаєш Генрі під контролем?»

Єва засвітилася від прізвиська, яке Ной дав мені того вечора, коли я дізналася про його татуювання. Кілька тижнів я намагалася придумати спосіб підглянути, не просячи його роздягнутися. Виявилося, що мені просто потрібно було повалятися в багнюці.

Я повинна подякувати Генрі.

«Я не впевнена, що це можливо. Генрі був народжений для хаосу», - запізно відповіла я.

Його губи скривилися в примарі посмішки. «Звучить знайомо».

Єва обдула себе віялом. «Ну, це весело - стояти тут, теж частина розмови».

Ной хихикнув і подивився на Єву, а потім на натовп, що оточував нас невиразною, схожою на пляму, лінією. «Чи можу я вкрасти Хлою від її обов'язків?»

Єва випросталась і підняла одну брову. «Залежить від обставин. Які твої наміри?»

Він схрестив руки. «Не твоя справа».

«Хлоя - моя турбота, і як її найкраща подруга, я серйозно ставлюся до свого відбору».

Я підняла руку. «Хлоя стоїть тут і може говорити за себе».

«Тихіше, я допомагаю», - прошепотіла мені Єва.

«Я думала, ти не збираєшся втручатися?» - прошипіла я у відповідь.

Вона посміхнулася і нахилилася, щоб зачерпнути качку. «Нічого не можу з собою вдіяти».

Ной посунувся ближче, пропускаючи групу маленьких дітей, що пробігали повз нього. «Я пообіцяв, що цей ранній ранок буде вартий того, щоб вона попрацювала».

Мої внутрішні м'язи мимоволі стиснулися від неслухняного потенціалу його слів. Шанси на те, що він доведе справу до численних оргазмів, були низькими, але не нульовими. Єва дивилася на Ноя, нахилившись, щоб наповнити тарілку новим черпаком гранул.

«Це ти обіцяв», - розмірковувала вона.

Як би мені не хотілося зануритися з головою в можливість побути з Ноем наодинці, нова я повинна була враховувати й інші обов'язки. «Думаю, я тут ще трохи побуду».

Ной обійняв Єву за плечі і пригорнув до себе спітнілим боком. «Єва впорається з рештою дня, так?»

Вона поплескала його по руці вільною рукою. «Очевидно, ти не звертав уваги на хаос, який влаштував Генрі».

Я зціпила зуби, борючись із раптовими ревностями до їхньої легкої взаємодії. «Я з радістю залишуся, Єво».

Поки увага Єви була прикута до чогось іншого, Генрі закричав зовсім не по-качиному, двічі змахнув крилами і стрімко відскочив від хиткого краю басейну, намагаючись зловити одного з жуків, що дзижчали навколо. Натомість він промахнувся, вчепившись в один кінець тарілки з їжею і перекинувши її на себе.

Ной похитав головою, здивовано дивлячись на безлад. «Це схоже на те, що ти знайшла свою качину споріднену душу».

Єва махнула нам рукою. «Це всього лише ще дві години. Ідіть. Ти нікудишній качиний сиділець, а я не збираюся виганяти Генрі з чергової маленької щілини».

Я пирхнула, не збираючись сперечатися з правдою. Перш ніж я встигла запитати про каву, королівська челядь, що бігла раніше, масово перетнула фінішну лінію. Посмішка Єви змінилася на похмуру, коли вона побачила хлопця в бейсболці.

Він подивився в наш бік і звужив очі на Єву, чи, може, на Ноя - мета була незрозумілою.

«Козел», - пробурмотіла вона собі під ніс, вириваючись з обіймів Ноя.

Останній раз, коли я його бачила, раптом виринув у моїй пам'яті. Бариста і дивна ненависть Єви. Ной простежив за її поглядом, насупившись.

«Ти знаєш хокейну команду?» - запитав він її.

Чорт забирай. Не дивно, що вони виглядали як спортсмени. Найменше мені хотілося зустрітися віч-на-віч зі своєю попередньою п'яною катастрофою - тим, хто грав у хокейній команді.

Єва відвернулася від баристи і змінила свій погляд на сонячну посмішку. «Ні. Я футбольна дівчинка наскрізь».

«Гарна відповідь», - буркнув Ной, не зводячи очей з групи хлопців на такт довше, ніж це було необхідно.

Я просунула свої пальці в його і потягнула його в протилежний бік. «Ти хотів мене, і я вся твоя, принаймні на найближчі кілька годин. Навчання все одно має відбутися сьогодні ввечері, і тоді ти будеш безцеремонно покинутий».

Губи Ноя сіпнулися, коли його увага повернулася до мене. «Прийнято до відома. Тоді я краще використаю час, який у мене є». Його погляд перевівся на Єву, і він смикнув головою в бік нашого намету. «Можеш забрати її речі, коли закінчиш?»

Єва відкинула пасмо волосся з обличчя і потягнулася до однієї з тихих качок. «Так, але ти позбудешся кожного павука, якого ми зустрінемо в осяжному майбутньому».

«Домовились. Ходімо, Проблемо. Ми йдемо на прогулянку.»

Єва відпустила нас, розгублено махнувши рукою, і Ной повів мене вглиб парку, подалі від групи хокеїстів, що зібралися біля фінішної лінії. Він сповільнив свій крок, щоб зрівнятися з моїм, дозволяючи нашим сплутаним пальцям ніжно коливатися між нами.

По моїй руці пробігли мурашки, і я ненадовго замислилася над тим, щоб знайти гарне приховане місце для спроби спокуси. Стара я сьогодні була близько до поверхні. Я не була ні з ким після того хокеїста, але не через брак варіантів - мене просто не цікавив ніхто, окрім Ноя.

Мої жіночі частини були не надто задоволені відпусткою, тож рвалися вперед, навіть якщо це означало вивалитися в грязюці. От тільки Ной не очікував сексуальної зустрічі на свіжому повітрі. Незважаючи на зміну його ставлення, мені не подобався шанс, що він відмовить мені вдруге. Укол побоювання змусив мене замислитися над тим, що ми робили.

Я крадькома глянула на Ноя і побачила, що він витріщився на мене. «Що?»

Він повільно посміхнувся. «Це захоплююче, спостерігати, як думки перетинають твоє обличчя».

«Щось новеньке. Більшість хлопців не цікавляться моїми думками, коли дивляться на мене».

Ной знизав плечима. «Твій розум - одна з моїх улюблених рис у тобі. Я ніколи не можу передбачити, що ти зробиш або скажеш».

Я не знала, як відповісти, тому не відповіла. З цицьками було легко. Хлопцям подобалися мої вигини, деяким навіть подобався мій розумний рот, але ніхто раніше не цінував моєї хаотичної натури. Що я мала з цим робити?

Нічого. Відповідь була - нічого. Я спробувала висмикнути руку, але його пальці міцно стиснулися.

«Вже намагаєшся втекти? Я думав, ти вся моя на найближчі кілька годин».

Я стиснула губи, не бажаючи визнавати, що так, я планувала знайти собі виправдання і втекти. Його погляд впав на мої губи, і мій мозок замкнуло, вивергаючи нісенітницю.

«Я не хочу, щоб ти неправильно зрозуміла. Це не побачення».

Його посмішка розширилася. «Я знаю. Ти не ходиш на побачення, але провести день з другом не проти правил. Якщо ти передумала, я можу відправити тебе назад до Генрі та його поплічників».

«Ти включаєш Єву в число поплічників?»

«Так. Вона нарешті зустріла свою пару - істоту, яку не може контролювати».

З мене вирвався сміх, вивільнивши частину напруги. «Не дай їй почути це від тебе. Бідолашний Генрі заплатить за це».

Ми прогулювалися в залитій сонцем тіні, і я змусила себе перестати надмірно обмірковувати все, що відбувається. Був чудовий день, і я хотіла провести час з другом. Це не повинно було означати щось більше, ніж це.

«Куди ми йдемо?»

«Через парк до місця, яке я знаю. До речі, про це...» Однією рукою він витягнув телефон, відправив смс і засунув його назад у шорти. «Треба було сказати Маку, щоб не чекав на мене».

Швидкий погляд через плече підтвердив, що ми не прямуємо до парковки. Другий забіг бігунів, що складався здебільшого з сімей з колясками та візками, повними дітей, згрупувався на лінії старту вдалині. Вони ще не помітили каченят через густий натовп, але я могла уявити, який ажіотаж підніметься, коли діти побачать малюків.

Я здригнулася, коли зрозуміла, що залишила Єву саму справлятися з тиснявою. Якою б гарною не була ця прогулянка в парку, в основному завдяки присутності Ноя без сорочки, в моєму животі скрутило почуття провини. Однак у мене був телефон у задній кишені джинсів. Якщо їй знадобиться допомога, вона може зателефонувати будь-кому з нас.

«Тут потрібен одяг?» Я ковзнула поглядом по його грудях - не витріщаючись - і вхопилася за матеріал його сорочки, що прикривала мій торс.

Велика частина мене хотіла, щоб він сказав «ні» заради чистого задоволення спостерігати, як він ходить без сорочки ще деякий час. Додатковим бонусом було те, що мене оточував його запах, і це було досить приємно.

«Все буде добре.»

У справжній манері Ноя, він не запропонував нічого іншого, поки бетонна доріжка, якою ми йшли, не вивела нас з парку на бічну вулицю, яку я не впізнала. Від тротуару нас відділяла невисока стіна, а через порожню дорогу стояла крихітна крамничка морозива з вітриною.

Ной ступив на тротуар і відірвав мене від землі, ніби я нічого не важила. Я бачила, як він кидав дорослих чоловіків, наче п'яних ляльок, тож, можливо, для нього я й справді нічого не важила. Він обхопив мене за талію, і мої руки лягли йому на плечі, коли він обережно поставив мене на землю.

Ми довго не рухалися, і мені здавалося, що тепло його шкіри може обпалити мене. Мій пульс гучно стукав у вухах, оглушуючи потребою досліджувати. Я хотіла провести пальцями по його грудях до гребенів пресу. Натомість я відпустила його і відступила назад.

Нова я зраділа стриманості, але стара завила від пригніченої потреби. Ходіння туди-сюди ставало виснажливим. Мені потрібно було, щоб усі частини мене були на одній стороні.

РОЗДІЛ II

ХЛОЯ

-«Морозиво?» яскраво запитала я, намагаючись замаскувати свій раптовий відступ.

Спалах жалю промайнув на його обличчі, потім він кивнув на приземкувату будівлю. «Один з моїх професорів розповідав мені про це місце. Всі їхні смаки - місцевого виробництва, і вони знищили мене для будь-яке інше морозиво».

Я драматично зітхнула. «Навіть у Блу-Белл? Не дай корінним тегасцям тебе почути.»

Він провів рукою по своєму волоссю, коли вів мене через вулицю. «Я не розумію одержимості Блу Белл. Він гарний, як і багато інших брендів».

Зблизька виявилось, що біла фарба потребує нового покриття, а на вікні з'явилася тріщина, що пролягла зверху вниз. З іншого боку нас привітав хлопець середнього віку з пісочно-русявим волоссям, зеленим фартухом і широкою посмішкою.

«Радий тебе бачити, Ною. Хто твоя подруга?»

«Хлоє, це Девід. Він власник цього місця. Девід, це Хлоя».

Девід сперся ліктями на стійку перед собою і перевів усмішку на мене. «Приємно познайомитися, Хлоє. Який хочеш смак?»

«Полуничний?» Ніде не було таблички з варіантами, тож я взяла свій улюблений. У всіх був полуничний.

Девід підморгнув мені і повернувся до Ноя. «Хочеш як завжди?»

Ной кивнув, і чоловік відійшов, щоб зачерпнути з гігантської морозильної камери, що стояла позаду нього.

Я підняла брову. «Як часто ти сюди приходиш?»

Рум'янець поповз по його шиї. «Пару разів на тиждень».

«А Мак знає?» Мак любив солодощі. Він ніяк не міг знати про цей прихований кіоск з морозивом і тримати рот на замку.

Ной насміхався. «Я не збираюся ділитися геніальністю Девіда з цим сміттєпроводом».

Як по команді, Девід знову з'явився з двома ріжками. Я взяла рожевий, у якому були шматочки полуниці, а Ной дістав щось біле з темними шматочками.

«Печиво з вершками?»

«Горчата та еспreso».

Я посміхнулася йому, трохи засмучена, що пішла легким шляхом.
«Чудово.»

Ной хихикнув, коли повів мене назад через вулицю, щоб я сіла на стіну, оскільки в халупі не було місць для сидіння на невеликому клаптику трави, що оточував будівлю. Вітерець штовхав тепле повітря повз нас, і у мене було дивне відчуття спокою. Я нікуди не поспішала і не мала жодних обов'язків, які не могла б виконати.

Ніяких очікувань і ніяких невдач. Мені було добре. Просто добре. Ной подарував мені це.

Я глянула на нього, і мій погляд зупинився на крилі фенікса, що охоплювало його плече. Татування було красивим - звивисті вигини, що тягнулися по його спині, підкреслені яскравими червоними та жовтими лініями.

«Ти будеш їсти чи витріщатися на мене?» - запитав він.

«Я можу робити і те, і інше». Я відкусила шматочок, і мої очі ледь не закотилися назад. «Боже мій», - застогнала я.

Ной посунувся поруч зі мною, але коли я оговталася від раптового харчового оргазму і подивилася в його бік, він спокійно їв своє морозиво.

«Добре, правда?»

«Я не піду, поки не спробую всі смаки». Я злизала з губи шматочок, що вислизнув, і очі Ноя спалахнули жаром. Кількість сексуальної напруги між нами ставала смішною. Час відволіктися.
«Чому ти граєш у футбол?»

Він моргнув від різкого запитання. «ТУ дав мені повну стипендію».

«Ти отримуєш від цього задоволення?»

Його обличчя пом'якшало. «Так. Це все завдяки твоєму братові».

Я не хотіла говорити про брата, але якщо це допоможе Нойу відкритися, то я погоджуся. «Як так?»

«У мене були пропозиції від кількох шкіл, але коли я приїхав в турне по ТУ, всюди з'являвся Ді. Розповідав про програму, запрошував на обіди, давав мені відчуття себе частиною команди, хоча я ще не вибрав школу».

«Це дуже схоже на Ді. Він змушує кожну людину, яку він зустрічає, відчувати себе особливою. Якщо хтось достатньо довго залишається поруч з ним, він перетворює його на члена своєї сім'ї».

Ной розсміявся, низько і дзвінко, змусивши мене на мить втратити хід думок. «У мене в житті не було великої сім'ї, тому ця дуже важлива для мене».

Точно. Сім'я. Мій брат. «Ти скажеш мені, чому?»

Він довго вивчав моє обличчя. «Думаю, скажу».

Але не зараз. Невимовлені слова висіли між нами, поки він не хрумкнув своїм ріжком. «Коли я врахував чудову програму працевлаштування після закінчення університету, ніщо інше не могло зрівнятися з нею».

Я насупилася. «Ти не будеш брати участь у драфті?»

«Ні. Футбол - це фантастика, але це не моє життя».

Щось у тому, як він це сказав - можливо, те, що він не міг зустрітися зі мною поглядом - змусило мене подумати, що він не розповідає всієї історії. Не повну брехню, але складну правду.

«Що ти робитимеш після коледжу?» Я не могла повірити, що не запитала про це раніше. Дуже мало хлопців, які грали у футбол в коледжі, насправді ставали професіоналами. Ді думав, що Ной достатньо хороший, щоб отримати контракт новачка, тож я припускала, що наступного року він потрапить на драфт разом із Шоу та Маком.

«Вчитель початкових класів фізкультури».

Мої брови піднялися вгору. Я з великою повагою ставилася до вчителів, особливо до тих, хто має справу з маленькими дітьми, але професійна гра у футбол не завадила б йому викладати після того, як

він вийшов на пенсію. Я не могла собі уявити, що відмовлюся від слави та грошей, пов'язаних з професійними заняттями спортом.

Слава ніколи не була важливою для Ноя, але гроші, отримані навіть за контракт новачка, забезпечили б його на довгі роки. Не кажучи вже про те, що він буде займатися улюбленою справою. Чи було йому справді нецікаво, чи він не вважав себе достатньо хорошим?

«Чому?» - вирвалось у мене.

«У мене було важке дитинство, але мої вчителі зробили його кращим. Я хочу зробити те саме. Діти заслуговують на людей, які хочуть їм допомогти».

Мої нутрощі перетворилися на калюжу слизу від образу цього велетенського чоловіка з ніжними руками, що допомагають маленьким дітям, які скоріше впадуть, ніж займатимуться спортом. Я пригадала його слова про дядька і відчайдушно захотіла розпитати більше подробиць.

Ной, мабуть, прочитав намір на моєму обличчі, тому що його рот скривився з одного боку. «Ти готова заплатити ціну за те, що запитуєш?»

Раптом я виявилася не готовою. Ной був уже небезпечно близький до того, щоб змусити мене думати, що я можу побудувати стосунки. Мені не потрібно було, щоб на його боці було щось ще, тому я проковтнула свої запитання разом зі шматочком полуниці.

«Дякую, що привів мене сюди. Це справді найкраще морозиво, яке я коли-небудь їла». У його очах, коли я стратегічно відступила, з'явилася несподівана для мене інтенсивність.

«Нема за що». Він нахилив підборіддя до мого ріжка. «У мене ніколи не було такого смаку».

Я відкусила великий шматок вершкової фруктові смакоти і заговорила з повним ротом. «Хочеш спробувати?»

«Так.» Його велика рука обхопила мою на конусі, але замість того, щоб підняти її, Ной опустив голову до мене.

Він впився в мої губи поцілунком, що розбивав душу.

Я задихалася, даючи йому доступ до язика, в той час як решта мене злякалася до нестями. Його тепло протистояло холоду морозива, і мурашки побігли по моїй шкірі. Я видала жалібний звук у глибині горла - не шкодуючи, я була жадібною сучкою - і його вільна рука ковзнула по моєму волоссю.

Ной використав свою хватку, щоб відкинути мою голову назад і поглинути мене. Забувши про морозиво, я поцілувала його у відповідь з відчаєм. Його смак нагадував гіркий присмак еспресо, змішаний з пряною ваніллю, і я знала, що більше ніколи не зможу пити каву, не згадуючи про цю мить.

Він загарчав від задоволення, коли я прикусила його нижню губу, і вібрація пронизала мене до глибини душі, розпалюючи біль, з яким я не була впевнена, що зможу впоратися самотійно. Мені потрібно було заповнити його до країв і благодіяти про ще більше.

Холодна крапля на моїй нозі відтягнула мене назад від краю. Мої джинси ввібрали залишки морозива там, де я впустила його поруч із собою. Я відступила назад, втягуючи повітря, а він притулився своїм чолом до мого.

Трясця, Ной умів цілуватися. Якщо він так добре володів своїм ротом, то що ще я втрачала?

«Полуниця - мій новий улюблений смак», - пробурмотів він.

Чорт, що я накоїла? Ось вам і правильні рішення та дотримання моїх пріоритетів. Поштовх його кулака по моєму волоссю дав мені тонкий натяк на те, що станеться, якщо я поступлюся, а я так сильно хотіла поступитися.

Але скільки часу пройшло, перш ніж Ной зрозуміє, що я не більше, ніж блискуча пухинка, яка пливе по життю, збираючи нещастя? Досить швидко, щоб зламати мене, коли він передумає, якщо я дозволю своїм емоціям втрутитися.

«Це не побачення», - прошепотіла я, здебільшого сама собі.

Ной напружився і відпустив мене, повернувшись на своє місце на стіні. «Як скажеш».

«Ми не можемо цього зробити, Ною». Мої жіночі частини застогнали від болю, але я була сильнішою за свої бажання. «Ти не

можеш просто поцілувати мене і очікувати, що це щось змінить».

Його очі ковзнули по моєму обличчю, і він кивнув. «Я не очікував змін, і я не поцілую тебе знову, поки ти сама не попросиш».

Я хотіла сказати йому, що ніколи не попрошу... але, думаю, ми обоє знали, що я збрехала б. Як, чорт забирай, я мала провести з ним цілий вечір на вечері випускників і не з'їхати з глузду?

Вперше я з нетерпінням чекав вечері випускників. Бути на видноті змушувало мене хвилюватися, але я міг доторкнутися до Хлої вперше після нашого не-побачення на морозиві. Я намагався тримати руки при собі, коли поруч були інші люди, а наш графік гарантував, що у нас не буде часу наодинці.

До сьогоднішнього вечора.

Мак запропонував нам поїхати разом, оскільки всі шестеро з обох квартир їхали в одне й те саме місце, у фешенебельний готель у багатій частині міста. Університет винайняв великий бальний зал і повідомив нас, що всюди будуть репортери. Це було не дуже тонким попередженням, щоб ми поводитися якнайкраще.

Я сказав іншим чотирьом йти без нас. Під час вечері ми були б під постійним наглядом, і, можливо, це було егоїстично з мого боку, але я хотів, щоб Хлоя була повністю в моєму розпорядженні на час короткої поїздки. Що залишило мене з нею наодинці. У її квартирі.

Хлоя вийшла зі своєї кімнати, схиливши голову набік, застібаючи сережку. «Єво, можна я позичу...»

Вона різко зупинилася, коли помітила мене, притуленого до стіни. Її лискучі губи скривилися в усмішці, коли вона повільно оглянула мене. «Ого, ти добре виглядаєш, Ною».

Легкий комплімент прослизнув повз мене, коли вона увійшла до кімнати, і моє дихання зупинилося в грудях. Вона облизала губи, поки я дивився на неї, і я не міг зупинити голодний звук, який виходив з мене.

Вона повільно кружляла по колу, не зводячи з мене очей. «Що ти думаєш?»

Я подумав, що, можливо, проковтнув свій язик.

Довге темне волосся Хлої спускалося по спині і дразнило оголену шкіру її плечей. Яскраво-блакитна сукня, яку вона носила, була зав'язана на шії одним бантом. У мене щелепа стиснулася, коли я уявив, як вона повільно витягує вузол і дозволяє тканині спадати.

Раніше вона носила коротші сукні, але ця облягала її крихітну талію і чіплялася за вигини стегон і сідниць, обертаючись навколо стегон і закінчуючись трохи вище колін.

Тканина рухалася разом з нею, не зсуваючись ні на дюйм, і я хотів побачити, як далеко я зможу розсунути її ноги, перш ніж матеріал зупинить мене. Раптом я був упевнений, що проведу решту ночі, витріщаючись на кожного, хто наважиться дивитися на неї так, як я.

«Ти завжди прекрасна, Хлоє, але ця сукня...» Я похитав головою. Цей недолугий комплімент був найкращим, на що я спромігся, не падаючи на коліна і не намагаючись переконати її забути про цю клятву вечерю.

Слабкий рум'янець поповз по її шії. «Єва ще тут?»

«Ні, вони вже пішли».

Вона секунду дивилася на двері Євиної спальні, потім знизала плечима. «Дівочий кодекс каже, що це виняток з правила «запитай першим».

Я залишився стояти біля дверей, щоб не накликати на себе гнів Єви, поки вона на хвилину зникла всередині. Коли вона повернулася, вона виглядала так само. Я нахилив голову, коли вона підійшла до мене.

«Ти готова?»

«Безумовно. Ходімо до відкритого бару».

Я засміявся і вивів її на вулицю, зачекавши, поки вона зачинила двері. Погода потеплішала настільки, що вона не стала турбуватися про пальто для швидкої подорожі до машини, хоча періодичні пориви вітру були досить прохолодними.

Здавалося, Хлою це не хвилювало. Вона заправила свою руку в мою, піднявшись на підборах вище, ніж зазвичай, так що маківка її

голови торкалася мого підборіддя, а не плеча. Хлоя була такою великою особистістю, що я іноді забував, яка вона крихітна.

«Чому ми знову не поїхали з Маком?»

«Ти хотіла бути розчавленою на третьому ряду джипа Мака, поки всі уявляють собі свою дівчину голою?» Включно зі мною.

Вона здригнулася. «Ні, дякую. Єва, мабуть, не уявляла б Мака голим, але він не зможе відірвати очей від неї в сукні, яку ми знайшли».

Я пирхнув, відкриваючи їй дверцята машини. «Мак і так не може відірвати від неї очей. Я не знаю, чому він продовжує приводити дівчат додому, коли та, яку він хоче, живе навпроти».

Хлоя повернулася до мене обличчям, коли я сів за кермо, підперши підборіддя рукою. «І справді, чому?»

Її невинний тон не обдурив мене. Я підняв брову, на мить зустрівшись з її поглядом. «Я не привожу дівчат додому».

Здивування розширило її очі. «Жодної?»

«Давно не приводив. Мій останній досвід залишав бажати кращого». Я ніколи не планував ділитися з кимось деталями, але ця історія вилася з моїх вуст, поки Хлоя здивовано витріщалася на мене. Її рука приземлилася на мою руку, м'який дотик, від якого тепло закрутилося в моїх грудях.

«Хочеш, щоб я підпалила її кімнату?» Вона задала питання з такою радістю, що я розсміявся.

«Ні, я з нею розібрався. Ситуація просто змусила мене переосмислити свої стратегії знайомств».

Хлоя примружила очі, які все ще блищали від веселощів. «Це чудово, але як щодо мене? Я вся переповнена соком насильства без жодної віддушини».

Я зняв її руку зі своєї, перш ніж її нігті впилися ще глибше, з'єднавши наші пальці разом. «Можливо, ми могли б приберегти підпал для більш гідної цілі».

«Будь-хто, хто з тобою зв'яжеться, отримає від мене по пиці».

«Мій герой», - пожартував я, зупиняючись біля парковки.

Мені довелося відпустити її, щоб вийти з машини, але Хлоя знову зловила мою руку на тротуарі, зупинивши мене, перш ніж відпустити.

«Я серйозно, Ною. Вона перейшла всі межі пристойності і, ймовірно, порушила закон. Мені шкода, що це сталося з тобою».

Я провів великим пальцем по її щелепі, розгладжуючи її нахмурене обличчя. «Мені важко, але це більше не повториться. Дякую, що пішла зі мною».

Вона важко зітхнула, і я побачив, як вона перетворилася з доблесного захисника на дражнилку в одну мить. Її губи трохи скривилися, і вона підійшла ближче, щоб поправити мою краватку.

«Будь ласка.»

«Що ти робиш?» - пробурмотів я, не втримавшись і поклавши руки на її стегна.

«Намагаюся, щоб ти виглядав як на картинці. Не можна, щоб цінні футболісти виглядали недоглянутими».

Я застогнав, коли її руки розгладили мої лацкани, закрутившись за потилицею. Вона підняла очі на мене і завмерла. В іншому житті, де ми зустрілися цього року як незнайомці, і вона була б відкрита до стосунків, я б нахилив голову і поцілував її. Я вимагав би її рота - вимагав би її - прямо тут, перед фешенебельним готелем, де я мав би поводитися якнайкраще.

Спалах фотоапарата повернув мене до реальності. Це було не інше життя. Її брат був десь всередині, а спортивний світ коледжу спостерігав за нею. Я підштовхнув Хлою до сходів, насупившись на худорлявого хлопця зі шнурком для преси, коли ми проходили повз нього.

РОЗДІЛ 12 : ХЛОЯ

«Ем, припини аналізувати спонсорів, з якими я збираюся зустрічатися. Ти відлякуєш їх своїм осудливим поглядом».

Надя пирхнула і підняла брову на мого брата. «Так, і весь твій блискучий погляд дуже допомагає».

Я зробила ковток вина, щоб приховати посмішку. Ді не міг бути більш захопленим своєю дівчиною, і частина мене була дійсно щаслива, що ми опинилися за одним столом з моїм братом. Незважаючи на скарги Єви на попередні побачення Ноя, решта нашої команди була розкидана по кімнаті, що змусило мене подумати, що Ной посмикав за якісь ниточки заради мене.

Ще один приклад того, як він піклується про мене, не приписуючи собі заслуг. Я не хотіла бути такою теплою і пухнастою, але, чорт забирай, він був таким добрим.

Ді загорнув руку за шию Наді і притягнув її ближче, щоб прошепотіти їй на вухо. Я відчула себе вуайеристкою, коли на її шії розквітнув рожевий рум'янець. Поспішаючи відвести погляд, я зустрілася поглядом з Ноєм, який сидів між нами.

Він спокійно слухав за вечерею, як Ді ділився з нами та парою, що сиділа за нашим столом, історіями з професійної футбольної трибуни. На відміну від блиску в очах Шоу, який я завжди бачила, коли вони з Ді говорили про професіоналів, Ной виявляв лише побіжний інтерес.

Чому він не готувався до фантастичної кар'єри, повної грошей і безпроблемних жінок, що кидаються на нього? Мені хотілося глибше зануритися в його відданість сім'ї, яку створив для нього Ді, і важке дитинство, яке змусило його обрати професію вчителя фізкультури, а не професійного футболіста, але я не хотіла, щоб він відчував себе зобов'язаним відповідати мені перед усіма цими людьми.

Загроза будь-якої ціни, яку він зажадає, також змушувала мене вагатися, але я витратила деякий час на обдумування варіантів. Ной не змусив би мене робити те, що мені було б неприємно, і завжди була можливість переконати його відповісти безкоштовно.

Я кивнула на напівпорожній танцпол. «Потанцюєш зі мною?»

Він похитав головою. «Я погано танцюю».

«Мені байдуже». Я підвелася і витягнула його зі стільця. «Ходімо.»

Я відчула на собі погляд Ді, коли ми виходили з-за столу, тож я послала йому нахабне підморгування. Він міг зробити з цим те, що хотів.

Ной провів нас до дальнього краю танцмайданчика, де тонка лінія інших танцюристів пропонувала нам трохи усамітнення. Музика тяжіла до повільних пісень, тому я була впевнена, що з Ноем все буде добре. Будь-хто міг обійняти мене і погойдувати.

Його рука ковзнула по моїй талії, а пальці розчепірилися біля основи хребта, коли він пригорнув мене до себе. Від дотику його великого пальця до моєї шкіри спалахнули мурашки, але я намагалася залишатися незворушною.

Погляд Ноя блукав над моєю головою, і він підтримував відстань у кілька дюймів між нами, поки ми рухалися в такт музиці. З таким же успіхом я могла б танцювати зі своєю бабусею. Знову ж таки, нетривалий досвід бабусі Іді в танці живота переконав її, що вона може кружляти так, наче вона на підтанцювці у Бейонсе. Вона присоромила б Ноя.

Я прикусила губу, не знаючи, як сказати йому, що хочу, аби він притиснув мене ближче і перестав марнувати момент. «Ную, тобі дозволено торкатися мене. Ми не на шкільних танцях».

Тепло спалахнуло в його очах, або, можливо, він дозволив йому вийти на перший план, тому що я можу заприсягтися, що кожен крихітний дотик і випадковий дотик під час вечері супроводжувався вогняною блискавкою.

Тиск його руки посилювався, врешті-решт привівши моє тіло в контакт з його рукою. Я обвила зап'ястя навколо його шиї, і, до його честі, його очі залишалися міцно прикутими до моїх, незважаючи на велику кількість декольте, доступних для нього.

«Ти щось чув від свого дядька?»

Ной одразу ж знову закам'янів, хоча цього разу не відсторонився. «Ні. Зазвичай він дзвонить лише раз на місяць».

Я погладила його коротке волосся на потилиці і обережно сформулювала своє наступне твердження. «Знаєш, ти можеш мені

зателефонувати. Опісля. Я не знаю історії, але буду рада відволікти тебе від цього. У будь-який час, Ною».

Він випустив повітря. «Я не хочу, щоб ця частина мого життя торкалася тебе.

«Чому?»

Ной довго дивився поверх моєї голови, і я подумала, що зайшла надто далеко, але він почав говорити. «Мій батько потрапив до в'язниці за напад, коли мені було шість років. Відтоді я нічого про нього не чув. Так я опинився з дядьком. Більше ніхто не хотів мене брати».

«А як щодо твоєї мами?»

«Вона померла незадовго до цього».

Я не могла уявити собі життя, в якому мої батьки не були б поруч зі мною. Вони ніколи не давали мені сумніватися в тому, що люблять мене, незважаючи на те, що я впала на обличчя після того, як мій брат довів, що вміє літати.

«Мені дуже шкода, Ною».

Він похитав головою, нарешті знову зустрівшись з моїми очима. «Мої дядько і тітка ніколи не планували мати дітей, але у них не було вибору, коли тато потрапив до в'язниці. Крейг не хотів негативної преси, яка могла б з'явитися в результаті відмови від племінника в той час, коли він намагався будувати свою кар'єру. Зараз він успішний хірург у районі затоки».

«Ти не думаєш, що в їхньому рішенні могло бути щось більше?»

«Можливо, але те, що я тобі розповів, - це те, що я чув, коли виріс, безпосередньо від них. Я був бажаним гостем у їхньому домі, доки жив відповідно до їхніх стандартів і добре ставився до Крейга». Він запропонував мені сумну посмішку. «Вони дали мені стабільний дім, за що я вдячний, але він ніколи не дозволяв мені забути, звідки я родом».

Моє серце боліло за Ноя - чоловіка, який зараз міцно тримає мене в своїх обіймах, і за хлопчика, яким він був. Не дивно, що він був пристрасним прихильником допомоги загубленим дітям. Він все ще носив одного з них у собі.

Я хотіла повернутися в минуле і дати Крейгу ляпаса за те, що він нацькував Ноя на себе. Така можливість не була повністю виключена і в теперішньому часі. Якщо Крейг коли-небудь прийде в гості, йому краще триматися від мене подалі, особливо якщо я буду за кермом автомобіля.

«До біса Крейга».

Губи Ноя сіпнулися від мого вигуку, але я не закінчила.

«Твій дядько - найгірший, і тобі слід заблокувати його номер. Його думка більше не вітається. І взагалі, дай мені свій телефон. Я зроблю це для тебе».

Я поплескала його по лацкану, шукаючи випуклість у формі телефону, але Ной зловив мою руку, перш ніж я встигла опуститися нижче.

«Його думка не зовсім безпідставна. У дитинстві я багато дратувався, що було проблемою, коли я був більшим за інших. Вплив мого батька все ще живе».

Я пирхнула. «Тож ти навчився спрямовувати свій темперамент у футбол. Ти, мабуть, помітив, що я ще не опанувала цю конкретну навичку. Це не робить мене поганою людиною чи кимось, кого треба соромитися».

Плечі Ноя злегка згорбилися вперед. «Він - єдина сім'я, яка у мене залишилася».

Я пом'якшала, поклавши долоню на його серце. «Це не так. У тебе є Ді і решта ідіотів з команди, Єва, Райлі і я. Ти один з найкращих чоловіків, яких я знаю, і мій святий брат також входить до цього списку. Ми пишаємося бути твоєю сім'єю, коли кровні родичі не виправдовують себе».

«Хлоя...» Він відступив, щоб знову притиснути мене до себе, притиснувшись обличчям до мого волосся з уривчастим диханням.

Я не очікувала, що в мені прокинуться люті захисні інстинкти, але я не хотіла нічого змінювати.

«Ною, ти не самотній.» Я відчувала, як руйнуються мої стіни, одна за одною, але я не могла нічого зробити, щоб зупинити це, не

відкинувши Ноя в сторону, чого я не хотіла робити. Більше не хотіла.

Він підняв голову, і в його очах заблищало дивне світло. У якийсь момент розмови я повністю нахилилася до нього, і ми перестали рухатися. Ной стояв, обійнявши мене рукою, дивлячись на мої губи, в той час як між нами наростала напруга.

Його голова нахилилася нижче, повільно, ніби загіпнотизована, і я затамувала подих. Як по команді, музика зіпсувала момент, перейшовши на більш швидкий темп і принісши більше людей, що заповнили танцпол. Ной випростався, а я роздратовано випустила повітря.

Він опустил руки, перервавши будь-який контакт між нами. «Я повинен відвести тебе назад до твого брата».

Його слова бризнули холодною водою на моє ідеальне хтивне заціпеніння. Я не повинна була цілувати Ноя. Він привів мене сюди, бо був справді хорошим хлопцем, який намагався зробити все можливе, щоб дати мені час з Ді. Правда не заважала мені фантазувати про те, як далеко мені потрібно буде його підштовхнути, перш ніж він порушить свою обіцянку змусити мене попросити першою.

Він підвів мене до нашого столика, витягнув мій стілець, а потім відкинувся на спинку, схрестивши руки, - образ сварливої людини, що твердо стоїть на місці. Ді послав мені запитальний погляд. Я похитала головою і вибачилася, що відлучилася до туалету.

Дурний ді-джей. Тупий футболіст з коричневою булочкою. Дурне розчулене серце.

Я знайшла затишну місцину біля вбиральні, вмостившись між гігантським вазоном з травами та золотистою оксамитовою лавкою з крихітними лапками внизу ніжок. Моя спина вдарилася об холодну стіну, і я зіщулилася, дивлячись вниз на дивні лапки маленької тваринки.

Гаразд, так, я тікала. Мої емоції були офіційно залучені, і перспектива налякала мене до усрачки. Я навчилася на власному досвіді, що коли мені було не все одно, все швидко летіло під три чорти. Мої останні серйозні стосунки навчили мене не йти ва-банк.

Коли все йшло шкереберть, а все завжди йшло шкереберть, коли я була в них задіяна, моє серце розривалося на шматки. Хлопці не хотіли розгрібати мої проблеми в довгостроковій перспективі. Наприклад, я намагалася показати Ною, що він не самотній, а він не міг покинути мене досить швидко.

Я не повинна була дозволяти Єві маніпулювати мною, щоб я приїхала. Прикидатися, що Ной мене не цікавить, лише нашкодило мені в кінцевому підсумку. Кожна секунда, яку я проводила з ним, руйнувала все більше моїх стін, і я не могла швидко їх відновити.

Мій послужний список у виборі хлопців - чи прийнятті важливих рішень - не був таким вже й чудовим, і Ной мав потенціал знищити мене. Гірше того, я могла знищити його. Ді ніколи б його не покинув, але якби між нами щось не склалося, Ной віддалився б від групи.

У мене не було вагомих підстав так вважати, але я відчувала правду так само, як відчувала, що ніч з ним ніколи не буде випадковою.

«Привіт, красуне. Що ти тут робиш сама?»

Я підняла голову, здивовано побачивши стрункого хлопця в гарно пошитому костюмі, що стояв надто близько. Він пахнув розкішно, як у дорогому спа-салоні, але хижий погляд, з яким він ковзнув по моїй сукні і спустився до моїх шпильок, викликав у мене здивування.

«Просто шукаю трохи свіжого повітря».

Він посміхнувся, демонструючи надто білі зуби. «Чому б мені не показати тобі балкон у пентхаусі?»

«Ні, дякую. Я збираюся повернутися до бальної зали». Я натягнуто посміхнулася і спробувала прослизнути повз нього, але він збоку заступив мені дорогу.

«Куди поспішаєш? Ми могли б повеселитися разом».

Я зітхнула, раптово втомившись. Хлопець не був непривабливим, і він, напевно, звик до того, що жінки падають до його ніг. Стара я, можливо, навіть відчула невеликий кайф від того, що привернула його увагу. На жаль для нього, я більше не приймала поганих рішень.

«Відповідь все ще «ні». Я повернулася під кутом, щоб пройти повз нього.

Він ступив крок вперед, відтіснивши мене так, що я знову вдарилася спиною об стіну. «Я можу змінити твою думку».

Гнів почав витісняти емоційну втому. Очевидно, навіть коли я не обирала погане рішення, воно обрало мене. Я могла б сказати йому, що мій хлопець чекає на мене, але до біса це. «Слухай, придурок...»

Я не встигла пройти далі, як його рука вихопилася і обхопила моє зап'ястя. Він смикнув мене вперед, виводячи з рівноваги, і я зойкнула, падаючи на нього.

На долю секунди його вільна рука приземлилася на моєму нижньому стегні трохи нижче того місця, де закінчувалася сукня, а потім його грубо відтягнув від мене похмурий футболіст, удвічі більший за нього, схопивши за лавкани. Цей придурок відпустив мій зап'ясток, намагаючись звільнитися, і я швидко вирвалася з його рук.

Лавка для тварин ледь не збила мене з ніг через мій поспіх. «Ноя...»

Я не знала, що сказати, бо не дуже хотіла, щоб він відпустив хлопця, але й не хотіла, щоб у нього були неприємності через убивство законного мудака.

Зелені очі Ноя з небезпечним блиском вступилися в мій розпатланий стан. «Ти в порядку, Хлої?»

Покидьок подивився через плече на мене, потім на Ноя... і вибрав смерть. «Вона того не варта», - усміхнувся він.

Одним великим кроком Ной вривав хлопця в стіну, його пальці на ногах звисали на добрі два дюйми від підлоги.

«Вона варта двох таких, як ти, а тепер вибачся». Спокійний наказ Ноя приховував лють в його очах. Він тримав хлопця, повністю контролюючи його, і проблизь занепокоєння тріснув під маскою фальшивої бравади на обличчі засранця.

«Як скажеш, чувак». Він повернув голову, щоб зустрітися з моїм поглядом. «Вибач. Я, мабуть, неправильно зрозумів».

Неправильно зрозумів, чорт забирай. Він побачив, що я стою на самоті, і припустив, що мені, мабуть, не вистачає хорошого члена. Я

підняла підборіддя і серйозно подумала б про те, щоб вдарити його ногою, якби тіло Ноя не заблокувало мій постріл.

«Наступного разу слухай, коли дівчина каже «ні».

Ной загарчав, і хлопець почервонів. «Так, я зрозумів».

Ной трохи струснув його, перш ніж опустити на землю, але не відразу відпустив. «Хлоє, ти хочеш висунути звинувачення?»

Я навіть не думала про залучення поліції. Такі хлопці, як він, були скрізь. Колись давно стара я, можливо, навіть пристала б на його пропозицію. Він вибрав не ту ніч, щоб підійти до мене, але хіба я не казала Єві, що віддаю перевагу таким хлопцям, бо точно знаю, чого вони хочуть?

Бляха, я не хотіла розбиратися з цим сьогодні ввечері.

«Ні, думаю, він засвоїв урок. Відпусти його».

Ной кивнув і відпустив мудака, відступивши назад, одночасно ставши між нами. Якимось дивом - можливо, завдяки спокійній поведінці Ноя і великим трав'яним декораціям поруч з нами - ми не привернули особливої уваги людей, що юрилися за межами бальної зали. Я хотіла, щоб так і залишилося.

Хлопець розгладив свій костюм і пішов геть, навіть не озирнувшись. Я дуже сумнівалася, що він чогось навчився. Я подивилася, щоб переконатися, що він дійсно зайшов у ліфт - сам, - перш ніж розслабитися.

Коли я повернулася до Ноя, він дивився на мене, схрестивши руки. Я відкрила рот, щоб подякувати йому за те, що він вчасно прийшов, але він різко похитав головою.

«На вулицю. Негайно».

РОЗДІЛ 13 : ХЛОЯ

Я підняла брови на грубий наказ Ноя, але рушила до подвійних дверей у кінці коридору. Він пішов слідом за мною, поки ми не опинилися у відносній самоті за межами готелю. Яскраве світло освітлювало бічний вхід, але Ной повів нас навколо будівлі, поки ніхто не побачив нас крізь скляні двері.

Його щелепа клацала, коли він дивився на мене. «Що сталося?»

Від шоку я відступила на крок назад. Він звинувачував мене? Я не очікувала, що Ной дійде такого висновку, особливо після його слів до того мудака всередині.

«Цей безлад стався не з моєї вини». Розчарування зробило мої слова гострішими, ніж я хотіла.

Ной тихо вилаявся, відходячи до краю тротуару і назад. «Я знаю, Хлоє. Я хотів знати, що він зробив з тобою. Ти поранена?»

Я зігнула руку, не усвідомлюючи цього, і погляд Ноя впав на моє зап'ястя, обведене гнівними червоними слідами у вигляді характерної форми пальців. Коли адреналін вивітрився, я помітила тупий біль, що пронизував мою руку, але я не збиралася нічого говорити Ною.

Під цим тихим спогляданням жив звір на короткому повідку. Він не лякав мене, але я не була впевнена, що він не поженеться за хлопцем нагору, якщо я зізнаюся, що можу бути травмована.

«Зі мною все гаразд», - збрехала я. «Ти повинен припинити бігти до мене на допомогу».

У Ноя клацнула щелепа, і він попрямував до мене. «Перестань потребувати порятунку».

Я штовхнула його в груди. Він зробив крок назад, але не тому, що я його відштовхнула. «Я тримала ситуацію під контролем».

Ной просунув пальці під моє зап'ястя, піднімаючи мою руку, поки червона частина не стала чітко видна. «Він залишив на тобі слід».

Я вдихнула, змушуючи себе думати, незважаючи на поколювання, що пробігали по руці. «Я знаю».

Він опустил голову, щоб поцілувати внутрішню сторону мого зап'ястя, і я перестала намагатися чинити опір. Ной просто вдарив по-

іншому. Його ніжна сторона заколисувала мене, і я відчувала, що ніщо не може завдати мені болю, а дика сторона, яку я щойно бачила, підтверджувала це.

«Що ти робив у коридорі?» - тихо запитала я.

Його погляд перевівся з моєї руки на моє обличчя. «Ти виглядала засмученою, коли пішла. Я хотів переконатися, що з тобою все гаразд».

«Я не була в порядку».

Його брови зішлися. «Я щось сказав під час танцю?»

Це був мій шанс визнати правду, але страх змусив мене вагатися. Спогади про останній раз, коли я дозволила своїм почуттям дати волю, спонукали мене замовкнути і знайти вихід. Коли я не відповіла, Ной використав свою хватку, щоб потягнути мене вперед. Інша його рука обвила мою талію, ніби ми знову танцювали, але вже без глядачів.

«Що сталося?»

Щойно ми були відвертими і чесними, на межі перетину лінії на очах у всіх, а наступної миті він віддав мене Ді. Так, ніби раптом згадав, хто я така, або принаймні, з ким я була пов'язана. Я не могла зрозуміти, що саме було помилкою.

Моє розчарування всією цією ситуацією нарешті досягло межі, і я похитала головою. «Я втомилася від цих метань туди-сюди. Знаєш, чому я не заводжу стосунків? Тому що я нікому не потрібна. Тільки я. Вони хочуть зв'язку з Ді, а якщо ні, то з кимось легким і поступливим. Очікування відданості призводить до поїдання сиру кесо та картоплі фрі, коли з'ясовується, що те, що я можу запропонувати, недостатньо добре».

«Ті хлопці були ідіотами, якщо не підтримали тебе».

«Не сперечаюся, але буде легше, якщо я встановлю розумні очікування. Добре провести час без жодних обіцянок з обох боків, і, як правило, без згадок про мого брата. Принаймні я знаю, що ці хлопці хочуть мене, а не проблемну молодшу сестру Ді. Я адекватна для середньостатистичної людини, але важко не помітити, що мені бракує досконалості порівняно з моїм братом».

Ной поперхнувся сміхом. «Твій брат не є досконалим».

«Ти міг би обдурити мене. Я була поруч, а ти не міг дочекатися, щоб повернутися до нього».

Він підійшов ближче, забувши про розваги. «Я б залишився з тобою на танцполі всю ніч, але ти так і не побачиш Ді. Крім того, я не хотів, щоб він дізнався про мій інтерес до тебе, побачивши, як я змушую тебе кінчити в натовпі випускників-спонсорів». Його великий палець провів по моїй нижній губі, змусивши мене важко ковтнути. «У Ді є свої сліпі плями - ти одна з них. Я можу любити когось, хоча й визнаю його недоліки. Ти мені подобаєшся, і я добре знаю про твою схильність до пошуку неприємностей».

Я стиснула губи, намагаючись зняти напругу, перш ніж пірнути з головою в його штани. «Я відкриваю тобі свою душу, а ти вважаєш, що це вдалий час, щоб поговорити про мою прикру звичку руйнувати речі, в чому я зовсім не винна?»

Прохолодний вітерець подув з бічної вулиці, змусивши мене затремити, і Ной завів нас назад у куток. Кам'яні стіни з двох боків, і Ной займає весь простір переді мною, я не могла пригадати, чому я повинна була стримуватися.

«Чому ти була засмучена сьогодні ввечері?»

«Тому що ти танцював зі мною, ставився до мене, як до справжньої людини, з якою хочеш провести час, а потім передав мене далі, як пакунок. Мені не подобається, коли мене відкидають, і я точно не хочу відчувати це від тебе».

«Хлоє, коли я танцював з тобою, я забув, що в кімнаті є ще хтось, включно з твоїм братом - і в цьому проблема. Він спостерігав за нами».

Не дивно, враховуючи, що Ді не був дурним чи забудькуватим. «Він мене не лякає. А ти. Я не хочу, щоб ти мені так сильно подобався».

Він провів носом по моїй щоці, щоб заговорити мені на вухо. «Ти відчуваєш до мене почуття, чи не так?»

«Яка різниця? Ти все одно відступиш, тому що я недоторканна сестра Ді».

Ной погладив мене по волоссю. «Я відсторонюся, тому що не хочу бути для тебе ще однією іграшкою у вигляді хлопчика. Я хочу більшого».

Опис був не зовсім неточним, але в моєму шлунку з'явився важкий тягар, коли я зрозуміла, що він зруйнував всі мої надії на нього. Футболісти мали б бути зацікавлені у випадкових зв'язках. Нова я була більш відкрита до інтригуючого другого варіанту. З ним.

«А що, як я захочу спробувати щось менш випадкове?»

Він хихикнув і відійшов досить далеко, щоб вивчити моє обличчя. «Ти навіть не можеш вимовити слово «стосунки»?»

Я розправила плечі і зустріла виклик в його очах. «Ситуативні стосунки. Більше ніяких іграшок».

Він повільно кивнув. «Що, якби я захотів позбавити твого брата можливості обговорювати будь-які стосунки з тобою?»

Ми справді про це говорили? Я вже обпікалася раніше. Погані рішення, поганий вибір, поганий хлопець. Думка про те, що я знову віддам частину себе іншій людині - тій, яка може робити все, що забажає, з моїми почуттями і незалежністю, - лякала мене, але коли цією людиною був Ной, мої побоювання здебільшого зникли.

Я не мала жодних сумнівів, що він хотів мене - докази притискалися до мого живота жорсткою лінією. Він був добре знайомий з поганими рішеннями, які я приймала. Привіт, п'яна ніч з хокеїстом. Ной був правий, коли сказав, що раніше я обирала не тих хлопців, але чи була я готова ризикнути, якщо Ной виявиться правильним хлопцем?

«Які твої основні правила для ситуативних стосунків?» - запитала я.

Ной заправив пасмо волосся за вухо. «Відносини. Я хочу ексклюзивний доступ до тебе. Ніяких інших хлопців, поки ми разом».

Це було легко. Я не цікавилася іншими хлопцями з тих пір, як перевелася до ТУ. «Гаразд. І ніяких дівчат.»

«Домовились. Мій графік може бути божевільним, навіть навесні. Я зроблю все можливе, щоб ти була для мене в пріоритеті, але іноді футбол чи навчання мають бути на першому місці».

«Те ж саме стосується і мене. Насправді, давай просто припустимо, що будь-яке правило, яке ми вирішимо, стосується нас обох».

Він кивнув. «Справедливо. Ти маєш говорити зі мною, якщо я роблю щось, що викликає у тебе дискомфорт. Не тримай все в собі, поки воно не вибухне».

Я могла б просто погодитися, але була ще одна річ, яку я хотіла прояснити, хоча з досвіду знала, що це може стати причиною розриву угоди. «Гаразд, але ти не можеш казати мені, що носити, як поводитися чи якимось інакше намагатися змінити мене. Приймай мене такою, яка я є, або забирайся геть».

Ці слова прозвучали більш конфронтаційно, ніж я планувала, але я відчувала складні емоції, змішані з цими переживаннями. Навіть те, що я обмежила себе в сексуальних контактах, не врятувало мене від мізогінії.

Ной насупився. «Я повторюся, щоб підкреслити: ти зустрічалася не з тими хлопцями, з якими треба».

«Та ти що. Пам'ятаєш ту частину, де я вирішила перестати ходити на побачення? І це був здебільшого один-єдиний хлопець». Останнє речення я пробурмотіла, але він почув мене.

Його погляд загострився. «Він зробив тобі боляче?»

«Окрім моєї гордості, ні. Незважаючи на нещодавні події, більшість хлопців не хочуть залишати синців, принаймні, фізичних».

Інтенсивність, що огортала його, трохи зменшилася, але не повністю. «Якщо ми це робимо, я не буду приховувати це від Ді».

Я підняла брови. «Ти збираєшся просити у нього дозволу на те, щоб приставити до його сестри?»

Він послав мені заспокійливий погляд. «Я збирався сказати йому, що зацікавлений у тобі, але якщо ти хочеш, щоб я пішов у деталі, я можу».

Я обвила його шию руками. «Як щодо цього? Ми, так би мовити, промацаємо ґрунт, перш ніж комусь розповідати. Це не секрет, а шанс звикнути до нової динаміки, перш ніж Мак пуститься в пляс і танці».

«Я все ще можу тебе вичитувати?»

Хихикання намагалось вирватися назовні, але мені вдалося зберегти урочистий вираз обличчя, коли я кивнула йому. «Частина

угоди».

Мурашки хвилювання пробігли по моїй шкірі. Після двох років того, що я не можу назвати тугою, я нарешті відчула смак Ноя. Другого шансу у нас не було, бо першого ми так і не отримали через Ді. І, можливо, через деякі наші власні перестороги.

«Як довго ми будемо приховувати це від Ді?» - запитав він.

«Поки ми обоє не будемо впевнені?»

«Це досить хитка планка».

Я провела руками по його грудях, досліджуючи широкий простір м'язів під костюмом. «Бери або відмовляйся».

«Беру». Він відпустив свою хватку на моїй талії, щоб покласти свою руку на мою.

Ми обидва відмовилися від будь-яких претензій на платонічну дружбу. Я хотіла доторкнутися до нього, і я доторкнулася. Його серце рівномірно гупало під моєю долонею - швидке биття повторювалося в моїх грудях. За роки, що я знала його, регулярно бачачи його з Ді та іншими, я не помічала бар'єрів, які я створила, щоб стримувати себе, поки не дозволила їм впасти. Коли їх не стало, я згоріла.

Мої соски пробивалися крізь шовковисту тканину сукні, і коли вони стикалися з Ноєм, по моєму тілу бігли мурашки. Він притиснув поцілунок до мого чола, провівши губами по скроні і вниз по щоці до чутливого місця під вухом.

Вигин його язика, теплого і вологого, спричинив серію крихітних вибухів, схожих на феєрверки, що вибухнули в моїх грудях, животі, кицьці. Я впилася нігтями в його плече і відкинула голову набік, даючи йому більший доступ.

Одна велика рука провела по моєму стегну до моєї дупи, зупинившись достатньо довго, щоб з Ноя вирвався стогін. Повільними, обережними рухами він зібрав матеріал моєї сукні в руці, піднімаючи поділ на стегна.

Коли він торкнувся оголеної шкіри, він прошепотів моє ім'я біля моєї шиї. Його пальці ковзнули між моїми стегнами, перебираючи крихітний клаптик мокрого мережива, що був на мені. Я розсунула

ноги, наскільки дозволяла сукня в обтяжку, і спробувала зміститися, щоб його пальці потрапили в те місце, де мені боліло.

Ной рухався разом зі мною, залишаючись на відстані, дразнив мене легкими дотиками, доки я не застогнала.

Позаду Ноя, повністю приховані його тілом, розчинилися подвійні скляні двері. Пронизливе хихотіння і тихе бурмотіння витягли мене з мого брудного туману. Ной напружився, але залишався в такому положенні - одяг навколо моєї дупи, пальці відганяли сильний вітер від моєї кицьки - поки інша пара не пішла геть.

На мій вічний жаль, він відступив назад, повернувши мою сукню в положення, яке було до сексуальних часів. Ной не відпустив мене повністю, тримаючи мене за руку, поки я притулилася до нього. Я дозволила голові впасти йому на груди і зітхнула.

Ной обхопив рукою мою потилицю, стискаючи напружені м'язи. «Хочеш повернутися всередину або кудись ще?»

Він не дав мені можливості піти самотійно. Я розуміла, бо не мала наміру закінчувати ніч на самоті.

Як би мені не хотілося затягнути його до машини і, сподіваюся, до його квартири, я хотіла попрощатися з Ді і Надею, оскільки не була впевнена, коли побачу їх наступного разу. Чорт забирай, мій брат знову заважав мені.

Я зробила глибокий вдих через ніс, вдихаючи запах Ноя, і відвернулася від нього. «Усередину, але спочатку у мене є ще одне питання».

В його очах зблиснула зацікавленість. «Я ж казав, що наступне буде дорого коштувати».

«Чого ти хочеш?»

Його пальці стиснулися від мого тихо вимовленого запитання. «Побачення».

Мій пульс прискорився. «Хіба ми не домовилися не поспішати - спочатку промацати ґрунт?»

«Повільно - це відносно, а побачення - це звичайний перший крок у стосунках», - сухо відповів він.

«Звідки мені знати? У мене були одні катастрофічні стосунки в старших класах і низка здебільшого невдалих зв'язків».

«Принаймні я можу гарантувати одну перевагу наших стосунків».

«І яку ж?»

«Ти не розчаруєшся». Його погляд зупинився на моїх губах, і моє серце стиснулося від обіцянки в його посмішці.

Його рука лежала на моєму стегні, ніби він не міг зупинитися, щоб не торкнутися мене, не те щоб я скаржилася. Якби ця пара не перервала нас, я б із задоволенням каталася на ньому - на будь-якій його частині - поки не змогла б витримати. Раптом прощання з братом здалося мені значно менш важливим. Це був би не перший раз, коли я зникала від нього. Він би зрозумів. Колись.

«Здається, я передумала. Ми повинні просто повернутися додому і насолоджуватися нашою новою ситуацією. Невеликий ризик, велика винагорода».

Ной затиснув моє підборіддя між великим і вказівним пальцями, а потім провів по щелепі кісточкою пальця. «Неважливо, як ти це назвеш, Хлоє. Я не буду тебе квапити і не зроблю тобі боляче. Проведи цей час зі своїм братом».

Його впевненість пробила наскрізь мою спробу повернути нас на територію «друзів з перевагами». Зрештою, чи справді я хотіла дозволити страху - безпідставному страху, до того ж, контролювати себе?

Ной знову і знову доводив, що на нього можна покластися, навіть коли він сердився. Він ще не втік. Я щоразу вірила, що він мене врятує, але чи могла я вірити, що він не розоб'є мені серце?

Поки я не закохалася в нього, мені не треба було довіряти. Я могла захистити себе сама.

Я посміхнулася, відштовхуючи занепокоєння на користь смачного болю між ногами. «Можеш йти на побачення».

Він потерся носом об мій ніс. «Що ти хочеш запитати?»

«Ти поцілуєш мене ще раз, Ною?»

З власницьким гарчанням він нарешті закрив останню відстань між нами.

РОЗДІЛ 14 : НОЙ

Я цілував Хлою, як голодний чоловік, що відчайдушно бажав її після того, як скуштував морозива в кіоску. Два роки стримуваного голоду зробили мої губи шорсткими, але я тримав руки ніжними. Було б так легко залишити свій слід на її шкірі - претензію, зроблену через задоволення, а не через біль.

Вона відкрилася для мене, і я провів язиком всередині, коли її руки стиснули мою сорочку. Я хотів, щоб сорочка зникла. Сукня зникла. Я хотів зануритися в її тепло - прийняти легке звільнення, яке вона пропонувала - але я зачепився за нерівний край стриманості, відтягнувши себе назад від межі.

Я заспокоївся, перш ніж підняв її на шорсткий камінь. У всіх моїх фантазіях жодна з них не починалася з того, що я трахав її, як дикий звір, у напівпустельному алькові біля готелю. Зважаючи на те, яким до біса твердим я був, напевно, так і мало б бути.

«Ти впевнений, що хочеш зайти всередину?» - запитала вона, піднявши брову.

«Так». Я провів великим пальцем по її опухлій нижній губі. «Ніхто не повірить, що ти не цілувалася тут з кимось».

Вона піднялася на пальці ніг, пригладжуючи безлад, який я зробив зі свого волосся. «Нехай говорять».

Нижній поштовх поцілів прямо в мій член, і я зловив її зап'ястя, зсунувши їх між нами. «Я думав, ти хочеш тримати це поки що в таємниці. Промачати ґрунт?»

Хлоя посміхнулася мені. «Ніхто не казав, що я повинна цілувати тебе. Заходь першим, я приєднаюся трохи пізніше. Мені все одно треба в дамську кімнату».

Я ще мить тримав її зап'ястя в полоні, борючись із бажанням просто втекти з нею. Я ненавидів думку про те, що хтось може подумати, що вона цілувалася з іншим хлопцем, поки ми були разом. Такий рівень власництва був для мене новим, а Хлоя дала зрозуміти, що не цінує цю рису.

З небажанням я відпустив її, відступивши назад, щоб засунути руки в кишені, щоб не схопити її знову. Відразу ж мене охопило

почуття втрати. Я ледве встиг доторкнутися до неї, і цього було недостатньо.

Я підозрював, що цього ніколи не буде достатньо.

Вітер знову здійнявся, коли я позадкував до дверей, спостерігаючи, як вона поправляє сукню. «Постарайся нікому не надерти дупу в наступні п'ять хвилин».

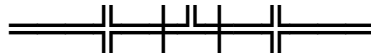
Її губи скривилися. «Зроблю все, що зможу».

Я похитав головою і попрямував назад до готелю, абсолютно змінившись. Що я тільки що зробив з собою?

Ді був одним з моїх найкращих друзів, але Хлоя була... Я не міг підібрати слів. Вона лякала і спокушала мене, і після того, як я тримав її руки на своїх губах, я не міг уявити, що можу повернутися назад. Вона могла порізати мене і зруйнувати мої стосунки з її братом, але я все одно хотів, щоб вона повернулася до танцювальної зали з розпухлими губами і сексуальною зачіскою.

Чіткий сигнал для всіх, що її здобули. Вона була моєю.

Можливо, вона залишить слід і на мені.

Решта вечері пройшла в тумані, я намагався не афішувати свою ерекцію, що означало, що я залишився безпечно сидіти за столом. Кілька спонсорів підійшли, щоб сказати мені, як їм сподобалося спостерігати за моєю грою, і швидко перейшли до Ді.

Шоу в якийсь момент приніс мені пиво, але я зробив лише кілька ковтків, намагаючись зібратися з думками, щоб протистояти постійному флірту Хлої. Здавалося, ніхто не помічав її тривалої відсутності, і щоразу, коли вона звертала на мене свої зелені очі, я дивувався, чому вона потурбувалася попросити про таємний випробувальний термін. На щастя, я провів роки, вдосконалюючи своє покерне обличчя. Можливо, мені доведеться подякувати Крейгу, коли він подзвонить наступного разу.

Вона фліртувала нещадно, але вона завжди фліртувала зі мною. І з усіма іншими. Сьогодні я мав монополізувати всю її увагу. Чим більше вона намагалася змусити мене посміхнутися, тим більше я опирався.

Вони звикли до мого суворого ставлення, але Хлоя знала, що ховається під ним.

В якийсь момент Ді кинув на мене запитальний погляд, і я знизав плечима. Виверт був не дуже приємним, але це не була пряма брехня. Я не знав, що задумала Хлоя, окрім того, що хотіла мене помучити.

Коли ми прощалися, я прийняв рішення. Вона хотіла випробувальний термін, і я дав їй його. Ніяких ночівель, ніякого сексу. Справа була навіть не в Ді. Гаразд, не тільки в Ді.

Вона мені подобалася.

Хлоя була теплою і відкритою на поверхні, але вона не хотіла впускати нікого глибше. Я хотів вийти за ці стіни. Якщо я піддамся своїй потребі в ній, вона може повернутися до звички сприймати хлопців як випадкові зв'язки.

Я не мав наміру дозволити їй віднести мене до тієї ж категорії.

Вона посміхалася мені всю дорогу назад до апартаментів, напевно, очікуючи продовження нашого спілкування за межами готелю. Я не став її інформувати. Так було безпечніше. Якби їй дати половину шансу, вона могла б переконати мене зробити майже все, що завгодно.

Її рука впала на мою ногу, коли ми заїхали на парковку, і я підняв її, щоб поцілувати її пальці. Частково тому, що хотів бути на її руках, частково тому, що хотів не дати їй зайти ще далі.

За її дверима я притиснув цнотливий поцілунок до її щоки і відступив назад.

Хлоя насупилася. «Ти не зайдеш?»

Я засунув руки в кишені, щоб усунути спокусу потягнутися до неї. «Не сьогодні».

Вона нахилила голову. «Щось не так?»

З мене вирвався тихий сміх, майже відчайдушний. «Ні. У можливо божевільній спробі не поспішати, я чіпляюся за стриманість кінчиками пальців».

«Я думала, ми це вже проходили. Тобі не потрібно стримувати себе. Повний дозвіл на те, щоб бити мене по руках». Вона нахилила голову, насупившись. «Хіба що ти передумав?»

«Ні, Хлоє. Я хочу зробити все правильно, а це означає, що я не збираюся стрибати з тобою в ліжко при першій же нагоді. Як би сильно мені цього не хотілося».

Вона підійшла ближче, її голос став хрипким. «Як сильно ти хочеш?»

«Хлоя», - прогарчав я.

Її пальці ковзнули по моїх руках, обвиваючи зап'ястя і м'яким дотиком вивільняючи мої руки. «Я розумію. Прوماцуєш ґрунт, пам'ятаєш?» Вона обійняла мене за талію і відпустила лише тоді, коли я зафіксувався на місці. «Ця ситуація нова, але я знаю тебе дуже давно, і більшу частину часу думала, що тобі це не цікаво. Хіба можна звинувачувати мене в тому, що я хочу скористатися тим, що можу торкатися тебе ось так?»

Я підтягнув її трохи ближче, і вона обхопила мене руками, обійнявши. Просто обійняла. Вона притулилася до моїх грудей, а я поклав підборіддя їй на голову. Хлоя ніколи не переставала мене дивувати.

«Я не збираюся тиснути на тебе, щоб ти щось робив, Ною. Мені просто подобається торкатися тебе, і мені дуже подобається, коли ти торкаєшся мене».

Я розслабився, забавляючись ситуацією - ця крихітна жінка запевняла мене, що хоче лише обійняти. Цілковита брехня, з якою мені було цілком комфортно працювати заради моєї сили волі.

«Я торкатимусь тебе, коли захочеш, Хлоє».

«Приємно чути», - пробурмотіла вона. «Коли ти хочеш побачення?»

Незрозуміле тепло наповнило мій організм, не електричне, яке подобалося моєму члену, а щасливе сяйво від її зусиль сприйняти зміни в наших стосунках серйозно, сприйняти мене серйозно.

«Я напишу тобі, коли дізнаюся графік тортур Шоу на наступний тиждень», - сказав я їй.

«Пиши мені все одно. Щодня. Постійно. Особливо фото, де ти напівоголений. Або повністю голий. Я не перебірлива».

У мене стиснулися руки при думці про те, що вона може надсилати мені оголені фото, що не є чимось неймовірним з Хлоєю. Ми вже постійно листувалися завдяки її нескінченній колекції мемів. Відтепер я мав бути обережним, коли перевіряв свій телефон.

Хлоя зрушила з місця, і її волосся зачепилося за щетину, яку мені було ліньки голити. Вона пахла дощовою свіжістю, з відтінком чогось темного. Я не помічав цього раніше в хаосі вечері, але коли все затихло, її запах долетів до мене.

Навіщо я знову це роблю?

Вона хотіла, щоб я зайшов до неї, а я вже переступив межу, за якою починаються темні стосунки. Чи справді утримання від дій щось змінить у довгостроковій перспективі?

Ніби прочитавши мої думки, вона нахилила до мене обличчя з зухвалою посмішкою. «Дай мені знати, якщо передумаєш. Я зроблю так, що це буде варте твого часу».

Її мереживні стрінги намокли, коли я дражнив її раніше, і я відчайдушно хотів виконати свою обіцянку і змусити її забути свою невтішну історію. Інші хлопці, з якими вона була, пристали б на її пропозицію без жодних сумнівів.

Але я не був тим хлопцем.

«Добраніч, Хлоє.» Я поцілував її волосся і вивільнився з обіймів.

В її очах промайнув жаль, але вона втримала посмішку. «Добраніч».

Я залишився на сходовому майданчику, поки двері Хлої не зачинилися і не зачинився замок. На вимогу Єви Мак кілька тижнів тому зняв дверні фіксатори, але це не мало б ніякого значення. Я прикипів до місця.

Моє тіло благало мене передумати.

Я заклав руки за голову, з'єднавши пальці разом, а куртка туго натягнулася на плечах. Всі інші пішли до Джонні - окрім Ді та Наді, які мали летіти назад до Нью-Йорка сьогодні ввечері, - залишивши мене в порожній квартирі.

Нічне повітря дражнило мою розстебнуту куртку, допомагаючи охолодити спеку, що пронизувала мене зсередини, і я наповнив легені слабким хвойним ароматом. Я б ніколи не зізнався в цьому Маку, але мені подобався шум і божевілья, які він приносив.

Тиша надто нагадувала мені роки, проведені у вимушеній тиші, бо Крейг не міг дозволити собі відволікатися. Я ніколи не був екстравертом, але пам'ятав, що був ласкавою дитиною. Мій батько ніколи не відмовлявся від обіймів. Навіть у найгірші дні він стискав мене так сильно, що я думав, що лусну.

Цей спогад залишив гірко-солодкий біль. Я не міг змінити своє минуле або те, як воно сформувало мене, але я міг обрати хаос зараз, якщо це зробить мене щасливим. Мак робив мене щасливим. Шоу, Ді, Єва, навіть АрДжей. Вони робили мене щасливим.

Хлоя робила мене щасливим.

Я дивився на зорі, що виднілися за деревами, і дозволяв божевільній ночі омивати мене. Хлоя знала найгіршу частину мене, і вона пропонувала розраду. Я не очікував, що так швидко випробую свої сили, але бачачи, як той мудак розпускає руки, змусив себе до останнього втримати контроль над собою.

Вона не ухилялася і не намагалася мене зупинити. Хлоя бачила мій характер на власні очі, і вона все ще дозволяла мені торкатися її - все ще запрошувала мене всередину.

Якого біса я робив, встановлюючи кордони, ніби не міг їй довіряти? Наче я мав на це право. Вона погодилася на стосунки, ситуативні стосунки, а я наполягав на тому, щоб не поспішати, ніби це забезпечить якусь безпеку.

До біса безпеку. Мені не потрібні були запевнення - мені потрібна була вона.

Я потиснув руки і попрямував до її дверей. Хлоя відповіла на стукіт, наче чекала на мене. Я витріщився на неї, дозволяючи простору між нами заповнитися добрими намірами, від яких я відмовився. Вага того, що я мав зробити, загрожувала розчавити мене, тож я відпустив усе це і зробив крок до неї.

«Я передумав».

«Слава Богу», - зітхнула вона, кинувшись до мене.

РОЗДІЛ 15 : ХЛОЯ

Ной легко підхопив мене і поцілував так, ніби ніколи не відпускав. Я була готова робити все так, як він - повільно і спокійно, але це було в мільйон разів краще. Моя сукня піднялася до стегон, коли я обхопила його за талію.

Його пальці вчепилися в моє волосся, відтягуючи мою голову назад, щоб він міг ковзнути ротом по моєму горлу в пекучих пестошах, коли він маневрував, щоб завести нас до моєї квартири. Двері грюкнули, і я вдарилася спиною об прохолодну деревину, а Ной міцно тримав мене на місці.

Я смикнула його краватку і вчепилася в гудзики його костюмної сорочки. Штани зупинили мене, бо я не могла збагнути, як розстебнути їх самотійно, коли його язик малював візерунки на моїй ключиці.

У ту ж мить бант на моїй шії розв'язався, залишивши мої груди єдиною річчю, що утримує верхню частину одягу. Від одного поштовху Ноевого підборіддя шовковиста тканина зісковзнула, облягаючи мою талію разом з рештою сукні.

Ной задоволено буркнув, коли захопив один сосок у рот. Він клацнув язиком по кінчику, і мене пронизав електричний струм. Я відкинула його штани, щоб занурити руки в його волосся. Поки я билася проти нього, Ной скинув свій піджак і сорочку в купу на підлозі моєї вітальні.

Я подумала, чи варто попередити Єву, якщо вона повернеться додому сьогодні ввечері, але ця думка швидко відпливла на хвилі задоволення, викликаного нечестивим ротом Ноя. Він перейшов до іншої груді, скинувши штани і все, що було на ньому.

Я не стала перевіряти. Я ковзнула вниз по чудово оголеному тілу Ноя, поки не наштовхнулася на тверду довжину його члена. Він подався вперед, притиснувши мене до стіни, і мій рот розтулився з майже беззвучним стогоном.

Моє тіло було справжнім пеклом, а дотик Ноя розпалював полум'я все вище і вище. Він знав, як цілувати, смоктати і рухатися. Я не могла втримати в голові жодної думки, швидко прокручуючи в голові молитви

до різних божеств і безглузді фрази, наче іграшка, що замикається на коротке замикання.

Єдине, що стояло між нами - це клаптик шнурка від моїх стрінгів, і в цей момент він був настільки мокрий, що я могла б не носити нічого. Я нахилилася і закрутила стегнами, задихаючись, коли з кожним рухом вгору зачіпала пучок нервів.

«Боже, Ною, не зупиняйся», - застогнала я.

Він хихикнув і відпустив мій сосок, щоб подути на вологе тепло, яке він залишив після себе, весь час підтримуючи звивистий ритм проти мого клітора. Моє тіло закручувалося все тугіше і тугіше, і саме тоді, коли я досягла піку, Ной занурив у мене два пальці.

«Я не збираюся зупинитися, і ти будеш кінчати на мою руку, як хороша дівчинка, чи не так?»

Його грубий голос у моєму вусі відправив мене через край. Мої нігті впилися в його шкіру голови, і білі спалахи зірок вибухнули за моїми заплющеними повіками. Я кінчала від оргазму, стискаючи пальці Ноя, поки він трахав мене з неблаганною швидкістю, зітхаючи його ім'я, повторюючи його ім'я.

Коли останні здригання припинилися, він не відпустив мене, незважаючи на те, що мої ноги перетворилися на желе. Просто вивільнив пальці і знову обхопив мою дупу долонею, щоб підтримати мене однією рукою. Яка користь від того, що ти мрієш про хлопця, який може віджатися від підлоги за двох.

Я розплющила очі на його самовпевнену посмішку, яку не часто доводилося бачити, хоча в цьому випадку він, безумовно, заслужив її.

«Ти прекрасна, коли кінчаєш, але ніщо не зрівняється з тим, щоб почути моє ім'я на твоїх вустах, коли ти стискаєшся навколо мене».

«Я можу щось придумати». Щоб проілюструвати свою думку, я простягнула руку між нами, щоб стиснути його твердий, як камінь, прутень, і великим пальцем розмазала краплю рідини по кінчику.

«Ліжко», - буркнув він, відриваючи мене від стіни і несучи в мою кімнату.

Ще раз грюкнули двері, і через секунду я вдарилася спиною об матрац. Подушки і моя м'яка лама відскочили від сили і полетіли мені в обличчя. Я відмахнулася від атакуючої постільної білизни і провела рукою по твердих площинах грудей Ноя, поки не обхопила пальцями його напружений член.

«Ти маєш рацію».

«Щодо чого?» - прогарчав він, накриваючи мою руку своєю, показуючи мені правильний тиск і швидкість.

Я гладила його, коли він злегка рухав стегнами в темпі. «Поки що жодного розчарування».

Ной посміхнувся мені, майже сховавшись у глибокій тіні кімнати, і на коротку секунду опустил голову мені на плече. «Мені сказати, що я ж тобі казав, зараз, чи зачекати на пізніше?»

«Безумовно, пізніше», - зітхнула я, коли він провів великим пальцем по моєму клітору.

Він відсунувся ще далі, щоб стягнути з мене сукню і стрінги. Вони приземлилися десь позаду нас з глухим стуком. Минулий досвід підказував, що коли ми обоє роздягнемось, він зосередиться на власному задоволенні, але він здивував мене.

Замість того, щоб влаштуватися між моїми ногами, де його стовідсотково чекали, він ліг на бік поруч зі мною і провів кінчиками пальців по вигину мого плеча, по грудях, занурився в талію і розпалився на моїх стегнах. Фізичний силует з ледь помітним дотиком, який я відчула в своїй душі.

У мене перехопило подих, коли він ковзнув по згину стегна до внутрішньої сторони стегна, простежуючи крихітне тріо сердець, яке я намалювала там минулого року на спір. Вуличні ліхтарі надворі були недостатньо яскравими, щоб зробити більше, ніж трохи висвітлити тіні, але Ной безпомилково знайшов відповідний щит на іншому стегні. Я двічі дивилася, як він повторює контур, зачаровано дивлячись на його великі руки на моїй шкірі.

Татуювання були моєю таємницею. Навіть друзі, які підмовили мене зробити їх, не знали їхнього справжнього значення. Чи

здогадається Ной, що вони представляють його і мою одержимість бажанням того, чого я не можу мати?

Його долоня ковзнула по моєму стегну на зворотному шляху на північ, поки він не поклав руку мені на горло, піднімаючи моє підборіддя. Я зустрілася з його поглядом, палаючим від інтенсивності, коли він спостерігав за мною - він забув про свою обережність.

Я зробила це. Я зламала його захист і знайшла під ним справжнього Ноя. Виявилося, мені подобався справжній Ной. Він знову поцілував мене, це було дослідження замість відчайдушної претензії. Повільно і неквапливо.

«Що ти робиш?» - прошепотіла я йому в губи.

«Не поспішаю. Я планую насолоджуватися кожним твоїм сантиметром цієї ночі, знову і знову».

У вітальні він притупив гострий край мого голоду, але його слова повернули потребу до піку бритви. Я присунулася ближче, і він засміявся, низький і грубий у напівтемряві.

Я потягнулася до нього, він притиснувся до моєї ноги, але перехопив мою руку і підняв її над моєю головою. Він провів губами по моїй щоці, щоб присмоктатися до чутливого місця під вухом.

«Нюю...» Я зітхнула, стискаючи стегна разом.

Він взяв мою другу руку і притиснув мої долоні до узголів'я ліжка, скручуючи мої пальці навколо металевих планок. «Якщо ти відпустиш, я зупинюся, розумієш?»

Я хотіла доторкнутися до нього, дослідити його тіло так само, як він вивчав моє, але нізачо в світі я не могла ризикувати, щоб він зупинив свою поточну траєкторію. Владний Ной був до біса сексуальний, а його маленьке гарчання, коли я не відповіла, одразу ж пронизало мою кров струменем розплавленого жару.

Ной перехилився, притиснувши мене своєю вагою, коли почав опускатися нижче. «Ти розумієш, Хлоє?»

Я стиснула губи, сповнена рішучості побачити, як далеко я зможу його відштовхнути. Коротке волосся на його підборідді зачепило мої

груди, і я зойкнула, коли він вчепився в чутливу шкіру там, заспокоюючи біль язиком.

«Я знаю, що ти робиш, Проблемо, і я обіцяю тобі, що буду насолоджуватися тим, як ти будеш благодати».

Ной поцілунками спускався вниз по моєму тілу, розсуваючи мої ноги своїми широкими плечима, поки не зміг поцілувати татуювання на обох стегнах. Він дразнив мене м'якими дотиками і короткими погладженнями, поки я не застогнала під ним.

«Будь ласка, Ною», - благала я.

«Будь ласка, що?»

Він не відпускав, і я збиралася вибухнути, якщо не кінчу найближчим часом. «Ти переміг. Я все зрозуміла. Будь ласка, трахни мене».

Я відчула його тріумфальну посмішку на своїй шкірі, а металеве узголів'я ліжка впилося в мої долоні, коли мої руки стиснулися.

«Скільки разів ти збираєшся кінчити для мене, Хлоє?» Він поставив своє запитання, провівши язиком по мені і припавши ротом до мого клітора.

Мої стегна смикнулися з ліжка, але я вчепилася в узголів'я смертельною хваткою. Боже, як я шкодувала, що змарнувала час, думаючи, що Ною це нецікаво. Вперше в житті я вдруге вибухнула під його невпинним поглядом. Мої ноги впилися в його спину, гасячи ударні хвилі, що пробігали по моєму тілу.

Книги були праві. Множинні оргазми були чарівними. І виснажливими.

Ной прибрав руку і поцілував мене в стегно, обережно розсунувши мої ноги, щоб він міг нарешті розташуватися між ними. Його член ковзнув по моєму входу, і він зі стогоном вигнув стегна, розсунувши мої складки.

Він потягнувся, щоб відірвати мої пальці від узголів'я ліжка і з'єднати наші руки, а сам занурився обличчям у мою шию. Я обвила ногу навколо його стегна, більш ніж готова відчувати його всередині себе. Ной завагався, потім відсунувся на дюйм.

«Презервативи?»

Трясця. Я не планувала розважатися сьогодні ввечері, тому була жахливо невідповідною. «У мене немає. А в тебе?»

Він тихо вилаявся. «Не тут.» Вага Ноя змістилася з мене, і я була впевнена, що він збирається тягнути свою дупу через сходовий майданчик до своєї квартири. Натомість він відкотився на край ліжка з болісним виразом обличчя. «У мене теж не було. Давненько не було».

Я дозволила голові впасти назад на подушку, і матрац здригнувся, коли він встав. Ніч була проклята, мабуть, так і було.

Я нізащо не дозволила б Ною покинути цю квартиру. Знаючи мою вдачу, метеорит влучив би в нього в трусах, або ще гірше - він би схаменувся. Я хотіла, щоб Ной знищив мене якомога швидше.

На якусь частку секунди я подумала про те, щоб залишитися без захисту. Я не приймала протизаплідних таблеток, але пройшла тест, коли переїхала до ТУ. Завдяки задумливому велетню переді мною, відтоді я ходила сама.

Судячи з явного розчарування на обличчі Ноя, він на це не погодиться. Дивно, але той факт, що секс без захисту ніколи не приходив йому в голову, пом'якшив моє і без того небезпечно стиснуте серце.

Очі Ноя ковзнули по мені, все ще розкинутій на ліжку у всій моїй оголеній красі, і він скривився. «Не рухайся ні на дюйм. Я збігаю в магазин і зараз повернуся». Він озирнувся на мою підлогу. «Як тільки знайду штани».

Я хихикнула, уявивши, як він виїжджає на найближчу заправку з коробкою презервативів і величезним стояком, який не могли втримати штани його костюма. Ні. Я не могла дозволити йому це зробити.

«Нам не потрібен презерватив». Його брови зійшлися, коли я зісковзнула з ліжка і поповзла через пару футів відстані між нами, ставши перед ним на коліна. «Є й інші способи подбати про це».

Тихий стогін пролунав у грудях Ноя, коли я обхопила пальцями його член. Він зачесав моє волосся назад, стискаючи його в міцному кулаці.

«Хлоє, я б дуже хотів трахнути твій розумний ротик, але я дуже хочу, щоб ти кінчила ще принаймні двічі».

Я не почула відмови, тому повільно облизала його по всій довжині. «У мене є достовірні джерела, що ти талановитий у цій галузі. Думаю, ти зможеш досягти своєї мети».

Його стегна подалися вперед, ніби він не міг втриматися. «Сьогодні Єві знадобляться навушники, щоб не чути, як ти викрикуєш моє ім'я».

Єва. Дякую, блядь, за мою щедрю сусідку по кімнаті.

Я засміялася і поцілувала його кінчик, перш ніж піднятися на ноги. «Новий план. Ти можеш трахнути мій рот пізніше. У Єви є презервативи. Я бачила їх раніше, коли користувалася її дезодорантом».

Його брови нахмурилися. «Що каже дівочий кодекс про цей випадок?»

«Нічого конкретного, тому я збираюся піти з «дівчинко, дістану тобі» і позичити один».

«Позичити?»

«Так, я поповню її заначку». Я поплескала його по грудях, проходячи повз. «Крім того, вона запропонувала поділитися своєю кавою, а це майже те саме».

Його погляд ковзнув по моєму тілу. «Краще візьми парочку».

РОЗДІЛ 16 : НОЙ

Хлоя зникла в кімнаті Єви і незабаром повернулася з жменею квадратних пакунків. Вона зачинила і замкнула двері, а потім швидко посміхнулася, пробігаючи повз мене, щоб кинути їх на тумбочку біля ліжка. Перш ніж вона встигла обернутися, я обхопив її за талію і пригорнув до себе.

Вона завмерла, і її руки лягли на моє передпліччя, де вони схрестилися перед нею. «Я рада, що ти передумав», - прошепотіла вона в темряву.

«Я теж».

Тепер, коли я відчув смак Хлої, шляху назад не було. Потреба в ній співала в моїй крові, вимагаючи, щоб я взяв те, що вона пропонувала, з делікатним тремтінням по спині. Я поцілував її в плече і повернув обличчям до ліжка.

«Ти така красива», - вдихнув я в її волосся, відводячи його вбік. «Ти мені довіряєш?»

«Так».

Вона відповіла без вагань, повністю готова слідувати за мною. Її негайне підкорення змусило мене випустити неглибокий подих. Я тримав контроль над ситуацією на кінчиках пальців. Особистість Хлої була настільки великою, що я іноді забував, наскільки вона мала порівняно зі мною. Я міг би легко розірвати її навпіл, якби був необережним.

Немов прочитавши мої думки, вона потягнулася і нахилила мою голову для поцілунку. «Я не боюся тебе. Мені подобається все, що ти робиш зі мною, Ноею».

Її слова розвіяли останні мої сумніви. Я швидко натягнув презерватив і обхопив її потилицю, підштовхуючи її верхню частину тіла до ліжка. Вона повернула голову, щоб послати мені злу посмішку через плече. Збудження почалося біля основи мого хребта і поширилося по всьому тілу. Хлої подобалося, коли я брав на себе ініціативу, тож я перестав намагатися стримуватися.

Навіть після нашої короткої перерви вона все ще була мокрою для мене. Я обхопив основу свого члена і дражнив її вхід.

«Ти готова до мене, Проблемо?»

Я не став чекати її відповіді. Міцно стиснувши її, я занурився в неї по самі вінця - довгим, гладким ковзанням, позначеним її зітханням. Хлоя міцно притиснула мене до себе, поки я тримався нерухомо, даючи їй час звикнути до мого розміру. Коли вона нахилила стегна, шукаючи більшого, я повільно відступив назад і знову подав стегна вперед. Я продовжував рухатися в такому темпі, доки вона не почала напружуватися, щоб відповісти на кожен поштовх.

«Бляха, Ною...», - застогнала вона в матрац, стискаючи в кулаках простирадла.

Ми потрапили в ритм, який змусив нас обох задихатися, мчачись до кінця. Я провів долонею по її дупі, погладжуючи лінію між сідницями. Хлоя втягнула повітря, і її погляд перевівся на мене. Піднявши брову, я притиснув великий палець до її зморщеної дірочки, просячи дозволу.

Її губи скривилися, і вона знову впилася в мене, стискаючи з неймовірною силою. «Так. Сильніше. Трахни мене так, якби тобі хотілося».

Так, справжня Хлоя була набагато кращою за будь-яку фантазію, яку я вигадав. Я змахнув трохи рідини з її кицьки на великий палець і намочив шкіру, перш ніж проштовхнути її в дупу - рівно стільки, щоб змусити її трахати себе щоразу, коли вона зустрічала мої поштовхи.

Інша моя рука зникла між її ніг, щоб потерти клітор. Якби я хотів, вона б думала про мене, про це, кожного разу, коли б рухалася завтра - кожного разу, коли б рухалася і відчувала потяг до того, що я зробив з нею, що ми робили разом.

Я хотів зачепити її так глибоко, щоб вона ніколи не відпустила... так само, як вона зачепила мене.

Як і обіцяв, вона кінчила ще двічі, перш ніж я припав ротом до її шиї, шепочучи слова похвали. Хлоя задоволено мугикнула, а всередині мене щось життєво важливе зрушилося і набуло нової конфігурації.

Вибух правильності, приналежності затягнувся в те, що, ймовірно, було нездоровою прив'язаністю до жінки під мною. Я провів губами по її лопатці, впливаючись її солоним смаком.

«Це та частина, де я скажу тобі, що ти хороша дівчинка?» - пробурмотів я, послаблюючи хватку.

Хлоя впала на живіт і довгу секунду тряслася від сміху. «Чорт, Ною. Як тільки я зможу рухатися, я збираюся дати тобі п'ять. Десять з десяти. Рекомендую.»

Я хихикнув і попрямував до ванної кімнати. Її квартира була трохи зменшеною копією нашої, з кожною кімнатою з окремою ванною. Я викинув презерватив, помив руки і ввімкнув гарячу воду в душі. Хлоя, можливо, співала мені дифірамби, але їй, напевно, було б боляче. Тепло б допомогло.

Коли я повернувся до спальні, вона так і не зрушила з місця, лежачи обличчям донизу на матраці, розпластавшись по діагоналі. Я сів поруч, провівши кінчиками пальців по її хребту.

«Давай помиємося разом, поки ми не забруднилися знову».

Я спостерігав за тонкими рухами її спини, коли вона переверталася, а потім не міг відірвати погляду від її грудей.

«Я надто втомилася для ще одного раунду. Серйозно. Я ніколи не кінчала стільки разів за добу».

Я підняв брову. «Я не мав тебе тут так довго.»

«Я знаю. Я саме рахувала, коли дурнуватو мастурбувала сьогодні вранці, щоб зняти напругу перед тим, як піти з тобою на вечерю з випускниками».

Вільне, тепле задоволення, що плавало в моєму організмі, загострилося до болючої потреби в просторі вдиху. Мій погляд піднявся до її обличчя, і на її губах з'явилася обізнана посмішка. Вона потягнулася, щоб погладити мій тепер уже твердий член.

«Твоя швидкість відновлення просто смішна. Ти впевнений, що ти не супергерой?»

Я підхопив її на руки і потягнув за собою до парної ванної кімнати. «Вся справа в стимулах. Щоразу, коли ти поруч зі мною, мій член готовий до роботи».

«Мені подобається ця суперсила». Вона затамувала подих, коли я зайшов з нею в душ, потім нахилила голову назад, щоб намочити

волосся. «Я могла б звикнути до члена за командою».

«Це велика відповідальність, але я думаю, що ти впораєшся», - промовив я.

Хлоя засміялася і поплескала мене по руці, поки я не відпустив її. «Давай перевіримо».

Вона повернула нас так, що мої плечі заблокували бризки води, а сама опустилася на коліна. Моє серце намагалось вискочити з грудей, коли її очі піднялися на мене, її рот був повний мого члена.

«Так», - задихнувся я, впиваючись пальцями в її мокре волосся. «Ти точно готова до цього. А тепер глибоко вдихни».

Після найкращого мінету в моєму житті я ретельно вимив її, і вона потягнула мене назад до свого ліжка. Я не міг перестати посміхатися. Хлоя звивалася, поки їй не стало зручно, використовуючи мою руку як подушку, притиснувшись спиною до моїх грудей.

Коли вона вляглася, я простягнув руку перед її обличчям. «Гадаю, мені треба дати п'ять».

Вона розсміялася і ляснула своєю долонею по моїй. «Це за нас обох. Поступитися було найкращою ідеєю на світі».

Я сплутав свої пальці з її пальцями і підніс її руку до своїх вуст для поцілунку. «Залишитися чи піти?» Моє дихання перехопило в грудях, поки я чекав на її відповідь. Вона казала мені, що не запрошує хлопців залишатися на ніч - принаймні, не тих, з ким вона зустрічалася - але я сподівався, що ми перестали відштовхувати одне одного.

«Залишайся», - прошепотіла вона.

Полегшення затопило мене, коли вона пригорнулася ближче і щасливо зітхнула. Я роками чекав, щоб почути це від неї. Сьогоднішній вечір міг бути просто сном або фантазією. Я ніколи не хотів її відпускати.

«Ти впевнена, що хочеш, щоб я залишився? Інші помітять, якщо ми будемо ночувати разом».

Вона пирхнула. «Тільки не Мак. Він заклопотаний власним его».

«Може, не Мак», - погодився я. «Але Єва, напевно, спіткнеться об мій костюм, щойно увійде в двері. Я не здивуюся, якщо у неї прямо

зараз стався екстрасенсорний спалах».

«Єва нічого не скаже, якщо ми попросимо її не робити цього..»

«Я не хочу її просити. Якщо Ді збирається накинутися на мене, я не хочу додавати до списку гріхів ще й брехню йому в обличчя протягом невизначеного часу».

Хлоя похмуро повернулася до мене. «Ти шкодуєш про сьогоднішній вечір?»

Я завагався, і вона застигла, відсунувшись трохи назад.

«Ти зараз серйозно?»

«Ні.» Я обійняв її за талію, притиснувши до себе, перш ніж вона знову змогла відсунутися. «Я не шкодую ні про що з того, що ми з тобою робили, окрім того, що так довго чекав на це».

Повільно її постава пом'якшала. «Я ще не готова ділитися тобою з Ді. Будь ласка?»

Я не міг їй заперечити, навіть незважаючи на те, що упущення застрягло в моєму нутрі. «Все, що завгодно, Хлоє.»

«Ти коли-небудь робив щось тільки для себе? Просто тому, що тобі так хочеться і від цього ти відчуваєшся добре?» - запитала вона.

Я відкинув її волосся з обличчя, торкнувшись великим пальцем вилиці. «Майже впевнений, що я щойно це зробив».

Хлоя замовкла, але вона не заснула. Її пальці виводили візерунки на моїй руці, поки вона не зрозуміла, що хотіла сказати через кілька хвилин. «Це щось нове для мене. Я не знаю, як правильно вчинити, і боюся все зіпсувати. Ти, мабуть, помітив мій невдалий послужний список поганих рішень. Звідки мені знати, що це не станеться знову?»

Я здригнувся, коли відлуння дядька, який нарікав на погані рішення мого батька, включаючи мене, закружляло в моїй голові. Її страх був не про мене. Хлоя боялася, що її буде недостатньо для того, щоб я ризикнув стосунками з Ді, і я не міг звинувачувати її за таку реакцію, враховуючи мої початкові сумніви.

«Я не можу сказати тобі, що все буде добре, але я можу сказати, що хочу бути тут, прямо зараз, з тобою. Не з молодшою сестрою Ді чи зручним футбольним зайчиком. З Хлоєю, яка вважає, що полуниця - це

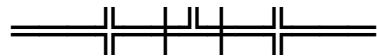
авантюрний смак морозива, яка сміється над кожним котячим мемом в інтернеті і робить все можливе, щоб захистити зарозумілих качок, навіть коли вони на це не заслуговують».

Її губи вигнулися вгору, а тіні покинули очі. «Генрі був не такий вже й поганий».

«Ти робиш мене щасливим, і ніщо, окрім палаючого пекла, не переконає мене покинути твоє ліжко». Я поцілував її у скроню, а потім додав: «Будь ласка, не підпалюй нічого».

Її тіло здригнулося від сміху. «Я нічого не обіцяю». Вона голосно позіхнула і перевернулася, щоб згорнутися калачиком, притулившись до мого боку. «Дякую за те, що ти є, Ною. А також за оргазми, які не розчаровують».

Ніхто ще ніколи не дякував мені за те, що я їх приносив. Я заплющив очі і занурився обличчям у її волосся, вдихаючи солодкий запах. Тепер шляху назад не було. Хлоя була моєю, і думка про те, що ми знову будемо лише друзями, пробивала дірку в моїх грудях.

Хлоя не була ранковою людиною. Я вже знав це, але коли я поцілував її в плече, вона прямо загарчала на мене. Повним демонічним голосом. Єдині слова, які я вловив, були «вбивство» і «спати». Вона зарилася глибше в ковдру, ворушачи дупою проти мого ранкового стояка, і я зітхнув.

Я, напевно, міг би змінити її думку без особливих зусиль, але сонце, що било в її вікно, означало, що я, швидше за все, запізнюся на тренування Шоу. Весняний футбол, можливо, був менш вимогливим, ніж регулярний сезон, але тренер все одно очікував, що ми підтримуватимемо високий рівень дисципліни.

З тихим стогоном я вислизнув з теплого тіла Хлої і почав шукати свій одяг. Визирнувши за двері, щоб переконатися, що не здивую Єву або, що ще гірше, Мака, я голяка пройшов до вітальні.

Мій костюм був акуратно задрапірований на дивані, а до промежини була прикріплена липка записка зі смайликом. Єва, мабуть, повернулася додому в якийсь момент. Я натягнув штани і зібрав решту одягу, маючи намір збігати через дорогу за чистим вбранням,

поговорити з Шоу і, можливо, повернутися сюди, щоб вмовити Хлою піти зі мною в душ після тренування.

Я перевіряв час, зітхнувши з полегшенням, коли дізнався, що в мене ще є п'ятнадцять хвилин до того, як я маю йти до тренажерного залу з Маком, Шоу та АрДжей. У них будуть запитання, але я роками відточував свої навички мовчання.

Не встиг я вийти за двері, як мій телефон завібрував у кишені. Я витягнув його і насупився на екран. Ще один невідомий номер.

За звичкою, я не відповідав на дзвінки від людей, яких не було в моєму списку контактів. Зазвичай це не було проблемою, але відтоді, як я з'явився в тій статті, я отримував багато спам-дзвінків. Дивно, але цей номер дзвонив мені кілька разів раніше. Останній раз вчора ввечері.

Ні. Мене не цікавило те, що вони продавали. Я відправив того, хто це був, на голосову пошту і знову забрав свій одяг.

Поруч зі мною двері Хлої відчинилися з легким скрипом, якого я раніше не помічав. Вона здивовано зупинилася, побачивши мене, і самовдоволено посміхнулася, коли її погляд ковзнув по моїх оголених грудях.

«Мені було цікаво, чи ти не забудеш про свої штани, чи я пропустила справжню ходу ганьби по сходовому майданчику. Зізнаюся, я сподівалася на останнє». Вона притулилася до дверної рами, темне волосся дико розсипалося по обличчю, а червона пляма на шії ледь виднілася через комір халата. Голод лизав моє нутро.

«Я роздягнуся для тебе в будь-який час, коли ти захочеш, Проблемо». Я кинув свої речі на підлогу біля своїх ніг і зробив крок до неї, ігноруючи руку, яку Хлоя підняла. «Вже скучила за мною?»

Вона стиснула губи, придушуючи посмішку, яка, як я бачив, ховалася там. «Не дивись на мене так. Я знаю, що у тебе сьогодні тренування, і знаю, наскільки воно важливе. Твої весняні тренування тільки почалися, і я не хочу бути причиною твоїх проблем».

Я провів рукою по волоссю, стримуючи непереборне бажання сказати, що забудь про тренування і практику, і замкнути нас обох у її кімнаті на найближче майбутнє. «Я очікував, що ти будеш спати довше».

«Так, ну, ліжко втратило більшу частину своєї привабливості, коли ти з нього виліз.»

На моєму обличчі з'явилася посмішка. «Я буду лише кілька годин, але ти можеш спробувати моє ліжко. Я б не відмовився від того, щоб знайти там красиву жінку, яка б загорнулася в ковдру, коли я повернуся».

Вона вперлася руками в стегна. «Я не кутаюся в ковдру. Я не винна, що моя ковдра недостатньо велика для твоїх величезних...»

Я обірвав її поцілунком. Хлоя обвила мене руками за шию і відкрила рот, зітхнувши. На хвилину я дозволив собі зануритися в неї, потонувши у спогадах про минулу ніч і фантазіях про те, що я хотів би зробити з нею далі.

Але дуже скоро я відійшов назад. «Я не можу натішитися тобою».

Губи Хлої скривилися, коли вона нахилила голову. «Тобі треба йти, інакше запізнишся. Єва хотіла, щоб я заспівала в караоке пізніше, незважаючи на те, що я наполягала, що не маю жодного інтересу до співу. Вона запросила Блу, тож, можливо, мені вдасться викрутитися».

Мак загнав мене в кут з тією самою ідеєю про караоке, але я забув про це до цього моменту. Алекс влаштував недільний благодійний вечір, щоб випробувати свій новий матеріал. Мак хотів піти туди одразу після тренування. Ну, після того, як причепуриться після тренування.

Я б волів, щоб Хлоя була повністю в моєму великому ліжку, але Мак пишався своїм внеском. До того ж, завжди було «потім».

Я поцілував її в ніс і втретє відійшов, щоб зібрати свої речі. «Не хвилюйся про це. Ми підемо в караоке, і, можливо, я нарешті познайомлюся з тією подругою, про яку ви з Євою постійно згадуєте».

Її очі звузилися. «Ти не любиш знайомитися з новими людьми».

«Не дуже, але ти посміхаєшся, коли говориш про неї. Навіть більше, мені подобається проводити з тобою час».

Вона помахала мені рукою. «Коли ти навчився так добре підбирати слова? Іди. Накачай м'язи. Зустрінемося у Джонні з рештою команди».

Я повів бровами на неї, повертаючись через її вітальню зі своїм одягом, затиснутим у руках. «І ти підеш зі мною додому після цього?»

Хлоя трохи розсміялася, і її посмішка вдарила мені прямо в груди.
«А потім я піду з тобою додому».

Я не міг бажати кращого вечора.

РОЗДІЛ П : ХЛОЯ

Караоке - це ще м'яко сказано. Коли Єва, Блу і я зайшли до Джонні того дня, ніщо не могло підготувати мене до величезної кількості блискіток, що вкривали всі мислимі поверхні.

«Що це за хрін?», - видихнула Блу поруч зі мною.

Я була там лише одного разу, тож не було божевільям думати, що це нормальний декор для недільного дня. Широкі очі Блу та її невиразна оборонна позиція змусили мене передумати.

Темний інтер'єр перетворився на щось, що нагадувало внутрішню частину дискотечної кулі. Яскраве світло відбивалося від штор з блискучою бахромою, що висіли на стінах, а на кожному столі була різнокольорова блискуча скатертина. Люди були забиті на кожному вільному місці, більшість одягнені у звичайний одяг, як і ми, але я помітила повний костюм-трійку і когось у піжамних штанах Х'юстонських жеребців.

Шкода, що я не змогла сфотографувати. Сорен був би в захваті, якби хтось представляв його команду в недільному караоке.

Я стала навшпиньки і просканувала обличчя в пошуках групи високих, дурнувато привабливих хлопців. Мій погляд майже одразу зупинився на Маку, який бурхливо розмовляв, розводячи руками біля великої стійки в центрі кімнати.

Між мною і кабінкою стояло так багато людей, що я могла бачити лише мигцем тих, хто там знаходився.

Блу все ще виглядала контуженою, але Єва посміхалася. Я штовхнула свою самопроголошену найкращу подругу і кивнула в бік кабіни Мака.

«Вони там».

«Я знаю», - сказала вона, а потім вказала на барну стійку. «Але я бачу футболіста в тому напрямку, який заслуговує на те, щоб купити мені випити».

Вона пішла геть, і за кілька секунд до неї посміхнувся русявий хлопець у благословенному нормальному одязі. Я похитала головою. У

Єви було суворе правило - ніколи не купувати собі випивку. Я просунула руку крізь руку Блу і повела її в хаос.

«Це завжди так?» - прошипіла вона на мене.

Я знизала плечима. «Без поняття. Це мій перший раз, але, знаючи мою вдачу, щось піде жахливо не так, і ми закінчимо мокрими і їстимемо тако на пізній сніданок катастрофи».

Блу насупила брови. «Я люблю тако. Тако на сніданок звучить чудово, тож це не можна назвати катастрофою. Чому ти думаєш, що катастрофа може бути пов'язана з тобою?»

Зітхання вирвалося, голосніше, ніж я хотіла. «Я приймаю рішення, часто погані, які призводять до ще гірших наслідків».

«Наприклад?»

«Наприклад, розбудити Ноя, щоб він прийшов і забрав з мого ліжка голого, знепритомнілого товариша по команді».

Вона засміялася. «Єва сказала мені, що він напився на її дні народження, після якого ти прибирала. Ти не змушувала його пити і не запрошувала до себе в ліжко. Єдине рішення, яке ти прийняла, - це попросити Ноя допомогти вирішити чужу проблему. Ці наслідки не були твоїми, але ти береш на себе відповідальність за них. Чи замислювалася ти над тим, що твоя сила полягає в тому, щоб прибирати безлад, а не створювати його?»

Я відкрила рот і знову закрила його. Я стільки часу зосередилася на подоланні викликів у своєму житті - від засранців-однокласників до войовничих качок і вправних незнайомців у готелі - що не замислювалася над причинами цих викликів і над тим, як я реаую на них.

Відступати було не в моїх силах, але хіба я переймала чужі проблеми? Якщо неприємності повторюються, то я мушу бути причетною до них, чи не так?

Блу не сказала нічого такого, у що не вірила на сто відсотків, але я роками звикла вважати себе порушницею спокою. Невже Вінс так сильно зіпсував моє самосприйняття?

Я відклала цю думку на потім, коли буду вже не за крок від Ноя і решти команди.

Блу сканувала кімнату, і я бачила розрахунки, що відбувалися в її голові. «Як ти думаєш, яка тут максимальна місткість?»

Я засміялася, з полегшенням змінивши тему. «Я впевнена, що Мак буде радий відповісти на твої запитання».

Вона напружилася, ледь не зупинивши мене, а потім розслабилася, коли ми обійшли останню групу людей. Як і очікувалося, ми прибули останніми. Шоу і Райлі зайняли середину кабінки, Ной сидів на найближчому до нас боці, а навпроти нього було вільне місце, достатньо велике для двох моїх друзів. Мак уже перейшов до наступного словесного завоювання.

Губи Ноя сіпнулися, коли його погляд ковзнув по мені, зупинившись на моїх джинсах і білому укороченому светрі. «Ніякої небезпеки качиних витівок у багнюці?»

Я штовхнула його, претендуючи на шматок кабінки поруч із ним, і встромила лікоть у його бік. «Не смішно. Я все ще намагаюся вивести плями з мого зеленого светра. Ми замовили багато качки по-пекінськи з «Чайна Хаус» у відплату».

Блу скривилася і прослизнула на вільне місце навпроти нас, смикаючи за сукню. «У них тут є справжня їжа? Я вмираю з голоду».

Вона потягнулася до одного з меню в пластиковій обкладинці, що лежало посеред столу, і я помітила Мака, який плентався назад до нас. Люди зупиняли його через кожні кілька футів, але він приділяв кожному з них всю свою увагу. Ной зрушив з місця, одразу ж відволікаючи мою увагу від кімнати і звужуючи її до тихого велетня поруч зі мною.

Єва випередила Мака за столом. У неї не було з собою напою, але вона промайнула посмішкою через плече, поки чекала, поки Блу пересяде - наша нова подруга віддавала перевагу завжди сидіти на кінцях столиків. Щось про те, що за статистикою це найбезпечніше в разі надзвичайної ситуації.

Я простежила за поглядом Єви на футболіста, який кивнув у наш бік, розмовляючи з барменом. Блу повернулася на своє місце, коли Єва

підсунулася до Райлі, і посмішка Єви стала котячою.

«Він тут з друзями».

Блу пирхнула і знову підняла меню. «Наш столик заповнений».

Вона не помилилася. З трьома широкоплечими футболістами, які займали більшу частину простору, я була притиснута до Ноя. Не те, щоб я скаржилася.

Єва підняла одне плече й опустила його. «Він щасливий у барі. Я просто запропонувала йому можливість отримати прекрасний спортивний зразок».

Мак прибув вчасно, щоб почути останню частину. «Знову говориш про мене, Дика кішка?»

Вона подивилася на нього з ніг до голови. «Я не впевнена, що ти підходиш. Може, якби ти зняв свою сорочку».

Його погляд сповнився викликом, тож я втрутилася до того, як він почав роздягатися. «Маку, куди ти нас затягнув?»

Він привітно розвів руками. «Це ж недільний благодійний вечір! Відбувається кожної останньої неділі місяця. П'яний бранч і запрошені тільки караоке. Ми з Алексом його започаткували, але він робить більшу частину роботи.»

«Ви теж прикрашали? Тут наче єдиноріг вибухнув».

Мак насупив брови, роззираючись довкола. «Алекс завжди дозволяє театральному відділенню робити те, що вони роблять, тож, наскільки я знаю, це може бути правдою. Я просто з'являюся там, де мені кажуть».

Я подивилася на вбрання Мака: темні джинси з низькою посадкою і чорну сорочку з довгими рукавами, що облягала м'язи на його руках і грудях. Відсутність кольору виділяла його на тлі веселки навколо, і я б'юся об заклад своїми новими навушниками, що йому порадили вдягнути щось подібне.

«Ти сьогодні співаєш, так, Маку?» - запитала я його.

Він посміхнувся до мене. «Так, чорт забирай, крихітко Ашер. Ми з Алексом працюємо над чимось особливим».

Моя посмішка стала крихкою від небажаного прізвиська, але я вирішила не робити з цього великої проблеми. Ной, з іншого боку, не мав таких сумнівів. Він похмуро обійшов мене, щоб вдарити Мака по руці.

«Не називай її так».

Мак зойкнув і потер руку. «Що? Крихітка Ашер? Але ж це одне з моїх найкращих прізвиськ. Майже таке ж гарне, як АрДжей». Він смикнув підборіддям Райлі, але вона була зайнята тим, що намагалася проковтнути язик Шоу.

Відсутність прикриття його анітрохи не збентежила. Він знизав плечима, і його погляд знову зупинився на мені. «Я можу придумати щось інше, якщо тебе це турбує».

Я відкрила рота, маючи намір змінити тему, перш ніж ім'я стане відомим, але Ной відповів раніше, ніж я встигла.

«Мене це турбує», - пробурчав він. «Вона не заміна Ді».

Брови Мака піднялися вгору, і він розсміявся. «Ні фіга собі, чувак. Я б вибрав Хло-стер у будь-який день замість її брата». Він підморгнув мені, і, незважаючи на його кричуще перебільшення, тепле сяйво наповнило мої груди.

«Я збираюся накласти вето на Хло-стер», - сказала я, здригнувшись.

«Так, не всі вони класні. Ми продовжимо працювати над цим». Він кивнув на Алекса, який махав йому з-за звукової кабіни. «Це моя репліка. Треба йти на роботу».

Ной притягнув мене ближче і притулився ротом до мого вуха. «Ти могла б придумати мені прізвисько. Щоб урізноманітнити твої дихальні звуки».

Я втягнула щоки, щоб не озвучувати неслухняні думки, які вторглися в мій мозок. Єва, що сиділа навпроти мене, зустрілася зі мною поглядом і похитала головою. У нас не було можливості обговорити купу одягу, яку вона знайшла у вітальні, але я не пропустила смайлик на костюмі Ноя сьогодні вранці.

Вона підняла одну брову, обіцяючи повну інквізицію пізніше. Я перевела погляд на Блу, але вона все ще мовчки сиділа за меню. Ніякого тиску. Вона не знала ні Ді, ні когось іншого, і мені подобалася свіжа перспектива. Я знову була вдячна Єві за її здатність переконувати.

Цього разу на нас ніхто не звернув уваги. Чи то інші відвідувачі звикли бачити футбольну еліту, заховану в кабінці, чи то спостерігали, як Мак крокує по імпровізованій сцені до мікрофону. Ной скористався відносною анонімністю і засунув руку під мій вільний топ, щоб погладити мою грудну клітку, потерши великим пальцем нижній край бюстгальтера.

Я не соромилася свого тіла - мої вигини були чудовими, велике спасибі, - але серія хихикань з-за сусіднього столика змусила волосся на моїй потилиці стати дибки. Крадькома поглянувши, я побачила трьох дівчат, одягнених як для клубу. Темний макіяж, короткі спідниці, шпильки, і всі троє дивилися на Ноя.

Точніше, вони дивилися на те місце, де зникла рука Ноя. Я намагалася відволіктися від них, але мій мозок мав інші ідеї, незважаючи на рівень навколишнього шуму в кімнаті.

«Напевно, ще один зайчик», - сказала одна з них.

«Ні, я її знаю. Це сестра Ді».

Моя брова нахмурилася від такої швидкої ідентифікації, і я подивилася ще раз. Так. Дівчина в шкіряній спідниці була з мого паскудного класу з математики. Вони перестали витріщатися, натомість притупилися один до одного.

«Хіба вона не якась психопатка? Я чула, що її вигнали з попередньої школи».

Я закотила очі. Університет Ріджгейт попросив мене піти добровільно. Все було дуже ввічливо.

«Як же їй пощастило з вибором друзів її брата. Ви бачили розмір рук Ноя?»

Дівчина в шкіряній спідниці кинула на мене погляд, і я підняла брову, коли наші погляди зустрілися. Її увага повернулася до друзів, і я намагалася не відчувати дріб'язкового почуття радості за швидкий відступ.

«Шшш. Вона може почути тебе, Лорен».

Так, Лорен, не варто поширювати злісні чутки, якщо об'єкт може тебе чути. Мені не була ненависна думка про те, що вони бояться мене, але рік тому на місці цих дівчат могла бути я і мої подруги. Дріб'язковими, ревливими з неправильних причин, жадаючими уваги від неправильних хлопців.

Я насупилася, коли Мак прочистив горло, і в кімнаті стало тихо. Він подякував усім за те, що прийшли послухати відібраних Алексом співаків, а я замислилася. Невже Лорен та її подруги не розуміли, що вони також можуть мати шанс на хлопців у моїй кабінці, якщо просто підійдуть і привітаються без жодних прихованих мотивів?

Райлі піднялася достатньо високо, щоб радіти разом з усіма, коли Мак представив першого співака. Шоу не міг відірвати очей від своєї дівчини, тож, можливо, їхні шанси з ним були малоймовірними. Я глянула на Ноя, здивовано помітивши, що він спостерігає за мною.

«Що?» - запитала я.

«Чому ти більше не носиш окуляри?»

Я повернулася до Ноя обличчям, даючи змогу дівчатам відвернутися, і зморщила ніс. «З лінзами набагато простіше. Особливо з тими, що в мене є. Вони розраховані на місяць, тож мені майже не доводиться про них думати. Ти ж знаєш, як я люблю легкі речі. А що?»

Він обхопив мою шию ззаду і нахилився, щоб прошепотіти. «Я сумую за окулярами. Вони надавали тобі поганого бібліотечного вигляду, що зводило мене з розуму. Мені хотілося перехилити тебе через коліно».

Мої щоки потеплішали, і я була рада, що ніхто з наших сусідів по кабінці не дивиться в наш бік. Мене ніколи не приваблювали прочуханки, але з Ноєм я була готова спробувати все, що завгодно.

«Я повинна була здогадатися, що у тебе є брудна сторона, захована під усіма цими спокійними м'язами», - пробурмотіла я.

Він повільно посміхнувся, коли я провела рукою вгору по його руці, по вигинах і гребенях, поки не змогла зачепити зап'ястям його плече. Я любила Мака, але я збиралася провести пекельний час в очікуванні обіцяного Ноєм «після».

З іншого боку кабінки Блу прочистила горло. «На мені не той одяг, який підходить для таких подій?»

Я розгублено глянула на Ноя, а потім знизала плечима. «Я не думаю, що тут є дрес-код або щось подібне. Ти виглядаєш не так, як зазвичай, але мило».

Вона скривилася на мою відповідь і опустила нижче в кабінку. «Я так і знала», - пробурмотіла вона, майже занадто тихо, щоб я могла її почути через звуки реміксу Адель.

Раніше вона з'являлася в нашій квартирі в сексуальній чорній сукні, її волосся було закручене так, що приховувало райдужні прожилки, а окулярів ніде не було видно. Вона навіть змінила свої улюблені кросівки All-Stars на пару ботильйонів на низьких підборах. Без буйства кольорів і товстих оправ, що закривали обличчя, її синьо-зелені очі здавалися величезними. Чесно кажучи, вона була гаряча в несподіваному, незручному сенсі.

«Дякую, мамо», - промовила вона сама до себе з гіркотою в голосі. За майже місяць, що я знала її, вона ніколи не виявляла жодних ознак сорому. Щось явно турбувало її, і в якийсь момент, який я пропустила, Єва знову пішла фліртувати зі своїм футболістом. Настав час діяти.

З деякою неохотою я нахилилася вперед, припинивши свою сексуальну розмову з Ноєм. «Що відбувається?»

Її очі метнулися в бік сцени, де Мак посміхався групі симпатичних студенток у джинсах. «Мені незручно... все це». Вона показала жестом на себе, а я намагалася зберегти нейтральний вираз обличчя. «Моя мама сказала, що я повинна спробувати щось нове.»

«Ти виглядаєш до біса сексуально, тож якщо це твоя мета, тобі слід подякувати своїй мамі».

Її губи скривилися в похмуру гримасу. «Я виглядаю так, ніби це одна з моїх цілей?»

Ной буркнув за моєю спиною, але я підозрювала, що він намагався приховати сміх. Не дивлячись, я вдарила його долонею, з'єднавшись з твердою плоттю десь у його животі.

«Якщо тобі не весело, я можу відвезти тебе назад до квартири».

Вона зітхнула, втрачаючи напруженість, яку миттєво перейняла. «Ні, ти зайнята своєю футбольною цукеркою».

Цього разу Ной не зміг приховати сміх. Я глянула на нього через плече, але він посміхнувся на мій незадоволений вираз обличчя. Нічого не поробиш.

Я повернула свою увагу до Блу якраз вчасно, щоб побачити, як вона знову підняла меню, коли Мак підійшов до нашого столика. Я не пропустила, як його погляд затримався на нозі, що виднілася з її боку, але він швидко пішов далі, озираючись по сторонах, поки не помітив Єву в іншому кінці кімнати.

Його легка посмішка натягнулася, і він відірвав погляд, щоб зосередитися на мені. «Алекс просив передати тобі, що він змінив темп наступної пісні, як ти і запропонувала. Він хоче, щоб ти сказала йому, що ти думаєш».

Мої брови піднялися вгору від нагадування про необдуманий коментар, який я зробила під час мого доленосного обіду з Ноєм. Того самого дня, коли ми познайомилися з Блу. Я зовсім забула, але приємно усвідомлювати, що справила враження.

«Дякую?»

Мак кивнув без звичного для нього чуття і попрямував назад через всю кімнату, навмисно уникаючи барної стійки. Дивно. Чому всі були такими дивними?

Блу відклала меню і з тугою подивилася на двері. «Я збираюся викликати Uber. Скажеш Єві, що я пішла?»

Я кивнула. «Напиши їй, коли повернешся. Ти ж знаєш, як вона хвилюється».

Вона насупилася і вислизнула з будки. «Це зайве. Я прожила в цьому місті все своє життя.»

«Будь ласка, Блу.» Я намагалася приховати роздратування в своєму тоні, справді намагалася, але іноді мені здавалося, що я маю справу з упертими дітьми.

Очі Блу кинулися до Мака, коли він піднявся на сцену наприкінці пісні, і вона обійшла нас збоку. «Гаразд. Можеш передати їй, що я

напишу їй, коли повернуся додому».

Через секунду вона зникла в натовпі. Я потерла скроню, аж поки Ной не зловив мою руку і не поцілував пальці.

«Вона цікава - і чомусь нервує через Мака».

Я похитала головою. «Це дійсно так здається, але Мак такий...»

«Дитина? Скалка в дупі? Золотистий ретривер у людській подобі?»

Я пирхнула від сміху. «Він не страшний, це точно». Моя думка перескочила з безпечного Мака на набагато страшнішу ситуацію між мною і Ноєм.

«Про що ти думаєш, Проблемо?» - пробурмотів він, вриваючись у мою спіраль приреченості.

Єва ковзнула на своє покинуте місце з блискучими очима і двома замороженими рожевими напоями в руках. «Тепер це ідеальне прізвисько. Де Блу?»

Я нахилила голову до дверей. «Ліворуч. Напише тобі, коли повернеться додому».

«Добре. Вона має бути найвпевненішою людиною, яку я коли-небудь зустрічала, а я виросла з Маком. Її може викрасти серійний вбивця, і їй ніколи не спаде на думку, що вона в небезпеці». Вона підсунула до мене один з напоїв. «Я не знаю, що в ньому, але симпатичний бармен сказав, що це смузі. Безалкогольний.»

Ной підняв на мене брови. «Не п'єш сьогодні?»

Я зробила довгий потяг з соломинки і дозволила солодкому смаку затриматися на моєму язичі на довгу мить, перш ніж відповісти йому. «Ні, у мене є плани на вечір, і я хочу бути абсолютно тверезою».

Єва закотила очі. «Ось чому я запросила Блу. Мені потрібна була друга половинка, щоб протистояти всім цим сексуальним поглядам, які тут відбуваються». Вона ткнула великим пальцем у бік Шоу та Райлі, які не звертали уваги на кімнату і намагалися злитися в одне ціле посеред кабіни. «Вони так поведуться на тренуваннях?»

Ной хихикнув. «Ні. На тренуваннях вони серйозні. Здебільшого. Але трахаються очима просто нереально». Він простягнув руку вздовж штучної шкіри позаду мене. «Після того лайна, через яке вони пройшли

протягом сезону, я вважаю, що вони заслужили право ігнорувати решту світу у вільний від тренувань час».

«Ми тебе чуємо», - пробурмотіла Райлі зі свого місця на колінах у Шоу.

Єва піднесла їй тост з іншим смузі. «Я рада, що ти вже не намагаєшся втопитися в душі».

Шоу пирхнув і штовхнув Єву в бік. «Де твій улюбленець місяця?»

Вона підняла підборіддя, стовідсотково як принцеса, що дивиться на селянина. «Я роблю перерву в дегустаційному меню. Не лізь не в своє діло.»

Райлі сміялася так сильно, що їй довелося вкрати трохи смузі Єви, висмоктавши довгий напій, а потім віддати його назад. «Ти коли-небудь займалася своїми справами?»

Єва кинула на неї виразний погляд. «Це державна служба. Я роблю те, що роблю, на благо суспільства».

Шоу кашлянув у кулак, і навіть Ной трясся від сміху позаду мене.

«Я вас усіх ненавиджу», - пробурмотіла вона, ігноруючи нас, щоб привітати Мака, коли він підійшов до мікрофона.

Ной обхопив мене за стегно, майже притягнувши до себе на коліна. «Я готовий піти, коли б ти не захотіла», - прошепотів він мені у волосся. «У мене є плани щодо твого рота, які не включають в себе спів».

Вологе тепло взяло гору, скупчуючись між моїми стегнами так швидко, що мені довелося стиснути їх разом. Чому я думала, що одноразові зв'язки - це те, що треба? Ця стримана прелюдія була до біса сексуальною, і, знаючи, що я гарантовано проведу ніч з Ноєм, я поспішала забратися звідти, поки хтось із нас не передумав або не напився до чортиків, щоб ходити.

Я простягнула руку за спину і стиснула твердий прутень, що напружувався за блискавкою, маючи намір відповісти сексуальною реакцією, але мій мозок відмовився від контролю над моїми нижніми частинами тіла.

«Зараз було б добре».

РОЗДІЛ 18 : ХЛОЯ

Я кинула мокрі джинси в сушарку разом з рештою одягу і застогнала. Це було покарання. Карма. Плата за регулярні оргазми і нову звичку цілими днями валятися в кімнаті Ноя.

Ной регулярно прав білизну в їхній маленькій машинці, і я почала кидати туди деякі свої речі. Чому б і ні? У нього і так було багато білизни. Але сьогодні Ной та інші пішли на тренування рано, і я проспала.

Ніхто не змінив білизну.

Я запустила сушарку і витягнула руки над головою, дивлячись вниз на яскраво-бірюзові трусики і майку, які все ще були на мені. Це був єдиний одяг, який не промок і не змок, який я мала в квартирі. Провівши останні кілька тижнів з ночівлею у Ноя, я ніби перестала ходити додому.

На жаль, саме вдома жила решта мого одягу. За десять хвилин я мала зустрітися з Євою, щоб випити кави, і тепер мені треба було молитися, щоб вона не побачила, що я прийшла без штанів.

Шанси були п'ятдесят на п'ятдесят, оскільки вона очікувала, що я запізнюся.

Зітхнувши, я схопила сумку, перевірила під'їзд, щоб переконатися, що він порожній, і попрямувала до своїх дверей. Принаймні, погода сприяла теплу. Щойно я зайшла всередину, я зрозуміла, що мої молитви були марними.

Єва розляглася на дивані з товстою книгою, і промінь радості, коли вона побачила мене, свідчив про те, що я зробила їй приємне. Фантастика.

«Я не хочу про це говорити», - пробурмотіла я, перетинаючи вітальню.

Єва підвелася з місця і розсміялася. «Де твої штани?»

«Я не хочу про це говорити», - повторила я крізь зуби, прямуючи до своєї кімнати.

Я зачинила за собою двері, але замість задоволеного грюкання почула м'які кроки по килиму.

«Будь ласка, скажи мені, що Ной вкрав усі твої штани, щоб ти не могла піти, і це вимагало від тебе зухвалої втечі. Я працюю над теорією, що він тримає тебе прикутою до ліжка, щоб мати змогу робити з тобою все, що йому заманеться».

Рум'янець зігрів мої щоки. Вона була недалеко. «Я бачила тебе кілька днів тому за обідом. Це був невеликий нещасний випадок у пральні».

Її брови піднялися. «Він навмисно зменшив весь твій одяг, щоб ти ходила гола?»

Я перестала ритися в комоді, щоб обернутися і витріщитися на неї. «Чому у всіх твоїх фантазіях Ной - злий геній?»

Вона схрестила руки і притулилася до дверної коробки. «Він схожий на мене. Тихий і невибагливий зовні, божевільний, коли виходить з-під контролю. Якби ти поділилася якимись подробицями, які ти приховуєш, мені не довелося б вдаватися до своєї уяви».

Жар на моєму обличчі поширився до вух. «Відповідь все ще ні». Хоча її уява була тривожно точною. «Ми будемо каву чи ні?»

«Я не була впевнена, що ти зможеш відірватися від Ноя», - дражнила вона.

Я відмахнулася від неї, натягуючи чисті легінси. Я лише двічі відмовлялася від неї, а бачилася з нею регулярно. Тільки не тут. Після першої ночі в моєму ліжку Ной заявив, що воно непридатне для хлопця його розміру. Я не могла сперечатися після того, як відчула всю ширину його матраца. На ньому могли б поміститися четверо - або я і Ной, що було все, що мені потрібно.

Його весняні футбольні тренування почастишали, мої заняття стали важчими, і мені було просто легше залишатися у нього вдома. Це те, що відбувається зі звичайними дівчатами, коли вони починають зустрічатися з кимось? Вони кидали своїх друзів заради постійного ефектного члена?

Я струсила з себе застаріле занепокоєння, що я можу бути поганою подругою, і розвела руками. «Ось так. Я готова. Я вся твоя до кінця дня».

Єва посміхнулася. «До побачення, ти маєш на увазі?»

«Навіщо ти взагалі зі мною розмовляєш, якщо вже все знаєш?» Я відкладала обіцяне Ною побачення, доки він не попросив мене про нього знову, коли я відчувала слабкість, а його обличчя було між моїми ногами.

Секс був легким, особливо з ним, але побачення нагадували мені про те, як я зазнала невдачі в моїх останніх стосунках. Ми мали піти кудись сьогодні ввечері, тож, мабуть, на краще, що я нарешті повернулася, щоб перевдягнутися в свіжий одяг.

«Те, яку інформацію ти мені даєш, і те, яку не даєш, багато про що говорить. Так чи інакше, мені потрібно кілька хвилин, щоб дещо зробити». Вона кивнула головою в бік своїх дверей, і я пішла за нею, цілком очікуючи якоїсь засідки.

Я не помилилася.

Під Євиним столом шкандибало каченя з коричневою головою в полотняній пелюшці. Я затиснула перенісся, відчуючи, як починає боліти голова. «Ти вкрала Генрі?»

Єва зачинила за нами двері. «Я не крапа його. Алексіс потрібен був хтось, хто б доглядав за ним, поки вони лагодили вольєр для качок». Вона пройшла повз мене, щоб присісти біля Генрі, який радісно ворухив сідницями.

Я моргнула кілька разів, поки до мене не дійшло. «Фостер?»

«Так. Це тимчасово. Вони повинні бути готові забрати його додому на цих вихідних».

«А що сталося з рештою качок?»

Її губи скривилися, коли вона стояла і послала мені роздратований погляд. «Їх усіх усиновили, окрім Генрі. Мабуть, він створював проблеми - кусав волонтерів - тому він нікому не потрібен».

Мій погляд перевівся на птаха, який пильно дивився на мене, поки я йшла за Євою до ванної кімнати. Я не була здивована поведінкою Генрі, але я також відчула певну спорідненість з ним. Він не вписувався в середовище інших качок, і всі вважали його порушником спокою, хоча насправді він просто намагався жити якнайкраще.

Почала текти вода, тож я підійшла до дверей ванної кімнати. «А нам взагалі можна тримати качок у квартирі?»

Єва відрегулювала потік води у ванну і зняла з Генрі тканину, перш ніж занурити його у воду. «Я не хвилююся за оренду. Він здебільшого живе у ванній, тож нічого не зруйнує. Алексіс дала мені ці качині підгузки, щоб звести його безлад до мінімуму, і він із задоволенням грається у ванні». Генрі видав відносно тихе крякання, а потім занурив голову.

«Якщо він живе у вашій ванній, то де ж ти приймаєш душ?»

Вона подивилася на мене порожнім поглядом. «У твоїй ванній. Не схоже, що ти тут, щоб заперечувати. З цього моменту я можу почати виставляти рахунки за те, що я перебуваю на півдорозі до квартири, повної футболістів на протилежному боці сходового майданчика».

Я примружилася на неї. «Ти засмучена?»

Єва зітхнула, вимикаючи воду. «Не через тебе і Ноя. Ходімо». Вона повела мене назад до своєї спальні, зачинивши за нами двері ванної кімнати.

«З ним там все буде гаразд, якщо він залишиться один?»

«Так, у нас є система.»

У них з качкою була система, але я не могла зішкребти своє життя настільки, щоб зустрічатися з кимось, хто мені дійсно подобався.

Єва повернулася і пронизала мене своїм гострим поглядом. «Гаразд, поки Генрі плаває, скажи мені, чому ти зникла з поля зору».

Моїм першим інстинктом було тікати. Єва в режимі допиту була страшною, і у мене було багато змішаних почуттів, які я воліла б ігнорувати. Вона витріщилася на мене, чекаючи, а слова накопичувалися за моїми губами.

«Я ховаюся від свого брата» - випалила я. «Він дзвонив чотири рази на цьому тижні, і я перенаправляла всі дзвінки на голосову пошту. Дуже зайнята. Не можу говорити. Я й забула, яким він може бути наполегливим».

Вона нахилила голову. «Чому?»

Я провела руками по волоссю, а потім впала обличчям вниз на її ліжку. «Хіба ти не можеш повернутися до переслідування мене через розмір члена Ноя?»

«Можу, але тоді я перестану виконувати свої обов'язки твоєї найкращої подруги. До того ж, я вже володію цією інформацією».

Я насупилася на неї. «Звідки ти знаєш розмір члена Ноя?»

«Мак любить поговорити, коли ми працюємо над трюками». Вона сіла на стілець і повернулася до мене обличчям. «Чому ти ховаєшся від брата?»

«Він ще не знає про Ноя». Це була не вся причина, але вона була найголовнішою. Я опустила очі на випадок, якщо теорія Мака про читання думок була правильною.

З-під її ліжка визирало трохи неонового рожевого кольору. Колір мені щось нагадав, але я не була впевнена, що коли-небудь бачила, щоб Єва носила щось неонове. Вона була радше дівчинкою ювелірних відтінків. Відчайдушно бажаючи змінити тему, я схопила матеріал.

«Що це?»

Єва не відповіла, але мені це було й не потрібно, бо в мене були очі. Шорти для бігу. Я стиснула губи і сперлася на лікті. Не дивно, що колір був знайомий. Я майже впевнена, що востаннє бачила їх, коли вони промчали повз мене на 5 кілометрах.

«Хіба це не шорти Мака?» Я підняла шорти, щоб вона могла їх побачити.

Єва знизала плечима і взяла їх у мене, кинувши шорти в кошик для білизни. «Він, мабуть, колись залишив їх тут. Мак ніколи не зустрічав такого одягу, який би не міг дочекатися, щоб його зняти».

Я звузила очі. «Вони були під твоїм ліжком».

Вона підняла брову і схрестила руки. «Гарна спроба, але ми не говоримо про мене».

«Може, варто було б», - пробурмотіла я.

Єва пирхнула. «Нема про що говорити. А тепер поясни мені, чому ти не сказала братові, що трахаєшся з одним з його колишніх товаришів по команді і нинішнім найкращим другом».

Я зітхнула, перевернувшись і втупившись у її чисту білу стелю. «Коли я з Ноем, здається, що більше нікого не існує. Я не молодша сестра Ді, а він не друг Ді. Ми просто...»

Вона зітхнула і приєдналася до мене на ліжку, коли я замовкла. «Яке відношення ваші стосунки мають до Ді?»

«Ніякого. Поки що. Але як тільки він дізнається, то втрутиться».

Єва тихо хихикнула. «Ді - найвіддаленіша річ від того, щоб засуджувати. Він буде радий за тебе, доки ти будеш щаслива».

Я повернула голову, щоб зустрітися з нею поглядом. «Я знаю, але він буде там. Я навіть не була впевнена, що хочу мати з Ноем стосунки, які виходять за рамки швидкого сексу».

«Дівчино, я теж». Вона підняла кулак, і я неохоче вдарила по ньому.

«Але він не дозволив мені трахнутись і попрощатись - сказав, що не зацікавлений».

Вона насміхалася. «Не бреши мені. Я бачила, як він на тебе дивиться, не кажучи вже про вищезгадану нездатність Мака замовкнути і нездатність Ноя тримати свої руки подалі від тебе, коли ви разом».

«Саме так. Багато «бух», жодного «бувай»».

Її обличчя пом'якшало. «Я розумію. Ной завжди був горілим зефіром у групі. Твердий зовні, м'який, смачний всередині. Він хоче більшого, ніж просто трахатись». Я похитала головою від дивно точного порівняння, і вона ткнула пальцем мені в обличчя. «Але ж ти щаслива.»

«Я щаслива», - тихо підтвердила я. «Ной робить мене щасливою. Не те, щоб я не могла досягти цього сама, але це зовсім інше. Я хочу проводити з ним весь свій час, навіть якщо ми не голі, тому я хотіла побути трохи без втручання Ді. Він буде повністю зайнятий. А що, якщо все це щастя мине? Що, якщо Ной втомиться від мене або зрозуміє, що від мене більше клопоту, ніж я того варта?»

Єва розсміялася мені в обличчя. «У мене є багато причин, чому твої страхи безпідставні, але давай почнемо з того, що Ной називає тебе Проблемаю, як пестливе ім'я. Я не думаю, що твоя дика сторона

відлякає його. Але це нечесно по відношенню до Ноя, якщо ти йдеш назустріч стосункам із запакованою сумкою, чекаючи, що вони зазнають невдачі».

«Я знаю», - повторила я.

«Ти хочеш, щоб вони мали успіх?»

«Так». Миттєвий приплив впевненості заспокоїв деякі мої страхи. Я хотіла, щоб стосунки з Ноєм склалися. Напевно, я завжди цього хотіла, але останні кілька тижнів дали мені достатньо впевненості, щоб зізнатися собі в цьому.

Вона нахилилася вперед, стискаючи мої руки. «Добре, але ти подумала про те, як він почувається через те, що ти хочеш тримати його в таємниці?»

«Це не така вже й таємниця. Ви всі знаєте. Чесно кажучи, це диво, що Мак ще не розповів про це Ді».

«Ти знаєш, що я маю на увазі. Подзвони своєму братові. Дізнайся, чого він хоче, і якщо ти відчуваєш це, скажи йому, що ти проводиш кожну ніч, сидючи верхи на члені Ноя. Можливо, вдайся в болісні подробиці. Взагалі-то, спочатку подзвони Наді, щоб вона зняла його реакцію. Я перевірю, як там Генрі, поки ти це робиш, а потім ми підемо вип'ємо кави».

Я витріщилася на неї, коли вона жбурнула в мене телефоном. «Це примус.»

«Я вважаю за краще думати про це як про позитивну перебудову». Вона вказала на телефон. «Дзвони.»

Генрі крякнув, коли вона відчинила двері, але принаймні вона знову зачинила їх за собою. Я думала прикинутися, що він не відповів, але вона б дізналася. Якимось чином, Єва завжди знала.

Я витягнула контакт Ді і глибоко вдихнула, перш ніж натиснути кнопку виклику. Може, він на тренуванні. У міжсезоння. Через годину після того, як він залишив повідомлення, що буде вільний весь день. Надія вічна і все таке. Я здулася, коли він підняв слухавку.

«Привіт, Хло, нарешті. До тебе важко додзвонитися».

Як би я не боялася розмовляти з ним, голос Ді завжди змушував мене відчувати себе так, ніби я повернулася додому. Якщо відкинути дурнувату невпевненість, він все ще був моїм старшим братом.

Я прочистила горло, намагаючись перейняти свій звичайний саркастичний тон. «Так, я була зайнята тим, що втручалася в справи твоїх друзів. До речі, я їм більше подобаюся».

Він насміхався. «Звісно, подобаєшся. Що тут може не подобатися?»

Тепло наповнило мої груди від галасу Ді. Він мав це на увазі. У мене були свої проблеми з його славою і досконалістю... з усім, але Ді ніколи не змушував мене відчувати себе неповноцінною. Інакше я б не змогла жити. Гарна сестра підбадьорила б його у відповідь, замість того, щоб кидатися нахабством.

Я не вміла бути гарною сестрою. «Так? Шкода, що ти застряг з усіма цими привабливими, спортивними, чарівними генами. Всі знають, що дріб'язковість - це твій коник. Чого ти хотів?»

«Я прилітаю на весняну гру наступних вихідних, і я сподівався побачити свою улюблену сестру довше, ніж на задушливій вечері випускників. Ти ж прийдеш на гру, так?»

Весняна гра була кульмінацією весняного сезону, по суті, прославленим тренуванням з іншою командою. Хлопцям це подобалося, бо вони могли показати себе. Їхній попередній тренер ставився до гри серйозно, але нинішній, здавалося, дозволив би їм трохи розважитися.

Звичайно, я б пішла. Я нізащо не пропустила б подивитися, як грає Ной. Я можу прикидатися, що мені байдуже, але я любила футбол. Виклик і майстерність, пов'язані з ним, завжди цікавили мене, і я розкидала лікті, щоб потрапити в перший ряд до Ноя.

Я пирхнула. «Твоя свита буде там? Якщо так, то я, мабуть, сяду десь в іншому місці».

Він хихикнув. «Ні. Я подорожую під прикриттям. Ем знає, але люди з реклами не знають».

«А Надя не прийде? А Сорен?»

«Вона працює на тих вихідних, а Сорен займається благодійністю. Я подумав, що переночую у Мака на дивані, а наступного дня поїду назад. Не ображайся, але ідея залишитися в квартирі Єви мене лякає. Крім сну, на наступних вихідних будемо тільки ти і я».

І Ной. І решта команди. Чесно кажучи, я ділила його з іншими, відколи він вступив до коледжу, але тепер усе було інакше. Єва, Мак, Шоу, Ной - усі вони стали моїми друзями, а Ді навіть не зустрічався з Райлі. Я трохи нервувала, що з поверненням Ді я знову повернуся до статусу крихітки Ашер.

«Звучить непогано. Наш диван все одно недостатньо великий для тебе, а своє ліжко я тобі не віддам». Хоча, якби я була жінкою і розповіла йому правду про Ноя, він міг би залишитися в ліжку Ноя. «Це все, що ти хотів - попередити мене, що ти будеш у місті і відтягнеш на себе всю мою увагу?»

«Ні, я хотів поговорити з тобою про дещо інше».

У мене в голові завищали сирени, а в грудях завмерло. Знайомі слова повторювалися в моїй голові знову і знову, так голосно, що я не почула, що сказав Ді.

«Вибач, що?»

Він засміявся. «Пам'ятаєш Харпер, кухню Сорена? Їй довелося звільнити свою останню асистентку з причини, яку я не пам'ятаю, і вона питала про тебе».

Я випустила дихання, яке тримала, і запаморочення додало до моєї розгубленості. «Про мене?»

«Так, вона згадала вечірку, яку ти влаштувала після драфту. Мабуть, ти вразила її своїми організаторськими здібностями та безкомпромісністю».

Я відкинулася на подушки Єви, намагаючись осмислити те, що він мені сказав. «Зачекай, ти пропонуєш мені роботу?»

«Не я, дурню. Харпер потрібен асистент, віртуальний, щоб ти могла робити це дистанційно, і вона хотіла дізнатися, чи не зацікавлена ти в цьому».

«Якого біса, Ді? Чому ти просто не дав їй мій номер? Або мою електронну пошту?»

Він прочистив горло, так само, як і я на початку цієї фіаско розмови. «Ми подумали, що ти скоріше погодишся, якщо твій улюблений брат попросить. Це не дуже добре оплачується, і це багато роботи, особливо поки ти ще вчишся в школі. Ти зацікавлена, чи мені сказати їй, щоб вона пошукала деінде?»

Чи було мені цікаво? Так, але перспектива була жахливою. У мене не було б підстраховки у вигляді апатії, якби я, як завжди, зазнала краху і згоріла. Харпер та інші мали б місце в першому ряду, щоб спостерігати за моєю невмілістю. Звичайна невпевненість у собі намагалася змусити мене відмовитися від цієї можливості до того, як я зазнаю невдачі, але, чорт забирай, я не хотіла провести решту свого життя в дрейфі.

Я була хороша організаторка. Теоретично я могла б виконати цю роботу, але я хотіла отримати її на своїх умовах, без впливу Ді.

«Скажи Харпер, щоб зателефонувала мені. Якщо вона справді зацікавлена, я обговоримо це з нею». Я похвалила себе за зрілу відповідь. Стара я вхопилася б за будь-який привід, щоб не ризикувати. «І скажи Наді, що вона моя улюблениця».

Ді засміявся. «Звісно, мала. Побачимося на наступних вихідних».

Після того, як ми поклали слухавку, я довго дивилася на телефон. Пропозиція роботи налякала мене до усрачки, але так само, як і візит Ді. Я все ще не розповіла йому про Ноя, але, можливо, ця розмова пройшла б краще при особистій зустрічі.

М'який звук усвідомлення, що наближався, кинув мій погляд на двері ванної кімнати, де стояла Єва, тримаючи на руках Генрі в новому качиному підгузку.

На її обличчі з'явилася повільна посмішка. «Харпер хоче найняти тебе своєю новою асистенткою. Розумниця. Ти чудово впораєшся, а платитиме вона тобі непогано, бо ти ще вчишся в школі».

Я насупилася на неї. «Вибач, але я коштую трохи більше, ніж лайно».

«Тобі варто вказати це у своєму резюме», - відрізала вона. «Я припускаю, що Ді теж прийде на весняну гру?»

«Ти вже знала це, так само, як і те, що Харпер потрібна нова асистентка».

Вона знизала плечима і обережно поставила Генрі на підлогу. «Я багато чого знаю. Так легше передбачати життя».

Я стиснула губи, роздумуючи, чи хочу я спробувати перехитрити Єву, щоб дізнатися, звідки вона отримала цю інформацію. Не варто було клопоту. Я не змогла б нічого зробити з цими знаннями, а Єва використовувала свої сили на благо. Здебільшого.

Будильник на моєму телефоні задзижчав, і я двічі перевірила час. «Як ми можемо бути тут вже цілу годину?»

Вона насупилася. «Навіщо ти поставила будильник?»

«Тому що я хотіла докласти певних зусиль до свого зовнішнього вигляду сьогодні ввечері. Я планувала попросити тебе допомогти мені зібратися після кави. Я не була на справжньому побаченні ще зі школи».

Єва підняла палець. «Мені потрібно більше подробиць, але я пропущу цей коментар, оскільки ми перейшли в режим підготовки до побачення. Куди ти збираєшся?»

«Ной мені не скаже. Коли я запитала, він сказав, що джинси - це нормально, але цей чоловік живе в спортивному одязі. Не те, щоб я скаржилася на ці сірі светри». Я переглянулася з Євою, і ми обоє обмахнулися.

«Знаючи нашого мовчазного велетня, тобі знадобляться кросівки і щось, в чому ти зможеш пересуватися».

Я почухала носа. «Він же не збирається змушувати мене займатися спортом?»

Генрі крякнув від спільного жаху - а може, тому, що Єва виштовхала мене у вітальню. Вона зачинила двері перед його обличчям, і я хихикнула. Ось що він отримав за те, що зіпсував мій улюблений зелений светр.

Єва вперлася руками в стегна. «Ти погано поводишся з моєю качкою?»

«Твоєю качкою?»

Вона махнула рукою на зачинені двері. «Качка. Неважливо. Я офіційно виганяю тебе, поки Генрі не прийде на допомогу. Мені потрібна твоя кімната, щоб сховатися від його нестримного кохання. І твій душ. Давай купимо тобі новий одяг для пустощів у Ноя.»

«Будь ласка, не називай це так», - пробурмотіла я, йдучи за нею до своєї кімнати.

«Оскільки я не чула, щоб ти розповідала Ді про свої позакласні заняття, я припускаю, що ти повернешся на наступних вихідних».

Я пирхнула. «Якщо тільки Генрі не залишиться».

«Ми можемо митися в одному душі, поки в тебе не виросте пара жіночих яєць і ти не скажеш братові, що оголюєшся з його другом».

«Продовжуй в тому ж дусі, і я не скажу тобі, як Ной називає свій пеніс».

Вона жбурнула в мене шкарпеткою, а потім сумкою. «Це брехлива обіцянка. У нього немає імені для свого мотлоху».

Я запхала шкарпетки і змінний одяг у сумку. «Як ти...» Я зітхнула. «Мак».

«Мак», - підтвердила вона.

«Він збирається розповісти все Ді на цих вихідних, чи не так?»

«Так», - весело відповіла Єва. «Краще придумай, що ти хочеш сказати, перш ніж Мак перефразує за тебе».

Фантастика. Тепер у мене дійсно був дедлайн. Мій шлунок звело судомою від цієї думки, але я відмовилася дозволити власній невпевненості стати на заваді проведенню часу з Ноем сьогодні ввечері. Доки він не змусить мене піти в похід чи ще кудись. Від мене не можна було очікувати, що я погоджуся на стосунки і кардіо.

РОЗДІЛ 19 : НОЙ

«У Джонні сьогодні ввечері!» Мак промчав повз мене, ляснувши по животу.

Я буркнув і спробував не впустити штангу на обличчя. «Не можу».

Мак обвів периферійним зором нашу секцію тренажерного залу, поки я закінчував свій сет. Коли він повернувся до мене, я вже встиг змінити стійку.

Він штовхнув мене в плече. «Так, ти зможеш, великий діду. Я вірю в тебе».

Піт стікав по моєму обличчю, коли я ігнорував його, щоб зняти тарілки. «У мене є плани.»

«Візьми з собою Хлою. Вона любить, коли я співаю для неї.»

Я проковтнув сміх. Хлоя любила Мака, але вираз її обличчя, коли він співав, був не від його голосу, а від моєї руки, яку я тримав під столом у її штанях. Вона дуже добре зберігала самовладання, але не могла приховати ні рум'янцю на шиї, ні затримки в диханні. Це все я.

Моїм улюбленим моментом було, коли вона намагалася вести розмову по телефону зі мною, похованим всередині неї. Боротьба з оргазмом, що насувався, намагаючись змусити її батьків припинити розмову, завжди робила її голодною в ту ж секунду, коли вона клала слухавку. Моя дика дівчинка.

«Ні, я запрошую її сьогодні ввечері. Вона нарешті погодилася на побачення».

Мак кинув мені в обличчя мій рушник для витирання поту. «Давно пора. Вона збирається розповісти Ді найближчим часом? Тримати вас двох в секреті повільно вбиває мене. Це наповнює мене зсередини смутком. Я виглядаю роздутим, як думаєш?»

Він повернувся боком і надuto провів руками по пресу. Я кинув у нього рушником.

«Вона ще не готова».

«Тобі краще зробити так, щоб вона була готова. Ді не дурень, і він буде тут на вихідних. Вона заціклюється не на тобі, а на ньому. Пора підштовхнути її, чувак».

Я іноді забував, наскільки проникливим був Мак, коли день у день стикався з його безглуздим характером.

«Спасибі, Мак».

Я думав, що він піде, щоб зробити ще одне коло, переконуючи людей прийти послухати його спів, але він пішов за мною в роздягальню.

«Що сталося? Ти дивакуватіший, ніж зазвичай», - запитав він.

Я кинув свої рушники у кошик і почав роздумувати, чи прийняти там душ, чи просто піти додому. «Нічого нового».

Мак кивнув, звикнувши до моїх лаконічних відповідей. Навіть якби я хотів поговорити, то не знав би, з чого почати. Він знав, що я виріс з дядьком і більше не приїжджав до нього в гості, але решту своєї історії я розповідав тільки Хлої. У мене було нехарактерне бажання пояснити, чому Крейг дзвонив мені кілька разів цього місяця.

Він був неподалік на конференції в Далласі протягом наступних кількох днів, і він хотів, щоб я прийшов повечеряти з його колегами, щоб він міг прикинутися турботливим дядьком. Я хотів зосередитися на тому, щоб переконати Хлою перестати стримуватися в наших стосунках - бажано, щоб вона була оголеною і корчилася піді мною.

Або наді мною. Я не був перебірливий.

Рука Мака опустилася мені на плече, милосердно вириваючи мене з моїх думок. «Якщо ти коли-небудь вирішиш, що хочеш поговорити, я вислухаю».

«Ти?»

«Я можу слухати. Я слухаю прямо зараз. Спитай Єву. Я вмію слухати на найвищому рівні». Він виглядав невиразно ображеним на мою недовіру, тож я спробував сприйняти його серйозно.

«Дякую. Я ціную, що ти запропонував мені свої навички».

Мак посміхнувся до мене - криза відвернута. «Пам'ятай, якщо ти прийдеш до мене першим, я поділю з тобою гроші з виграшу».

Я насупився, відмовившись від будь-яких спроб підбадьорити його. «Ти поставив на те, що я розповім про свої проблеми?»

«Не тільки я. Шоу, Ді, Сорен, АрДжей і Холбрук».

«Холбрук?» - зойкнув я.

«Він підслухав, як Шоу готував дубль по гучному зв'язку. Ми не могли йому відмовити. Це підірвало б моральний дух.»

«Ви, хлопці, всі козли. І АрДжей теж.»

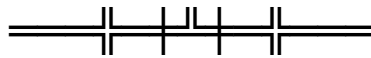
Мак засміявся, коли я збирав свої речі. Я точно прийму душ удома, поки не відчую, що мої передбачувані друзі спостерігають за мною, щоб побачити, коли я, нарешті, зламаюся.

«Не хвилюйся. Минули тижні. На даний момент, я думаю, тільки Холбрук пам'ятає».

Я подивився на нього, закидаючи сумку через плече. «Краще замкніть двері. Я знаю декого, хто не знає, що саме ви випили всі її фраппучіно, намагаючись не заснути на спеціальному опівнічному показі «Диво-жінки»».

На його обличчі проступив страх, але він швидко оговтався, крикнувши мені в спину, що відступала. «Ха! Жарт з тобою. Я казав їй це лайно ще кілька місяців тому».

Я хихикнув, коли він пробурмотів собі під ніс про садистську схильність Єви до помсти.

Коли я повернувся додому, Хлої не було в квартирі. Теоретично це було б на краще, якби я дійсно хотів зустрітися з нею, але мій член не погоджувався. Коли я вийшов з душу, у мене було два пропущених дзвінки з одного і того ж невідомого номера.

Я насупився на телефон, рахуючи, скільки разів він дзвонив, не залишаючи повідомлення. Сім. Сім разів з моменту написання статті. Я мав би позначити номер як спам, але настирливе відчуття тривоги змушувало мене тримати палець над кнопкою замість того, щоб натиснути на неї.

Шоу постукав у двері, як завжди, щоб привернути мою увагу, а потім крикнув: «Тобі посилка, чувак».

АрДжей хихикнула, а я закотив очі, коли Шоу пожартував про свою посилку. Я почекав, доки не почув, що їхні двері в кінці коридору зачинилися, ризикуючи вийти назовні. Кілька тижнів тому я невдало

розплющив очі і побачив груди АрДжей. Це не той образ, який я хотів бачити у своїй уяві для однієї з моїх товаришок по команді.

На кухонному столі лежав великий коричневий конверт з моїм ім'ям. Я взяв його, насупившись на зворотну адресу. Навіщо спортивному відділу щось мені надсилати?

Я розірвав конверт і витрусив два аркуші паперу. Перший я впізнав - аркуш паперу з фірмовим бланком спортивного відділу. Вони ввічливо просили мене утриматися від пересилання моєї пошти до головного офісу. Дивно.

Другим був аркуш зошита в клітинку, вкритий безладними каракулями, з моїм ім'ям у верхній частині. Сторінка м'ялася в моїх руках, поки я сканував її, поки не дійшов до підпису внизу. Майка Олсен - мій батько.

Я нічого не чув про нього п'ятнадцять років. Кров застукала у вухах, і я опустився на диван. Моєю першою реакцією було викинути його у смітник, можливо, спалити. Ця думка нагадала мені про Хлою, тож я змусив себе відмовитися від розпалювання вогню на користь того, щоб прочитати слова.

Він вийшов з в'язниці і хотів мене побачити. Очевидно, він знайшов мене через ту кляту статтю.

Я зупинився на слові «знайшов». Він не знав, де я був? Тоненький голосок, що настирливо нагадував голос Крейга, прошепотів, що йому було байдуже, де я, навіщо йому стежити за мною? Я подумки вдарив по голосу і прочитав решту повідомлення.

Він був у місті, підробляв в автомайстерні, і залишався там доти, доки я не зустрінуся з ним або не скажу, щоб він забирався геть. Внизу був написаний номер телефону, який я впізнав, бо він дзвонив мені весь семестр. Гадаю, це була відповідь на питання, чи був це спам.

Трясця. Я провів рукою по волоссю і подумав, що все одно заблокую номер. У мене був план на життя, і він не передбачав, що мій козел-батько знову з'явиться після того, як кинув мене зі своїм безвольним братом. Я розумів, що це не був його вибір сісти до в'язниці, але це був його вибір - побити когось майже до смерті.

Це був його вибір - ігнорувати мої листи та електронні повідомлення. Він явно не хотів бути батьком, то що ж змінилося?

Чи справді я хотів це з'ясувати?

Я зітхнув і запхав листа в кишеню джинсів. Не зараз. Я хотів запросити Хлою на побачення, а потім привести її сюди і дратувати язиком, поки вона не здасться, м'яка і податлива.

М'яка Хлоя щоразу вражала мене. Вона так старанно працювала, щоб переконати світ, що вона крута і недоторканна, але зі мною вона скинула свої обладунки - і я не хотів, щоб вона наближалася до мого батька.

У мене ще було п'ятнадцять хвилин до того, як я мав забрати її, але я не хотів сидіти і обдумувати, як цей лист може зіпсувати мені життя. Шоу та АрДжей були зайняті у своїй кімнаті, а Мак ще не з'явився, що означало, що він, напевно, пішов прямо до Джонні.

Хлоя була б чудовим відволікаючим маневром, тим більше, що вона ще не чекала на мене. Можливо, я застану її голою. Цієї думки було достатньо, щоб я рушив.

Щойно я увійшов до її квартири, як мій телефон завібрував повідомленням. Я подивився на екран і побачив, що воно від Крейга, а не від Хлої, як я сподівався.

Мені потрібно, щоб ти з'явився на прийомі на конференції сьогодні ввечері.

Якась дурна частина мене все ще плекала надію, що він прийде на одну з моїх ігор - або зробить що-небудь, що покаже, що йому не байдуже, хоча б трохи. Коли я сказав йому про весняну гру, як і щороку, він відповів, що буде дуже зайнятий на цій медичній конференції.

Очевидно, він був занадто зайнятий для мене, але я повинен був кинути все і їхати в Даллас. Як завжди.

Це був не перший раз, коли він змушував мене їхати, щоб справити враження на когось зі своїх колег, але, можливо, це був перший раз, коли я був готовий їхати. У мене були питання щодо листа від батька, і, крім того, що я не міг зателефонувати людині, яку не бачив п'ятнадцять років, Крейг був єдиною людиною, яка могла на них відповісти.

Ще одне повідомлення від Крейга прийшло після першого, але я не відповів на нього. Готель «Престон», 19:00.

Я доклав чимало зусиль, щоб змусити Хлою погодитися на побачення. Як би я не хотів отримати ці відповіді, Крейгу доведеться зачекати. Хлоя була першою.

«Куди ми йдемо?» - запитала вона з порога своєї спальні.

Я підняв очі від телефону і повністю втратив хід думок. На ній була темно-зелена сукня, яка змусила мене переглянути свій план покинути квартиру. Зі знанням справи посміхаючись, вона закружляла по колу, і я затамував подих, дивлячись на гладеньку шкіру, яку відкривала глибока спина її сукні. Тонкі бретельки перехрещувалися аж до талії, і між ними не було нічого.

На ній не було бюстгальтера, і мені відчайдушно захотілося дізнатися, чи вдягла вона трусики. Знаючи Хлою, вона була на сто відсотків гола для мене під нею.

«Ну що?» - запитала вона.

«Вечеря». Я очистив свій голос від хрипоті і спробував ще раз. «Вечеря в Сан-Мігельс, а потім сюрприз у лісі».

Її очі загорілися. «Я люблю Сан-Мігельс. Я не так схвильована щодо лісу, але якщо сюрприз включає в себе твій член, то я згодна».

Раптом стояти в лісі з Хлоєю на колінах переді мною, з моїми пальцями в її волоссі і моїм членом в її горлі, стало фантазією номер один у моєму списку. Маловідоме поле для міні-гольфу, куди я збирався її відвезти, блідло в порівнянні з нею.

Ніби знаючи, що я стрімко перекроював свої плани на вечір, вона вальсувала повз мене і вийшла за двері. «Ходімо, здорованю. Я вмираю з голоду».

Я теж, але їжа була останньою річчю в моїй голові.

Мені вдалося дістатися до ресторану, не зупиняючись, щоб поласувати нею, і ми з'їли всю вечерю без того, щоб я за столом не просунув руки під її сукню. На той час, коли Хлоя замовила десерт, а я розплатився, ми вже достатньо наговорилися, і я був упевнений, що

зможу витримати міні-гольф, не шукаючи усамітненого дерева, щоб трахнути її.

Після всієї цієї метушні я не міг згадати, чому я наполягав на побаченні. Перебування з нею на людях нічого не доводило про її почуття до мене, і я весь час просив свій член відступити, шкодуючи, що ми не залишилися вдома.

Не те, щоб я не насолоджувався собою. Хлоя розповіла мені про пропозицію роботи від Харпер, і я не міг бути більш щасливим за неї. Можливість здавалася ідеальною, але в її очах все ще були тіні сумніву.

Якщо вона не бачила, наскільки гарною вона буде як асистентка Харпер, я б їй допоміг. «Чому ти вагаєшся?»

Хлоя на секунду стиснула губи і втупилася в мене через плече. «Я все зіпсую». Я розсміявся, і її ображений погляд повернувся до мене. «Якого біса, Ною».

«Ну і що з того? Це нова робота, і ніхто не є ідеальним з самого початку. Харпер це знає. Я бачив, як ти реорганізувала наш холодильник для максимальної ефективності, і знаю, що ти вже почала складати таблицю «за» і «проти».

Рум'янець поповз по її щоках. «Ваш холодильник був катастрофою з гнилих залишків, і будь-хто, хто не ідіот, склав би список, перш ніж погодитися на роботу в сфері, в якій він раніше не працював».

Я видав звук згоди, і очі Хлої звузилися. «Що?»

«Твоя електронна таблиця має кольорове кодування рекомендацій?»

Усмішка підняла куточки її губ догори. «Так.»

«Хлоє, я думаю, що ти будеш фантастичною, але навіть якщо ні, ти вчишся на своїх помилках і рухаєшся далі. Ти не можеш йти в це, очікуючи на провал. Ти маєш спробувати».

Вона опустила погляд на свої руки, що лежали на столі, і я не зрозумів спалаху провини. Коли вона знову зустрілася з моїм поглядом, до неї повернулася звична впевненість.

«Дякую, Ною», - тихо промовила вона, коли офіціант приніс шматок чізкейку, вкритого полуничним соусом.

«Завжди до твоїх послуг, Проблемо».

Я не жартував. Я б провів решту свого життя, будуючи її, якби вона мені дозволила. Як бонус, на кілька годин я зміг викинути з голови все лайно між Крейгом і моїм батьком. Я мав би здогадатися, що це не надовго.

Хлоя злизувала з ложки чізкейк і вивчала мене. «Що сталося?»

Мої плечі напружилися, але я все одно намагався зіграти це. «Нічого».

Вона похитала головою. «Ні. Я так не робитиму. Ми на справжньому побаченні, і я впевнена, що люди, які перебувають у стосунках, повинні ділитися тим, що їх турбує. Ти підтримував мене і був чудовим, поки я говорила, тепер моя черга. Дай мені шанс теж бути підтримуючою і дивовижною, Ною».

Хлоя витріщилася на мене, красива і вимоглива, і я не зміг їй відмовити. Ніколи не міг.

«Крейг хоче похвалитися мною сьогодні ввечері на конференції, яку він відвідує в Далласі, і я отримав листа від батька. Він вийшов з в'язниці. Схоже, вже давно».

Її брови стрільнули вгору, і вона схопила мене за руку. «Розкажи мені все».

Я почав розповідати про деталі листа і про незацікавленість Крейга, аж поки не став корисним. Телефонні дзвінки мого батька і те, як дивно він мене «знайшов».

Хлоя зморщила ніс і видала звук огиди.

Я знав цей погляд. Вона збиралася стрибнути з головою в неприємності.

«Знаєш, я завжди хотіла піти на прийом на медичну конференцію в шикарному готелі. Звучить як ідеальне перше побачення». Вона висмикнула мене з мого місця і вивела з ресторану, озираючись через плече з пустотливими очима. «Хочеш, я сяду за кермо?»

Бляха. Я міг би її покохати.

РОЗДІЛ 20 : НОЙ

Готель «Престон» був таким же претензійним, як і мій дядько, що було вражаючим досягненням. Я мав би знати, що будь-яка конференція, яку він зволив відвідати, буде апелювати до його завищеного почуття власної значущості. Паркувальник допоміг Хлої вийти з машини, і в мене виникло відчуття дежавю, що повернуло мене на вечерю випускників.

Її сукня була коротшою, але мені все одно хотілося доторкнутися до неї. Цього разу я не стримався, обійняв її за талію і притиснув до себе, поки ми не знайшли потрібний бальний зал, де проходив прийом учасників конференції.

Крейгу не знадобилося багато часу, щоб помітити нас, враховуючи, що всі інші в кімнаті були одягнені в коктейльне вбрання. Сукня Хлої могла б пройти, але мої джинси кидалися в очі.

Сам чоловік був одягнений у темно-синій костюм у тонку смужку. Він був на кілька сантиметрів нижчий за мене, зі стрункою статуєю і довгими витонченими руками. На перший погляд, ми були зовсім не схожі. У його хвилястому каштановому волоссі були лише натяки на рудий відтінок, а зелені очі збігалися з моїми.

«Ной?» Крейг задоволено посміхнувся мені, але я бачив, що це неправда. Він не любив сюрпризів, і, незважаючи на те, що кілька разів просив мене з'явитися, він хотів, щоб я зробив це за його розкладом.

Маленька, дріб'язкова частина мене раділа, що я його засмутив, тим більше, що він не міг висловити розчарування, яке я бачив в його очах. Напевно, це не зовсім здорова реакція на людину, яка виростила мене.

Його погляд перебіг на мою руку, що обіймала Хлою, потім знову на мене. Треба віддати йому належне, що він зберіг ввічливу посмішку.

Я потягнув її вперед, відпустивши її талію, щоб просунути свою руку в її руку. «Дядьку Крейг, це Хлоя Ашер, моя дівчина. Хлоє, це доктор Крейг Олсен».

Зморшки навколо його рота стиснулися, коли я пропустив решту представлень, на яких він наполягав, але він простягнув свою руку, щоб потиснути руку Хлої.

«Який чудовий сюрприз. Я не знав, що Ной з кимось зустрічається». Веселе привітання здалося мені фальшивим, і, судячи з напівпосмішки Хлої, вона відчула нещирість.

«Приємно нарешті познайомитися з вами». Дика посмішка, яку вона подарувала йому, підтвердила, що я не очікував загрозливого підтексту в її словах.

Я відверто визнав, що зазвичай насолоджувався неприємностями від Хлої, але мене все життя привчали до певного образу, який я мав представляти світу в цілому. Незважаючи на явні докази, що містилися в татовому листі, я ще не був готовий підпалити свої стосунки з дядьком.

«Якщо у тебе є хвилинка, я хотів би поговорити з тобою наодинці», - сказав я йому.

«Звичайно, але спочатку дозволь представити тобі доктора Аллена Гастінгса. Він фанат студентського футболу». Крейг махнув рукою на старшого хлопця з кучерявою сивою шевелюрою, яка робила його схожим на людину, що в якийсь момент вечора вдарила себе струмом.

«Аллєне, це мій племінник Ной. Він грає у футбол за університет Тіган». Крейг проігнорував Хлою, що стояла поруч зі мною. Коли я випадково глянув на неї, вона стиснула мою руку, і її гостра посмішка пом'якшилася.

Аллен підійшов, щоб розпитати мене про міжсезоння. Я не звик говорити про свою футбольну кар'єру, незважаючи на прес-конференції, які ми іноді були змушені відвідувати. Зазвичай я просто давав говорити іншим хлопцям, а сам стояв з грізним виглядом. Репортери напрочуд неохоче підходили до людської стіни з похмурим обличчям.

Крейг потягував свій напій, ймовірно, дороге віскі, і виглядав задоволеним собою. Я виконав свій обов'язок і розпитав Аллена про його роботу, виглядаючи належним чином враженим медичним жаргоном, який він вивергав. Через кілька хвилин хтось покликав Аллена, і ми нарешті залишилися наодинці з Крейгом на краю натовпу.

Перш ніж він встиг показати мене комусь іншому, я вийшов на лінію його зору, перекривши йому огляд кімнати. «Нам треба поговорити».

Крейг застиг і насупився з пригніченим виразом обличчя. «Про що це, Ною?»

«Я отримав це сьогодні поштою». Я витягнув зім'ятого листа з кишені і підняв його вгору.

Крейг вихопив його у мене і стиснув двома пальцями, ніби папір міг забруднити його. «Що це...»

Я бачив момент, коли він зрозумів, що це від мого батька. Його голова піднялася, і він просканував навколишнє середовище. На секунду я подумав, що він розірве сторінку на шматки, але замість цього він акуратно склав лист і віддав його мені.

«Викинь його номер і забудь, що він коли-небудь з тобою зв'язувався».

Мої брови піднялися, але я проігнорував його коментар. «Ти знав, що він вийшов?»

Крейг завагався. «Так, але я не знав, що він живе поруч з тобою. Він не підтримував регулярних контактів. Це на краще, якщо ти не прив'язуватимешся до нього. Дай йому час, і він повернеться назад. Він тепер такий, який є».

«Чому він не знав, де я був, до статті?»

Він провів рукою по волоссю, не скуйовдивши жодного пасма. «А хто його знає? Майка був брехуном, до того ж жорстоким. Ми вже обговорювали його недоліки раніше». Тон Крейга відкинув цю тему, і його погляд лише вдруге за вечір зупинився на Хлої. «Мені набагато цікавіше дізнатися про твою дівчину».

Хлоя нахилила голову. «Кумедно, але мені набагато цікавіше дізнатися про те, навіщо вам знадобилася присутність Ноя сьогодні ввечері».

«Це в його інтересах - навчитися налагоджувати зв'язки. Якщо він хоче максимізувати свою підтримку, він повинен бути улюбленцем фанатів. Але я впевнений, що мені не потрібно розповідати тобі про його майбутню кар'єру».

Розчарування розбилося об стіну, яку я звів, щоб запобігти саме цій розмові. Крейгу було байдуже, чого я хочу - його хвилювали лише

потенційні гроші та слава в моєму майбутньому. Поки він вважав, що я вчуся в ТУ, граю у футбол з наміром потрапити на драфт, він залишив мене в спокої, щоб я жив своїм життям, і щомісяця телефонував, щоб перевірити, як ідуть справи з його інвестиціями.

Щойно я обрав ТУ, Крейг подружився з деканом, а він був дріб'язковим. Він без проблем зруйнував би мою академічну кар'єру, щоб покарати мене. Я знав це з власного досвіду, коли хотів спробувати себе у боротьбі після першого курсу середньої школи. Він наполягав у школі, що мені потрібні літні заняття, щоб не відставати, і я пропустив відбір. Бонусом для нього стало те, що він переконав адміністрацію, що я мовчав, бо був дурнем. Слава Богу, що мої справжні вчителі не повірили в це лайно.

Мені залишався ще один рік до отримання диплому, а потім Крейг втратив усю свою владу.

Хлоя незворушно посміхнулася йому. «Не хвилюйтеся, я добре знаю, чого Ной хоче в майбутньому».

Крейг примружив очі і зробив ковток свого напою. «Я розумію, чому він зачарований тобою, але ти нічого від нього не отримаєш. Ной знає краще. Тобі більше пощастило б з іншою метою. Я впевнений, що тобі буде неважко знайти підходящу заміну з твоїми... чарами».

Його явне презирство діяло мені на нерви, але я міг би проігнорувати його думку, якби він не дозволив своєму погляду затриматися на вигинах Хлої. Те, як він дивився на неї - так, ніби вона була його власністю, якою він із задоволенням володів, - розпалило мою лють. Я уникав цієї розмови протягом трьох років, і одним побіжним поглядом я пробив цю стіну, бо не збирався дозволити нікому так ставитися до Хлої. Навіть людині, яка могла зруйнувати моє майбутнє.

«Я не збираюся грати в НФЛ, і Хлоя не футбольний зайчик. Ти повинен вибачитися».

Роздратування затьмарило очі Крейга. «Звичайно, ти збираєшся грати в НФЛ. Хлоє, ти не залишиш нас на хвилинку?»

Я схрестив руки. «Спочатку вибачся».

Крейг зітхнув. «Ти поводишся, як непокірна дитина. Я думав, що ти це вже пройшов». З явним небажанням він повернувся обличчям до Хлої. «Вибач, якщо моя порада образила тебе. А тепер, якщо ти будеш така добра, можливо, вип'єш чогось у барі?»

«Вона нікуди не піде», - спокійно сказав я йому, стримуючи гнів, що пульсував у мені.

Хлоя поклала руку на мою руку. «Все гаразд. Мені все одно треба відлити. Крейг, я впевнена, що ми ще зустрінемося, бо я планую бути тут дуже, дуже довго. Зважаючи на те, що Ной може приймати власні рішення». Хлоя посміхнулася мені, і я зрозумів, що вона навмисно сформулювала свій відхід так, щоб роздратувати Крейга. Трохи бунту на мій захист, не змушуючи мене втручатися.

Я, безумовно, любив її.

Крейг дивився, як вона пробирається крізь групи людей, що виходили з приймальні, а потім перевірів, чи ніхто з них не підкрався достатньо близько, щоб підслухати нашу розмову.

«Тобі доведеться порвати з нею».

Я насупився і зумів придушити свою першу реакцію: «Ні, чорт забирай». Крейг погано реагував на прояви емоцій, а я вже одного разу вийшов з себе. «Я не згоден.»

«Вона абсолютно недоречна, і я можу лише уявити, що твоя зміна думки про професійний футбол відбулася за її вказівкою».

«Так, Хлоя заохочувала мене, але вона підтримує все, що б я не вирішив».

Він зробив ковток свого напою і насміхнувся. «Вона сподівається, що ти вкажеш їй легкий шлях до розкішного життя. Ти маєш усвідомлювати небезпеку, яка криється в тому, щоб дозволити своїм нищим інстинктам вийти з-під контролю. Поглянь на свого батька».

Я насупився. «Що це означає?»

Крейг похитав головою і стишив голос. «У нього було забезпечене майбутнє, поки він не зустрів твою матір».

Другу частину я вже чув раніше, але перша була в новинку. Крейг не часто добре відгукувався про свого брата, але він регулярно

звинувачував мою матір і її несподівану вагітність у тому, що вона зруйнувала життя мого батька. Якби не батькова відмова, я міг би подумати, що думка Крейга була спотворена його власними почуттями.

«Він коли-небудь намагався зв'язатися зі мною?» Я ніколи раніше не ставив це питання прямо. Крейг завжди поспішав підкреслити, як легко мій батько забув мене, коли намагався виправдати своє паскудне батьківство, і я вірив йому.

Крейг насупився і перевів погляд кудись убік. «Ні. Майка, можливо, і вийшов з в'язниці, але йому немає місця у твоєму житті. Так само, як і Хлої. Порви з нею. Кінець розмови».

У мене відвисла щелепа від його очевидної брехні і спроби ввести в оману. Я не міг оцінити ступінь його втручання, але я був майже впевнений, що тепер в історії з ув'язненням мого батька було щось більше. Невдовзі після цього ми переїхали через роботу Крейга, і я ніколи не думав, що він не буде тримати мого батька в курсі подій.

Я писав Майці листи, так багато листів, поки повна відсутність відповіді не переконала мене в тому, що Крейг мав рацію. Мій батько залишив мене позаду разом з рештою свого життя. Якби Крейг надсилав листи, Майка знав би, де мене знайти.

«Що ти зробив, Крейгу?»

Він нахилився ближче, його голос стиснувся від гніву: «Заспокойся, будь ласка. Це мої колеги, а ти тут представляєш моє ім'я. Майка тільки відволікатиме вас від досягнення цілей, заради яких ти так важко працював. Він погано на тебе впливає, і мені б не хотілося, щоб ти пішов його слідами».

Я похитав головою, відчуючи, як мій світ змінився. Крейг все ще намагався контролювати мене, але його владу було послаблено. Чи говорив він мені коли-небудь правду? Мій батько потрапив до в'язниці за напад при обтяжуючих обставинах, це було підтверджено в листі, але що Крейг приховав заради власної вигоди?

Мій гнів піднявся хвилиною, підштовхуючи мене до того, щоб використати свою силу, щоб знайти відповіді. Я міг би змусити Крейга боятися мене. Спокуса була великою, особливо після того, як він

поводився з Хлоєю, але я не хотів виправдовувати його найгіршу думку про себе.

У Крейга можуть бути свої секрети. Мені не потрібні були його напівправди і маніпуляції - у мене був номер Майки. Якщо припустити, що я можу довіряти чоловікові, якого не бачив з шести років. Якщо Крейг хотів помститися, нехай. Я знайду спосіб його обійти.

Відчуття свободи розлилося в моїх грудях, і я зробив повний вдих вперше, можливо, за все життя. До біса Крейга. Він не заслуговував на мою відданість.

«Ти більше не маєш права голосу. Я не хочу тебе ні чути, ні бачити. Використовуй моє ім'я, як хочеш, щоб виглядати краще, але якщо хтось запитає мене, я заперечуватиму стосунки з тобою. На добраніч».

«Я не виховував тебе таким нешанобливим», - прошипів він, але я вже відпустив його, щоб шукати Хлою.

Я відійшов від Крейга з пульсом, що стукотів у вухах. Я щойно підірвав своє минуле і, можливо, свій найкращий шанс на майбутнє, але він не міг забрати людей, яких я любив. Мак, Шоу, АрДжей, Єва, Ді, Сорен - ці хлопці були всією сім'єю, яка мені була потрібна.

І Хлоя. Завжди Хлоя. Вона була б анітрохи не проти, якби ми залишили все це лайно позаду і закінчили наше побачення.

Я пішов за вказівниками до туалету бічним коридором і вдруге побачив ще одного хлопця, який тримав її за руки. Хлоя застигла біля входу до жіночого туалету, а він тримав її за руку і нахилився до неї.

Лють заблокувала будь-яку свідому думку. На задньому плані моєї свідомості я помітив його живіт під погано припасованим костюмом, відступаючу лінію волосся і червоний шнурок на шиї, що вказував на те, що він був одним з медичних працівників, які приїхали на конференцію Крейга.

Мені було байдуже.

Хлоя відступила назад, перш ніж я зміг до них дотягнутися. Він злегка похитнувся, і його рука випала з її руки. Напевно, це єдине, що втримало мене від того, щоб замахнутися. Я схопив жменю його пом'ятого піджака і проштовхнувся між ним і Хлоєю.

Хлопець здивовано буркнув, і мені довелося змахнути сльози від кислого запаху текіли. Він примружився, намагаючись зосередитися на моєму обличчі, але гостре вістря моєї люті нітрохи не притупилося.

«Ще раз доторкнешся до неї, і я відірву тобі руки». Я з гарчанням штовхнув хлопця до дверей ліфта.

Він спіткнувся і відновив рівновагу, розгублено похмуро дивлячись на Хлою. «Янголе?»

Хлоя зробила крок переді мною, перш ніж я встиг зайти на друге коло, притиснувши руку до моїх грудей. «Зупинись, Ною. Це не те, що ти думаєш».

Моя лютість свербіла під шкірою, шукаючи виходу, але я перевів погляд з п'яного хлопця, що гойдався в коридорі, на бліде обличчя Хлої. В її очах з'явився страх, і мій шлунок скрутило.

Я зробив крок назад, даючи їй достатньо місця, але вона похитала головою.

«Ти ідіот», - пробурмотіла вона собі під ніс. «Залишся тут на секунду».

Хлоя підійшла до п'яного хлопця, і його обличчя розпливлося в недбалій посмішці. Вона обережно взяла його за руку і повела до ліфта.

«Твоя дружина вдома, пам'ятаєш? Хочеш, щоб хтось допоміг тобі дістатися до твоєї кімнати?»

Він примружився, а потім поплескав її по руці. «Ні, дякую, люба. Ти прекрасна, як мій ангел. Вона вдома, складе компанію собакам, поки я тут».

Хлоя посміхнулася йому. «Ти ж казав мені. Чому б тобі не піти нагору і добре виспатися?»

«Так. Поспати. Завтра великий день. Добраніч, Янголе.» Він пошкутитьгав до відчиненого ліфта, і плечі Хлої розслабилися, як тільки двері за ним зачинилися.

Я обережно підійшов до неї, її страх був ще свіжий у моїй пам'яті. «Хлоє?»

Вона випустила повітря і повернулася до мене, упершись руками в стегна. «Я не боюся тебе, Ною, тому перестань поводитися так, ніби я

повинна тікати в інший бік».

Я нахилив її підборіддя вгору, шукаючи поглядом її обличчя, і вона зустріла мене терплячою посмішкою. «Ти впевнена, що я тебе не налякав?»

Вона присунулася ближче, притиснулася до мене, щоб поцілувати в щелепу. «Ні. Я знаю, що ти ніколи не зробиш мені боляче. Я хвилювалася, що ти можеш нашкодити йому, щоб убезпечити мене. Твій захист сексуальний, але зараз не потрібен. Давай поїдемо додому, і ти зможеш скористатися всіма тими почуттями, які ти викликав».

Її цілковита віра зруйнувала мене, особливо після моєї не надто зіркової реакції хвилину тому. Я обійняв її, опираючись бажанню знайти приємний тінистий куточок, щоб дослідити ці поколювання.

Ми рушили до головної приймальні, і я нахилився до її вуха. «Наступного разу, коли ми будемо в готелі, я не відійду від тебе».

Вона підняла на мене очі. «Ти злишся?»

«Не на тебе. Той хлопець був удвічі старший за тебе і носив обручку».

«Він був п'яний і думав, що я його дружина». Вона підняла руки, коли я похмуро подивився на неї. «Він нічого не робив, окрім того, що притулювся до мене і називав мене красивою».

Коли вона опинилася під моєю рукою, я остаточно втратив самовладання. «Тож цього разу тобі не знадобилася моя допомога?»

Вона підняла брову. «Якби він справді знепритомнів, я, можливо, попросила б тебе віднести його нагору, але ні. Я впоралася з цим».

Звичайно, вона впоралася. Я дозволив своїй злості на Крейга взяти гору над собою і припустив найгірше. Мороз пробіг по спині від насильства, яке я міг би спричинити, якби вона мене не зупинила. Крейг міг бути брехливим засранцем, але він не в усьому помилявся.

Я можу бути небезпечним, як і мій батько. Замість того, щоб я врятував Хлою, вона врятувала мене.

«Пробач, що я так бурхливо відреагував», - тихо промовив я.

Вона міцно обійняла мене за талію і посміхнулася мені, сповнена сонячного світла, незважаючи на похмурий вечір. «Таке трапляється.

Не хвилюйся, я простежу, щоб ти бив тільки тих, хто на це заслуговує».

Я пригорнув її до себе і поцілував у голову. «З тобою життя ніколи не буває нудним, Проблемо».

Незважаючи на виснаження, яке прийшло разом з вичерпанням адреналіну, мої губи розтяглися в усмішці. Я не знав, чого я очікував від побачення з Хлоєю. Ніщо в наших стосунках не йшло нормальним шляхом. Нашому першому побаченню судилося стати катастрофою. Вона на секунду поклала голову мені на плече, обхопивши рукою мою талію, і я зустрівся з поглядом Крейга, коли ми прямували до дверей.

Його очі звузилися на Хлою, і я стиснув її руку. Він, напевно, звинувачував її в моєму спалаху, оскільки, наскільки він був зацікавлений, ні в чому не було його провини. Якщо він спробує до неї доторкнутися, я його прикінчу.

Ні історія, ні кровна спорідненість не зупинили б мене. Ніщо не було таким важливим, як жінка, притиснута до мого боку.

РОЗДІЛ 21 : ХЛОЯ

Після провалу першого побачення, на якому Ной розірвав стосунки з дядьком, решта тижня минула напрочуд спокійно - і напрочуд мало часу ми проводили з Ноєм. У мене були великі проекти в двох моїх класах, плюс навчання з Харпер, а Ной був зайнятий, наче в пеклі, підготовкою до весняної гри, тренуваннями і зйомками.

До того ж, мій шлунок весь тиждень то і справа підводив, і я була виснажена. Наприкінці кожного дня ми обоє були надто втомлені, щоб зробити щось більше, ніж просто заснути, загорнувшись одне в одного. Коли настала п'ятниця, з мене було досить.

Коли Ной прийшов додому з тренування, я чекала на нього. Гола. Розкинувшись на його ліжку в м'яких сутінках.

Він зупинився, а потім штовхнув двері. «Мій улюблений спосіб знайти неприємності».

Я провела пальцем між грудьми і вниз по животу. «Ласкаво просимо додому».

Він посміхнувся на це видовище і роздягнувся, прямуючи до ліжка. Я облизала губи, побачивши, як його член гойдається на животі, вже твердий.

«З якого приводу?» - запитав він.

«Ніякого приводу, але я сказала, що я твоя дівчина, якщо тобі потрібна допомога в спальні».

Він взявся за основу свого члена і зробив довге, повільне погладжування, поки я спостерігала за ним. «Ти моя дівчина у всіх відношеннях, не тільки в спальні».

«Тоді підійди сюди і доведи це».

Ці слова ледве встигли вилетіти з моїх вуст, як Ной опустився на ліжку і потягнув мене на коліна, грубо розвернувши обличчям до узголів'я ліжка. Він вільно обхопив мої зап'ястя, поклавши руки на м'яке узголів'я ліжка.

«Не відпускай», - прошепотів він, проводячи губами по моєму плечу.

Я почула, як хруснула обгортка презерватива, а потім його руки опинилися на мені. Скрізь. Ной став на коліна позаду мене, притиснувши своє велике тіло до моєї спини, і дразнив мої соски, клітор, кицьку. Моя голова впала назад на його плече, але я не відпускала обтягнуте тканиною дерево.

Він розсунув мої ноги ще далі і повільно ввів два пальці всередину мене. Мої ноги тремтіли, і серед тугих хвиль насолоди я не була впевнена, що зможу тримати себе в руках.

Але це не мало значення, Ной підхопить мене, якщо я впаду.

Іншою рукою він обхопив моє горло, утримуючи мене на місці. «Все гаразд?» - прошепотів він мені на вухо.

Я різко кивнула, готова дозволити йому робити з моїм тілом все, що завгодно. Смачна втрата контролю запалила мене, як ніщо інше. Я застогнала, коли його пальці відступили, і жалібно засичала, коли він змінив їх своїм членом. Так.

Волога розмазалася по моїй шкірі, коли він поклав руку мені на живіт. Ной точно знав, як змусити мене горіти. Сильні, глибокі поштовхи, які, здавалося, зачіпали кожне нервово закінчення в моєму тілі.

Мої нігті впилися в узголів'я ліжка, і я не могла зупинити делікатне тремтіння, що пробігало по мені від місця, де ми зішлися, до маківки голови і до кінчиків пальців на ногах.

Легкий тиск його пальців на мою шию не припинявся, а Ной застогнав у моє волосся. «Бляха, Хлоє».

Я була близько, так близько, коли почула, як зачинилися двері квартири, але це не стало важливим, поки до мене не дійшов голос Ді.

«Сюрприз, засранці. Я приїхав раніше».

Мак розсміявся, звучачи набагато ближче, ніж мав би бути. Я озирнулася через плече і вдихнула повітря. Тонка смужка світла з коридору освітлювала зростаючу темряву.

Ми випадково залишили двері Ноя прочиненими. Тривога стиснула мої груди, навіть коли я стиснула Ноя всередині себе, балансуючи на межі оргазму.

«Двері відчинені», - вимовила я, не випускаючи стогону.

Ной на секунду напружився, а потім замість того, щоб зупинитися, він перевернув нас, не пропускаючи жодного удару. Він сперся на одне передпліччя і ковзнув рукою по моєму роті, притиснувши губи до вуха.

«Тримайся міцно і не видавай ні звуку», - прошепотів він.

Я вигнулася дугою, занадто далеко, щоб зупинитися, і занадто збуджена можливістю, що нас можуть зловити. Мої ноги обвилися навколо його стегон, і він потягнувся між нами до мого клітора. Мої внутрішні м'язи стиснулися, коли додаткова стимуляція перекинула мене через край.

«Так, Хлоє», - прошепотів він мені на вухо.

Ной притиснувся ротом до мого плеча, приглушуючи стогін, що пролунав, коли він кінчав. Ми обоє мовчки хапали ротом повітря, а моє серце билось, наче тисяча метеликів у горлі. Його голова піднялася достатньо, щоб зустрітися з моїм поглядом, і я побачила те саме незаконне задоволення в його очах. Йому подобалася небезпека бути спійманим так само, як і мені.

Чорт, нас все ще можуть спіймати.

Голос Мака пролунав з вітальні, і я напружилася. «Привіт, друже, радий тебе бачити. Шоу і Ной пішли, але я вільний для деяких витівок. Тільки швиденько заберу дещо зі своєї кімнати».

Він говорив голосніше, коли йшов коридором до нас. Замість того, щоб повернутися до своєї кімнати, тріщина в наших дверях з тихим клацанням зникла. Їхні приглушені голоси стихли, поки вхідні двері не грюкнули.

Я впала назад з глибоким видихом. Ной відкотився, на мить зник у ванній кімнаті, а потім сів на ліжко поруч зі мною, оголивши дупу. Мій пульс ще не заспокоївся, і, судячи з бурчання в животі, не заспокоїться, доки я буду гола тут з Ноем, де нас може помітити Ді.

«Мак тільки що прикривав нас?» - запитала я.

Ной коротко засміявся. «Так, думаю, що так. Приємно знати, що Мак все ще здатен мене здивувати». Він нахилив голову, коли я проскочила повз нього. «Кудись збираєшся?»

Мої ноги все ще не слухалися, але я ризикнула встати. Коли я не відразу опустила на підлогу, я впилася в його губи міцним поцілунком і почала шукати одяг, який викинула раніше. «Це було гаряче, але мені треба йти додому, поки Ді не перевірів мою квартиру».

Ной смикнув підборіддя у бік вітальні. «Ді, напевно, зараз стоїть біля вхідних дверей з Маком».

«Я вилізу через вікно». Я схопила свої легінси і засунула одну ногу всередину, перш ніж зрозуміла, що вони задом наперед.

«Ти збираєшся вилізти у вікно?» - запитав він, проводячи рукою по обличчю. «Облиш, Хлої. Хіба це не занадто драматично, навіть для тебе?»

Я намагалася не образитися на останнє речення, але над цим довелося попрацювати. Мій палець на нозі застряг на штанях, і я ледь не полетіла катапультиватися назад на ліжку. Коли я випросталася, Ной зловив мене перш, ніж я встигла приземлитися обличчям в землю. Мій герой, як завжди.

Замість того, щоб поставити мене на ноги, він потягнув мене назад на ліжку. «Перепочинь. Мак займе Ді».

Я розслабилася, притулившись щокочу до його грудей. Він мав рацію. Вилізти у вікно було божевільям. Ніхто з хлопців не наважився увірватися в кімнату Ноя, навіть Мак. Якщо я залишуся тут з ним, поки інші не підуть, з нами все буде гаразд.

Ной провів пальцями по моєму волоссю, і повторювані посмикування приспали мою паніку. Звісно, ми завжди могли б залишитися тут, доки він не поїде на завтрашню гру.

«Я хочу розповісти Ді», - тихо промовив він.

«Розповісти йому що?» - пробурмотіла я.

Ной хихикнув. «Про нас».

Мої очі розплющилися, і я раптом прокинулася. «Ні.»

Він підняв моє підборіддя вгору, поки я не зустрілася з його поглядом. «Чому ні?»

Я відкрила рот, щоб вивергнути звичайні причини: Ді надто опікувався мною, і я не хотіла, щоб Ной бачив у мені молодшу сестру

Ді - але це не було правдою. Мої зуби клацнули, і я застогнала.

«Це складно», - скулила я.

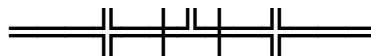
«Не поспішай. Я нікуди не збираюся йти.» Його великий палець погладив моє горло, вісцеральне нагадування про те, що я дозволила йому зробити зі мною раніше.

Моє тіло затремтіло, але він не торкався мене, щоб викликати відповідь. Він не сподівався на ще один раунд, хоча я була на сто відсотків на борту. Ною просто подобалося торкатися мене. Він любив мене, захищав, піклувався про мене - навіть коли я цього не потребувала - і він заслуговував на кращу відповідь, ніж половинчаста.

Я зробила глибокий вдих і затримала його на секунду, переборюючи постійний страх. «Мені подобається, коли є тільки ти і я. Ти мій, тільки мій, і поки Ді не знає про нас, я не мушу ділитися тобою - або чути про те, що це, можливо, ще одна моя помилка».

Він сплів наші пальці разом і підняв мою руку, щоб поцілувати її. «У цьому немає нічого помилкового, і тобі ніколи не доведеться мною ділитися. Я твій, назавжди».

Я кивнула, крихітним рухом, який не зовсім точно відображав величезний стрибок, який я збиралася зробити. «Я скажу йому завтра на грі. Обіцяю».

«Начос чи хот-дог?» Ді тицьнув мені обидва перед носом, сідаючи на своє місце поруч зі мною.

Мій шлунок здригнувся від запаху, і я притиснула руку до живота. «Тьху, не говори про їжу. Я борюся з нудотою останні кілька днів».

Він кинув на мене стурбований погляд. «З'їла щось погане?»

«Звідки мені знати. Насправді я нічого не виблювала, але думка про їжу викликає у мене нудоту. Я живу на курячому супі з локшиною і крекерах».

Ді обійняв мене за плечі, притискаючи до себе. «Вибач, Хло. Якщо ти вирішиш виблювати, спрямуй її в інший бік, гаразд? Моя тонка чутливість не витримає твоїх випорожнень.»

«Дякую, засранцю. Я відчуваю твою любов.»

«Гей, я люблю тебе. Подивись на це з іншого боку, принаймні ти не вагітна, чи не так?»

Ді розсміявся над власним жартом, але світ навколо мене стиснувся в одну точку. Я була настільки заклопотана Ноєм і школою, що не звертала уваги на свій цикл. Моя остання менструація була за тиждень до вечері випускників. Я порахувала назад, а потім заплющила очі. Бляха.

Зазвичай мої місячні були досить регулярними, і я ніколи раніше не мала такої тривалої перерви між циклами. Якою ж я мала бути дурепою, щоб не помітити?

До кінця гри я була двома людьми. Зовні я вболівала і жартувала з братом, але всередині я картала себе за найдурнішу з дурних помилок. Ми з Ноєм щоразу використовували засоби захисту, але я не приймала протизаплідні таблетки. Гормони занадто сильно впливали на моє тіло, щоб це було варте того.

Раптом перепади настрою і втома здалися мені кращим варіантом.

Я зітхнула з полегшенням, коли гра закінчилася, але я приділила їй так мало уваги, що навіть не змогла сказати, яка команда перемогла. Як і планувалося, ми з Ді спустилися до тунелю, щоб зустрітися з Ноєм та іншими. Спускаючись сходами, я зрозуміла, що не поговорила з Ді. Я не могла зробити це зараз, поки не була впевнена.

Єва чекала в тунелі, коли ми прийшли туди. Я стояла осторонь, поки вони накинулися на Ді. Зазвичай ігнорування на користь мого брата викликало б у мене почуття невпевненості, але за останні кілька годин мій світ змінився. Або, можливо, він змінювався довше, а я просто не усвідомлювала цього.

Витягнувши голову з дупи, я побачила речі, які, можливо, не помічала раніше. Очі Єви кинулися до мене, коли вона розмовляла з Ді, а Мак потер мою руку, коли проходив повз, щоб стрибнути на спину Ді. Райлі похитала головою і послала мені посмішку. Навіть Шоу показав, що не забув мене, спіймавши руку Мака, що розмахувала, перш ніж вона вдарила мене по обличчю.

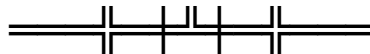
Колюча версія мене, переконана, що вона ніколи не буде достатньо хорошою, нарешті заспокоїлася. Вона не зникла, але втратила частину

свого контролю. Принаймні, поки що.

Очевидно, мені потрібен був лише більший провал, щоб розставити всі крапки над «і» в моєму житті. Я могла б вибрати кращий час.

Коли Ной вийшов з роздягальні, він попрямував до мене. Чорт, він подумав, що я розповіла Ді. Я обійшла його збоку і ледь помітно похитала головою. Розчарування промайнуло на його обличчі на частку секунди, перш ніж емоція зникла за звичною маскою.

Ді поплескав Ноя по спині, вітаючи його з перемогою, але очі Ноя не відривалися від мене. Мій шлунок знову скрутило. Мені потрібно було сказати йому - про те, що я порушила свою обіцянку. Дитяча розмова могла почекати.

Через кілька годин мені вдалося викрасти Ноя від команди, щоб побути з ним наодинці в його кімнаті. Він не згадав ні про мою обіцянку, ні про мою повну неспроможність її виконати, а мені вдалося не виблювати, незважаючи на нудоту, яка могла бути від харчового отруєння, нервів або дитини.

Ной зняв свою футболку і граціозно плюхнувся на ліжко, а потім помахом руки покликав мене приєднатися до нього. Я закусил губу, але навіть секрети і можливі діти не могли відірвати мене від нього.

Коли я пригорнулася до нього, Ной натягнув мені сорочку через голову, але я притиснула його руку до свого живота, щоб не дати йому розстебнути мої штани. Він з'єднав свої пальці з моїми, задовольняючись тим, що просто лежав зі мною.

«Ти в порядку?»

Я здригнулася, потопаючи в провині. «Я не сказала Ді. Пробач».

Ной зітхнув. «Все гаразд, Хлоє. Я не збираюся тиснути на тебе, коли ти не готова».

«Я готова, і це не добре. Порушені обіцянки - це не добре. Я бачила твоє обличчя, коли ти зрозумів. Не добре.»

«Я був розчарований, так, але тільки тому, що скучив за тобою. Це був перший раз, коли ти прийшла на одну з наших ігор, щоб побачити

мене, і я провів весь час з тобою в думках. Коли все закінчилося, все, що я хотів зробити, це поцілувати тебе. Натомість я отримав твого брата». Він поцілував мене у скроню. «Я хотів тебе. Спершу. Завжди.»

«Ти маєш мене», - прошепотіла я, але не могла переконати себе в тому, що він захоче мене втримати.

Його брови зішлися. «Тебе турбує щось інше».

Я втягнула тремтячий подих. Так. Потенційна дитина. «Я не хочу про це поки що говорити».

«Гаразд, а про що ти хочеш поговорити?» - запитав він, поглажуючи мене по спині.

У мене не було іншої теми - мій розум був напрочуд порожній - але піді мною було розпростерте одне чудове крило фенікса. «Чому ти вибрав фенікса?»

Ной випустив один сухий смішок. «Тому що знайомство з твоїм братом та іншими, дружба з ними допомогли мені відродитися з попелу мого попереднього життя».

Я посміхнулася, розвеселившись всупереч собі. «І тепер ти прекрасний полум'яний птах?

«Фенікс - це не я, а вони. Нагадування про силу, якої ми досягаємо разом, на полі і поза ним. Це захист, заохочення і... братерство. Як ти вже казала, вони - моя обрана сім'я. Як і ти.»

«Обрана сім'я», - прошепотіла я, проводячи рукою від кінчика крила до його спини. «Вони позаду тебе, підтримують тебе, але вони все ще охороняють твоє серце».

Ной перевернувся, притиснувши мене до себе на грудях. «Як ти».

«Як я», - тихо погодилася я.

Він спостерігав за мною з тихою забавою, і я жила заради щастя в його очах. Я робила це, і я ніколи не зробила б нічого, що могло б завдати йому болю. За винятком того, що я не говорила йому всієї правди.

Я нахилила голову, щоб зустрітися з його поглядом, і емоції всередині мене здійнялися вгору, тиснучи на моє серце і голову, поки я не подумала, що лусну. Якби я справді була вагітна, це б усе змінило.

Як я могла захистити його серце і допомогти йому злетіти, коли я була тією річчю, що його зв'язувала?

Це було б великою помилкою. Мої батьки збожеволіли б, Ді збожеволів би, Ной мав би збожеволіти. Хіба не про це попереджав його дядько минулого тижня? Заманити його у пастку стосунків з вагітністю, але без грошей і слави.

Що, як він вирішив, що Крейг мав рацію? Що якщо з нього нарешті досить і він не захоче мати зі мною нічого спільного?

У глибині душі я знала, що Ной ніколи не покине свою дитину, але я не могла зупинити свій розум від вигадування кожного жахливого «що, якщо», яке переслідувало мене відтоді, як я погодилася зустрічатися з ним. Фантомний біль втрати пронизував мене наскрізь, але я не могла приховувати від нього цю таємницю.

Коли він став таким важливим для мене?

Моє серце калатало, і я сподівалася, що Ной цього не помітить. Тоненький голосок шепотів, що почуття завжди були там, просто я була надто впертою, щоб їх побачити. Інший голос, що звучав зсередини, наполягав на тому, що Ной буде краще без мене.

Він простежив за моєю щелепою. «Що коїться в твоїй голові, Проблемо?»

«Ной, я маю тобі дещо сказати».

Вираз його обличчя не змінився, і я відчула спалах надії. Ной знав мене краще, ніж будь-хто інший, і все одно вирішив бути зі мною кожен день. Можливо, я все ж таки не зруйную наші стосунки.

Перш ніж я змогла підібрати слова, щоб сказати йому, що думаю, що можу бути вагітною, його двері відчинилися, і в них ввалився мій брат.

РОЗДІЛ 22

НОЙ

Ми всі троє завмерли.

Хлоя проклинала себе під ніс, перериваючи момент і підштовхуючи мене з ліжка. Я хотів, щоб Ді знав про нас із сестрою - знав, як сильно я її кохаю, але не таким чином. Обличчя Ді закрилося, і він повернувся, не сказавши ні слова.

Чорт забирай. Треба було ліквідувати наслідки. Хлоя кинулася за мною, і я ледве випередив її в коридорі.

«Ді, почекай», - сказала я.

Він зупинився біля входу у вітальню. «Якого хріна, Ноем?»

Я підняв одну руку, затиснувши іншу на Хлої, щоб утримати її позаду себе. «Це не те, що ти думаєш».

Його щелепа клацнула. «Це виглядає так, ніби ти тримав мою сестру в своєму ліжку, напівголою».

Вона поклала голову мені на плече. «Гаразд, це те, на що це схоже, але тобі потрібно заспокоїти свою дупу».

Я стиснув її стегно, сподіваючись, що вона зрозуміє, що я маю на увазі, і хоч раз замовкне. «Я не жартую з нею».

Ді вимахнув рукою в її бік. «Вона з тобою трахається?»

Сердитий шум позаду мене дав мені півсекунди попередження, перш ніж Хлоя вийшла, розмахуючи руками. Я зловив її за талію, коли вона кинулася на обличчя Ді.

«Ти лицемірна дупа. Ной - один з твоїх найкращих друзів, а ти його ображаєш? Він ставиться до мене з повагою і турботою і навіть слухає, коли я говорю».

Ді витріщився у відповідь. «Я не злюся на Ноя, я злюся на тебе».

«Я доросла людина, яка може робити власний вибір, і я обираю Ноя. Змирися з цим.»

На крик Хлої двері Мака відчинилися, і звідти вискочила голова Єви з розкуйовдженим волоссям. Її погляд ковзнув по бюстгальтеру Хлої та моїх оголених грудях, а потім зупинився на почервонілому

обличчі Ді. Цього разу вона вирішила не втручатися в ситуацію і просто притулилася до дверної рами.

Ді розвів руками і пішов геть. «Змиритися з цим? Я провів з тобою цілий день, і нічого. Ти брехала мені в обличчя. Чим я це заслужив? Чому ти мені не довіряєш?»

Я потер груди, де його слова роз'ятрили рану. Він мав рацію - ми повинні були довіряти йому. Проте Хлоя виглядала так, ніби він дав їй ляпаса, обличчя бліде і змарніле, і я не дозволив би їй взяти на себе основний удар його гніву.

Моє підборіддя піднялося вгору. «Це була моя ідея».

Голова Хлої повернулася до мене, і я зустрівся з нею поглядом.

«Ми хотіли подивитися, як все пройде, перш ніж розповідати всім», - продовжив я.

Ді пирхнув. «Під усіма ти маєш на увазі мене, зокрема. Ви не могли тримати це в таємниці від Єви та інших.» Його ніс роздувся, і він зміряв Хлою ображеним поглядом. «Я очікував від тебе кращого».

Хлоя схопилася за живіт, і я подумав, що через стрес від цієї ситуації їй знову стало погано. Було б добре, якби вона виблювала на нього, адже він так і не навчився поважати приватність чужої спальні.

Ді довго дивився на мою руку, що обіймала Хлою, потім стиснув губи і відійшов. Хлоя спробувала вивільнитися, щоб піти за ним, але я не відпустив її.

«Ні, я піду», - сказав я. «Нам з ним треба дещо прояснити. Єво?»

Вона випросталася зі свого мовчазного місця, щоб відтягнути Хлою від мене, обійнявши її за плечі. «Так. Я тримаю її. Ходімо, Хлоє. Схоже, тобі треба присісти, і, можливо, нам варто знайти твою кофтинку».

Хлоя відпустила руку Єви. «Я не інвалід». Вона озирнулася на мене. «Нам все одно треба поговорити».

Незважаючи на її зловісний тон, посмішка намагалася втекти. У яку б халепу вона не потрапила, я був поруч. «Я тобі зараз потрібен?» Якби вона сказала «так», я б залишився. Без жодних запитань. Ді був мені як брат, але його сестра була для мене всім.

Вона завагалася, потім похитала головою. «Ні, це може почекати. Тобі краще поквартитися, інакше Ді буде на півдорозі до кампусу, перш ніж ти зможеш його наздогнати».

Я обняв її за шию і поцілував у губи. «Я скоро повернуся».

Єва обмахувалася, коли я вибіг з квартири. З голими грудьми. Принаймні температура була достатньо теплою, щоб я не відморозив собі соски. З моїми ногами була зовсім інша історія, коли я натикався на кожен гострий камінь між нашою квартирою і парковкою.

Я мав намір перевірити, чи немає машини Ді, але цей план дій виявився непотрібним. Всупереч занепокоєнню Хлої, Ді не відійшов далеко. Я знайшов його на лавці біля пішохідної доріжки навколо нашого комплексу. Коли наші таємниці стали явними, настала ніч, тож я не міг розгледіти його обличчя. Його розслаблена позиція свідчила про те, що я, ймовірно, не отримаю удару, якщо підійду, але я все одно був готовий.

Він нічого не сказав, коли я сів, повторюючи його позицію, дивлячись прямо перед собою. Дерев тільки починали розпускатися, тому вони не закривали більшу частину виду. Ми дивилися на темну автостоянку, уникаючи один одного, тому що чоловічий кодекс диктував абсолютно ніякого зорового контакту під час обговорення моїх стосунків з його сестрою.

Мовчання тривало кілька хвилин, але я вже звик до мовчання. Тримати язик за зубами було легко. Знайти спосіб заговорити про Хлою, не вибачаючись, виявилось складніше. Я не шкодував про те, що ми зробили. Чорт забирай, я б зробив це знову, якби це означало, що я отримаю Хлою.

Ді був розлючений, що ми приховували це від нього, але, зрештою, те, що ми робили разом, не було його справою. Він не мав права знати про Хлою і про те, з ким вона зустрічається, доки вона сама не вирішить цим поділитися.

Хоча краще не починати з цього.

«Я ніколи не хотів, щоб тобі було боляче». Мій голос пролунав голосно в тихому повітрі, але принаймні Ді не попрямував одразу до своєї машини.

Він простягнув руку вздовж спинки лавки і опустив голову, щоб подивитися на небо. «Я знаю, що це була не твоя ідея».

Я буркнув, не бажаючи підтверджувати правду.

«Це не те, що я мав на увазі, коли просив тебе подбати про неї», - пробурчав він.

«Неважливо, що ти мав на увазі, так само, як і те, що ти просив. З тобою чи без тебе, я б допоміг Хлої в будь-який час, коли б вона цього потребувала. Зрештою, їй ніхто з нас не потрібен. Вона сильна, здібна і дуже крута».

Ді зітхнув. «Ти думаєш, я цього не знаю?»

«Я радий, що ти це знаєш, але твоя думка важлива для неї. Вона там страждає, бо вважає, що розчарувала тебе. Це один з її найбільших страхів. Щоб було зрозуміло, я прийшов сюди не для того, щоб просити пробачення. Я прийшов сюди, щоб переконатися, що ти розумієш, який вплив маєш на Хлою... і щоб переконатися, що ти вибачишся».

Він насупився, дивлячись на зірки. «Я? Це я травмований тим, що бачив її в ліжку з тобою».

Перспектива втратити дружбу Ді, втратити всі зв'язки, якими я дорожив, викликала у мене паніку, але я не став би йому брехати. Або він навчився приймати мої почуття до Хлої, або ні. Найбільше, що я міг зробити, це бути відвертим з ним зараз.

«Мені шкода, що ти дізнався про це саме так, але я не шкодую про жодну мить, проведenu з нею».

Ді посміхався. «Ти шкодуєш, що збрехав мені? Ти хоча б почекав день після того, як вона переїхала, чи кинув слухавку і одразу запросив її до себе в ліжку?»

Його звинувачення боляче вдарило, але, на відміну від Крейга, я не відчув, що мій темперамент виходив з-під контролю. Ді говорив зі злості, і я сподівався, що ми зможемо пережити цю ніч, не зруйнувавши жодних стосунків.

Я видихнув, ретельно підбираючи слова. «Я так не роблю, і ти це знаєш».

«Я думав, що знаю», - пробурмотів він. «Виявляється, я знаю не так багато, як думав. Я очікував, що ти прийдеш сюди вибачатися і благати мене про схвалення».

«Мені не потрібне твоє схвалення. Твоя думка, твоя дружба важливі для мене, і я роками тримався осторонь з поваги до тебе. Цей час минув. Я не хочу вибирати між вами двома, але якщо ти змусиш мене, я виберу її. Я завжди обиратиму її».

Ді повернувся, щоб подивитися на мій вираз обличчя, і я дозволив йому побачити правду на моєму обличчі. Я б оплакував команду, яку ми створили, але я б пожертвував усім заради Хлої. Спалив би його дотла і танцював би з нею на попелищі.

Він тихо вилаявся собі під ніс, і щелепа його цокотіла. «Я розлючений, що ви, народ, брехали мені, і мені боляче, що ви думали, що вам потрібно ховатися. Можливо, мені знадобиться трохи часу, щоб пережити це, але я ніколи не змушу вас обирати. Хоча, можливо, я заплачу адвокатам, щоб вони надерли тобі зад, щоб компенсувати образ тебе і Хлої, який я ніколи не зможу стерти».

Я ненавидів затяжну образу між нами, але Ді не відвернувся від мене, як я боявся. «Твоя довбана дупа вдерлася до моєї кімнати. Розбирайся з наслідками, як великий хлопчик. Ти збираєшся налагодити стосунки з Хлоєю самотійно, чи мені знову затягнути тебе туди?»

«Слухай, сьогоднішній вечір був для мене шоком, але я все владнаю з Хлоєю. Я занадто бурхливо відреагував, бо думав, що вона відчуває себе комфортно, розповідаючи мені все. Це неприємна несподіванка дізнатися, що у нас все ж таки є кордони. Незважаючи на мій дурний балакучий рот, вона ніколи не могла мене розчарувати. Я подбаю про те, щоб вона це знала». Він поплескав мене по плечу. «Я все ще незадоволений секретами, але я попрацюю над цим сам. Чесно кажучи, я радий, що вона нарешті зламалася заради когось. Хлоя найщасливіша, коли піклується про інших людей. Я почуваюся краще, знаючи, що тепер у неї є хтось, хто піклується про неї. Хоча вона не вміє обирати собі хлопців, тож не дай їй все зіпсувати».

Туга стрічка на моїх грудях розслабилася, і я зробив повний вдих вперше відтоді, як він увірвався до моєї кімнати. «Я кохаю її. Ніщо не

зможе відірвати мене від Хлої. Навіть вона».

Ді розсміявся, і останнє моє напруження зникло. «Щастя тобі, друже, і вибач, що вдерся. Мені дуже шкода.»

«Може, наступного разу постукаєш, якщо не хочеш бачити свою сестру голою».

«Може, замкнеш двері», - відповів він.

«Може, не заходитимеш до моєї кімнати».

Він насміхався. «Ніби це допоможе.»

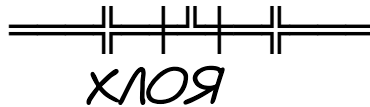
«Повинно. У нас немає звички бігати без одягу деінде».

Він кивнув на мої груди. «Твої соски говорять про інше.»

«Не чіпай мої соски.»

Ді встав і пробурчав: «Я позичу Хлою. Ти зможеш отримати її назад пізніше.»

Я буркнув. Чорт забирай, я поверну її пізніше. Тепер, коли наша таємниця була розкрита, я не міг відпустити її знову.

«Це була не Ноева ідея, а моя». Правда вирвалася з мене приблизно через дві секунди після того, як Ді увійшов до моєї квартири.

Я стояла у вітальні зі сплутаними пальцями перед собою, борючись із бажанням виблювати. На той момент мені було байдуже, що відбувається в моєму шлунку, я просто хотіла, щоб це припинилося. Я тримала себе в руках заради Єви, але вона зникла у своїй кімнаті, щойно ми почули, як зачинилися двері.

Ді кивнув і потягнув мене до себе на диван. «Я знаю, але чому? І не мороч мені голову. Я знаю.»

Я все одно гралася з цією ідеєю, просто за звичкою, але це був не той час. «Спочатку я думала, що не хочу, щоб хтось бачив, як наші стосунки згорають у вогні. У мене ніколи не виходило з побаченнями, ти ж знаєш. Якщо ми триматимемо це в таємниці, я зможу вдавати, що це несерйозно, що я не ризикую своїм серцем. Я не можу програти,

якщо не намагаюся. Розповісти тобі - зробило б це реальністю. Але зараз я не хотіла ризикувати, щоб щось зруйнувало це».

Ді накрив мою руку своєю. «Тільки ти вважаєш себе невдахою. Вибач за те, що я сказав раніше. Мені було боляче, тому що я хотів, щоб ти поділилася зі мною своїми важливими речами, але я не повинен був покладати на тебе свої очікування. На відміну від більшості людей, яких я знаю, ти не боїшся занурюватися в щось нове. Іноді щось не виходить, але ти одразу ж піднімаєшся і пробуєш щось інше. Всі ті часи, коли ти зазнавала невдач, були лише кроками на шляху до життя, якого ти хочеш. Я пишаюся твоєю стійкістю».

Я закотила очі. «Звісно, тільки я так боялася стосунків, що взяла з Ноя обіцянку не розповідати тобі про це, хоча це було буквально перше, про що він заговорив після того, як ми поцілувалися на вечері випускників».

Рука Ді стиснула мою. «Ви, народ, переспали на вечері випускників?» Він відкрив рота, ніби збирався поставити ще одне запитання, а потім закрив його і похитав головою. «Ні. Мені не потрібні подробиці. Мені і так буде важко стерти з пам'яті образ тебе і Ноя на його ліжку. Мені не потрібно додавати до цього ще й свою уяву. Поки ти щаслива, я щасливий, навіть якщо ти мені про це не кажеш. Але, можливо, переконай свого хлопця почати замикати двері».

Я посміхнулася, спокусившись все одно розповісти подробиці, але згадала про маленьку проблему з пропущеними місячними. Ще один секрет, яким я не збиралася ділитися з ним одразу. Незважаючи ні на що, Ной заслуговував дізнатися першим.

«Або ти міг би постукати», - відповіла я йому.

«Він так і сказав», - пробурмотів Ді, стоячи на ногах. «Ти завжди була сильнішою між нами, але я радий, що тепер у тебе є Ной, на якого ти можеш спертися. У нас все гаразд?»

«Так.» Я підскочила і обхопила його за талію, стримуючи сльози, коли притискалася до нього.

Він дозволив мені стиснути його так сильно, як я могла, як тоді, коли ми були маленькими. Це було схоже на обійми з цегляною стіною. Я ніколи не знала, що він вважає мене сильною, а я ніколи не вважала

свої невдачі сходинками до чогось більшого. Його погляд не позбавив мене від багаторічної невпевненості в собі, але він змусив мене замислитися над моїм вибором в іншому світлі. У добрішому.

«Я люблю тебе, сонечко», - тихо промовив він. «Не зламай Ноя. Я б не хотів бачити, що станеться, коли він втратить своє лайно».

Я розсміялася і відступила назад. «Це видовище, на яке варто подивитися».

Як тільки двері зачинилися за Ді, Єва накинулася на мене. У буквальному сенсі. Вона вискочила зі своєї кімнати, використала диван як важіль і ледь не схопила мене в летючих обіймах. Дивом ми втрималися на ногах, але моє щасливе сяйво від обіймів зникло, коли обидві її руки приземлилися на мій живіт.

Жахливе відчуття проповзло по моєму хребту, і Єва підтвердила його, коли подивилася на мене широко розплющеними очима.

«Ти вагітна?»

РОЗДІЛ 23 : ХЛОЯ

Що за лайно? Я роззявила рота на Єву, і мій шок, мабуть, був достатньою відповіддю, тому що вона завищала і затанцювала по вітальні.

Це була не та реакція, якої я очікувала. Чорт забирай її та її екстрасенсорні здібності.

Наступного разу я зловила її руку на наступному пасі. «Повільніше, у мене паморочиться в голові».

«Вибач.» Вона знову потягнулася, щоб торкнутися мого живота, і я відштовхнула її.

«Ти припиниш це? Я не знаю, чи я вагітна. Я пропустила останній менструальний цикл, і мене часто нудить. І втома. І соски болять, але це може бути через Ноя».

Посмішка Єви ставала дедалі ширшою, тож я змусила себе припинити словесний пронос. «Ти зробила тест?»

«Ще ні. Я зрозуміла це тільки сьогодні на гри».

Вона штовхнула мене назад на диван, так само, як і Ді. Не дивно, що вони були друзями. «Що сказав Ной?»

Мій погляд опустився на пальці ніг, коли я сіла. «Я не сказала йому. Нас перервав вражаючий вибір часу Ді».

«Гаразд, тоді йди через сходовий майданчик і скажи тому чоловікові, що він буде татом твоєї дитини. Або ми можемо спочатку зробити тест, щоб підтвердити це. Мене влаштує будь-який варіант».

Я відвела волосся від обличчя в тугий хвіст, потім згадала, що не взяла з собою резинки. Коли я відпустила його, пасма впали навколо мене, приховуючи обличчя. «Нам обов'язково робити це сьогодні?»

Єва нахилилася, щоб зазирнути в моє волосся. «Чому ти чекала?»

З таким же успіхом я могла б сказати їй правду, адже за останню годину я вже один раз оголилася перед Ді. «Тому що я боюся, що Ной покінчить зі мною, якщо дізнається. Я королева невдах, і поки що йому це подобається. Але це не качка, що втекла, і не маленька пожежа. Це дитина - зобов'язання на все життя».

Вона відкрила рот, але я підняла руку. «Ще не все. У нас обох ще рік навчання в коледжі, і Ной точно знає, чим хоче займатися, коли закінчить його. Як я можу сказати йому, що плани змінилися? І як мені зробити так, щоб він не образився на мене, якщо він все-таки залишиться?»

Вона так розсміялася, що мало не впала з дивана. Як грубо. «О, люба. Ні. По-перше, для того, щоб зробити дитину, потрібні двоє людей. Ця помилка, і я офіційно заявляю, що я не згодна з думкою, що будь-яка дитина - це помилка, поділяється порівну між вами обома». Ной знав, на що йшов, буквально. Він встромив у тебе свій член - він повинен бути готовим до наслідків».

Легка паніка, з якою я жила цілий день, трохи вщухла, коли я почула її логіку. «Я згодна з тобою, але...»

«Ніяких «але». У Ноя є свої проблеми, але бути з тобою - не одна з них. Він не створений для випадкових зв'язків, пам'ятай».

Дивно, але я не сумнівалася в почуттях Ноя до мене. Він мільйон разів показував мені, що я йому небайдужа - можливо, навіть більше, ніж небайдужа - але Єва цього разу не володіла всією інформацією.

Вона не знала про те, що його дядько наполягав на тому, що народження Ноя зруйнувало життя його батька, або про рішучість Ноя довести, що він кращий за свого батька. З усіх речей, які я могла зробити, щоб відштовхнути його від себе, незапланована дитина, здавалося, була на першому місці в списку.

Єва постукала мене по руці. «Перестань думати про щось жахливе. У мене є ще. По-друге, очікування все одно не вирішить жодної з цих проблем. Якщо Ной покине тебе заради цього, а він цього не зробить, то він ніколи не був гідний тебе з самого початку».

«А що, якщо я його не варта?» - запитала я тихим голосом.

Вона вказала на мене. «Ні. Я знаю, що ти коронувала себе королевою невдах, але це не так. Всі роблять помилки, всі іноді роблять поганий вибір, ти не негідна любові через це або через будь-яку іншу причину, пов'язану з Ді. Ти повинна говорити це, поки не повіриш у це. Скажи: «Я гідна любові».

Єва дивилася на мене, поки я не пробурмотів: «Я гідна любові».

«Голосніше», - зажадала вона. «Впевнено.»

«Я гідна любові». Щось полегшало в моїх грудях, тож я повторила це ще раз.

Єва посміхнулася. «Так, дівчинко. Тепер треба зробити так, щоб нас почули сусіди».

Я повторила цю фразу разом з нею, збільшуючи гучність, поки ми не прокричали її на весь всесвіт і не впали зі сміху поруч один з одним.

Єва обійняла мене, міцно притиснувши до себе. «Краще?»

Я потерла скроню. «Так. Не впевнена, що це прилипне, але я виснажена. Не думаю, що витримаю ще одну емоційну розмову сьогодні ввечері. Може, ввімкнемо кіно чи ще щось? Я сумую за часом, проведеним удвох». Єва глянула на двері, і я звузила очі. «Хіба що у тебе немає якихось невідкладних справ в іншій квартирі?»

Вона посміхнулася мені. «Ні. Нічого невідкладного».

У спалаху прозріння, гідного Єви, я зрозуміла, що вона вийшла з кімнати Мака без нього. З сексуальною зачіскою. Мак ніколи не пропускав нагоди вляпатися в драму. Або його не було вдома, що мало ймовірно, оскільки Єва не мала причин проводити час у його кімнаті наодинці, або йому стало зле за ті пару хвилин, які ми провели, кричачи одне на одного в коридорі.

У мене перехопило подих. «Ти і Мак...»

Вона не дозволила мені зайти далі, затуливши мені рота долонею. «Ми не говоримо про мене».

Я спробувала відсмикнути її руку, але Єва була напрочуд сильною. «Тепер говоримо», - пробурмотіла я.

Її обличчя впало, і вона відступила, щоб згорнутися в клубок на іншому кінці дивана. «Нічого, з чим я не можу впоратися».

Я показала на неї. «Тоді чому ти робиш таке обличчя замість того, щоб танцювати по кімнаті, як ти робила, коли я сказала тобі, що я можу бути вагітною?»

Вона відмахнулася від мого пальця. «Я, мабуть, облажалася.»

«Чорт, це заразно», - прошепотіла я, викликавши її сухий сміх.

«Не в тому сенсі, що облажався. У нас з Маком є... дещо вже деякий час».

Вона спостерігала за мною, каталогізуючи мою реакцію, а я не могла чесно сказати, що я відчуваю. Не здивування, не зовсім. Мені хотілося закричати: «Я так і знала!», але я не вважала це можливим. Єва і Мак були друзями набагато довше, ніж я їх знала. Хіба вони не спробували б зустрічатися раніше?

Мені дуже хотілося дізнатися, як їхній зв'язок можна кваліфікувати як невдачу, але, напевно, мені слід було полегшити собі життя. «Як довго?»

Єва скривилася і опустила голову на коліна. «Відтоді, як ти переїхала до мене. Спочатку все було чудово. Цей наш кумедний маленький секрет - друзі з перевагами - і я подумала: «Чому ми не зробили цього кілька років тому?»

Я підсіла ближче, розтираючи їй спину. «Можу з упевненістю сказати, що ми всі задавалися цим питанням».

«Це не здавалося гарною ідеєю. Його батьки одружені так міцно, що не віриться, що це реально, а Мак завжди хотів мати те, що мають вони. Я бідна маленька багата дівчинка з батьками, які не живуть разом, і не маю жодного бажання виходити заміж. Ніколи. Я б його знищила».

У мене було так багато запитань. Чи знав хтось ще? Хто це почав? Про що вона, в біса, думала? Ніщо з цього не здавалося особливо корисним. Вона виглядала щиро засмученою, принаймні настільки, наскільки Єва ніколи не дозволяла нікому бачити.

«Що змінилося?» - запитала я.

Єва підняла голову і почухала ніс. «Він трахався весь перший курс, тож я подумала, що, можливо, він відійшов від ідеалу. Може, ми зможемо трохи розважитися, не зациклюючись на цьому».

«А потім ви вляпалися?»

«Гірше. Він.»

Я шипіла від такого підтексту. Єва засмутилася не через те, що Мак розбив їй серце - вона засмутилася через те, що збиралася розбити його. Або вже розбила.

«Чому Мак не вийшов у коридор раніше?»

Моє невпевнене запитання змусило її здригнутися, і я подумала, чи не попросити Ноя перевірити, як там Мак. Тим паче, що Ной міг би впоратися з емоційною Євою своєю постійною присутністю. Я ж належала до стилю роботи з емоціями «напитися і зробити щось дурне».

«Ми посварилися», - зізналася вона.

Від шоку я роззявила рота. Я не могла уявити, щоб Мак з кимось сварився, не кажучи вже про Єву. Щоразу, коли я бачила, що вони не погоджуються, Єва говорила йому, як він повинен реагувати, і він підкорявся.

Ніби відчуваючи мою недовіру, вона нахилила голову, щоб подарувати мені сумну посмішку. «Я знаю. Мак не бореться - він живе, щоб робити людей щасливими, але останнім часом він... не такий».

«Щасливий?»

«Я так не думаю. У нього є емоційні потреби, і як би я не старалася, я не можу їх задовольнити. Мак веселий, гарячий, талановитий, він один з моїх найкращих друзів, і думка про побачення з ним лякає мене так сильно, що мені довелося позичити у мами заспокійливі ліки від тривоги».

«Четвер?» Вона почистила плінтуси, а потім відключилася на дивані на десять годин.

«Четвер», - похмуро відповіла вона. «Сьогодні він поставив мені ультиматум після гри, якщо ти можеш в це повірити. Зустрічайся зі мною або позбудешся члена. До речі, це пряма цитата».

Я стиснула губи, поки не змогла контролювати лоскотання в горлі від снікерса. Ситуація дійсно не була смішною. «Я так розумію, ти не погодилася».

Єва здулася ще трохи. «Ні, а він справді думав, що я погоджуся. Я бачила це в його очах - як частина його маніакального щастя зникла, коли він зрозумів, що я не жартую».

Моє серце боліло і за неї, і за нього, але зараз Єва була моїм пріоритетом. Я не дуже добре справлялася з розбитим серцем, і я точно

не знала, як поводитися з тим, що хтось є причиною, а не наслідком. «Кохання - це складна річ. Зазвичай я б запропонувала підпалити його шорти, але в даному випадку це не здається правильною відповіддю».

Вона нахилила голову, щоб посміхнутися мені, в її очах заблищали сльози. «Звісно, ні, але я ціную твою готовність одразу перейти до підпалу. Я люблю його, але не так, як він заслуговує на любов. Він заслуговує на всепоглинаючу, неконтрольовану любов, коли все інше відходить на другий план».

Я погладила її волосся з мокрого обличчя. «І це не ти?»

«Це не я», - прошепотіла вона. «Я не впевнена, що це коли-небудь буду я».

Мені стиснуло горло від схожості з моїм власним досвідом з Ноєм, за винятком того, що в глибині душі я хотіла зустрічатися з ним. Страх стримував мене - і досі стримує. Кохання, яке вона описувала, дуже нагадувало тріпотіння в моїх грудях і жар у животі, зростаюче щастя, таке велике, що я не могла стримати його в своєму тілі. Коли я була з Ноєм, решта світу зникла.

Напрочуд легко знання проникало в мене. Я кохала Ноя. Кожен аспект мого життя був кращим, коли він був поруч, що робило одкровення дитини набагато страшнішим. Як я вже казала Ді, невдача не мала значення, коли мені не було чого втрачати. Раптом я могла втратити все.

Тихий голос у глибині моєї свідомості підказував, що я також можу отримати все, що коли-небудь хотіла, якщо просто поговорю з ним. На жаль, цей голос був недостатньо гучним, щоб повністю заглушити страх.

Незважаючи на паскудні обставини, Єва зробила мені подарунок. Вагому причину відкласти розмову з Ноєм до завтра.

Я поклала голову їй на плече. «Гаразд, у нас дівоча вечірка. Ніяких пенісів. Тільки фільми про супергероїв і морозиво, поки ми не відключимося».

Єва обняла мене за плечі. «Гаразд, але ти маєш пообіцяти мені, що поговориш з Ноєм вранці і пройдеш тест у будь-якому випадку».

Мій живіт стиснуло, але, можливо, це було хвилювання, змішане з нервозністю. «Гаразд. Сьогодні ввечері відволіктися на дупу Кріса Еванса, а завтра - реальне життя».

Так чи інакше, все мало змінитися.

РОЗДІЛ 24 : НОЙ

Хлоя так і не повернулася до моєї квартири. Я помітив це, але Мак відволік мене, відскакуючи від стін, як малюк, що випив кілька «Ред Буллів» і миску «Скіттлз». Тінь в його очах змусила мене піти з ним, але тільки після того, як Єва написала мені смс, я погодився, що не побачу Хлою до ранку.

Приходь за нею завтра.

Жодного контексту чи пояснення, але Єва вірила в те, що треба переходити одразу до суті. Вона також вірила в комунікацію. Якщо у Хлої були проблеми, Єва не дозволяла їй відсиджуватися, тож я піддався на наполягання Мака, щоб ми зіграли з Ді епічний турнір з Маддена, перш ніж він мав піти.

Шоу та АрДжей пішли першими, пішли до своєї кімнати близько опівночі, а я залишив Мака та Ді битися десь о другій годині. Я заліз у ліжко сам, але, незважаючи на справжній футбольний матч, який я зіграв раніше, і все те лайно, що сталося після нього, я не був втомлений. Я постійно повертався до розмови з Хлоєю, яку перервав її брат.

Я не хочу про це говорити.

Щось налякало її - ще до того, як Ді вдерся до нас. Я схрестив руки за головою і прокрутив у пам'яті події того дня. Ніщо не привертало моєї уваги, але зрештою це не мало жодного значення. Що б її не налякало, ми впораємося з цим разом.

Я дивився, як тіні грають на стелі, і чекав, коли закрадуться сумніви, але вони так і не прийшли. Ді знав про нас, а я спалив всі мости з Крейгом. Мені потрібно було вирішити, чи хочу я зв'язатися з батьком, але в глибині душі я вже знав, що зателефоную йому. Було занадто багато питань без відповідей, щоб залишити його в моєму минулому.

Я посміхнувся в темряву. Хлоя схвалила б. Вона, напевно, була б прямо там, тримаючи мене за руку. Я сподівався, що вона знає, що я зроблю те ж саме - що б їй не було потрібно, я підтримаю її. Можливо, настав час сказати їй про це, а також про те, що я безнадійно закоханий у неї.

Якби побачення лякали її, вона, мабуть, спробувала б кинути мене, коли я заговорив би про вічність. Добре, що мене було не так легко відштовхнути.

Якщо тільки Єва не втрутилася, мабуть. Я перевернувся на спину і уткнувся обличчям у подушку. Це була довга ніч без Хлої, що згорталася калачиком поруч зі мною.

Наступного ранку я присів навпочіпки біля клубка жіночих кінцівок на дивані. Три пінти підталого морозива стояли на журнальному столику позаду мене поруч із відкритим ноутбуком Єви. Хлоя спала на дивані обличчям донизу, звисивши одну руку, пальці торкалися підлоги, а ноги переплелися з ногами Єви.

Я прибрав з її обличчя вільний локон темного волосся і провів великим пальцем по її щелепі. Вона притиснулася до моєї руки, і зморшки на її лобі розгладилися. Моя дика дівчинка не була ранковою людиною навіть у найкращі дні. Але це не завадило мені хотіти прокидатися поруч з нею до кінця життя.

Вона прошепотіла моє ім'я, і моє серце вирвалося з грудей. Я чекав стільки, скільки їй було потрібно, робив усе, щоб переконати її, що це кінцева гра. Хлоя була для мене всім, завжди була. З першого разу, коли її очі зустрілися з моїми, вона посміхнулася так, ніби ми поділилися секретом.

Я думав, що це буде помилкою через Ді та моє минуле. Можливо, так воно і було б, а можливо, помилкою було те, що вона так довго відштовхувала мене.

Щойно я вирішив дати їй поспати, як вона моргнула на мене сонними зеленими очима і застогнала. «Таке світло».

Я посміхнувся до неї. «Доброго ранку, Проблемо.»

Обличчя Хлої зблідло, а очі розширилися. «Мене зараз знудить».

Вона штовхнула мене за руку і ноги Єви, а потім побігла до своєї ванної кімнати. Єва бурчала, згорнувшись калачиком на дивані, а я хмурився через відсутність алкоголю для такого ранку. Хлої нудило вже більше тижня, але вона казала, що це пов'язано з їжею.

Я пішов за нею по п'ятах, схопивши пляшку з водою з тумбочки біля ліжка і поставивши її на стійку у ванній кімнаті. Вона опустила коліна на пухнастий фіолетовий килимок і закинула верхню половину тулуба на сидіння унітазу. Я втиснувся поруч і поклав руку їй на потилицю. Мене охопила тривога, коли її стогін відлунював від води.

«Чому я не можу просто виблювати і відчувати себе краще?»

Вона явно не зверталася до мене, але ніщо в цьому не здавалося нормальним. «Хлоє, з тобою все гаразд?»

Її тіло розслабилася, і вона притулилася щокою до руки на сидінні. «Так, просто моя звичайна ранкова рутинна».

Коли я присів поруч з нею в маленькій ванній кімнаті, мене пронизала неприємна думка. «Те, що ти хотіла мені сказати...»

Її погляд впився в мій, сповнений страху, який я ніколи не хотів, щоб зі мною асоціювався.

«Ти вагітна?»

Вона на секунду заплющила очі, а коли розплющила їх знову, вони блищали від невипланих сліз. «Можливо? Не знаю. Вчора я зрозуміла, що пропустила останню менструацію, і мене нудило. Я знаю, що ми використовували презервативи, але вони не на сто відсотків ефективні. Я не робила тест».

Я сів назад на п'яти, але не прибрав руки з її голови. Бляха-муха. Як таке могло статися? Ми ж були обережні. Я відчайдушно шукав альтернативні пояснення, але Хлоя знала своє тіло. Якщо вона думала, що може бути вагітною, я їй вірив. Мені ніколи не спадало на думку, що дитина може бути не моєю.

В моїй голові одна за одною проносилися думки: заняття, наступний футбольний сезон, візити до лікаря, реакція Крейга, одруження. Вага ще однієї людської істоти давила мені на груди і не давала дихати. Хлоя відвела погляд, швидко моргнула, і все різко постало перед очима. Як довго вона сама переживала через це?

Під шоком і тривогою жила крихітна частинка задоволення. Вона була не сама. Дитина точно не входила в наші плани, але я точно знав, що якщо у мене будуть діти, то я хочу, щоб вони були від Хлої. Ми б

пройшли через це разом, і я б зробив усе можливе, щоб захистити її від будь-яких негативних наслідків.

Вона ще раз сухо схлипнула, потім витерла рот зап'ястям. «Мені дуже шкода. Все не повинно було так статися. Я повинна була залишити стару себе позаду і почати робити кращий вибір у своєму житті. Я думала, що зробила це, але потім потягнула тебе за собою».

Я зібрав її волосся і притримав його подалі від країв унітазу. «Зі старою тобою не було нічого поганого.»

«Тоді чому ти відмовив мені першого разу?»

Я ніжно смикнув її за кучері. «Тому що я не був готовий. Мої почуття до тебе налякали мене. Ти налякала мене. Я все життя намагався з усіх сил відійти на другий план, а ти безкарно жила на першому. Я не міг відвести погляд».

«Так, наче катастрофа поїзда», - пробурмотіла вона.

«Ні, як прекрасна вітрину магазину, яку я хотів, але не міг мати. Я щойно зустрів Ді, щойно зрозумів, як це, коли люди справді піклуються про мене. Я боявся, що зроблю невірний крок і все зруйную».

Її плечі піднялися і опустилися з глибоким вдихом. «І тоді я пішла далі і зруйнувала все для тебе. Я зрозумію, якщо ти захочеш піти - у мене є звичка відштовхувати людей, - але я залишу дитину. Якщо вона є.»

Я намотав її волосся на кулак і тягнув, поки вона не підняла до мене обличчя. «Я нікуди не піду. Чому ти так впевнена, що хочеш мене прогнати?»

«Тому що це сталося раніше». Вона смикнула головою, змушуючи мене відпустити. Я скотився на ноги, забираючись з її шляху, коли вона встала, потім зачинив унітаз і спустив воду з більшою силою, ніж це було потрібно.

«Я зустрічалася з одним і тим же хлопцем більшу частину випускного року в старшій школі. Цього разу він, здавалося, не був анітрохи зацікавлений у Ді або його впливі. Ми з Вінсом навіть подали документи до одних і тих самих коледжів. Я думала, що кохаю його».

«Що сталося?» Мій голос був спокійним, але Хлоя, мабуть, відчула мій гнів, що вирував у мені.

Вона вивчала мене краєм ока, поки висувала шухляду і витягала нову зубну щітку. «Мої батьки поїхали за місто на вихідні і випадково взяли ключі від моєї машини. У мене було побачення з друзями, тож Вінс дозволив мені позичити його машину. Я потрапила в аварію. Це була моя провина. Я гралася з радіо і проїхала на знак «стоп». Інший хлопець, очевидно, був за кермом танка, тому що зіткнення розстрошило машину Вінса».

Моя щелепа клацнула, коли я здогадався, до чого це призведе. «З тобою все гаразд?»

«Так, лише кілька синців від подушки безпеки та ременя безпеки. Вінс розлютився. Сказав, що йому набридло, що я егоїстична і безрозсудна. Останнє, що він мені сказав, було те, що я не варта таких проблем».

Навіть знаючи, що історія закінчилася не на користь Вінса, я хотів знайти цього засранця і познайомити його зі своїм характером. Він так сильно вплинув на Хлою, що вона вирішила, що не варта того, щоб її любили. До біса це. Я щодня б доводив, що він помиляється, доки Хлоя не повірила б мені.

Я обійняв її за талію ззаду і зустрівся з її очима в дзеркалі. «Я люблю твої проблеми. Я люблю твій гострий язик і твою шалену завзятість. Твій незламний дух і м'яке серце. Я кохаю тебе, і ти - все, про що я коли-небудь мріяв. З дитиною чи без неї».

Хлоя шморгнула носом і поклала свої руки поверх моїх на свій живіт. «Це Ді допоміг тобі придумати це, коли він нарешті визнав, що між нами все змінилося?»

«Нічого не змінилося, Проблемо. Це завжди була ти. Я просто не мав слів до цього моменту».

«То це не Ді?»

Мені не вистачало дразливого блиску в її очах, але я все одно мусив помститися. Мої пальці впилися в її бік, змушуючи її верещати від сміху, поки вона не закричала, щоб я зупинився. Вона смикнула мене за зап'ястя, намагаючись звільнитися, але мене влаштовувала її

поточна позиція. Я подався стегнами вперед, притиснувши її до стійки, і вона одразу ж затихла.

Повітря між нами нагрілося, але вона ще не закінчила. «Одна з переваг цієї катастрофи в тому, що нам більше не потрібні презервативи. Ти ж не можеш зробити так, щоб я знову завагітніла».

Я прогарчав згоду. «Це перевага. Я б хотів бути всередині тебе, щоб між нами нічого не було».

Хлоя посміхнулася. «Ми можемо це влаштувати».

«Ти впевнена ...»

Вона потягнулася, щоб прикрити мені рот рукою. «Я теж тебе кохаю, знаєш, усім своїм єством, особливо, коли ти в мені. Ти завжди змушував мене відчувати, що мене більш ніж достатньо, навіть до того, як я впустив тебе в свої штани. Крім того, я досить новачок у цих дорослих стосунках, але я впевнена, що саме зараз ти маєш витатувати моє ім'я на своїй дупі».

Я провів язиком по її долоні, і вона затремтіла, притиснувшись до мене. «Намагаєшся позначити свою територію?»

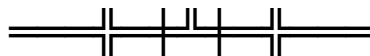
Хлоя з ляпасом опустила руку назад на стійку. «Так, чорт забирай. Якщо хтось ще до тебе доторкнеться, я буду битися за тебе».

«Ніякого повернення назад», - попередив я.

«Я не маю наміру повертатися. Нова я готова і бажає зіткнутися з викликами, доки я маю тебе». Хлоя зітхнула і поклала голову мені на груди, щоб подивитися на мене. «Спочатку мені треба почистити зуби, але ти підеш зі мною на тест?»

Я ковзнув руками по вигинах її стегон, нахилиючи її вперед над раковиною, поки мій член не опинився між її сідницями. «Я за кермом, а потім ми відсвяткуємо. У будь-якому випадку».

Тепло затьмарило її погляд, і вона кивнула.

Через п'ятнадцять хвилин я вмовив свій член підкоритися, принаймні, поки ми не отримаємо відповіді, і Хлоя стискала крихітний пластиковий пакетик з тестом на вагітність всередині. Я все ще не міг

повністю змиритися з реальністю дитини, але був у захваті від того, що ми разом збиралися розібратися з результатами.

Вона поклала до рота ще одного жувального ведмедика, що було небезпечно, коли Хлою наближалася до рядів із солодощами, і продовжила розмову, яку ми розпочали в машині. «Я розумію, що своєю вражаючою плодючістю я ніби вкрала шоу, але як бути з Крейгом і листом від твого батька?»

«Я розберуся з ними».

Хлоя звузила на мене очі. «Ні хріна ти не впораєшся. Якщо ми робимо це разом, ми робимо це все разом».

Я хихикнув і поцілував її в шию. «Гаразд. Одна криза за раз. Давай з'ясуємо, чи є у мене суперплавці, а потім розберемося з моїм лайном».

Ми дійшли до тротуару, що вів до нашого сходового майданчика, і я різко зупинився. Здалеку я почув шурхіт і стукіт чогось, що вдарилося об бетон біля наших ніг, але мій погляд був прикутий до чоловіка, який стояв біля дверей моєї квартири.

Він був високим і широким, збудованим як лайнбекер⁴, з темно-рудим волоссям до плечей. Татуювання вкривали його руки та під рукавами футболки. Коли він повернувся, на його підборідді з'явився знайомий шрам, який залишився відтоді, як він стягнув мене, п'ятирічну, з велосипеда перед тим, як я врізалася в дерево на швидкості, що здавалася мільйоном миль на годину.

Ми перекотилися через тротуар, і він подряпав своє підборіддя до крові. Зелені очі, такі ж, як у мене, подивилися на мене, і похмуре обличчя розгладилося, на зміну йому прийшов насторожений вираз, який я бачив у дзеркалі протягом багатьох років.

«Ною», - сказав він.

Це було не питання, а констатація факту, тому що він впізнав мене так само впевнено, як і я його. Хлоя тихо зітхнула поруч зі мною, але я не міг відірвати очей від батька.

«Майка, що ти тут робиш?»

РОЗДІЛ 25

ХЛОЯ

Майка не відповів на його запитання, і мій погляд бігав між ними, поки ми втрюх стояли під яскравим ранковим сонцем. На їхніх обличчях були однакові безпристрасні вирази, ніби кожен з них намагався довести, що його це хвилює найменше.

Чоловік, що стояв перед нами, був схожий на трохи старшу версію Ноя, тільки з татуюваннями, що вкривали його руки, і небезпечним блиском в очах. Я бачила такий самий погляд обидва рази, коли мене заганяли в кут засранці, але там, де Ной намагався приховати його, Майка носив його, як знак пошани.

Ной не бачив свого батька п'ятнадцять років, а я, по дурості, дуже переймалася тим, щоб справити гарне перше враження. Піт виступив на моїй спині, коли я відчайдушно намагалася не привернути увагу до непотрібного поліетиленового пакета, який я впустила. Тест на вагітність, що визирав з нього, міг би справити належне враження.

Але я не збиралася пасувати перед ним. Можливо, я й припускалася колосальних помилок, але я відповідала за них. І ця теж була б моєю.

«Привіт, я Хлоя». Я повернулася, щоб простягнути руку, але рука Ноя міцно стиснула мене, утримуючи на місці. «Дівчина Ноя».

Ці слова вдарили мене збоку, як тільки я їх вимовила. Після всього, через що ми пройшли, «дівчина» здавалося таким слабким способом описати мої стосунки з ним.

Очі Майки перекинулися на мене, здавалося, що він впіймав мене одним поглядом, а його рот розслабився в напівпосмішці. «Приємно познайомитися з тобою, Хлоє. Я Майка, батько Ноя».

Ноя це не розвеселило. Він зробив крок вперед, направляючи мене за спину. «Я тобі не дзвонив.»

«Крейг дзвонив, щоб попередити мене. Я ніколи не любив виконувати накази, і його наполегливість змусила мене замислитися, що він намагається приховати». Не замислюючись, Майка нахилився і взяв

тест на вагітність, залишивши поліетиленовий пакет на бетоні. Він підняв брову і простягнув його мені. Ось вам і гарне перше враження.

Моє обличчя одразу ж спалахнуло, але я підняла підборіддя, коли взяла у нього коробку. «Крейг такий собі козел. Присяжні все ще не на твоєму боці».

Ной закашлявся від сміху, і я притиснула долоню до його спини, поверх фенікса, прихованого його футбольною футболкою ТУ. Вся ця зустріч була вкрай незручною, але чорт забирай, якщо б я дозволила батькові, який зник на п'ятнадцять років, судити сина, з яким він щойно познайомився.

З вражаючою швидкістю Єва вискочила з квартири, ледь не зіткнувшись з Майкою. Її очі розширилися, коли вона подивилася на нього, і вона швидко відступила до відносно безпечного дверного отвору.

Вона зайняла наші позиції, з Ноем, який грав роль живого щита на випадок, якщо його батько виявиться психом, і похитала головою. «Я не знаю, що тут відбувається, але мені зараз байдуже. Хлоє, твій брат ще не пішов». Її погляд опустився на дурний тест у моїй руці, і вона нахилила голову в бік нашої квартири.

«Чорт», - прошепотіла я, дивлячись на інші двері на сходовому майданчику.

Я вже майже змирилася з Ді, але я не була готова до того, що вся моя сім'я дізнається про потенційну вагітність. Це ніколи не закінчиться, а я ще навіть не використала цей клятий тест.

Ной притиснувся губами до мого волосся і підштовхнув мене до Єви. «Іди. Я буду так швидко, як тільки зможу».

У мене все всередині розтануло від того, як легко він зрозумів, що мені потрібно, і дав мені це. Якби я попросила, у мене не було б жодних сумнівів, що Ной перервав би сварку з батьком, щоб потримати мене за руку, поки я проходитиму цей тест.

Я б не просила. Йому потрібно було довести справу до кінця, не хвилюючись за мене. Це не заважало мені хвилюватися за нього.

«Ти впевнений, що з тобою все буде гаразд? Якщо я тобі знадоблюся, я тут».

Губи Ноя скривилися в маленькій посмішці, яку він часто носив для мене. «Зі мною все буде добре. Я б не хотів давати Ді привід, щоб він замахнувся на мене сьогодні вранці».

Майка втрутився в розмову. «У мене таке відчуття, що Крейг рано чи пізно з'явиться. Якщо ти не хочеш мати справу з його головою, яка вибухне, тобі краще подбати про свої справи наодинці».

Ной насупився. «Чому ти так думаєш?»

Старший чоловік знизав плечима. «Він мій брат».

Єва вперлася руками в стегна. «Ти чула тюремного татуся. Ходімо займемося справами».

Майка розсміявся, але Ной здригнувся.

«Звідки ти про це знаєш?» - запитав він.

Єва кинула на нього жалісливий погляд. «Якщо не хочеш, щоб люди читали твої приватні листи, не залишай їх на журнальному столику». Вона просунула свою руку крізь мою. «Я краду твою дівчину для розваг у ванній».

Ной зашарівся. «Він був у моїх штанах поруч із журнальним столиком».

«Досить близько.» прошебетала Єва, відтягуючи мене, притискаючи свою голову до моєї, щоб прошепотіти. «Вибач, що я пропустила всю веселість раніше».

«Де ти була вранці, коли ми поїхали?» - прошипіла я на неї.

«Дещо сталося. Батько Ноя гарячий. Вібрація поганого хлопчика робить це для мене. Змушує мене бажати, щоб мені подобалися хлопці постарше».

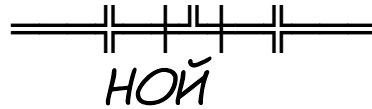
«Чому? Чому ти вбиваєш мені це в голову?»

Вона насміхалася. «Ніби ти про це не подумала».

Біля дверей ми обоє озирнулися на чоловіків, які спостерігали за нами. «Якщо ця пастка для спраги - моє майбутнє, я не маю жодних претензій».

Єва хихикнула і зачинила нас у тихій квартирі. «Ходімо. Можеш погратися з Генрі, поки ми чекаємо на Ноя».

Ця жінка мене зачепила. Я б не пішла на тест без нього, і я не хотіла залишатися сама. Підпал мого гуртожитку, можливо, був найкращим, що коли-небудь траплялося зі мною. Як би я не боялася перевестися до ТУ, я знайшла зв'язки, яких завжди прагнула, в останньому місці, якого очікувала.

Я краєм ока спостерігав за Майкою, коли Хлоя та Єва пішли до своєї квартири. Останні п'ятнадцять років Крейг переконував мене, що мій батько небезпечний, і я не повинен ризикувати з Хлоєю, особливо зараз.

Щойно двері зачинилися, я зіткнувся з ним обличчям до обличчя. «Скажи те, що маєш сказати».

Він розвів руками. «Хіба так вітаються з батьком?»

Я не міг назвати його татом. Просто не міг. Чоловік, якого я знав як тата, зник дуже давно.

«Я не знаю, Майка», - сказав я, схрестивши руки.

Судячи з того, як Крейг описав його, я очікував, що Майка чогось від мене хоче, але інформація Крейга не була об'єктивною. Я чекав, що батько щось скаже, але він лише дивився на мене.

Це був якийсь спосіб залякування? Жарт з ним. Більшість днів я жив у своїй голові. Мовчання мене не турбувало.

«Ти добре зіграв учора», - нарешті промовив він.

Я похмуро відвернувся. «Ти прийшов на гру?»

«Так. У тебе був хороший блок у третій чверті. Цей Мак швидкий».

«Не дай йому почути це від тебе», - пробурмотів я. «Його его вже досить велике».

Майка хихикнув, і його плечі трохи розслабилися. «Дівчина швидша. АрДжей». Він відвів погляд і провів рукою по волоссю. «Слухай, я сподівався, що ми зможемо поговорити без Крейга як посередника».

Я не був проти цієї ідеї, враховуючи кількість питань, які у мене виникли про наше минуле, але Хлоя чекала, щоб зробити клятий тест на вагітність.

«Ми можемо поговорити, але зараз не зовсім...»

Ніби ми його викликали, Крейг піднявся по доріжці в сорочці-поло і штанах-хакі, з презирливою посмішкою на губах. «Майка. Я мав би здогадатися, що ти побіжиш прямо сюди».

Мова тіла Майки змінилася від нервової надії до лінивого презирства. «Так, дзвонити мені було, мабуть, поганим рішенням. Твоєю першою помилкою було припущення, що ти можеш контролювати мої дії».

«Це багато говорить той, хто нічого не робить, окрім як помиляється. А як це - знати, що твої погані рішення коштували тобі сина?» Дротик Крейга влучив у ціль, і Майка здригнувся. Я вже достатньо наслухався рефрену, щоб він більше не впливав на мене.

«Я довірив тобі Ноя, а ти налаштував його проти мене», - вистрілив у відповідь Майка.

Я встиг стати між ними, перш ніж хтось завдав удару. «Що ти тут робиш, Крейг?»

Його губи стиснулися від того, що я назвав його на ім'я без титулу «дядько», але він ніяк не прокоментував це. «Я залишився на додатковий день після конференції, щоб відвідати твою гру. Після нашої останньої зустрічі я подумав, що буде розумно побачити на власні очі, яке життя ти ведеш».

Був час, коли я віддав би все, щоб Крейг прийшов на одну з моїх ігор - щоб він хоч трохи потурбувався про мене, не використовуючи це як шанс нашкодити своєму братові. Раптом мене осяяло: Крейг ревнував мене до Майки. Мій багатий дядько-лікар ревнував до мого колишнього батька-в'язня, а може, й завжди ревнував. Усвідомлення цього нічого не змінило.

«Тобі тут не раді», - сказав я йому. «Не після того, що ти сказав про Хлою».

Крейг насупився на Майку і присунувся ближче до мене. «Я залишаюся при своїй думці, і тобі потрібно схаменутися, перш ніж ти

зіткнешся з жахливими наслідками».

«Ти маєш на увазі, що будеш використовувати свій вплив, щоб зіпсувати мої заняття, якщо я не подам заяву на драфт?»

Він нахмурих брови. «Я визнаю, що грати в НФЛ було б неабияким досягненням, але я б не став робити нічого, що заважало б твоєму навчанню. Я мав на увазі, що ти не повинен дозволяти тим, хто тебе оточує, втягувати тебе у свої проблеми».

«Як бачиш, мене нікуди не затягували. Ти маєш піти звідси зараз же».

Крейг махнув рукою в бік Майки. «Я не піду, поки він не піде».

Моя лють почала зростати через те, що Крейг наполягав на моєму ігноруванні. «Він тут на моє прохання. А ти - ні.»

Брова Майки сіпнулася, але він не виявив жодних інших ознак здивування.

«Йому просто потрібні гроші», - насмішкувато промовив Крейг.

Я повернувся і подивився на дядька. «Які гроші?»

Його очі ненадовго спалахнули панікою, а потім звузилися, і я знав - знав - що б він не збирався сказати, це була брехня.

«Він сподівається використати тебе, щоб зняти гроші з мого банківського рахунку».

Я повернувся до Майки і підняв брову. «І що?»

Обличчя Майки закрилося, і він знизав плечима. «Завжди засранець, старший брате. Не заперечуєш, якщо я поговорю зі своєю дитиною наодинці?»

«Не заперечую. Він більше не твоя дитина. Я його виростив, і я не дозволю, щоб дегенерат, жорстокий колишній в'язень створював йому проблеми. Тобі краще піти, поки я не викликав поліцію».

Майка зробив крок ближче, вторгаючись у простір Крейга. «Ні.»

Я ніколи не використовував свій розмір проти Крейга, але я був на шість дюймів вищий за нього і мав щонайменше сто фунтів м'язів. Майка був більший за мене. Татуйований і небезпечний, хоча я його не боявся. Щоб зробити всю цю безглузду сцену справді безглуздою, Ді, Мак і Шоу вийшли з квартири, щоб стати за моєю спиною. Секундою

пізніше до них приєдналася АрДжей, яка зло зиркнула на Шоу, коли той спробував обійти її ззаду.

Ці ідіоти. Вони й гадки не мали, що відбувається, але все одно прикривали мою спину. У мене стислося в грудях від того, що я хотів їм сказати - як багато для мене означає їхня підтримка. Не вистачало тільки, щоб Єва і Хлоя завалили Крейга, щоб зробити цей кластерний пиздець остаточно завершеним. Можливо, я знайду слова після того, як розберуся з новою драмою.

Обличчя Крейга зблідло, але він підняв підборіддя, ніколи не визнаючи поразки. «Я роблю те, що краще для Ноя».

Я похитав головою. Неймовірно, але я подумав, що він може вірити у власну маячню. Це б пояснило, чому він так відчайдушно намагався тримати Майку подалі від мене. Занадто мало, занадто пізно. «Я в порядку, Крейг. Схоже, нам з Майкою є про що поговорити. Чому б тобі не повернутися в готель, а я подзвоню тобі пізніше».

Він не любив, коли його виганяли, але, зіткнувшись з нерухомою стіною м'язів, він здався. «Я в готелі «Вон». У тебе є мій номер». Крейг жорстко обійшов Майку, який відмовлявся зрушити з місця й на дюйм, і не озирнувся.

Я подивився на своїх друзів, які тепер стояли перед моїм батьком. «Заходьте всередину. Будь ласка.»

Мак відірвав погляд. «Ми не залишимо тебе наодинці з цим хлопцем».

Я закотив очі, одночасно роздратований і зігрітий їхньою абсолютною відмовою. Квола версія Крейга про мій захист не мала нічого спільного з цими хлопцями. Хлоя мала рацію. Моя справжня сім'я не мала нічого спільного з Крейгом чи Майкою, а все, що було пов'язано з цими придурками, які створили незручну ситуацію, було пов'язано з цими хлопцями.

РОЗДІЛ 26

НОЙ

«Я більший за вас усіх», - зауважив я.

Мак смикнув підборіддям на Майку. «Не більший за нього».

Я зітхнув і звернувся до єдиного, хто коли-небудь міг контролювати Мака, окрім Єви. «Ді, забори їх звідси, будь ласка. Я все поясню пізніше».

Ді кивнув і поплескав мене по спині. «Молодець, що відправив Хлою всередину. Вона ніколи не слухає, що я кажу. Гаразд, команда. Повертаємося всередину. Маку, ти можеш поспостерігати за вікном».

За наказом Ді всі мої друзі відступили до нашої квартири, але Мак показав двома пальцями на свої очі, а потім махнув ними в бік Майки, перш ніж зачинив двері. Я любив цих ідіотів.

Нарешті залишившись на самоті, Майка смикнув головою в бік доріжки між будинками. «Хочеш прогулятися?»

Не дуже, але ми навряд чи закінчимо розмову, якщо залишимося між двома квартирами. «Звісно».

Цього разу мені не довелося скорочувати крок, щоб наздогнати людину, яка йшла поруч зі мною. Майка йшов, тримаючи руки в кишенях, так само, як і я, поки ми не пройшли повз парковку і лавку, на якій я розмовляв з Ді напередодні ввечері. Здавалося, минула вічність відтоді, як я сварив його за те, що він погано повадився з сестрою.

Я хотів повернутися до неї, але не був упевнений, з чого почати з Майкою. Надання інформації ніколи не було однією з моїх сильних сторін.

Ніби знаючи, що ми мовчки обійдемо комплекс зі мною на чолі, Майка подивився на мене з трепетом. «У тебе є питання».

Мій рот почав говорити, перш ніж я зміг обміркувати найкращий варіант відповіді. «Чому ти повернувся саме зараз?»

«Ця відповідь була в листі, але я скажу тобі ще раз. Я відсидів свій термін і вийшов на волю. Мені знадобився час, щоб знайти тебе. Я знав, що ти граєш у коледжі, завдяки тому, що Крейг проговорився, але я не знав, де саме».

Я зупинився і витріщився на нього. «Ти говорив з Крейгом?»

Роздратування пройшло по його обличчю. «Так. З його сьогоднішніх коментарів я зрозумів, що мій козел-брат тобі нічого не сказав».

«Ні.»

«Крейгу було так соромно, коли мене засудили, але я не міг примусити себе піклуватися про нього. Твоя мама...» Майка глибоко вдихнув, дивлячись на сосни вдалині. «Я вже втратив усіх, кого любив, окрім тебе, і я був не в тому місці, щоб піклуватися про тебе».

«В'язниця справді здається поганим вибором для виховання дитини».

Він напівусміхнувся на мій сарказм. «Ти маєш рацію, але я був зломлений ще до того, як потрапив до в'язниці.

Я провів багато часу, працюючи над своїми демонами, і на той час, коли я вийшов з темряви, тебе вже давно не було. Крейг вивіз тебе кудись за межі штату. Він був твоїм опікуном, а я втратив на тебе всі права. Зрештою, я сказав собі, що так буде краще для тебе. Ти не будеш за мною сумувати.»

«Ти жартуєш?» - насміхався я. «Мені було шість. Звісно, я сумував за тобою. Я писав тобі листи. Благала приїхати до тебе в гості. Крейг сказав мені, що тобі це не цікаво. Ти ніколи не відповідав, і я повірив йому».

Щелепа Майки стиснулася, але він не показав жодних інших ознак свого гніву, незважаючи на своє минуле. «Я ніколи не отримував твоїх листів. Напевно, так Крейг захищав тебе від свого небезпечного молодшого брата».

Навіть розлючені та ображені, образи Майки не були справжніми образами. Порівняно з постійним приниженням з боку Крейга, мені було важко повірити, що мій батько мав поганий вплив.

«Я ніколи не хотів тебе покидати», - грубо сказав він. «Я шукав тебе скрізь. Але мої ресурси були обмежені, а присутність Крейга в Інтернеті була анемічною».

Я пирхнув, намагаючись утримати себе від того, щоб просто повірити намірам Майки на слово. Він не міг з'явитися через п'ятнадцять років, вибачитися, сказати, що не хотів, щоб моє життя пішло таким шляхом, а потім очікувати, що все буде добре.

Втім, він не помилився щодо Крейга. «Він відмовляється користуватися соціальними мережами, каже, що вони роз'їдають мозок. Всіма справами в Інтернеті займається тітка Мелісса».

«Він завжди дивився крізь пальці на технології як на розвагу. Думаю, після того, як я потрапив до в'язниці, йому стало тільки гірше».

Ми пройшли ще кілька хвилин, нам обом було комфортно в тиші, але в мене виникло останнє запитання. Мої плечі напружилися, вигинаючись вперед. Як я вже казав Хлої під час першого обіду, я не був упевнений, що готовий почути відповідь.

«Що сталося?»

Йому не потрібно було пояснювати, про що я питаю. Майка повернувся в той бік, звідки ми прийшли, і зустрівся з моїми очима. «Як багато ти пам'ятаєш про свою маму?»

У моїй голові промайнув образ усміхненої жінки з темно-каштановим волоссям, що спадало на плечі. Вона співала і танцювала, тримаючи мене на руках. «Небагато. Я знаю, що вона померла незадовго до того, як ти побив когось майже до смерті».

Майка кивнув. «Вона працювала в маленькому барі з грилем. У нас було не так багато грошей, але ми з цим справлялися. Одного разу вночі, по дорозі додому, її збив п'яний водій. Я втратив її. Вона і ти були для мене цілим світом».

У мене защеміло в грудях. Від думки про те, що з Хлоєю щось трапилося, мені перехопило горло.

«Він був нашого віку, молодий, але, на відміну від нас, він походив з грошей. Його адвокати відбулися легким переляком, заявивши, що в усьому винна твоя мама. Це була повна дурня. Він пішов додому, а я напився. Тобі снилися кошмари, бо мами не стало, а я не міг спати без неї. Прийшов Крейг, щоб прочитати мені лекцію, і я відправив тебе з ним. «Іди пограйся з дядьком Крейгом. Тато має щось зробити». Його погляд ковзнув до мене.

Ти все ще називав мене татом тоді. Я підїхав до його будинку, абсолютно тверезий, і коли він відчинив двері з пивом у руці, я вдарив його. Я не припиняв бити його, поки троє випадкових бігунів не відтягнули мене геть».

«Воно того варте?»

«Ні. Це не повернуло твою маму, не забрало біль, і тебе я теж втратив».

Я хотів ненавидіти його. За те, що він піддався люті. За те, що помста стала для нього важливішою за сина. За роки, які я провів, вірячи, що зможу вирости таким же монстром, як він.

Але я не зміг. Я зрозумів. Хіба я не погрожував двом ідіотам лише за те, що вони доторкнулися до Хлої? Якби хтось забрав її у мене? Я похитав головою. Монстр жив у мені безкоштовно.

З тією лише різницею, що я б ніколи не відмовився від своєї дитини.

Майка важко зітхнув «Мені дуже шкода. Колись ми були щасливі. Кохання - прекрасна річ, але воно може бути руйнівним, як лісова пожежа. Сподіваюся, тобі ніколи не доведеться пережити цей урок».

Моя стоянка з'явилася в полі зору, все ще благословенно порожня. Я відчував себе так, ніби пробіг спринт протягом двох годин - або ще 5 кілометрів. Я був спустошений, але відчував себе чистим. Ніби з чистого аркуша. Можливо, ми могли б побудувати щось нове поза токсичним впливом Крейга.

Я прочистив горло. «Я нічого не обіцяю, але дякую за розмову».

Він подивився на двері Хлої. «Щастя тобі. Сподіваюся, вона того варта.»

«Так і є.»

«Тоді я сподіваюся, що буду поруч, щоб побачити, як все це обернеться». Його очі затрималися на мені на мить, потім він нахилив голову і пішов до парковки, засунувши руки в кишені джинсів.

Жодного слова про те, що народження дитини зруйнувало його життя. Якраз навпаки. Колись ми були щасливі. Я навіть не був

упевнений, що Крейг збрехав, що він наклав на життя Майки свої власні переконання.

Рев мотоцикла, що заводиться, витягнув спогад з глибин моєї свідомості. Тато лежить під блискучим хромованим мотоциклом з розкиданими навколо інструментами. Мама вмикає музику і піднімає його з землі, щоб він танцював з нею.

Я поняття не мав, скільки мені було років і що я робив, але вони обоє посміхалися, повністю загубившись одне в одному. Це було те щастя, про яке він говорив.

Хлоя була цим щастям для мене, і вона чекала.

Я сиділа у ванній кімнаті, сама, намагаючись вдихнути достатньо повітря, щоб мій мозок працював. Єва висіла і приставала до мене, аж поки мені не захотілося запхати її голову в унітаз, тож я вигнала її геть. Куди завгодно.

Коли двері зі скрипом відчинилися, я схопила зайвий рулон туалетного паперу і прицілилася в обличчя. Постріл був влучним, але замість того, щоб відскочити від носа моєї крихітної найкращої подруги, я поцілила Ною в грудну клітку.

Як елітний спортсмен, він зловив туалетний папір на відскоку і підняв його вгору. «Все гаразд?»

Істеричний сміх вирвався з мене. «Так. Усе чудово. Просто сиджу тут, попиваю воду, чекаю, поки мій хлопець закінчить розмову зі своїм давно втраченим батьком, і ми зможемо дізнатися, чи стане тюремний тато бути тюремним дідусем».

Я опустила голову на руки, намагаючись замовкнути.

Ной хихикнув і кинув туалетний папір в раковину. Він просунув руки під мною, підняв мене приблизно з таким же зусиллям і сів зі мною на коліна. Я обвила його шию руками, вже відчуючи, як тане напруга від перебування в моєму найулюбленішому місці в усьому світі.

Він притулився до моєї шиї, вдихаючи мене. «Будь ласка, давай не будемо називати його Тюремним Татком?»

«Як щодо татка Майка?»

Ной багатостраждально зітхнув. «Цього не було ніде в списку речей, якими, я думав, ти будеш мене катувати, Проблемо».

Я підбадьорила. «У тебе є список?»

Він стиснув чутливу шкіру біля основи моєї шиї, і я зойкнула. «Скільки нам ще чекати?»

«Думаю, я вже готова». Мій шлунок стиснувся, але від нервів, а не від бажання очиститися від усієї їжі, яку я з'їла за останній день.

Ной поставив мене на землю, а потім відійшов з дороги. Інструкції були простими, але спробувати попісяти на крихітну паличку, не зачепивши руку, було неможливо. Принаймні Ной знайшов цю ситуацію забавною.

Він сидів на підлозі спиною до шафи і давав непотрібні поради, поки я не поставила тест на стійку і не запустила таймер. Кілька разів помивши руки, я приєдналася до нього на плитці. Він втягнув мене між ніг, щоб я могла притулитися до нього, і ми обмінювалися жахливими прізвиськами для його батька, поки мій телефон не задзвонив.

Я повернулася, щоб зустрітися з блискучим зеленим поглядом Ноя, і все, що я побачила в ньому, була впевненість - у собі, в нас. Що б там не говорив тест, він буде поруч. Я притулилася до його шорсткої щоки і поцілувала його. Тиха обіцянка, запечатана губами і диханням.

Я й раніше боялася, але ніщо не могло зупинити мене від кохання до цього чоловіка, який володів усім моїм серцем.

Не відриваючи погляду від нього, я потягнулася за тестом. Ной стиснув мою талію і подарував мені повну, сліпучу посмішку, потім ми подивилися разом.

Не вагітна. Слава богу. Я не виношувала дитину - я просто помирала від якогось невідомого шлункового вірусу. Напевно, мені варто зателефонувати своєму лікарю про це, про всяк випадок.

Ной обійняв мене і підняв з підлоги, притулившись обличчям до моєї шиї. «Я кохаю тебе, Хлоє».

«Я теж тебе кохаю. Не ображайся, але я рада, що твоя гігантська дитина не зруйнує мою піхву».

«Все ж», - прогарчав він мені на вухо.

У мене перехопило подих, коли він відступив назад і підняв брову з викликом. Так, гігантські діти були безумовно в моєму майбутньому.

Я посміхнулася йому. «Поки що. Спочатку я закінчу коледж».

«Гаразд, якщо за цей час я зможу тебе зруйнувати». Він посадив мене на стійку, розсунувши мої ноги своїми стегнами, і я не змогла стримати стогін.

«Я не знаю... ти збираєшся стати переді мною на коліна?» - дражнила я.

Він хихикнув, стаючи навколішки на плитку. «Все, що захочеш, Проблемо.»

ЕПІЛОГ : ХЛОЯ

Чотири місяці потому...

«Сюрприз! Я повернулася.»

Я моргнула, побачивши Єву, яка стояла серед купи багажу у вітальні. Квартира була в моєму розпорядженні все літо, і я не очікувала, що вона повернеться до наступного тижня. Ну, здебільшого для себе. Ной був, по суті, продовженням мене в цей момент, тому він не рахувався.

«Ти рано повернулася». Я посміхнулася і стиснула її в обіймах.

Єва поїхала, щойно закінчився семестр, заявивши, що їй потрібно відпочити влітку. Батьки продовжували платити їй половину орендної плати, поки вона відпочивала в їхньому пляжному будиночку, тероризуючи місцеве чоловіче населення. Я підозрювала, що вона втекла від наслідків розриву з Маком.

Він провів літо, хандрив у тренажерному залі, і не запропонував жодної вечірки після від'їзду Єви. Дійшло до того, що АрДжей заборонила йому ходити з нею, бо він псував атмосферу. За останні два тижні він почав повертатися до старого Мака, хоча й менш маніакально щасливого. Принаймні, він перестав тихо наспівувати собі сумні пісні.

Ми з Євою регулярно розмовляли, але я взяла собі за правило уникати теми Мака. Тепер я стояла, обіймаючи її в одній з Ноевих сорочок і моїх трусах, тому що вона не сказала мені, що повернеться раніше.

Я відсторонилася і торкнулася рожевих пасм у її світлому волоссі. «Ти мала рацію. Фіолетового було б забагато».

Єва похитала головою, щоб розпушити пасма, а потім зупинилася, втупивши погляд у другу спальню. «Що відбувається з моїми дверима?»

Я моргнула, а потім зрозуміла, про що вона говорить. Двері були блідо-блакитного кольору з табличкою на дошці з моїм розкладом на тиждень. «О, так. Я перетворила твою кімнату на офіс. Мені потрібно було більше місця після того, як Ной наполіг на тому, щоб і сюди поставити гігантське ліжко».

Єва кинулася до мене, щоб зазирнути в кімнату, але я вискочила перед нею. Почувши, як відчинилися вхідні двері, я накинула найближчу сорочку і залишила Ноя розпластаним обличчям донизу, з головою дупою на ліжку. Він був прекрасним екземпляром чоловіка, але він був моїм прекрасним екземпляром, і йому не сподобалося б, що я ділилася з ним цим видовищем. Не те, щоб я цього хотіла.

«Може, почнемо з іншої кімнати. Можливо, нам варто там і закінчити».

Єва підняла брову, але дозволила мені повести її до іншої спальні. «Ти ж знаєш, що я вже бачила Ноя голим раніше, так?»

«Мені байдуже». У моїй голові одразу ж промайнули всі способи, якими вона могла бачити його голим. «Чекай, мені не байдуже, тому я чекаю на історію про голого Ноя пізніше, але його зад - тільки для моїх очей зараз».

Вона хихикнула. «Твоїх і всієї футбольної команди».

Я закотив очі. «Гаразд. І їх теж».

Вона ахнула, коли я відчинила двері, і я відступила, щоб дати їй повний огляд. Харпер працювала, як проклята, тож я співпрацювала з одним зі студентів-дизайнерів, з яким зустрічалася на заняттях влітку, щоб переробити кімнату з метою створення ефективного робочого простору.

«Це місце розкішне, Хлоє. Це ти зробила?»

«Мені допомогли, багато хто допоміг».

Ми зупинилися на сучасному бохо-стилі з білими меблями, скляними та металевими акцентами і багатими текстурами, розкиданими по всьому приміщенню. У мене були м'які подушки та ковдри, а також колекція сукулентів, які я ще не вбила. Щоразу, коли я заходила в цю кімнату, я відчувала, як моє майбутнє простягає до мене руки.

Але зараз повернулася Єва.

Коли я подивилася в її бік, вона дивилася на мене зі сльозами на очах. «Я так рада за тебе».

На моє здивування, до кімнати забрела повнорозмірна качка без підгузника і крякнула на Єву.

Я витріщилася на неї широко розплющеними очима. «Я думала, ти віддала Генрі назад. Ти казала, що це тимчасово».

Вона розвела руками. «Так і було. Генрі чудово повадився тут, але як тільки я залишила його в загоні, він став деструктивним. Алексіс говорила про те, що його треба було позбутися, бо вони збиралися завести нових малюків».

Я стиснула губи, щоб стримати сміх. «Ти всиновила Генрі, чи не так?»

Єва насупилася на мене. «Це був фактично шантаж. Хтось повинен був його забрати.»

«Ти тримала його в таємниці від мене все літо?»

Вона вирівняла мене рівним поглядом. «Чи потрібно мені згадувати про ремонт в приміщенні, про який я не знала? Я маю секрети від усіх. Ціна, яку я плачу за те, що знаю майже все».

«Я збиралася повернути все назад до того, як ти повернешся додому», - пробурмотіла я.

«Не треба. Я більше не можу тут жити. Занадто близько.»

Їй не потрібно було більше нічого говорити. Я не забуду божевільні вихідні минулої весни з одкровенням Єви і Мака, появою Майки і страхом вагітності. Після цього останні кілька тижнів семестру все було напружено. Єва перестала влаштовувати обов'язкові вечори кіно, а Мак почав перевіряти сходовий майданчик перед тим, як вийти з квартири.

Її бажання переїхати не здивувало мене, але паніки, яку я очікувала відчувати, так і не настало. З грошима, які мені платила Харпер, а також з грошима моїх батьків, я могла дозволити собі квартиру самотійно. Я сумувала за Євою, але вже звикла до дружби на відстані. Будь-яке місце в місті було кращим за пляжний будиночок.

Єва дозволила своєму погляду блукати кімнатою з сумним виразом в очах. «Так чи інакше, це на краще. Генрі потрібна власна ванна

кімната, і я не впевнена, що управитель квартири буде готовий не помічати, що він живе тут постійно».

«А ти не можеш просто використати своє вуду і змусити його робити все, що ти попросиш?»

Вона знизала плечима. «Навіть мої сили мають межі».

Я розсміялася. Я сумнівалася, що хтось може протистояти повній силі маніпуляцій Єви.

«Де ти збираєшся жити?»

«Я ще не впевнена, але вже попросила мамину помічницю підшукати місце, придатне для качок. Це не займе багато часу, щоб знайти щось».

Я відкрила було рота, щоб запропонувати їй кімнату Ноя як тимчасовий захід, але встигла зупинити слова, перш ніж запропонувати їй переїхати в кімнату навпроти Мака. «Ми з Ноєм можемо пожити у нього, поки ти не знайдеш собі житло».

Вона поплескала мене по руці. «Це мило, але ви тут робите хороші речі, і я не збираюся це руйнувати. Я можу пожити у Блу кілька днів».

Тільки Єва могла бути впевненою, що зможе знайти качкам пристойне місце для проживання за кілька днів до початку осіннього семестру. Я любила цю дівчину до нестями.

«Що ти зараз робиш?»

«Ми з Генрі збираємося випити кави і попрацювати над потенційними орендодавцями». Вона надіслала мені лукаву посмішку. «Насолоджуйся своїми добрими справами, і не забувай, що я влаштувала тебе і Ноя на вечері випускників».

Я звузила очі, дивлячись на неї. «Сподіваюся, ти ніколи не використаєш свої сили на зло».

Вона нахилилася, щоб взути туфлі, а потім насупилася на одну з них.

«Боже мій, Генрі. Ти зніс яйце!» Єва витягла зі свого кросівка коричневе яйце в цяточку, трохи більше курячого.

Я секунду дивилася на яйце, шоковано мовчачи, потім подивився вниз на качку, яка виросла у виразний візерунок його коричневого пір'я

- її коричневого пір'я. «Якщо я не пропустила більше, ніж думала на уроках біології, думаю, що Генрі - це Генрієтта».

Клята качка крякнула, виглядаючи надзвичайно гордою собою. Єва розсміялася і поставила яйце на кухонний стіл.

«Алексіс це сподобається», - сказала вона, звучачи по-справжньому щасливою вперше після ультиматуму Мака.

«Вечеряємо сьогодні?» - запитала я. «Марс і тако за мій рахунок».

«Домовились. Я подивлюся, чи вільна Блу». Вона ретельно перевірила обидва черевики, перш ніж засунути в них ноги. «Я пришлю когось забрати мій багаж після обіду».

Я міцно обійняла її. «Ненавиджу, що це схоже на прощання».

Вона потерла мені спину. «Це ніколи не прощання. Ти не можеш позбутися мене так легко.»

Єва схопила свою качку і пішла, нахабно махнувши рукою, але смуток прокрався з мого серця в голову. На щастя, я знала гарантований спосіб підняти собі настрій.

Я перевернула замок, що було марно, оскільки люди, які, найімовірніше, увійдуть, мали ключі, і з посмішкою повернулася до спальні. Ной не ворухнувся, незважаючи на весь цей галас.

Потік світла перетинав фенікс, що розкинувся на його спині, і я посміхнулася, як завжди, коли бачила нове поповнення. По краях пір'я було надряпане слово «проблема», написане неохайним почерком. На його дупі не було мого імені, але ми наближалися до цього.

Я кинула його сорочку назад на підлогу, де знайшла, і пригорнулася до нього поверх ковдри. Ми лягали спати під ковдри щовечора, але Ной був просто піччю. До ранку більша частина постільної білизни була на підлозі.

«Доброго ранку, Проблемо», - пробурмотів він, визираючи на мене з-під подушки. «Що сталося?

«Єва з'їжджає».

Він позіхнув і обхопив мене рукою за талію, щоб підтягнути під себе. «Ти знала, що це станеться».

«Так, але від цього не легше. Вона віддаляється від групи». Я ненавиділа це для себе, але мені подобалося, що Єва виходить із зони комфорту.

Ной поцілував мене в плече і провів губами по долині між моїми грудьми. «Єва знає, що для неї краще. Вона вже давно переплетена з Маком. Їй буде важко стояти на ногах, але вона впорається».

«З Маком все гаразд? Справді?»

«Ні, але він по-своєму справляється з ситуацією з Євою».

Я трохи завагалася, перш ніж поставити наступне запитання, але я думала про це все літо. «Якщо Єва не повернеться, як ти ставишся до того, щоб переїхати до мене? Офіційно.»

Він посміхнувся, коли його язик обвився навколо мого соска, а потім торкнувся тугого бутона, болісно дражнячи його. «Ти хочеш сказати, що я ще не живу тут? У яку ситуацію я потрапив?»

Я вщипнула його за бік, коли між моїми ногами зібралося рідке тепло. «У серйозну».

«Я кохаю тебе, Хлоє. Я хочу бути там, де ти є. Я тільки чекав, коли ти попросиш. Здавалося, це було б ввічливо».

Я простежила, як крило фенікса згинається на його плечі, коли він опускається нижче. «А як же хлопці? Вони будуть в порядку без тебе? Я не хочу, щоб Мак почувався самотнім».

«Мак ніколи не зустрічав людину, з якою б одразу не подружився, а ми живемо через дорогу. Ти справді хочеш говорити про нього зараз?» - запитав він, просуваючись вниз по моєму животу.

«Ні. Годі про це говорити».

Він поцілував кожне татуювання на моїй внутрішній стороні стегна, і я здригнулася від колючого відчуття його щетини на моїй шкірі. Тепло його дихання на моєму тілі змусило мене здригнутися, намагаючись підійти ближче. Ной хихикнув і поклав дві великі руки на мої стегна.

«Така нетерпляча», - пробурмотів він.

Я занурила пальці в його волосся і зітхнувши відкинула голову назад. Ной наполягав на тому, щоб не поспішати. Він мучив мене

язиком і пальцями, перш ніж нарешті дозволив мені кінчити. Я не встигла перестати тремтіти, як він схопив презерватив і ковзнув додому, саме туди, куди я хотіла.

Він застогнав, в'їжджаючи в мене з шаленою швидкістю, яка відповідала моїй дикій потребі. Мої нігті впилися в його плече, і він намотав моє волосся на кулак, смикаючи мене так, що я збожеволіла.

«Скажи це», - зажадав він зі злим блиском в очах, підводячи мене до краю.

«Я кохаю тебе. Кохаю, кохаю, кохаю, кохаю, кохаю», - скандувала я, коли моє тіло розривалося в білій гарячій насолоді.

Ной загарчав мені в шию і кінчив слідом за мною. «Ніколи не відпускати тебе», - прошепотів він мені у волосся.

Я погладила його по спині, дозволивши пальцям проїхатися по гребенях його м'язів, напружених від того, що він тримав свою вагу на мені, навіть коли решта його тіла була абсолютно виснаженою. «Краще не роби цього. Хто знає, в яку халепу я можу потрапити».

Він перевернувся на бік, потягнувши мене за собою і поцілувавши в скроню. «Це не має значення. Я все одно був би тим, кому ти задзвонила... і все одно прибіг би».

Можливо, ми були дурні, що так довго чекали, щоб визнати свої почуття, а можливо, нам потрібен був час, щоб дістатися до місця, де ми могли б прийняти іншу людину. У будь-якому випадку, він мав рацію. Я не могла уявити своє життя без нього, та й не хотіла.

Стара Хлоя, замкнута тусовщиця, яка шукала лише гарного проведення часу, була мертва. Нова Хлоя не могла дочекатися, щоб побачити, які виклики принесе майбутнє. Я не буду стикатися з ними наодинці.

БОНУСНИЙ ЕПІЛОГ: НОЙ

Три роки потому...

«Я не кажу, що не хочу їхати. Просто... чи можемо ми цього року взяти несирні закуски?» Хлоя кинула на мене благальний погляд, ніби я мав якесь відношення до меню на День дружби.

Зважаючи на те, що ми майже доїхали до будинку Сорена і Ві, я не думав, що в мене є шанс щось змінити, але це не завадило мені спробувати зробити це краще для неї. «Мак допоміг з їжею, тож, напевно, буде пиріг з сиром».

Вона зітхнула і подивилася у вікно на великі будинки, що проїжджали повз нас.

Я сплів наші пальці і підніс її руку до рота, щоб поцілувати просту золоту каблучку, яку я їй подарував. «Ти добре себе почуваєш? Я можу зупинитися в будь-який момент, якщо від думки про сирний пиріг тебе нудить».

Її губи скривилися від огиди, і вона здригнулася. «Навіщо ти взагалі згадуєш ту гидоту з минулого року? Іноді я все ще відчуваю його смак у своїх кошмарах». Хлоя важко ковтнула, і я загальмував, але вона похитала головою. «Їдь далі. Я можу доїхати до будинку».

«Тобі не обов'язково доїжджати. Я з радістю поїду мальовничою дорогою, якщо ти не хочеш, щоб хтось із них побачив, як ти блюєш в канаву».

«Я не збираюся блювати. Можна мені хоч трохи побурчати?»

«Ні, в групі не може бути двох буркотунів, і я вже забрав собі чурку».

Вона посміхнулася, коли потягнула наші руки назад до себе на коліна. «Ді буде засмучений, що пропустив це».

«Я знаю.» Я зрозумів, що вона не сказала. Вона хотіла, щоб він був тут, як і я, але нам доведеться задовольнитися грудневою поїздкою до Нью-Йорка.

Не вперше я був радий, що мені не доведеться мати справу з караючим розкладом НФЛ. Викладати було важко, але мені подобалося мати регулярний графік майже так само, як і працювати з дітьми. За

винятком тих випадків, коли мої друзі-придурки витягали мене з теплого ліжка з Хлоєю, щоб піти потренуватися перед школою.

Вони не давали мені шансу пропустити тренування, як спортсмену світового класу.

Зароджувана посмішка Хлої знову згасла, коли я зробив останній поворот. «Я сподівалася, що принаймні Надя приїде, але одна з близнючок захворіла, тож вона вирішила залишитися вдома. Різдво здається таким далеким, коли всі зараз тут. Знову ж таки, коли двійнята приїжджали востаннє, вони повзали за Лілі на животиках, поки вона не сховалася в коморі».

Я кивнув, ніби вона не згадувала про це вже двічі. Хлоя знову закручувалася по спіралі, тож я порушив чоловічий кодекс і кинув Сорена під автобус.

«Напевно, це на краще, бо я впевнений, що Сорен завів собі іншого собаку, поки Ві не бачила».

Очі Хлої кинулися до моїх, і вона підняла брову. «Хіба це не п'ять?»

Я знизав плечима, анітрохи не відчуючи провини за те, що розкрив таємницю Сорена, щоб відволікти Хлою від себе. «Можливо? Я взагалі-то не рахую.»

«Я скажу Ві», - пробурмотіла вона.

«На менше я й не розраховував, Проблемо».

Хлоя стиснула мою руку, коли в полі зору з'явився будинок Сорена і Ві. Величезне приміщення з достатньою кількістю спалень, щоб розмістити весь наш колектив, коли ми всі приїжджали сюди одночасно - як на цих вихідних. Великі дерева залишили на газоні килим з листя, а високі живоплоти закривали вид на сусідні володіння. Ідеальне місце для професійної зірки футболу та його друзів.

Будинок був скромним - для Сорена. Вони з Ві купили його, коли Х'юстон продовжив його контракт, бо їм сподобався район, хоча вони могли б придбати щось набагато більше. Ві любила сварити його за те, що їм не вистачає місця, але Сорен стверджував, що хоче жити там, де її брати не зможуть його знайти, коли приїжджатимуть до них в гості.

Ві запевняла нас, що її брати чекали до самого Дня подяки, щоб дошкуляти Сорену.

Під'їзна дорога була заповнена машинами, тому я припаркувався на узбіччі за блискучим класичним «Харлеєм». Ми приїхали, як завжди, останніми. Хлоя випросталася, коли з мотоцикла зійшла якась постать. Можливо, вона й почувалася паскудно, але намагалася якомога довше вдавати гарний настрій перед будь-ким, окрім мене, незалежно від того, була це сім'я чи ні.

Майка зняв шолом і помахав нам двома пальцями. Я все ще не міг називати його татом, але завдяки наполяганням Хлої працював над цим на груповій терапії. Ми не бачилися з ним з часу останньої зустрічі кілька тижнів тому, але він виглядав так само, як завжди - величезний, вилицюватий і посміхався так, ніби знав щось, чого не знали ми.

Я дозволив звичній суміші емоцій влягтися, перш ніж вийти з машини. Протягом останніх кількох років він був твердим, намагаючись надолужити втрачений час, який я не був упевнений, що він коли-небудь зможе замінити. Минуле пішло, але я сподівався, що ми зможемо побудувати щось нове в майбутньому, особливо зараз.

У Хлої не було таких застережень, як у мене. Вона вискочила і кинулася до Майки. Його обличчя розпливлося в широкій посмішці, коли він зловив її. Коли я підійшов до них, вони розмовляли про його новий проект у майстерні кастомних мотоциклів, де він працював. Хлоя небагато знала про мотоцикли, незважаючи на терплячі спроби Майки навчити її, але те, чого їй бракувало в знаннях, вона компенсувала ентузіазмом.

Мені сподобалося, як вона відкрила йому своє серце - всім, хто його потребував. Її очі іскрилися сміхом, коли вона дражнила його, і мене переповнювала любов до неї. Іноді це почуття ставало таким великим, що я думав, що мої груди розірвуться від напруження, яке я відчував, тримаючи його в собі.

Ніби знаючи про це, її погляд ковзнув по мені, і вона подарувала мені посмішку, яку я зберіг багато років тому. Бляха, я любив цю дівчину, як ніщо інше. Вона піднялася на носочки, щоб поцілувати мене в щоку, і я втримався від бажання повернути голову. Один маленький

рух - і я міг би взяти її рот, перетворити солодкий жест на щось набагато брудніше.

Майка хихикнув, і я здогадався, що на мить втратив здатність тримати думки подалі від свого обличчя. Або мої руки від дупи Хлої.

Я злегка ляснув її, щоб змусити рухатися. «Ходімо, Проблемо. Всі чекають всередині.»

Губи Хлої скривилися в посмішці. «Я без проблем змушу їх почекати ще трохи, якщо у тебе є краща пропозиція».

«Після», - прогарчав я, гостро усвідомлюючи, що мій батько стоїть поруч з нами, вдаючи, що не слухає.

Він, мабуть, був не єдиним. Вікна здебільшого були заблоковані масивними кущами поруч із будинком, але я уявив собі Мака, який дивиться у вікно, як сумне цуценя, що чекає на повернення господарів додому. Це було б не вперше.

Ми пройшли більшу частину шляху, перш ніж Хлоя зупинилася з гримасою. Вона вперлася руками в стегна, зробила повільний, глибокий вдих і підняла обличчя, щоб подивитися на блідо-блакитне небо.

Вона затрималася в такому положенні на довгу хвилину, потім похитала головою і розслабилася. «Ні, хибна тривога».

Майка нахилив голову. «З тобою все гаразд, дитинко?»

«Звичайно. Я з нетерпінням чекаю того моменту, коли мене перестане нудити і з'явиться сяйво, про яке всі говорять».

Це був такий характерний для Хлої спосіб пояснити, що вона вагітна, що я не міг не посміхнутися. Я спостерігав з дивним почуттям гордості, як знання повільно засяяло на обличчі Майки.

Він радісно вигукнув і підняв Хлою на руки, щоб покружляти з нею. «Я стану дідусем? На цей раз по-справжньому?»

Хлоя кивнула, хихикаючи, потім колір з її обличчя зник, і вона ляснула Майку по плечу, щоб він поставив її на місце. Перш ніж я встиг зробити крок, він обережно поставив її на траву, і моя граціозна дружина кинулася в густі кущі, що вишикувалися вздовж великого ганку.

До нас долетів характерний звук блювоти, і Майка кинув на мене панічний погляд. Хлої більше не нудило щодня, і це було бісове полегшення, але коли це траплялося, це було раптово і жорстоко. Я заспокійливо поплескав його по плечу, поки витягав з машини ополіскувач для рота і рулон паперових рушників.

«Не хвилюйся, це завжди так виглядає. Це пройде за хвилину, і вона буде пригнічена тим, що ледь не виблювала на тебе».

Кущі зашелестіли, і повз листя піднялася рука з витягнутим середнім пальцем. Я захихотів, з нетерпінням чекаючи відплати, яку вона влаштує пізніше.

Погляд Майки перевівся з кущів на мене і назад. «Схоже, у тебе тут повно роботи. Потрібна допомога?»

Я стримав інстинктивне бажання згадати минуле і відмовитися від пропозиції - спостереження за тим, як страждає Хлоя, завжди виводило мої емоції на поверхню. «Дякую, але ні. Іди всередину і скажи їм, що ми скоро будемо, якщо не заперечуєш».

Він секунду вивчав моє обличчя і запропонував мені посмішку. «Не поспішайте. Я відволічу їх, поки Хлоя не буде готова». Через секунду він зник у будинку.

Часом мені все ще було важко сприймати Майку як людину, яку я обрав своєю сім'єю, але я більше не сумнівався в його відданості Хлої. Або мені.

«Наближається». Я відважно переступив через колючі гілки, яких вона якось уникала, і присів поруч з її згорбленою постаттю, щоб розтерти їй спину. «Ти впевнена, що хочеш сказати їм сьогодні? Не хочеш почекати до третього триместру чи ще чогось?»

Вона закотила очі. «Ти знаєш не гірше за мене, що Єва, напевно, вже вибрала ім'я, і тепер нам треба пояснити, що тут за безлад».

«Або... ми можемо звинуватити в усьому сусідських дітей і поїхати до найближчого «Ватабургеру» за картоплею фрі».

«Не спокушай мене», - буркнула вона. «Як я можу бути голодною після всього цього?»

Я навмисно не дивився на землю, зосередившись на її потилиці. «Краще не питай. Тобі потрібно залишитися тут ще трохи, чи ти знайдеш інший спосіб розповісти всім про дитину?»

«Ще одну хвилину, щоб бути впевненою. Потім ми можемо повідомити новину і більше ніколи про це не згадувати».

Чесно кажучи, Сорен, мабуть, і не помітив би, але мені здалося неправильним не запропонувати принаймні прибрати. Я подбаю про це після того, як Хлоя влаштується на дивані в оточенні людей, яких ми любимо і які підлещуються до неї. Якщо тільки вона не знаходила іншого способу влаштувати безлад протягом наступних п'ятнадцяти хвилин. У мене не було проблем з прибиранням численних безладів, але їхня кількість завжди змінювала час, який на це витрачався.

Я не висловив жодної з цих думок, але вона повернула голову, щоб глянути на мене через плече. «Не дивись на мене так. Я не маю наміру створювати неприємності сьогодні. Ми збираємося поїсти і відсвяткувати. Ось і все. Може, спочатку відсвяткуємо, бо я хочу покінчити з цим».

«Ти ніколи не маєш наміру створювати проблеми, але в цьому випадку я з тобою згоден». Хлоя скептично подивилася на мене, і я поцілував її в скроню. «Не можу дочекатися, щоб поділитися цим з рештою. Після того, як ти розберешся зі своїм запахом з рота».

Я простягнув їй ополіскувач для рота, і вона розсміялася.

Хлоя скористалася принесеними мною засобами, щоб освіжитися, а потім закинула голову. «Це те, що ти собі уявляв, коли вирішив, що не хочеш моделей, слави та грошей від гри у футбол? Стояти в кущах, обіймаючи свою вагітну дружину, поки всі наші багаті, успішні друзі сидять у будинку і закушують вишуканими сирами?»

Я розсміявся і обійняв її за талію, коли вона піднялася. «Гроші та слава не роблять мене щасливим - це ти робиш. Легкі дні, важкі дні, вони не мають значення, поки ти зі мною. Я кохаю тебе, Хлоє Олсен, і не хочу іншого життя, окрім того, яке ми маємо разом».

«Я помітила, що ти не згадав про моделей».

«Так, це була моя думка», - відповів я, заціпенівши.

Вона розсміялася, коли я витягнув її з куштів на ганок. «Ти теж робиш мене щасливою, Ною, і я люблю наше життя. Я кохаю тебе. Нагадай мені про це, коли я буду виштовхувати твою гігантську дитину з мого тіла».

Я відвів її назад у куток біля дверей, подалі від сторонніх очей, і не зупинявся, поки вона не опинилася затиснутою між мною і стіною. Серцебиття Хлої прискорилося, а в її очах розквітло тепло.

Її пальці розійшлися по моїх грудях, але це не завадило мені нахилитися, щоб поцілувати її в губи.

«Ноя, мене щойно знудило».

«Я знаю.» Я провів губами по її щелепі до чутливого місця під вухом. «Ось чому я тримаю все в таємниці, поки не відведу тебе у ванну кімнату із зубною щіткою та зачиненими дверима».

Її дихання перехопило, коли я присмоктався до її шкіри. «Навіщо замикаєш двері?»

«Для «потім».

«Боже, я люблю «потім», - зітхнула вона, танучи біля мене.

Вам сподобався бонусний епілог? Хочете дізнатися, що станеться з Маком до того, як Ной і Хлоя створять свою сім'ю? Дізнайтеся в «Творці Гри», наступній книзі серії «Несподівані Претенденти»!

Нотатки

[←1]

Драфт NFL — це щорічна подія, під час якої команди **вибирають нових гравців з коледжу**, щоб підписати їх до своєї команди.

[←2]

Квотербек — це **ключовий гравець нападу** в американському футболі. Його роль можна порівняти з плеймейкером у футболі або розігруючим у баскетболі — він **керує атакою**, ухвалює рішення і часто є «мозком» команди.

[←3]

"Футбольні зайчики" — це така напівжартівлива або іронічна назва для: **дівчат (іноді хлопців), які фанатіють від футболістів** — часто не стільки через саму гру, скільки через **самих гравців**. Зазвичай це про любов до атлетів, форми, м'язів, харизми, а не до тактик, розіграшів і статистики.

[←4]

Лайнбекер — це гравець захисту, який все вміє: б'є, ловить, читає гру і переслідує суперника.
Один із найрозумніших і найфізичніших на полі.